

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198304

UNIVERSAL
LIBRARY

॥ श्रीः ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ.

ಉಡುಪಿ.

ದಾಸರಪದಗಳು.

ಪುರಂದರದಾಸರಕೀರ್ತನೆ

ಭಾಗ ೪.

ವರದನೆಯ ಭಾಷಾ.

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1929.

ಬೆಲೆ: ೧೦ ಆಣೆ.

(All rights reserved)

Printed & Published by

P. Guru Rao,

at the

Srikrishna Press, Udupi.

ಪ್ರ ಸ್ತಾವ ನೆ .

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾದ ಕೀರ್ತನಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಪುರಂದರದಾಸವರ್ಯರ ಬಹುಲಕ್ಷ ಕೀರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನರತ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ೧-೨-೩ನೆ ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರ ಸಲಹೆಯಿಂದ ೪ನೆ ಭಾಗವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಥಮಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಹಿಂದಿನ ೩ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದುದರಿಂದಲೂ, ಕೆಲವು ಪುರಂದರದಾಸರ ಅಂಕಿತ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು ಬೇರೆ ದಾಸರ ಕೀರ್ತನಗಳೆಂದು ಹಲವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಮುಂಚಿನ ೩ ಭಾಗಗಳಷ್ಟು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಲಾಗದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೀರ್ತನೆಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ, ಕಾಲಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಾಸನಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಪವಿತ್ರ ಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸಜ್ಜನರ ಸತ್ತ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಸಾಹಸಪಟ್ಟರೂ ಕೈನಾಗದಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಿರಲು, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ದೇವರ ಬೆಂಬಲವಿದೆ ಯೆಂಬ ಸಜ್ಜನರ ವಚನವಂತೆ ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರು ಹಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಮರಳಿ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡು ಮೊದಲಿನ ೩ ಭಾಗಗಳಷ್ಟೆ ೪ನೆ ಭಾಗವನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿ ಈ ಧ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಗುರುಗಳ ಚರಣಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ಪ್ರಣಾಮಗಳು.

ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಈ ಮೊದಲೂ ಅನೇಕ ಸಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾತ್ ಆರ್ಕಾಡುಜಿಲ್ಲಾ ಪೋಳೂರುತಾಲೂಕಾ ಪೋಳೂರಲ್ಲಿರುವ ಓಘೂರು ಮಿರಾಸಿದಾರರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಜೀಬು ರಂಗರಾಯ

(ii)

ರೆಂಬ ಮಹಾಶಯರು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದುದರಿಂದ ಈ ಛನೆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಛನೆ ಭಾಗವನ್ನು ಕೂಡ ಮುದ್ರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ಅನೇಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಶಕ್ತಿನುಸಾರ ಈ ಸತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಪಕ್ರಮಿಸಿದ ನನಗೆ ಕೀರ್ತನಸಂಗ್ರಹವುಳ್ಳ ಮಹನೀಯರು ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ಆ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಸರ್ವಪ್ರೇರಕನಾದ ಮಧ್ವಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಲೆಂದು ಆತನಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು.

ಇತಿ ಸುಜನವಿಧೇಯ,

ಉಡುಪಿ, } ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,
ತಾ. 1—8—'29. } ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ.

ಅ ನು ಕೃ ಮ ಣಿ ಕೆ .

ಅ. ಪದಸಂಖ್ಯೆ.		ಊ. ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	
ಅಂಗನೆಯರೆಲ್ಲ ನೆರದು	೧೫೦	ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು ನಾವು	೭೩
ಅಚ್ಚುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ	೧೭೬	ಎ.	
ಅಂದದಿಂದ ನಾ ನಿನ್ನ ನೆರೆ	೧೪೮	ಎಂತಾದರು ಚಿಂತೆ ಬಿಡದು	೬೩
ಅಂದಿಗಲ್ಲದೆ ಮನದ	೮೭	ಎಂಥಾ ಸಣ್ಣವನೆ ನಿನ್ನ	೩೦
ಅದರಿದೇನು ಫಲ	೧೬೨	ಎಂಥಾ ಚೆಲುವಗೆ ಮಗಳನೆ	೩೩
ಅನಂತಕೋಟಿಪ್ರಹ್ಮಾಂಡ (ಗದ್ಯ)	೬೬	ಎಂದಿಗೆ ಧನ್ಯನಹೆ	೨೩
ಅನುಭವದಡುಗೆಯು	೧೧೭	ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಭಾಗ್ಯ ಯಾರಿಗೂ	೨೭
ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ ಅಧಿಕ	೨೧	ಎನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತು	೨
ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮ	೧೬೩	ಎರಡೂ ಒಂದಾಗದು ರಂಗ	೧೫೨
ಆ.		ಎಲ್ಲರು ಮಾಡುವುದು ಹೊಟ್ಟೆ	೫೮
ಆತನ ಪಾಡುವೆ ಅವನರತ	೯೬	ಎಲ್ಲಾನು ಬಲ್ಲಿನೆಂಬುವಿರಲ್ಲ	೭೪
ಆರು ಬದುಕಿದರಯ್ಯ ಹರಿ	೯೪	ಎಲ್ಲಿ ವಿರಾಟಪೂಜೆ ಹೃದಯ	೬೭
ಆರು ಬದುಕಿದರೇನು	೧೭೦	ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತುಲಸಿಯ ವನವು	೧
ಆರು ಬಿಟ್ಟರೂ ಹರಿ ನೀ	೪೯	ಎಲೆ ಎಲೆ ಮನವೆ ನೀ	೭೨
ಆನನಾವನಿಗಾದ ಆವನಿ	೧೬೪	ಎಲೊ ಎಲೊ ಜೀವಾತ್ಮ ನೀ	೪೨
ಇ.		ಎಷ್ಟಾದರು ಮುನ್ನ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ.	೮೮
ಇಕ್ಕೊ ನವನೀತಚೋರ	೮	ವಿ.	
ಇದಕೊಳ್ಳಿ ಭವರೋಗಕಾಷಫ	೧೭೭	ಏಕೆ ಚಿಂತೆಯ ಪಡುವಿ ನೀ	೩೫
ಇದೇ ಸಮಯ ರಂಗ ಬಾರೆಲೊ	೧೦೬	ಏನಂದಳೆಯ ಸೀತೆ	೬೫
ಇನ್ನೇನು ಗತಿಯನಗೆಲೋ	೧೮೦	ಏನನಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೊ	೨೬
ಇಬ್ಬಹೆಂಡಿರ ಸುಖನ	೭೮	ಏನ ಹೇಳಲೆ ಗೋಪಿ ನಿನ್ನ	೧೦೭
ಇರಬೇಕು ಇರದಿರಬೇಕು	೪೭	ಏನಾಯಿತೊ ಈ ಜನಕೆ	೮೦
ಇನಗ್ಯಾಕೆ ತ್ಯಾಗಾರ	೩೪	ಏನು ಬರೆದಿಯೊ ಬ್ರಹ್ಮ	೧೩
ಇಷ್ಟು ಪಾಪನವನೆ	೪೬	ಏನು ಮೆಚ್ಚಿದಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ	೧೪೦
ಇಷ್ಟು ಪಾಪನ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಾಕು	೧೨೨	ಏನು ಪ್ರತವೇನು ಸಾಧನ	೮೧
ಈ.		ಏಳೇಳು ತರಧಿಯು	೭೯
ಈಸಲಾರೆನೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲಿ	೧೫೧	ಓ	
ಈ ಸಿರಿಯ ನಂಬಿ ಹಿಗ್ಗಲು ಬೇಡ	೧೩೪	ಒಡೆಯ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ	೧೨೩

ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ಒಂದೆ ಮನದಲಿ ಭಜಿಸು ೧೧೨
ಒಂಭತ್ತು ಬಾಗಿಲೊಳು ಒಂದೇ ೫೬

ಕ.

ಕಥಾ ಶ್ರವಣ ಮಾಡೋ ೧೦
ಕಬ್ಬು ಡೊಂಕಾದರೆ ತೀಯು ೧೯
ಕಲಿಯುಗದೊಳು ಹರಿನಾನು ೭೫
ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಣೆರೇ ೧೦೮
ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ ನಮ್ಮ ೨೮
ಕುರುಡುನಾಯಿ ತಾ ಸಂತೆಗೆ ೯೮
ಕೂಡಿ ಆಡಲೊಲ್ಲರೇ ೧೬೫
ಕೃಷ್ಣನ ಭಜಿಸಗೆ ೧೪೧
ಕೇಳನೋ ಹರಿ ತಾಳನೊ ೮೩
ಕೇಳಿ ಕೋಪಿಸಬೇಡ ಪೇಳ ೮೨
ಕೊಟ್ಟವರು ಸರಿಯ ೧೩೫
ಕೊಡು ಬೇಗ ದಿವ್ಯಮತಿ ೭೬
ಕೋತಿಹಾಗೆ ಕುಣಿದಾಡಬೇಡ ೫೯

ಗ.

ಗುದ್ದಿದವನೆ ಬಿಲ್ಲ ೧೪
ಗುಮ್ಮನೆಲ್ಲಿಹ ತೋರಮ್ಮ ೧೨೦
ಗೋಕುಲದಲಿ ನಾನಿರಲಾರೆ ೩೨
ಗೋಪಿಯರು ಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹ ೧೦೯

ಘ.

ಘಟಕಾಚಲದಿ ನಿಂತ ೧೪೨

ಛ.

ಛೇ ಹಳಿ ಧೂ ಖೋಡಿ ಪಾಪಿ ೫೫

ಜ.

ಜಂಗಮರು ನಾವು ಜಗದೊಳು ೧೫೩
ಜಗದನ್ನೋಹನನೆ ಕೃಷ್ಣ ೧೭೨
ಜಯ ಜಯ ಮಂಗಳ ೧೯೦
ಜಯ ಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ೧೮೪
ಜನವಂತಗೆ ನಿಧಿ ಕಾಡುವದು ೬೦

ಡ. ಪದಸಂಖ್ಯೆ.

ಡಂಗುರವ ತೀಡಿ ಮೈಯೊಳು ೬೮
ತ.

ತಂಗಾಳಿ ವಶವಲ್ಲವೆ ೩
ತಪ್ಪುಗಳೆಲ್ಲವ ಪರಿಹರಿಸುವ ೩೬
ತಾ ಪಡದು ಬಂದುದಕೆ ಉಪಾಯ ೫೭
ತಾಳ ಬೇಕು ತಕ್ಕ ಮೇಳ ೧೧
ತಾಳಿಯ ಹರಿದು ಬಿಸಾಟಿ ೫೩
ತುಂಗ ಮಂಗಳತರಂಗಿ ೪೧
ತೊಳಲದಿರು ಕಂಡ ೧೬೬

ದ.

ದಾಸನೆಂತಾಗುವೆನು ಧರೆ ೧೮೩
ದುಗ್ಗಾಣಿ ಯೆಂಬುದು ದುರ್ಜನ ೧೨೪
ದುರಿತವೆತ್ತಣದೊ ದುರ್ಗತಿ ೮೯
ದೇವಕಿಯುದರ ಸಂಜಾತ ೧೮೬

ಧ.

ಧೂಪಾರತಿಯ ನೋಡುವ ೪

ನ.

ನಂದತನಯ ಗೋವಿಂದನ ೧೨೫
ನಡೆದು ಬಾ ನಾಲ್ವರಿದ್ದಡೆಗೆ ೬
ನಮ್ಮ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ದೇವ ೧೪೪
ನರವರ್ಯ ಭೀಮಸೇನ ೭
ನಾರಾಯಣ ಯೆಂಬ ೩೧
ನಿಂದಕರಿರಬೇಕಿರಬೇಕು ೧೩೬
ನಿನ್ನ ನಾಮವಿದ್ದರೆ ೧೬೭
ನೆಚ್ಚದಿರು ಬೆಕ್ಕು ನೆವ ನೋಡು ೧೪೯
ನೆಂಟನು ಸಣ್ಣವನೆಂದು ೪೪
ನೆನೆಬೇಕು ನೆನೆಬೇಕು ೧೬೮
ನೋಡದಿರು ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ೧೪೩
ನೋಡಿ ದಣಿಯವು ಕಂಗಳು ೪೮
ನೋಡಿದಿಯು ಹನುಮಂತನ ೩೮

ಪ.	ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	
ಪಂಕಜಮುಖಿಯರೆಲ್ಲರು	೧೮೮	ಮಲಗಿ ಯೆದ್ದನು ಕಾಣೆ	೭೦
ಪದುಮನಾಭ ಪರಮ	೯೭	ಮಾನಭಂಗವ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ	೧೦೦
ಪರಾಕು ಭೀಮನೆಂದು	೩೯	ಮಾಮರು ಭಾಪುರೇ	೮೫
ಪಾಪೋಸು ಹೋದುವಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ	೧೩೧	ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಮಮ	೧೩೭
ಪಾಲಿಸೆ ಯೆನ್ನ ತ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ	೧೨೬	ಮುಂಜಾನೆ ಯೆದ್ದು	೧೭೫
ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮವು ಬಿಡ	೧೭	ಮುಂದೆ ಭಲಾ ಯೆಂದು ಹಿಂದಾಡಿ	೫೦
ಬ.		ಮುಪ್ಪಿನ ಗಂಡನ ಬಿಡೆನು	೧೦೧
ಬಡವ ನಿನ್ನಗೊಬ್ಬರ	೧೬೯	ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯಬೇಕು	೬೨
ಬಣ್ಣ ಸಲಳನೆ ನಿನ್ನ	೧೫೪	ಮೊಸರ ಸುರಿದು ಓಡುವ	೪೫
ಬವ್ವು ಬಂದಿತಲ್ಲ ರಂಗಯ್ಯ	೧೭೧	ಯ	
ಬರಿದೆ ನೀ ಬಯಸದಿರಿಹಲೋಕ	೫೪	ಯತೋದಿ ನಿನ್ನ ಕಂದಗೆ	೧೧೯
ಬಾರಯ್ಯ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ	೪೦	ಯಾಕೆ ಕಕುಲಾತಿ ಪಡುವೆ	೯೧
ಬಾರವ್ವ ಭಾಗೀರಥಿ	೨೨	ಯಾಕೆ ನಿರ್ದಯನಾದೆ ಎಲೊ	೧೦೨
ಬಾರೋ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮನ	೧೭೩	ಯಾಕೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುವೆ	೧೫೬
ಬುದ್ಧಿವಾತು ಹೇಳಿದರೆ,	೧೪೫	ಯಾತಕೆ ನೋಡುತಿ ಯಮನ	೧೩೮
ಬೂಚಿ ಬಂದಿದೆ ರಂಗ	೧೧೦	ಯಾರ ಮಗನಮ್ಮ ರಂಗಯ್ಯ	೧೨೧
ಬೈಯಿರೊ ಬೈಯಿರೊ	೨೦	ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು	೬೯
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗೆ ಅರಸಿ	೧೮೨	ಯಾರೆತ್ತ ಪೋದರೇನು	೧೨೭
ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದ ಸಭೆಯೊಳ	೯೦	ರ.	
ಭ.		ರಂಗ ಕೊಳಲನೂದಲಾಗಿ	೧೮೧
ಭಳಿಭಳಿರೆ ಎನ್ನ	೨೯	ರಂಗನ ನೋಡಿರೆ ರಾಜ	೫೧
ಭ್ರಷ್ಟರಾದರು ಮನುಜರು	೧೭೪	ರಂಗ ಬಂದ ಮನೆಗೆ	೧೫೯
ಮ.		ರಾನು ರಾನು ರಾನು ರಾನು	೧೨
ಮಂಗಳ ತ್ರೀತುಳಸೀದೇವಿಗೆ	೧೮೫	ಲ.	
ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ	೧೮೯	ಲಂಗೋಟಿ ಬಲು ಪೊಳ್ಳಿದಣ್ಣ	೯೫
ಮಂದಮತಿಯೋ ನಾನು	೯೯	ಲಗ್ನಿಯೋ ವೈಕುಂಠ ಲಗ್ನಿಯೋ	೧೫೮
ಮತಿಗೆಟ್ಟು ಕಾಲನ	೧೪೬	ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಾರೋ ಶುಭ	೧೩೨
ಮಗನೆಂದಾಡಿಸುವಳು	೧೧೩	ಲಾಲಿ ಲಾಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಯೆ	೧೮೭
ಮನನ ನಿಲಿಸುವದು	೨೪	ಲಾಲಿಸಿದಳು ಮಗನ	೧೧೫
ಮನವೆ ಚಂಚಲ ಮತಿಯು	೧೫೫	ವ.	
ಮರುಳುಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯಿಲ್ಲೆ	೧೧೧	ವರುಷ ಕಾರಣವಲ್ಲ ಹರಿಭಜನೆಗೆ	೮೬
		ವಾಸಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ	೧೧೮

ಶ. ಪದಸಂಖ್ಯೆ.	ಪದಸಂಖ್ಯೆ.
ಶೃಂಗಾರವಾಗಿದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು	ಸ್ಮರಿಸುವ ಜನಕೆಲ್ಲ ಭವ ೯೨
ಶೋಭನವೇ ಇದು	ಹ.
ಶೋಭಾನ ಶೋಭಾನವೆ	ಹನುಮಂತದೇವ ನಮೋ ೪೩
ಶ್ರೀಕಾಂತ ಯೆನಗಿಷ್ಟು	ಹರಿಕಥಾಮೃತಸೇವೆ ಹರಿ ೯೩
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ತೋರಿಸೆ	ಹರಿ ಕುಣಿದ ನಮ್ಮ ಹರಿ ೧೧೬
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಯೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟು	ಹರಿಚಿತ್ತ ಸತ್ಯ ಹರಿಚಿತ್ತ ೧೦೫
ಸ.	ಹರಿನಾಮದರಗಿಣಿಯು ೧೦೪
ಸಂಸಾರವೆಂಬಂಥ ಭಾಗ್ಯ	ಹರಿ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು ೧೩೦
ಸತ್ಯವೆಂಬುದೆ ಸ್ನಾನ	ಹರಿಪಾದವಿರಲಿಕ್ಕೆ ಪರ ೧೬೧
ಸಲ್ಲದೋ ಕೃಷ್ಣ ಸಲ್ಲದೋ	ಹರಿಯೇ ಗತಿ ಸಿರಿ ೧೨೯
ಸಾಕು ಸಂಸಾರ ತೆರೆಯು	ಹರಿಹರರು ಸಮರಂದು ೧೮
ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವ	ಹರಿಹರಿ ನಿನ್ನನು ವಲಿಸಲು ೬೪
ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿ ಸೇವೆ	ಹಸಿವೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನು ೫
ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದರುಂಟೆ	ಹೆಂಡತಿ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡುತಿ ೧೫
ಸುಮ್ಮನಿರು ಸುಮ್ಮನಿರು	ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ೭೧
ಸುಮ್ಮನೆ ಬರುವದೆ ಮುಕ್ತಿ	ಹೊರಗೊತ್ತಾಗಿ ಆಡದಿದ್ದರಿ ೧೨೮
ಸುಲಭವಲ್ಲವೊ ಮಹಾನಂದ	ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಲಿ ಈ ಮಗು ೧೭೮

ಸ ಪೂ ಣ ೯ ವು .

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಗುರುರಾಜೋ ವಿಜಯತೇ ॥

ಶ್ರೀವಾಂಡುರಂಗವಿಟ್ಠಲಾತ್ಮಕ

ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗವು.

೧. ರಾಗ ಭೂಪಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕುಲಸಿಯ ವನವು | ಅಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುವರು ಶಿರಿನಾರಾಯಣರು ||
|| ಪಲ್ಲ || ಗಂಗೆಯಮುನೆ ಗೋದಾವರಿ ಕಾವೇರಿ | ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಣಿ
ಕರ್ಣಿಕೆಯು || ತುಂಗಭದ್ರೆ ಕೃಷ್ಣನೇಣಿ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ | ಮುಂಗಾಡಿಸುವ
ಮೂಲ ವೃಕ್ಷದಲಿರುವರು || ೧ || ಸರಸಿಜಭವ ಭವ ಸುರಪ ಪಾವಕ
ಚಂ | ದಿರ ಸೂರ್ಯ ನೊದಲಾದವರು || ಶಿರಿರಮಣನ ಆಜ್ಞದಿ ಅಗಲ
ದಂತೆ | ತರುಮಧ್ಯದೊಳು ನಿತ್ಯ ನೆಲಸಿಪ್ಪರು || ೨ || ಪುಗ್ಗೇದ ಯಜು
ರ್ವೇದ ಸಾಮ ಅಥರ್ವಣ | ಅಘಹಳಿಸುವ ನೇದ ಘೋಷಗಳು || ಅಗ್ರ
ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯ ಅಲ್ಲಿ | ಶೀಘ್ರದಿ ಒಲಿವ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
ವಿಠಲ || ೩ ||

10/3. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಎನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತು | ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸಲಾಗದೆ | ಪಲ್ಲ || ಎನ್ನ
ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತನ್ನರನು ಬಯಸಲ್ಪಾಕೆ | ತನ್ನ ತಾನೊಲಿದ ವ್ಯಾಸ
ಮುನಿರಾಯನ ಕೈಯ್ಯ ಸೇರಿರೊ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಿರಿಯರಸನ ಕರುಣ

ದಾಳು ಸರಸಿಜ ಸಂಭವನ ಪಿತನ । ಸುರರೊಡೆಯನ ಸಕಲ ವೇದ ಅರ
ಸುವಂಥ ಹರಿಯ ॥ ಪರದೇವತೆ ಇದೆ ಇದೆಯೆಂದು ಕರಕಮಲದೊ
ಳಿಟ್ಟು ತೋರುವ । ಪರಮಹಂಸ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಚರಣವ ನೆರೆನಂಬಿ
ರೆಲ್ಲರು ॥ ೧ ॥ ಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿ ವೈರಾಗ್ಯವ ನಿ । ಧಾನದಿ ನಮಗಿತ್ತು
ಪೊರೆವ । ದಾನವಾರಿಯ ಗುಣಗಣವ ಬಲ್ಲ ಮೌನಿಗಳ । ವರಶಿರೋರ
ನ್ನನ ॥ ತಾನೆ ದೇವರೆಂಬ ಅಸುರರ । ಕಾನನವ ತರಿದೊಟ್ಟುವ । ಆನಂದ
ತೀರ್ಥರಪಟ್ಟಿ । ದಾನೆ ವ್ಯಾಸರಾಯರಲು ॥ ೨ ॥ ಹಿಂದೆ ಸಾವಿರ ಜಿಹ್ವೆ
ಯಲಿ ಮು । ಕುಂದನಹಿರಾಜ ಪೊಗಳು । ವಂದದಿಂದ ಹರಿಯ ಗುಣಗ ।
ಳೆಂದು ತುತಿಸಿ ಸುಜನರ ಕೃಪೆ । ಯಿಂದ ಪೊರವುತ್ತಭಿನವ ಪು । ರಂದರ
ವಿಠಲನ್ನ ಜಗಕೆ । ತಂದು ತೋರುವ ವೈಷ್ಣವಕುಮು । ದೇಂದು ವ್ಯಾಸ
ರಾಯರಲು ॥ ೩ ॥

೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ತ್ರೆಂಗಾಳಿ ವಶವಲ್ಲವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಗಳದೊಳಗೆ ಬೆಳ । ದಿಂಗಳು
ತುಂಬಿತು ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಚಂದನದಿಂದ ಕು । ಚಂಗಳ ತವಿಸಲು ।
ಇಂದು ಕಿರಣ ಬಂದು ಕಂದಿಸಲು ॥ ಮಂದಮಾರುತದಲಿ । ನಂದಿರಲಾ
ರೆನೆ । ಹೊಂದಿದ ತಾಪವು ಹೋಹದೇನೆ ಹೆಣ್ಣೆ ॥ ೧ ॥ ಭಂಗಾರ ಒಡ
ಲಿಗೆ ಭಾರವಾಗಿ ಯಿದೆ । ಶೃಂಗರಿಸಿ ಕೊಳಶೇರಲಿಲ್ಲ ॥ ಅಂಗಜ ಶರತಾಪ
ತಾಳಲಾರೆ ನಾನು । ಉಂಗುರವು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವೇನೆ ಹೆಣ್ಣೆ ॥ ೨ ॥
ಮುನ್ನೆ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ ಕೂಡಿ । ಇನ್ನು ಬಾರೆಂದರೆ ಬಾರನ್ಯಾಕೆ ॥
ಅನ್ನಪಾನ ರುಚಿಯಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ । ನಿನ್ನಾಣೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದು
ಹೆಣ್ಣೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪. ರಾಗ ಗಮನಶ್ರವ, ಅಟಭಾವತಾಳ.

ಧೂಪಾರತಿಯ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿ । ನಮ್ಮ । ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣದೇವರ
ಪೂಜೆಯು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮದ್ದಳೆ ಜಾಗಟೆ ತಾಳ ದಂಡಿಗೆ ಭೇರಿ । ದಿಂಧಿಮಿ
ಧಿಮಿಕೆಂಬ ವಾದ್ಯಗಳು ॥ ಹೊದ್ದಿದ್ದ ಧವಳಶಂಖದ ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ।

ಪದ್ಮನಾಭದೇವರ ಪೂಜೆಯ || ೧ || ಅಗಿಲು ಚಂದನ ಗಂಧ ಗುಗ್ಗುಳ
ಸಹಿತಾಗಿ | ಮಘಮುಖಸುವ ಧೂಪದಾರತಿಗೆ || ಮಿಗಿಲಾದ ಏಕಾರತಿಯ
ಬತ್ತಿಗಳಿಂದ | ಜಗನ್ನಾಥ ನಮ್ಮದೇವರ ಪೂಜೆಯ || ೨ || ಹರಿ ಸರ್ವೋ
ತ್ತಮನೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಧಾರನೆ | ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ಪಾವನನೆ || ನೆರೆ
ಯಾಗಿ ಸಲಹುವ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಚರಣಕಮಲಕಾರತಿಯೆತ್ತುವ || ೩ ||

೫. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಏಕತಾಳ.

ಹಸಿವೆ ಆಗುತಿದೆ ಅಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಹಸನಾದ ಅವಲಕ್ಕಿ ಬಿಲ್ಲ ಕಲಿಸಿ
ಕೊಡೆ || ಪಲ್ಲ || ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಅನ್ನ ಕೈಸುಡುತಿದೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಖಾರಸಾರು ಮಾಡಬೇಡ ಉಣ್ಣಬಾರೆನೆ | ಎನಗೆ |
ಸೀಸಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ಯಾಗನುಂಬುವೆ || ೧ || ತೋಡ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದರೆ
ನೆಲಕೆ ಒತ್ತುವೆ | ಎನಗೆ | ಗಟ್ಟಿತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದರೆ ಬೇಗ ನುಂಗುವೆ || ೨ ||
ನೀರು ಮೊಸರು ಹಾಕಿದರೆ ನೆಲಕೆ ಒತ್ತುವೆ | ಎನಗೆ ಗಟ್ಟಿಮೊಸರು ಹಾಕಿ
ದರೆ ತಟ್ಟನುಂಗುವೆ || ೩ || ತಟ್ಟನೇಳೊ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಬಟ್ಟಲು ತೋಳ
ದೇನು | ನಿನಗೆ | ಉಕ್ಕುವ ಹಾಲಿನ ಕನೆಯ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹು
ವೆನು || ೪ || ಕಂದರೆಲ್ಲ ಕರೆಯ ಬಂದ್ರು ಅಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಬಾಳೆ | ಹಣ್ಣು
ಬಿಲ್ಲ ಚೂರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ || ೫ || ಕಂದರೆಲ್ಲ ಕರೆಯ ಬಂದ್ರು ತಾಯಿ
ಕೇಳೆ | ಸಕ್ಕರೆ | ಕೊಬ್ಬರಿಯ ಕುಟ್ಟೆ ಸೆರಗಲಿ ಹಾಕೆ || ೬ || ವೃಂದಾವನ
ದೊಳಗೆ ಬಂದು ಅಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಬಲು | ಚಂದದ ಗೊಂಬೆಯ ಹೂಡಿ
ಕಟ್ಟಿಕೊಡೆ || ೭ || ಒಳಗೆ ಆಡು ಒಳಗೆ ಆಡು ಬಾರೊ ರಂಗ | ಅಲ್ಲಿ |
ಹೊರಗೆ ಬೂಚಿ ಮುಖದ ಹುಲಿ ತಿರುಗುತಿದೆ || ೮ || ಓಡಿ ಬಾರೊ ಓಡಿ
ಬಾರೊ ಪುರಂದರವಿಠಲ | ಅಲ್ಲಿ | ಆಡಿನ ಮುಖದ ಹುಲಿ ತಿರುಗುತಿದೆ || ೯ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬. ರಾಗ ನಾಟಕುರಂಜಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ನಡೆದು ಬಾ ನಾಲ್ವರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಯೆನ್ನಯ್ಯನೆ | ನಮ್ಮನಿಮ್ಮ ತೊಡಕ
ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಬೆನೊ ತೋಯಜಾಪ್ಪ || ಪಲ್ಲ || ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನ

ಮತ್ಯಾರು ನಿನ್ನ । ಪಾದಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಹಲವು ಕಾಲ ॥ ಸಾಧಿಸಿದ
 ಧ್ವನಿ ಸಲೆಯನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ । ಆಧಾರವಾದುದ ಅದನ್ನಾಕೆ ಕೊಡಲೊಲ್ಲಿ ॥
 ೧ ॥ ಸಾಲವ ಕೊಡವಲ್ಲಿ ಸಲಿತಳಿಯ ಮಾಡಿ । ಕಾಲವ ಕಳೆವೆ ನೀ
 ಕಪಟದಿಂದ ॥ ಮೇಲಾದ ವಿಬುಧರು ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ನಿನ್ನ । ಕಾಲಿಗೆ
 ಯೆನ್ನ ಕೊರಳ ಹತ್ತ ಕಟ್ಟುವೆ ॥ ೨ ॥ ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಿಂದಲಿ
 ಯೆನ್ನ । ಮನಕೆ ಬಪ್ಪಂತೆ ನೀ ಘನ ನಂಬಿಗೆ ಯಿತ್ತಿ ॥ ಅನುಮಾನವ್ಯಾ
 ಕೆನ್ನ ಪಾಲಿಸಯ್ಯ ಈಗ । ವನಜಾಕ್ಷ ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೬ ॥

೭. ರಾಗ ಆರಭಿ, ತ್ರಿವುಡತಾಳ.

ನರವರ್ಯ ಭೀಮಸೇನ ನಾರಿಗೆ ಕುಸುಮವ । ತರುವೆನೆನುತ ಬೇಗ
 ತೆರಳಿದನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕರಿರಾಜನಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾನನ ಮಧ್ಯದಲಿ । ಗಿರಿ
 ವರವನೇರಿದನೆ ಉರುಪುಂಗವ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕನಕದ ವೃಕ್ಷವ ಕರದಲಿ
 ಪಿಡಿದನು । ಧನುಸು ಬಾಣಂಗಳ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು । ಮನೋವೇಗದಿಂದ
 ಬಂದ ಮಾನುಷ್ಯ ಕರ್ಮ ಸಿಂಧು । ಹನುಮನೆಂಬವನ ಕಂಡ ಹರುಷ
 ದಿಂದ ॥ ೧ ॥ ಕದಳಿಯ ಬನದಲ್ಲಿ ಕಂಡನೆ ಹನುಮನ । ನದರಲ್ಲದೆ
 ಕುಳಿತು ನಿದ್ರೆಗೈವನಾ ॥ ಮುದದಿಂದ ನುಡಿಸೆ ಬೆದರಿಸಿ ನುಡಿದನು । ಇದಿ
 ರಾಗಿದ್ದ ಕಪಿಯ ಯೇಳೆಂದು ಭೀಮ ॥ ೨ ॥ ಭೀಮನ ಮಾತ ಕೇಳಿ
 ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹನುಮ । ಸಾಮದಿ ನುಡಿದನೆ ಸೋಮ ವಂಶನ ॥ ಈ
 ವೃಗಂಗಳ ತಂದೆ ಈ ವಿಧದಿಂದ ಬಂದ । ದಾರ ಕಂದನೋ ನೀನು
 ಪೇಳೆಂದನು ॥ ೩ ॥ ಕುರುರಾಯ ವಂಶದಿ ಕುಂತಿಯ ಜಠರದಿ । ಮರು
 ತಜ ಪ್ರಾಣೇಶರ ಮಗ ಭೀಮನು ॥ ದುರುಳ ಕಿರ್ವಾರ ದುಷ್ಟ ಹಿಡೆಂಬಕ ।
 ಕರುಳುಗಳ ಬಗೆದು ಬಂದವ ನಾನು ॥ ೪ ॥ ಹನುಮ ಕಾಣಲೊ ನಾನು
 ಹರಿರೂಪ ರಾಘವರ । ಮನವರಿತು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದಾ ದೂತ ॥ ವನ
 ಧಿಯ ದಾಟಿ ಬಂದೆ ವನಜಾಕ್ಷಿಗುಂಗುರವಿತ್ತಿ । ವನವ ಕಿತ್ತಿದೆ ಲಂಕೆ
 ಉರಿ ಮಾಡಿದೆ ॥ ೫ ॥ ರಾಮರ ದಯದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸರನು ಗೆದ್ದೆ । ಭೂಮಿ
 ದಾರೆ ಹಿಡಿದೆ ಜನ್ನಿ ಶಾಲೆಯ ॥ ಆದರೇನಾಯಿತು ನಾಟಕಾದ್ರಿ ಸರಿ

ಯಾದ । ಭಾಗವತ ತೋರಿಸಿದ ಗುರು ಮುಖ್ಯಗೆ ॥ ೬ ॥ ಕಂಡೆನಯ್ಯ
ನಿನ್ನ ರೂಪ ಕಾಣದ ಮನುಜಗೆ । ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡೆ ದಾರಿ
ತೋರಿದ ॥ ಪಾಂಡವನೆನಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತದ ಮಧ್ಯದಲಿ । ಚಂಡ
ದೈತ್ಯರ ಸುತ್ತಿ ಜೆಂಡನಾಡಿದ ॥ ೭ ॥ ಶೀತಳ ಸರೋವರ ಶೀಘ್ರದಿಂದಲಿ
ದಾಟೆ । ನೂತನ ಕುಸುಮಗಳ ನೂರಾರು ತಂದು ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ
ತನ್ನ ಪ್ರೀಯಳಿಗಿತ್ತನು । ಭ್ರಾತೃಗಳ ಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂದ ॥ ೮ ॥
ಒಬ್ಬನೆ ಸಕಲ ಓದಿದ ಮನುಜಗೆ । ಇಬ್ಬರ ಭಾಗವ ತೋರಿ ಈ ರೀತಿ
ಯಿಂದ ॥ ಸಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಪದವಿತ್ತ ಪುರಂದರವಿಠಲ । ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ನೇದಾಂತ
ನಿಧಿಗೊಲಿದ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೮. ರಾಗ ನವರೋಜು, ಏಕತಾಳ.

ಇಕ್ಕೊ ನವನೀತ ಜೋರ ಸಿಕ್ಕಿದನಮ್ಮ । ಹೆ । ಮ್ಮಕ್ಕುಳ್ಳಿರು ಕೂಡಿ
ನಮ್ಮಕ್ಕರ ತೀರಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಂದಿ
ರಗಳೆಲ್ಲ ಪೊಕ್ಕು । ತಿಂದ ವಿಸಾಸಲ ಬೆಣ್ಣೆ । ದಂಭೆ ಮಾಡಿ ಪೋದನಕ್ಕು ।
ಬಹು । ದಂಭೆ ಮಾಡಿ ಪೋದನಕ್ಕು ॥ ೧ ॥ ಗಾಢದಿಂದಲಿವನ । ಹೆಡೆ
ಮುಡಿಯ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ । ಓಡಿಹೋದರೆ ಶಿಕ್ಕು ಕಿಡ । ಗೇಡಿ ರಂಗನ
ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿ । ಕಿಡ । ಗೇಡಿ ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿ ॥ ೨ ॥ ಯಾರು ಇಲ್ಲದ
ವೇಳೆಯಲಿ । ದಾರಿಯ ನೋಡುತ್ತ ನಿವ ॥ ಸೂರೆ ಮಾಡುವ ಹಾಲು
ಮೊಸರು । ಜೋರ ರಂಗನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿರೆ । ಧೀರ ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಡಬ್ಯಾ
ಡಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಗಂಡನಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಳೆ ನೋಡಿ । ಬಂಡು ಮಾಡಿ ಸೀರೆ ಕದ್ದು ॥
ಕೊಂಡು ಹಾಲು ಕೆನೆಯ ಕದ್ದು । ಲಂಡ ರಂಗನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿರೆ । ಪುಂಡ
ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿರೆ ॥ ೪ ॥ ಕಾದುಕೊಂಡಿವ ಬಾಹೋ । ಹಾದಿಯ
ನೋಡಿ ನಾ ದಣಿದೆ । ಆದುದೆಮ್ಮಯ ಕಾಮ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬ । ಕ್ರೋಧ
ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ೫ ॥ ಒರಳಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು । ಒರಳ ಕೊಂಡೋಡು
ವನಿಂಥ ॥ ದುರುಳ ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಡಬ್ಯಾಡಿ । ಮರುಳು ಮಾಡಿ ಹೋದ
ನಮ್ಮ । ಬಹು ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಹೋದ ನಮ್ಮ ॥ ೬ ॥ ಇಂದಿನ ದಿನ

ಸುದಿನ । ಮಂದರಧರ ದೊರೆತ ಕಾರಣ ॥ ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಬ । ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಬ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೯. ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನ್ ದೇಶಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ನೌಕು ಸಂಸಾರ ತೆರೆಯ ನೂಕಲಾರೆನು । ಬೇಕು ನಿನ್ನ ಚರಣ
ಕಮಲ । ಬ್ಯಾರಸ್ಯತ್ರ ಗತಿಯ ಕಾಣೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಕಷ್ಟ ।
ಪಟ್ಟು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮನದಿ ಗುಟ್ಟು ಪೇಳ್ವಿನಯ್ಯ ಒಂ । ದಿಷ್ಟು ಲಾಲಿಸೊ ॥
ಕೊಟ್ಟ ಕಳತ ಕಣ್ಣು ನೆಲಕೆ । ತಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆ ಬಿಡದು ನೋರೆ । ಯಿಟ್ಟು
ಕಾಯದಿರೆ ದೂರು । ಮುಟ್ಟುವದು ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ॥ ೧ ॥ ತಂದೆ
ತಾಯಿ ಬಂಧುಬಳಗ । ವೆಂದು ಪಾಶಕ್ಕೆ ಸಿಲ್ಕಿ । ಒಂದು ದಿನದ ಸುಖ
ವನು । ಬಂದು ಕಾಣೆನೊ ॥ ಕಂದರ್ಪಜನಕ ನೀನು । ಕರುಣವಿಟ್ಟು
ಕಾಯದೀರೆ ॥ ಕುಂದು ನಿಂದೆ ಬಂದರೆ ದೂರು । ತಂದು ಕೊಡುವರು
ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ॥ ೨ ॥ ತುಂಡು ತುತ್ತ ಕೂಳಿಗಾಗಿ । ಕಂಡವರ ಕಾಡಿ
ಬೇಡಿ । ಹಿಂಡಿ ಹಿಪ್ಪಿಮಾಡಿ ವನವ । ಹೀನಗೊಳಿಸಿದೆ ॥ ಉಂಡು ಬಾರದ
ಊಟವನ್ನು । ಕಾಣ ಬಾರದ ಕರ್ಮವನ್ನು । ಗುಂಡೆಗಾರರ ಕೇರಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿ । ಜೆಂಡಿಗಿಂತ ಹಗುರವಾದೆ ॥ ೩ ॥ ವಾಸಿಪಂಥಕಾಗಿ ಯೆನ್ನ ।
ಭಾಷೆಯನ್ನು ಜನರು ನೋಡಿ । ಅಶೆಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿ । ರಾಶಿಯಾ
ಯಿತೊ ॥ ಮೋಸದಿಂದ ಮಡುವ ಧುಮುಕಿ । ಈಸಲಾರೆ ಮುಳುಗಿ
ಮುಳುಗಿ । ಘಾಸಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು । ವಾಸುದೇವ ಸುಪ್ರಸನ್ನ ॥ ೪ ॥
ಇಷ್ಟು ದಿನದಿ ಜನರ ಕೈಯ । ನಿಷ್ಟುರಾದ ಮಾತಕೇಳಿ । ಕಷ್ಟಕಾಲ
ಬಂತು ಘಳಿಗೆ । ಕಳೆಯಲಾರೆನು ॥ ಇಷ್ಟರ ಮೇಲಿನ್ನು ಮನಸು । ಎರಕ
ವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳು । ಇಷ್ಟ ನೀನಹುದು ಪುರಂದರ । ವಿಠಲ ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲ ॥ ೫ ॥

೧೦. ರಾಗ ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕೌಠಾಶ್ರವಣ ಮಾಡೋ । ಹರಿ ॥ ಪಥಾ ವೈಕುಂಠಕೆದು ನೋಡೋ ।
ಹರಿ । ಕೌಠಾಶ್ರವಣಮಾಡೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸರಸಿಜನಾಭನ ಸರ್ವದ ಮೊಗ
ಳುತ । ದುರಿತ ದುಃಖಗಳೆಡಾಡೋ ॥ ೧ ॥ ಜ್ಞಾನಭಕುತಿ ವೈರಾಗ್ಯವೀನ

ಶ್ರೀಮಃ । ದಾನಂದತೀರ್ಥರ ಪಾಡೋ ॥ ೨ ॥ ಪರಮ ಪುರುಷ ಶ್ರೀಪು
ರಂದರವಿಠಲನ । ಚರಣಕಮಲವನ್ನು ಪಾಡೋ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೧. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ತೌಳಬೇಕು । ತಕ್ಕು । ಮೇಳಬೇಕು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗಳಶುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು ।
ತಿಳಿದು ಹೇಳಲು ಬೇಕು ॥ ಕಳವಳ ಬಿಡಬೇಕು । ಕಲಿಮೊಗ ಇರಬೇಕು ॥
॥ ೧ ॥ ಯತಿವ್ರಾಸು ಇರಬೇಕು । ಗತಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ॥ ರತಿಪತಿಪಿತ
ನೊಳು । ಅತಿ ಮೋಹವಿರಬೇಕು ॥ ೨ ॥ ಹರಿದಾಸನಾಗಲು ಬೇಕು ।
ಹರುಷವೆಚ್ಚಲು ಬೇಕು ॥ ಪುರಂದರವಿಠಲನಲ್ಲಿ । ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತವಿರಬೇಕು ॥ ೩ ॥

೧೨. ರಾಗ ವಸಂತ, ರೂಪಕತಾಳ.

ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ ರಾಮ । ರಾಮ ಯೆನ್ನಿರೊ । ಸೀತಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ನೇಮದಿಂದ ಭಜಿಸುವವರ ಕಾಮಿತಗಳ ಕೊಡುವ ನಾಮ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥
ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಇರುವ ಜೀವ । ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಮರಣವ್ಯಾಳೆ ॥ ಪುಲ್ಲನಾಭ ಕೃಷ್ಣ
ನೆಂಬೊ । ಸೊಲ್ಲುಬಾಯಿಗೆ ಒದಗದೊ ॥ ೧ ॥ ವಾತಪಿತ್ಥವೆರಡು ಕೂಡಿ ।
ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಬಂದು ಮೊದಗಿದಾಗ ॥ ಧಾತು ಕುಂದಿದಾಗ ರಘು । ನಾಥ
ನೆಂದು ಒದಗದೊ ॥ ೨ ॥ ಇಹದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಉಂಟು । ಪರದಲ್ಲಿ ಸುಖ
ವುಂಟು ॥ ವರ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು । ಸ್ಮರಣೆ ಬಾಯಿಗೆ ಒದಗದೊ ॥ ೩ ॥

೧೩. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎನು ಬರೆದಿಯೊ ಬ್ರಹ್ಮ ಇಂತು ನಿರ್ದಯನಾಗಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಭಿ । ಮಾನ
ವನು ತೊರೆದು ನಾ ಪರರ ಬೇಡುವದ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಗೇಣೊಡಲು
ಹೊರುವದಕೆ ಹೋಗಿ ಪರರನು ಪಂಚ । ಬಾಣ ಸಮರೂಪ ನೀನೆಂದು
ಮೊಗಳಿ ॥ ಆಣೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ನಾಳೆ ಬಾರೊಂದೆನಲು । ಗಾಣವನು ತಿರುಗುವಾ
ಯೆತ್ತಿನಂತೆ ಬಳಲುವದ ॥ ೧ ॥ ಬಲ್ಲಿದವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾದು

ಬೇಸತ್ತು । ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲಿಗ ಅವರ ಕೊಂಡಾಡುತ ॥ ಇಲ್ಲ ಈ ವ್ಯಾಳೆ
ಯಲಿ ನಾಳೆ ಬಾರೆಂದೆನಲು । ಹಲ್ಲಿಯನು ತಿಂದ ಇಲಿಯಂತೆ ಕೊರಗು
ವದ ॥ ೨ ॥ ಹಿಂದೆ ಬರದ ಬರಹ ಹ್ಯಾಗಾದರಾಗಲೀ । ಮುಂದೆನ್ನ ವಂಶ
ದಲಿ ಜನಿಸುವವರ ॥ ಸಂದೇಹ ಬ್ಯಾಡ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆ । ಕಂದರ್ಪ
ಜನಕ ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣನಾಣೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪. ರಾಗ ನಾದನಾನುಕ್ರಿಯೆ, ಏಕತಾಳ.

ಗುದ್ದಿದವನೆ ಬಲ್ಲ । ಗುದ್ದಿಕೊಂಡವನೆ ಬಲ್ಲ । ಸುದ್ದಿಗೆ ಠಾವಿಲ್ಲ ।
ಬೌದ್ಧರೆ ಕೇಳಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಜೀವದೊರಸೆ ಕೊಂದ । ಹವಣಿಸಿ ।
ನೆವಸದ ನುಂಗಿದ ॥ ಬಹು ಭಾಷೆಯ ಕಡಿದ । ಶಿವ ಶಿವ ತಾನಾಗೆ
ಬಿರಿದ ॥ ೧ ॥ ಆರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡಲಿ । ಪಿರಿದಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಡಲಿ ॥
ಭಾರವು ತಿರಿಗರಲಿ । ಕಾರಣ ಇದಿರಲಿ ಇರಲಿ ॥ ೨ ॥ ಕರ್ಮವು ಛೇದಿ
ಸಿದ । ಮೈರಕೆ ಗುರಿಯನೆಮಾಡಿದ ॥ ಧರ್ಮವ ಭಾವಿಸಿದ ಪುರಂ । ದರ
ವಿಠಲನೆ ನಿಜಬುದ್ಧ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೫. ರಾಗ ನಾದನಾನುಕ್ರಿಯೆ, ಅಟತಾಳ.

ಯೆಂಡತಿ । ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡುತಿ ॥ ಯೆನ್ನು ಕೊಂಡ ಕೋತಿಯಂತೆ ಕುಣಿ
ಸುತ್ತಾಡಿಸುತಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೊತ್ತರೆ ಯೇಳುತಿ ಹೊರಗೆ ತಿರುಗ್ಯಾಡುತಿ ।
ಹೊತ್ತು ಹೋಯಿತು ಭತ್ತ ತಾ ಯೆನುತಿ ॥ ಉತ್ತಮ ಹಿರಿಯರ ಮಾತು
ವಿಾರುತಿ । ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯಂತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿ ॥ ೧ ॥ ಇಲ್ಲದ್ದು
ಬೇಡುತಿ ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾಡುತಿ । ಒಳ್ಳೆ ಉಟವನುಂಡು ಕುಳಿತೇನಂತೀ ॥
ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಕೆಲಸವ ಮಾಡಲೊಲ್ಲೆನಂತಿ । ಎಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಧಾಂಗಿ
ಮಾಡುತಿ ॥ ೨ ॥ ಹಿರಿಯತನಕೆ ಮನ ಗರುವಿಕೆ ಮಾಡುತಿ । ಪರಿವಾರ
ದವರನೆಲ್ಲವ ಕಾಡುತಿ ॥ ಶಿರಿ ವರದಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ದೂರಾಗಿ । ದುರಿ
ತಕ್ಕೆ ನೀ ಗುರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೬. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಬರುವದೆ ಮುಕ್ತಿ || ಪಲ್ಲ || ನಮ್ಮ ಅಚ್ಯುತಾನಂತನ್ನ ನೆನೆಯದೆ ಭಕ್ತಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮನದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿರಬೇಕು | ಪಾಪಿ | ಜನರ ಸಂಸರ್ಗವ ನೀಗಲು ಬೇಕು || ಅನುಮಾನವನು ಬಿಡಬೇಕು | ನಮ್ಮ | ಮನವ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು || ೧ || ಕಾಮ ಕ್ರೋಧವ ಬಿಡಬೇಕು | ಹರಿ | ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳ ಮಾಡಬೇಕು || ಹೇಮದಾಶೆಯ ಬಿಡಬೇಕು | ನಮ್ಮ | ಕಮಲನಾಭನ ನೆರೆ ನಂಬಲು ಬೇಕು || ೨ || ಮಂದಮತಿಯ ಬಿಡಬೇಕು | ದೇಹ | ಬಾಂಧವ ಸಂದೇಹಗಳ ಬಿಡಬೇಕು || ನಿಂದಿಸಿದರೆ ಹಿಗ್ಗಬೇಕು | ಕೋಪ | ಬಂದರೆ ಸೈರಣೆಗಳ ತಾಳಬೇಕು || ೩ || ಹರಿಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಬೇಕು | ಅಂಧ | ಗುರುವೇ ಪರದೈವ ವೆಂತೆನ್ನಬೇಕು || ಪರವಸ್ತು ಒಲ್ಲೆನೆನ್ನಬೇಕು | ದೇಹ | ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ಅಸ್ಥಿರ ವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು || ೪ || ವ್ಯಾಪಾರವನು ಬಿಡಬೇಕು | ನಮ್ಮ | ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನಂಬಲು ಬೇಕು || ಪಾಪರಹಿತನಾಗಬೇಕು | ಜ್ಞಾನ | ದೀಪದ ಬೆಳಕಿಲಿ ಓಡ್ಯಾಡಬೇಕು || ೫ || ಶ್ರೀ ||

೧೭. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮವು ಬಿಡಲರಿಯದು | ಯೋಚನೆಯ ಮಾಡಿ ನೀ ಬಳಲ ಬ್ಯಾಡ || ಪಲ್ಲ || ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರುತಿರಲು | ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ || ಇನ್ನು ದೇಹವನು ಆಶ್ರಿಸಿ ಫಲವೇನು | ಉನ್ನಂತ ಹರುಷದಲಿ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸುವಾ || ೧ || ಲೋಕಾದಿ ಲೋಕಗಳ ತಿರುಗುವ ರವಿರಥಕೆ | ಯೇಕಗಾಲಿಗೆ ಯೇಳು ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಿ | ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲಿ ತಿರುಗುವ ಅರುಣನಿಗೆ | ಬೇಕಾದ ಚರಣಗಳು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಹರಿಯು || ೨ || ಸೇತುವೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹಾರಿ ಹನುಮಂತ | ಖ್ಯಾತಿಯನೆ ಮಾಡಿ ರಾವಣನ ಗೆದ್ದು | ಸೀತೆಯನು ತಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೌಪೀನವ ಬಿಡ ಸಲಿಲ್ಲ ಹರಿಯು || ೩ || ನಿತ್ಯದಲಿ ಗರುಡ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ |

ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಇದ್ದ ಜಗವರಿಯಲು || ಅತ್ಯಂತ ಸೇವಕನೆಂದು
ಮೂಗಿನ ಡೊಂಕು | ಯೆತ್ತಿ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೪ ||
ಇಂತೆಂದು ಈ ಪರಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ತಿಳಿದು | ಭ್ರಾಂತನಾಗದೆ ಬಯ
ಕೆಗಳನು ಜರಿದು || ಶಾಂತ ಮೂರುತಿ ಶಿರಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಸಂತ
ತದಿ ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸೆಲವೊ ಮನುಜ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಹರಿ ಹರರು ಸಮರೆಂದು ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳು | ಹರನ ಹೃದಯದೊ
ಳಿರುವ ಹರಿಯ ತಾವರಿಯರು || ಪಲ್ಲ || ಶರಧಿ ಮಥನದೊಳಂದು
ಸಿಂಧುಸುತೆ ಬಂದಾಗ | ಹರಿಹರ ವಿಂಚಿ ಮೊದಲಾದ ಸುರರ || ವರ
ರಾರೆಂದು ನೋಡಿ ಶಂಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಶಿರದೇವಿ | ಹರಿ ಸರ್ವವರನೆಂದು
ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಳು || ೧ || ಹರಿನಾಮ ಸ್ವೀರವನು ಹರನಾಮ ನೀರನು |
ಸ್ವೀರ ನೀರೊಂದಾದುದಂತೆ ಇಹದು ಪರರು || ಪರತತ್ವವರಿಯದ ನರ
ತಾನು ಹರಿ ಹರರು | ಸರಿಯೆಂದು ನರಕಕೆ ಒಳಗಾಗುತಿಹನು || ೨ ||
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಬಾಣನಾ ತೋಳುಗಳ ಕಡಿವಾಗ | ಎಣಾಂಕಧರ
ಬಾಗಿಲೊಳಗೆ ಇರಲು || ಕಾಣಿಸರೆ ಜನರೆಲ್ಲ ಹರಿಪರನು ತಾನೆಂದು |
ಗುಣಪೂರ್ಣ ಪುರಂದರವಿಠಲನು ಪರನು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೯. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಮುಟ್ಟಿತಾಳ.

ರೆಬ್ಬು ಡೊಂಕಾದರೆ ಶೀಯು ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ || ಪಲ್ಲ || ನಾ ಡೊಂಕಾ
ದರೆ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಧೇನು ಡೊಂಕಾದರೆ
ಸ್ವೀರ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ | ನಾ ಡೊಂಕಾದರೆ || ೧ || ನದಿಯು ಡೊಂಕಾ
ದರೆ ಉದಕ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ | ನಾ ಡೊಂಕಾದರೆ || ೨ || ಕುಸುಮ
ಡೊಂಕಾದರೆ ವಾಸನೆ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ | ನಾ ಡೊಂಕಾದರೆ || ೩ || ಬಿಲ್ಲು
ಡೊಂಕಾದರೆ ಬಾಣ ಡೊಂಕೆ ವಿಠಲಾ | ನಾ ಡೊಂಕಾದರೆ || ೪ || ವೇಲಾ
ಪುರದ ಜೊಕ್ಕು ಪುರಂದರವಿಠಲ ನಾ | ಹೊಲೆಯನಾದರೆ ನಿನ್ನ ನಾಮ
ಹೊಲೆಯ ವಿಠಲಾ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೦. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಸಕತಾಳ.

ಬೈಯಿರೋ ಬೈಯಿರೋ । ಮನಮುಟ್ಟಿ ಬೈಯಿರೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬೈದನ್ನ ಧನ್ಯನ ಮಾಡಿರೋ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಅವರು ಇವರು ಬೈದ
ರೆಂಬೊ । ಹೀನ ಬುದ್ಧಿ ನನಗಿಲ್ಲ ॥ ನಾ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಪಾಪವನ್ನು ।
ಅಳಿದು ಹಾಕಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿರೋ ॥ ೧ ॥ ಇರುವೆ ನೊಣ ಕೊಂದ ಪಾಪ ।
ಪರನಿಂದ್ಯವ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ॥ ಹೊಲೆಯ ಪಾಪ ಕೆಲವು ಉಂಟು ।
ಅಳಿದು ಹಾಕಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿರೋ ॥ ೨ ॥ ಅತ್ತಿ ಮಾವನ ಬೈದ ಪಾಪ ।
ಮತ್ತೆ ಹಿರಿಯರ ನುಡಿದ ಪಾಪ ॥ ಕರ್ತು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನು । ಚಿತ್ತ
ದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯದ ಪಾಪ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೨೧. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಪ್ರಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ ಅಧಿಕ ಸ್ನೇಹದಕಿಂತ । ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೂಡೆ ಜಗ
ಳವೆ ಲೇಸು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಉಂಬುಡುವುದಕ್ಕಿರದ ಅರಸನೋಲಗಕಿಂತ ।
ತುಂಬಿದೂರೊಳಗೆ ತಿಂದುಂಬುವದೇ ಲೇಸು ॥ ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಾಳು ಹರ
ಟಿಗಳ ಹರಟೇಗಿಂತ । ನಂಬಿ ಹಂದಾಸರೊಳು ಪೊಂದುವದೆ ಲೇಸು ॥ ೧ ॥
ಒಡನೆ ಹಂಗಿಸುವವನ ಪಾಲೋಗರದಕಿಂತ । ಕುಡಿ ನೀರು ಕುಡಿದು
ಕೊಂಡಿರುವದೇ ಲೇಸು ॥ ಕಡು ಕುಹಕನೊಡನೆ ಸಂಗವನು ಮಾಡುವ
ದಕಿಂತ । ಅಡವಿಯೊಳಜ್ಞಾತವಾಸವೇ ಲೇಸು ॥ ೨ ॥ ಮಸದು ಮತ್ಸ
ರಿಪ ಸತಿಯೊಡನೆ ಸಂಸಾರಕಿಂತ । ಹಸನ್ನಿಲ್ಲದ ಹಾಳು ಗುಡಿಯೆ ಲೇಸು ॥
ಎಸೆದು ಭಜಿಸಲು ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನು । ವಶವಹಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು
ವಶವಹುದೆ ಕೇಳಿ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೨೨. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಾರವ್ವ ಭಾಗೀರಥಿ ತೋರವ್ವ ಜನರಿಗೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಾ ಸ್ನಾನಮಾಡು
ವದು ತೋರವ್ವ ಜನರಿಗೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯರು ಬಂದು

ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು । ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ ॥
 ॥ ೧ ॥ ದಾಸರ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಲೇಸಾಗಿ ತಾ ಬಂದು । ಗ್ರಾಸಗೊಂಬುವ
 ಜನರ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಯಲು ॥ ೨ ॥ ಈ ಮಹಿಮೆಯ ನೋಡಿ ಗುರು
 ವ್ಯಾಸರಾಯರು । ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಕಂಡಂಥ ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೨೩. ರಾಗ ವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎಂದಿಗೆ ಧನ್ಯನಹೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದಿಗೆ ಧನ್ಯ ನಾ ಯೆಂದಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿ ।
 ಯೆಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಾಹೊದಚ್ಚುತ್ತನೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಫಲ ಮರ
 ಗಿಡ ಬಳ್ಳಿ ಕುಲದಲಿಪತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ । ಜಲದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜೀವಿಸಿ ॥
 ಸುಳಿದೆ ನಾನೇಕ ದಶಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕ್ರಿಮಿಯಾಗಿ । ತೊಳಲಿದೆನು ಅಂಡಜದೊಳು
 ದಶಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ೧ ॥ ಚರಣ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜೀವಿಸಿ । ನರ
 ನಾಗಿ ಸೇರಿದೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥ ಪರಿಭವದೊಳು ಬಂದು ಹೊಂದಿದನಯ್ಯ
 ನಿನ್ನ । ಸರಸಿಜಭವನಾ ಶತಕಾಲಕಾಗಿ ॥ ೨ ॥ ಎಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ್ಮಿ
 ಯೋನಿಯೊಳು । ಅಂಬುಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಗಾಗಿ ॥ ಕುಂಭಿನಿ ಅರಿ
 ಯಲು ನೊಂದೆನಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ । ಕಂಬುಕಂಧರ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠ್ಠಲ ॥ ೩ ॥

೨೪. ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮನವ ನಿಲಿಸುವದು ಬಲು ಕಷ್ಟ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹರಿದಾಡುವಂಥ ॥ ಅನು
 ಪಲ್ಲ ॥ ಕಾಶಿಗೊಡ್ಡೆಗಳು ಬಹುದು । ದೇಶ ತಿರುಗಲು ಬಹುದು । ಆಶೆ
 ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಇರಬಹುದು ॥ ೧ ॥ ಜಪವ ಮಾಡಲು ಬಹುದು । ತಪವ
 ಮಾಡಬಹುದು । ಉಪವಾಸ ವ್ರತದಲ್ಲಿರಬಹುದು ॥ ೨ ॥ ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಲು ಬಹುದು । ದಾನಾವ ಕೊಡಲು ಬಹುದು । ಧ್ಯಾನಾದಿ
 ಪುರಂದರವಿಠಲ ಚರಣದಲ್ಲಿ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೨೫. ರಾಗ ಶ್ರೀರಂಜಿನಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಯೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನೀನಗಲದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮನವೆಂಬೊ
 ಮಂಟಪ । ತನುವೆಂಬೊ ಹಾಸು ಮಂಚ ॥ ಜ್ಞಾನವೆಂಬೊ ದಿವ್ಯ ದೀಪದ

ಬೆಳಕಿಲಿ । ಸನಕಾದಿ ವಂದ್ಯ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರೋ ॥ ೧ ॥ ಪಂಚದೈವರು
ಯಾವಾಗಲೂ ಯೆನ್ನ । ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ॥ ಕೊಂಚಗಾ
ರರು ಆರು ಮಂದಿ ಅವ । ಧ್ವಂಜು ಮುಂಚಿಲ್ಲದೆ ಯೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ॥ ೨ ॥
ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಕರ್ಮದಿ ಬಳಲಿದೆ । ಇನ್ನಾದರು ಯೆನ್ನ ಕೈಸಿ
ಡಿಯೋ ॥ ಘನ್ನ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ । ಮನ್ನಿಸಿ ಯೆನ್ನನು
ಕಾಯಬೇಕೋ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀನುಧೇಶ್ವರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೨೬. ರಾಗ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದೇಶಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಏನನಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೋ । ಎನೋ ವಿಠಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದೀನ ರಕ್ಷ
ಕನೆ ನಿನ್ನ । ಧ್ಯಾನವ ಕೊಡು ವಿಠಲೈಯ್ಯ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಓದಿ ನಿನ್ನ
ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ । ವೇದವ ಅಜನಿಗಿತ್ತಿ ॥ ವಾದಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ ।
ಆದಿ ಶೇಷತಯನನೆ ॥ ೧ ॥ ಪಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ । ಪವನಜ
ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆ ॥ ಆಡಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ । ಹರನೈಯನೈಯನೆ ॥ ೨ ॥
ಚಿನ್ನವಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆನೆ । ಶಿರದೇವಿಯರಸನೆ ॥ ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿ
ನೀನೆ । ಪುರಂದರವಿಠಲಯ್ಯ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೨೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಭಾಗ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ । ನಿಶ್ಚಯವೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಹೆಚ್ಚದೆ ಹಿಗ್ಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚು ಕೇಳಿಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥
ಧೂರೆಗಳ ಒಲುಮೆ ಉಂಟೆಂದೆಲ್ಲರೊಳು ಹಗೆ । ತರವಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ॥
ಕರವ ಮುಗಿದು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಶಿರಬಾಗಿ । ನಡೆವೋದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ೧ ॥
ಸಿರಿಯೆಂಬ ಸೊಡರಿಗೆ ಮಾನಾಭಿಮಾನಾದ । ಬಿರುಘಾಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ॥
ಧರೆಯೊಳು (ನಗೇನು) ಸ್ಥಿರವೆಂದು ಗರ್ವದೊಳ್ಳಡೆಯದೆ । ಇರುವದು
ಎಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ೨ ॥ ಕೊಡನ ಅಂಧಕ ಹೊತ್ತು ನಡೆವ ಧಿಕ್ಕಾರದಿ । ನಡೆ
ತಪ್ಪು ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ಬಡವಾರೆಡರ ಕೇಳದೆ ಮುಂದಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ । ಇಡಬೇ
ಡವೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥ ೩ ॥ ಲೋಕಪವಾದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ನಡವುದು ಎ । ವೇಕ ಕೇಳಿ

ಚ್ಚರಿಕೆ || ನಾಕೇಶನಾದರು ಬಿಡದಪವಾದ ಪ | ರಾಕು ಕೇಳಿಚ್ಚರಿಕೆ || ೪ ||
 ಕಾಕು ಮನುಜರ ಚಾಡಿ ಕೇಳಿ ಕೋಪೋ | ದ್ರೇಕ ಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ ||
 ಭೂಕಾಂತೆ ನಡನಡುಗುವಳು ನಿಷ್ಕುರದ | ವಾಕು ಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ || ೫ ||
 ನಳ ಮಾಂಧಾತರೇನಾದರೆಂಬುದ ನೀ | ತಿಳಿದು ನೋಡಿಚ್ಚರಿಕೆ || ೬ ||
 ವುಡು ಕಾಯವು ಉಳಿವುದು ಕೀರ್ತಿಯು | ಯಿಳಿಯೊಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ || ೭ ||
 ಬಳಲಿಸಿ ಪರರನ್ನು ಘಳಿಸಿದಂಥ ಹೊನ್ನು | ಉಳಿಯದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ||
 ಉಳಿವಲ್ಪಕಾಲಕೆ ಬಡವರಾದವರನು | ಪಳಿಯದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೮ || ಪರ
 ಧನ ಪರಸತಿಗಳು ಕಲು ಸಿರಿ ಮೊಗ | ತಿರುಗುವಳೆಚ್ಚರಿಕೆ || ಬರುವ
 ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮಾರ | ಲರಿಯದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ || ೯ || ಬಲ್ಲಿದ
 ನೀನೆಂದು ಬಡವರ ಬಾಯನು | ಹೊಯ್ಯಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ || ಎಳ್ಳಷ್ಟ
 ತಪ್ಪಲು ಯಮನವರು ನರಕ | ಕೆಳದೊಯ್ಪರೆಚ್ಚರಿಕೆ || ೧೦ || ವರಭಿದ್ರ
 ಕುಂಭದುದಕದಂತಾಯುಷ್ಯ | ಸರಿಯಪ್ಪುದೆಚ್ಚರಿಕೆ || ವರದಪುರಂದರ
 ವಿಠಲನ ಸ್ಮರಣೆಯ | ಮರೆಯಬೇಡಿಚ್ಚರಿಕೆ || ೧೧ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೮. ರಾಗ (ಮುಸಲ್ಮಾನಿ) ಗಮನತ್ರಮ, ಏಕತಾಳ.

ರಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನಮ್ಮ | ಕಮಲನಾಭನದು | ಈ | ಕಾಗದವನ್ನು
 ಓದಿಕೊಂಡು | ಕಾಲವ ಕಳೆಯಿರೋ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಮ ಕ್ರೋಧವ ಬಿಡಿ
 ರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನೇಮನಿಷ್ಠೆಯೊಳಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ
 ಬಂದಿದೆ || ತಾಮಸ ಜನರ ಕೂಡದಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನಮ್ಮ |
 ಕಾಮಾನಯ್ಯನು ತಾನೆ ಬರದ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ || ೧ || ಹೆಣ್ಣಿನಾಸೆ
 ಬಿಡಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ಹೊನ್ನಿನಾಸೆ ಬಿಡಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ
 ಬಂದಿದೆ || ಮಣ್ಣಿನಾಸೆ ಬಿಡಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನಮ್ಮ |
 ಕಮಲನಾಭನು ತಾನೆ ಬರದ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ || ೨ || ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲ್ಕಟ್ಟಿ
 ರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಹರಿಯನ್ನಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ
 ಬಂದಿದೆ || ಲಜ್ಜೆ ಬಿಟ್ಟು ಕುಣಿಯಿರೆಂಬೊ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ | ನಮ್ಮ |
 ಪುರಂದರವಿಠಲ ತಾನೆ ಬರದ | ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೯. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ಭೃಳ ಭಳರಿ ಎನ್ನ ಸುಖವೆಂಬುದೇ ಸುಖವು | ಕಲಿಕಾಲಕಿದಕಿರಲೋ
ಕಾವೇರಿ ರಂಗನೆ || ಪಲ್ಲ || ತಂದೆ ನೀನೆ ಕೃಷ್ಣ ತಾಯಿ ಇಂದಿರಾದೇವಿ |
ಮಂದಜಾಸನ ಯೆನಗೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣನು || ಇಂದುಮುಖಿ ಶ್ರೀಸರಸ್ವತಿದೇ
ವಿಯತ್ತಿಗೆಯು | ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಾಯುದೇವರೇ ಗುರುವು || ೧ || ಗುರು
ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಭಾರತಿಯು ನೋಡೆ ಮೇಲಾಗಿ | ಗರುಡಾಹಿ ರುದ್ರರಣ್ಣನ
ಮಕ್ಕಳು || ಸುರರು ಸನಕಾದಿಗಳು ಪರಮ ಬಂಧವರೆನಗೆ | ಸ್ಥಿರವಾದ
ವೈಕುಂಠವೆನಗೆ ಮಂದಿರವು || ೨ || ನಿನ್ನ ಪಾದಾಂಬುರುಹ ಭಜಿಸುವುದೆ
ಸೌಭಾಗ್ಯ | ನಿನ್ನ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಗಳೆ ಭೋಗದ್ರವ್ಯ || ನಿನ್ನ ಕಥೆ ಕೇಳುವುದು
ಮಂಗಳ ಸುವಾದ್ಯಗಳು | ನಿನ್ನಂಥ ಅರಸೆನಗೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

೩೦. ರಾಗ ನಾಟಕುರಂಜಿ, ಅಟತಾಳ.

ಎಂಥಾ ಸಣ್ಣವನೆ | ನಿನ್ನ ಮಗ | ನೆಂಥಾ ಸಣ್ಣವನೆ || ಪಲ್ಲ || ಎಂಥ
ಸಣ್ಣವನಿನಂಥವರಿಲ್ಲವು | ಹೊಂತಕಾರಿ ಬಲವಂತರಿಗಧಿಕನು || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ತರಳರಂತಿಪ್ಪನು ತರುಣೇರೊಳಾಡುವ | ಕಿರಿಬೆರಳುಗುರಿನಲಿ
ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದವ || ೧ || ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪನ ಕಾಲಿಲಿ ತುಳಿದವ | ಪಾಲಾ
ಯನವ ಮಾಡಿ ಕಾಲಯಮನ ಸುಟ್ಟು || ೨ || ನಿಚ್ಚ ಪಾವನಮಾಡಿ
ಆಶ್ವರ್ಯ ತೋರಿದ ಯಂ | ದಚ್ಚ ಮಾಡುವಿರೆಂದು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಬೆಲ್ಲ
ನೀ || ೩ || ಬಾಯಿತೆರದನಲ್ಲಿ ನೀನಂಜುವಂದದಿ | ಆ ಯಮಳಾರ್ಜುನ
ರಾಯನ ಬಿಡಿಸಿದ || ೪ || ದಿಟ್ಟತನದಿ ಮೊಲೆ ಕೊಟ್ಟವಳನು ಕೊಂದ |
ಕೃಷ್ಣ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನು | ಎಂಥಾ ಸಣ್ಣವನೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೧. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟತಾಳ.

ನೌರಾಯಣ ಯೆಂಬ ನಾಮದ ಬೀಜವ | ನಾಲಿಗೆ ತುದಿಯಿಂದ ಬಿತ್ತಿ
ರಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಹೃದಯ ಹೊಲವ ಮಾಡಿ ಮನವ ನೇಗಿಲ ಮಾಡಿ |

ಶ್ವಾಸ ಉಚ್ಛ್ವಾಸ ಯೆರಡೆತ್ತು ಮಾಡಿ | ಜ್ಞಾನವೆಂಬೊ ಹಗ್ಗ ಕಣ್ಣೆ
ಮಣಿಯ ಮಾಡಿ | ಹೃದಯವೆಂಬ ಗುಂಟೇಲಿ ಹರವಿರಯ್ಯ || ೧ || ಮದ
ಮತ್ಸರವೆಂಬೊ ಮರಗಳನೆ ತಂದು | ಕಾಮ ಕ್ರೋಧವೆಂಬೊ ಕಳೆಯ
ಕಿತ್ತು || ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬೊ ಮಂಚಿಕೆಯನೆ ಹಾಕಿ | ಚಂಚಲ
ವೆಂಬೊ ಹಕ್ಕಿಯ ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿರಯ್ಯ || ೨ || ಉದಯಾಸ್ತಮನ
ವೆಂಬೊ ಎರಡು ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ | ಆಯುಷ್ಯವೆಂಬೊ ರಾಶಿ ಅಳಿಯುತಿದೆ ||
ಸ್ವಾಮಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ ನೆನದರೆ | ಪಾಪದ ರಾಶಿಯ ಪರಿಹರಿಸುವ
ನಯ್ಯ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೨. ರಾಗ ವಸಂತಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗೋಕುಲದಲಿ ನಾನಿರಲಾರೆ | ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ಕೇಳಿ | ಪಲ್ಲ || ಹಾಲು
ಮೊಸರು ನಾವಲ್ಲೆಂಬೆ | ಭರದಿಂದಲಿ ಬಂದು ಕಾಲಲಿ ಬಿದ್ದು ಕುಡಿಸು
ವರು || ಅನುಪಲ್ಲ || ತನುವಿಗೆ ಬಲವೆಂದು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು | ಒಳಕ
ಳುಹುತ ಕಳವಿನಿಕ್ಕಲಿ ಮಗುವು ಒಳಗಿನ ಗುಟ್ಟು | ಬೈಲಮಾಡಿ ನಮ್ಮ
ಕದವನಿತ್ತೆ ಯೆನ್ನ ಬೇಡಲಿಸುತ್ತಾರೆ || ೧ || ಮಂದಗಮನೇರು ತಾವು
ಬಂದು ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು | ಬಾ ಗೋವಿಂದನೆಂದು ಕರೆದು ಸದನದೊ
ಳಗೆ || ಮಿಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿ ನಮ್ಮ ಅಧರವ ಸವಿದು | ಅವರ ಅಧರ
ಧರಕ್ಕೆ ನಾ ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದೆ || ೨ || ತಮ್ಮ ಪುರುಷರ ಪ್ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟು
ಜಿನ್ನಾಗಿ ಯೆನ್ನ | ಬೆನ್ನಗೊಂಡರು ಹಗಲು ಇರುಳು || ರತಿದೇವಿ ಕೃತಿ
ಅತಿಶಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ | ರತಿಪತಿಶರದೆ ವ್ರತದೊಳಗೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ
ನಲ್ಲದೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೩. ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಂಥಾ ಜಿಲುವಿಗೆ ಮಗಳನೆ ಕೊಟ್ಟು | ಗಿರಿರಾಜನ ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಕಂತುಹರ ಶಿವ ಜಿಲುವನೆಂದು | ಮೆಚ್ಚಿದನು ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಮೋರೆ ಐದು ಮೂರು ಕಣ್ಣು | ವಿಸರೀತವ ನೋಡ
ಮ್ಮಮ್ಮ || ಕೊರಳಲಿ ರುಂಡಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿದ | ಉರಗಭೂಷಣನ

ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ || ೧ || ತಲೆಯೆಂಬುದು ನೋಡಿದರೆ ಜಡೆಯು | ಹೊಳ
ವುತಿದೆ ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ || ಹಲವು ಕಾಲ ತಪ್ಪಲಿರುವ ರುದ್ರನ | ಮೈಬೂ
ದಿಯು ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ || ೨ || ಮನೆಯೆಂಬುದು ಸ್ತುತನವು | ಗಜಚ
ಮಾರ್ಗಂಬರವ ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ || ಹಣವೆಂಬುದು ಕೈಯೊಳಗಿಲ್ಲ | ಖರ್ಪ
ರವ ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ || ೩ || ಭೂತ ಪ್ರೇತ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲ | ಪರಿವಾರವು
ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ || ಆತನ ನಾಮವು ಒಂದೆ ಮಂಗಳ | ಪುರಹರನ ನೋಡ
ಮ್ಮಮ್ಮ || ೪ || ನಂದಿವಾಹನ ನೀಲಕಂಠ ನಿ | ಗುಣನ ನೋಡ
ಮ್ಮಮ್ಮ || ಇಂದಿರೆರಮಣ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಹೊಂದಿದವನ
ನೋಡಮ್ಮಮ್ಮ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೪. ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಇವಗ್ಯಾಕೆ ಶೃಂಗಾರ | ಇವಗ್ಯಾಕೆ ಭಂಗಾರ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಡ ಕರಡಿ
ಯಂತೆ ಪೋಲುವ ದೇಹಕ್ಕೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೀರೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದವಗೆ
ಪರಿಮಳಗಂಧವೇಕೆ | ಭಾರ ಪೊತ್ತವಗೆ ಸನ್ನಿರು ಯೇಕೆ || ಕೋರೆ
ದಾಡೆಯ ಘೋರ ಮುಖಕೇಕೆ ಕನ್ನಡಿ | ಕರುಳ ಹಾರ ಧರಿಸಿದವಗೆ
ಹಾರಪದಕವೇಕೆ || ೧ || ನೆಲವನಳದವಗೆ ಕಾಲಗಿರುಗೆಜ್ಜೆ ಯೇಕೆ |
ತಲೆ ತಾಯ ತರಿದವಗೆ ಮರಿಯಾದೆ ಯೇಕೆ || ಚೀಲಾರುವೆಯ ಉಟ್ಟವ
ಗ್ಯಾಕೆ ಪೀತಾಂಬರ | ಪಾಲ ಕದ್ದು ಕೂಡಿದವಗೆ ಕುಸುಮ ಕೇಸರಿ
ಯೇಕೆ || ೨ || ಬತ್ತಲೆ ನಿಂತಿದ್ದವಗೆ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕವೇಕೆ | ಉತ್ತುಮ
ಹಯವನೇರಿದವಗೆ ಪುಷ್ಪಕವೇಕೆ || ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ |
ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವಗೆ ಬಹಿರಂಗದಾಭರಣವೇಕೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೫. ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಏಕೆ ಚಿಂತೆಯ ಪಡುವಿ ನೀ | ಮರುಳೇ || ಪಲ್ಲ || ವಿಧಿ ಬರೆದ ವಾಕು
ತಪ್ಪದು ಫಣಿಯಲಿ | ಮರುಳೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹುಟ್ಟುವುದಕಿಂತ
ಮೊದಲೆ ತಾಯಿ ಮೊಲೆಯಲಿ | ಇಟ್ಟು ಕ್ಷೀರವನ್ನು || ತೊಟ್ಟಲೊಳಗೆ
ಮಲಗಿರಲು ನೀ ಘಳಿಸಿಕೊಂ | ಡಿಟ್ಟು ಉಣುತಿದ್ದಿಯಾ | ಮರುಳೇ || ೧ ||

ಉರಗ ವೃಶ್ಚಿಕ ಪಾವಕ ಕರಿನಂಜು | ಅರಸ ಹುಲಿ ಜೋರಭಯವು |
ಮರುಳೇ || ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲ್ಲದೇ | ಇವುಗಳು ಬಂದೆ ಬಾಧಿಸುತಿ
ಪ್ಪವೆ | ಮರುಳೇ || ೨ || ಇಂತು ಸುಖದುಃಖಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ನೀ |
ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕೆಡಲು ಬೇಡ | ಮರುಳೇ || ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆರ್ಚಿಸು
ಪೂಜಿಸು | ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಮರುಳೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀನುಭೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೬. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಆದಿತಾಳ.

ತೆವ್ವುಗಳೆಲ್ಲವ ಸರಿಹರಿಸುವ ನ | ಮೃಪ್ಪಾನಲ್ಲನೆ ನೀನು || ಪಲ್ಲ ||
ಅಷ್ಟಾದರು ಎನ್ನವಗುಣ ಯೆಣಿಸದೆ | ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ತಿಮ್ಮಸ್ಸು ನೀನು ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಬೆಳಗಿನ ರೂವದಿ ಹರಿಯ ಸ್ಮರಣೆಯ | ಮಾಡಾದಿರು
ವದು ತಪ್ಪು | ಮಲ ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮೃತ್ತಿಗೆಯಲಿ | ಮಲವ
ತೊಳೆಯದಿರುವದು ತಪ್ಪು || ತುಳಸಿ ವೃಂದಾವನ ಗೋಸೇವೆಗೆ | ಆಲ
ಸ್ಯಮಾಡುತಲಿರುವದು ತಪ್ಪು | ನಳಿನ ಸಹೋದರಗರ್ಭವನೀಯದೆ |
ಕಲಿವ್ಯಾಸಂಗದಲಿರುವದು ತಪ್ಪು || ೧ || ದಿನ ದಿನ ಉದಯ ಸ್ನಾನವ
ಮಾಡದ | ತನು ವಂಚನೆಯಾ ತಪ್ಪು | ಮುನಿಸುರ ಭೂಸುರರಾರಾಧಿ
ಸದೆ | ಧನ ವಂಚನೆಯ ತಪ್ಪು || ಕ್ಷಣ ಗುಣ ಜಿಜ್ಞಾಸಿಲ್ಲದೆ ದು |
ರ್ಜನರ ಸಂಸರ್ಗದ ತಪ್ಪು | ವನಜಾಕ್ಷು ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡದೆ |
ಮನವಂಚನೆಯ ತಪ್ಪು || ೨ || ಕಣ್ಣಿಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಕೃತಿಯ ನೋಡದೆ ಪರ |
ಹೆಣ್ಣಿನ ನೋಡಿದ ತಪ್ಪು | ಅನ್ನವನರ್ಪಿಸದೆ ಅಜ್ಞಾನದಿ | ಉಣ್ಣುವ
ನಾಲಿಗೆ ತಪ್ಪು || ನಿನ್ನ ಕಥಾಮೃತವಿಲ್ಲದೆ ಹರಟೆಯ | ಮನ್ನಿಸುವ ಕಿವಿ
ತಪ್ಪು | ಚಿನ್ಮಯ ಮೂರುತಿ ಚರಣಕ್ಕರಗದೆ | ಉನ್ಮತ್ತತೆಯ ತಪ್ಪು ||
|| ೩ || ಅನಂದನ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡದೆ | ಹೀನವಿವಾದದ ತಪ್ಪು |
ಶ್ರೀನಾಥಾರ್ಚನೆ ಇರಲೂಳಿಗವ | ಮಾಡಿದ ಕೈಯ ತಪ್ಪು || ಶ್ರೀನಿ
ರ್ಮಾಲ್ಯ ವಿರಹಿತ ಸುರಭಿಯ | ಘ್ರಾಣದ ನಾಸಿಕ ತಪ್ಪು | ಶ್ರೀನಾರಾ
ಯಣನ ನೇಷಗೈಯದನ | ನಟನೆ ಪಾದದ ತಪ್ಪು || ೪ || ಯಜ್ಞಾತ್ಮಗೆ

ಯಜ್ಞವರ್ಷಿಸದೆ ಕಾಮ್ಯು | ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು || ಅಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನ
ದಲಿ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ | ಅಘಗಳ ಘಳಿಸುವ ತಪ್ಪು || ಆಗತ ಶೌಚದ
ಕರ್ಮವ ಜರಿದು ಸ | ಮಗ್ನ ಗುಹ್ಯದ ತಪ್ಪು || ಯಜ್ಞೇಶ ಮಧ್ಯಪತಿ
ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ವಿಸ್ಮರಣೆಯ ತಪ್ಪು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೋಭಾನ ಶೋಭಾನವೆ || ಪಲ್ಲ || ಭೂದೇವಿಯರಸ ವೆಂಕಟರಾ
ಯಗೆ || ಶೋಭಾನ ಶೋಭಾನವೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂದು ಕ್ಷೀರಾಂಬು
ನಿಧಿ ಮೊದಲಾಗಿ | ಇಂದಿರೆ ಹರುಷದಿಂದುದಿಸಿ ಬಂದು || ಕಂದರ್ಪ
ಕೋಟಿ ಲಾವಣ್ಯಮೂರುತಿಯಾದ | ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿದ
ದೇವಗೆ || ೧ || ಜನಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು | ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲ
ದಲೆ ಬರುತಿರಲು || ಸನಕಾದಿವಂದ್ಯನ ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿ | ಜಾನಕಿ
ಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿದ ರಾಮಗೆ || ೨ || ರುಕುಮನು ಶಿಶುಪಾಲಗನುಜೆ
ಈಯುವನೆಂದು | ಸಕಲ ರಾಯರಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಲಾಗಿ || ಭಕತವತ್ಸಲ
ನನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿ | ರುಕುಮಿಣಿ ಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿದ ಕೃಷ್ಣಗೆ ||
| ೩ || ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು ನೀಲಭದ್ರೆ ಕಾಳಿಂದಿಯು | ಮಿತ್ರವೃಂದೆಯು
ಲಕ್ಷ್ಮಣಿಯು ಜಾಂಬವತೀ || ಮತ್ತೆ ಆ ಸೋಳ ಸಾಹಸ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರ |
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಳಿದ ಕಲ್ಯಾಣನಿಗೆ || ೪ || ಪದುಮದೇಶದಲೊಬ್ಬ ದೇವಾಂಗ
ನೆಯ | ಪದುಮಮುಖಿ ಶ್ರುತಿಹೃತಿಯಾ || ಪದುಮನಾಭ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
ವಿಠಲಗೆ | ಪದುಮಾವತಿಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೮. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಛಾಪುತಾಳ.

ನೋಡಿರಯ್ಯ ಹನುಮಂತನ ಮಹಿಮೆಯ | ಬೇಡಿರೊ ವರಗಳನು ||
|| ಪಲ್ಲ || ರೂಢಿಯೊಳು ಇವನನ್ನು ಪಾಡಿವೊಗಳುತಿಪ್ಪ ಜನರ | ನೋಡಿ
ನೋಡಿ ವರವನೀವ ಗಾಡಿಗಾರ ಹನುಮನ್ನು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂದು ದಶ
ರಥ ಸುತನಾಗಿ | ಬಂದು ನಿಂದು ಸಾಕೇತದಿ | ಚಂದದಿಂದಿಪ್ಪನೆಂದು

ಅಂದದಿಂ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ || ತಂದು ರಘುರಾಮನಿಗೊರೆಯಲಂದು ಯಾಗವ
ಕಾಯ್ದು | ಸುಂದರ ರಾಮನಿಗೆ ವಂದನೆಗೈವನೀತ || ೧ || ಧೀರನಾಗಿ
ಧನುವ ಮುರಿದು ಮರೆದು ಮರೆದು ದಂಡಕವ | ಸೇರಿ ಘೋರ ರಕ್ಕಸರ
ಸದೆದು ಜರಿದು ತಂದು ಕಪಿಪತಿಯೊಡನೆ || ಸೇರಿ ಸಖ್ಯವನ್ನೆ ಮಾಡಿ
ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ಕಡು | ನಾರಿಯನ್ನೆ ಹುಡುಕಿಸಿದ ಧೀರ ರಾಮದೂತ
ನೀತ || ೨ || ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ಸೇತುವೆಯನು ಕಟ್ಟಿ ಮೆಟ್ಟಿ ರಾವಣಪ
ಡೆಯ | ಭೂತಳದೊಳು ಕೆಡಹಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಹಾಂತದೊಳು || ಈತನೆಂದು
ಸೇರಿಬಂದು ವಾತತನುಜನೆಮ್ಮ ಬಹು | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪುರಂದರವಿಠ
ಲನ್ನ ದಾಸನಾದ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೯. ರಾಗ ದೇವಗಾಂಧಾರ, ಆದಿತಾಳ.

ಮೊರಾಕು ಭೀಮನೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆನ್ನು || ಪಲ್ಲ || ಸರೋ
ರುಹಾಸನ ಕೌರವನಾಶನಗಿನ್ನು ಸಂಭ್ರಮ ಮೋದಕ ಪಲ್ಲವಪಾಣೀ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾಣಿಯೊಡೆಯ ಯೆನ್ನ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಿ | ವಾಣಿ ಮಾಡಿ
ದಂಡಪಾಣಿ ಸಜ್ಜನಕೆಲ್ಲ | ವಾಣಿರಮಣ ನಿನಗೆಲ್ಲೆಣೆಗಾಣೆನು ಅಮಿತವುಳ್ಳ
ಘೋರೆಯ || ಎಣೆಗಾಣೆ ಮೂರ್ಲೋಕದಿ ಸರ್ವ | ಸ್ಥಾನು ಮೊದಲಾದ
ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಇದ್ದ | ಪ್ರಾಣಪಂಚರಿಗೆ ನೀನು ಮುಖ್ಯನಾಗಿ | ಪ್ರಾಣ
ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಸಲಹೋ ಪ್ರಾಣರಾಯ || ೧ || ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನ ವಿರಾಟನ
ಮನೆಯಲಿ | ಯಾಚಕರೂಪದೊಳ್ಳೆವರು ತಾವು | ಪಾಚಕವೇಷವ ಧರಿಸಿ
ಪಾಕವ | ಆಚರಿಸುತಲಿರಲು || ನೀಚನ ಕೃತ್ಯವ ದ್ರೌಪದಿ ಬಂದು |
ಸೂಚಿಸಲು ನೀ ಕೋಪದಿ ಸರ್ವ | ಕೀಚಕ ಮೊದಲವನನುಜರನೆಲ್ಲ |
ಹೀಚಿ ಬಿಸಾಡಿದ ಮಹಿಮನೆ || ೨ || ಮಧ್ಯಗೇಹಭಟ್ಟನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ತಾ | ಉದ್ಭವಿಸಿ ತುರ್ಯಾಶ್ರಮ ಧರಿಸಿ | ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ನಾಮ
ಪ್ರ | ಸಿದ್ಧಿಯನು ಪಡೆದನುದಿನದಿ || ಅದ್ವೈತರನೆಲ್ಲ ಗೆದ್ದು ಸದದು ಈ |
ಮಧ್ವಮತವೆ ಭವರೋಗದ ಮದ್ದು | ಸದ್ವೈತ್ಯ ವರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ |
ಮುದ್ದು ಪುರಂದರವಿಠಲನ ದಾಸಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೦. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಾರಯ್ಯ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ಬಾರಯ್ಯ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ ನೀ
ಯೆನೆಗೆ | ಧಾರುಣಿಯೊಳು ನಿನ್ನ ಮೂರುತಿ ತೋರುತ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಮನವೆಂಬ ಮಂಟಪವಾ ನಿನಗೆ ಹಾಕಿ ಯೆನ್ನ | ತನುವನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೈಯ
ಮುಗಿನೆನ್ನೆಸೇ || ವನಜಜಭವಸುರಮುನಿಗಳು ಭಜಿಸಲು | ಘನಮ
ಹಿಮನೆ ಪಾದಕ್ಕೊರಗಲಿ ಯೆನ್ನ ಶಿರ || ೧ || ಲಿಂಗದೇಹವೆಂಬೊ ಪವಳ
ಶಾಧಾರವಾ | ಅಂಗವ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಇಡುವೆ || ಮಂಗಳಮೂರುತಿ
ಅಂಗನೆ ಸಹಿತ ಭು | ಜಂಗಶಯನ ಯೆನ್ನ ಕಂಗಳಿಗುತ್ತಹವೀಯೋ ||
|| ೨ || ಉಡಿಗೆಜ್ಜೆ ರಾಗಟಿ ಪೆಂಡೆಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ | ಉಡುವ ಪೀತಾಂಬರ
ಕೊರಳ ಕೌಸ್ತುಭ || ದೃಢದಿಂದ ಶಂಖಚಕ್ರ ಕರಣಕುಂಡಲದಿಂದ |
ಕಡಲಶಯನ ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲೊ || ೩ || ಒಡೆಯ ನೀ
ಯೆನೆಗೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ | ಬಡವನು ನಾ ನಿನ್ನ ದಾಸನು ಸತ್ಯ ||
ಕಡು ಕರುಣದಿಂದ ದಾಸತ್ವಬೇಕೊ ಗ | ರುಡಗಮನ ವೆಂಕಟೇಶ ಯೆನ್ನ
ಮನೆಗೆ || ೪ || ಬರಿಮನೆಯಲ್ಲ ಪರಿವಾರ ಉಂಟು | ಪರಮಪುರುಷ ನಿನ್ನ
ರೂಪಗಳುಂಟು || ಶಿರದೇವಿ ಸಹಿತಾಗಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ | ಕರುಣ
ದಿಂದಲಿ ಮನ್ಮಂದಿರದೊಳಗೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೧. ರಾಗ ಭೂಪಾಳಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ತ್ರಂಗೆ ಮಂಗಳ ತರಂಗಿ || ಪಲ್ಲ || ಹರಿಯ ಸರ್ವಾಂಗಿ ಜಯ ಜಯತು
ಜಯ ಜಯ ತುಂಗಭದ್ರೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಆದಿಯಲ್ಲೊಬ್ಬ ದೈತ್ಯ ಮೇದಿ
ನಿಯ ಕದ್ದೊಯ್ದು | ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರಲವನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಿಡದೇ || ಭೇದಿಸುತ
ಲವನ ಭೂಮಿಯನೆತ್ತಿ ಕಾಯ್ದಂಥ | ಆದಿವರಾಹನ ದಾಡೆಗಳಿಂದ
ಬಂದೇ || ೧ || ಜಲವೆಲ್ಲ ಹರಿಮಯ ಶಿಲೆಯೆಲ್ಲ ಶಿವಮಯ | ಮಳಲು
ಮಿಟ್ಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಮಣಿಯ ಮಯವೂ || ಬೆಳದಿಪ್ಪ ದರ್ಭೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ
ಬ್ರಹ್ಮಮಯ | ನಳಿನನಾಳವು ಸರ್ವ ವಿಷ್ಣುಮಯವೂ || ೨ || ಇದೇ

ವೃಂದಾವನ ಇದೇ ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿ । ಇದೇ ವೈಕುಂಠಕೆ ಸರಿಯೆಂದೆನಿ
ಸಿದೇ ॥ ಇದೆ ಬದರಕಾಶ್ರವಾ ಇದೆ ವಾರಣಾಸಿಗೆ । ಅಧಿಕ ಫಲವನ್ನೀವ
ದೇವಿ ॥ ೩ ॥ ಧರಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ವಾರಣಾಸಿಯೆಂದೆನಿಸಿದೆ । ಪರಮ ಪವಿತ್ರ
ಪಾವನ್ನು ಚರಿತೆ ನಿನ್ನ ॥ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿ ಕೋಟಿಜನ್ಮದಘನನು
ಕಳೆವ । ಪರಿದು ಸಾಯುಜ್ಯಫಲವೀವ ದೇವಿ ॥ ೪ ॥ ಪರಮಭಕ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾ
ದಗೊಲಿದು ಬಂದು । ನರಸಿಂಹಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೆನಿಸಿ ಮೆರದೇ ॥ ಧರಿಯೊಳ
ಗಧಿಕ ವರ ಕೂಡಲೀಪುರದಲ್ಲಿ । ವರಸಪುರಂದರವಿಠಲನಿರಲುಬಂದೆ ॥ ೫ ॥

೪೨. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎಲೊ ಎಲೊ ಜೀವಾತ್ಮನೀ । ಸುಲಲಿತಾತ್ಮನ ನೆನದು ಸುಖಿಯಾಗೋ
ಮನವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇಕ್ಷ್ವದಂಡ ಕೈಯೊಳರೆ ಇಂಧನವ ಮೆಲಲ್ಯಾಕೆ ।
ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆ ಇರಲು ಹಸಿದು ಇರಲ್ಯಾಕೆ ॥ ನಿಕ್ಷೇಪ ನಿಧಿಯಿರಲು
ನಿರುತ ದಾರಿದ್ರ್ಯವ್ಯಾಕೆ । ಪಕ್ಷಿವಾಹನನಿರಲು ಪರದೈವವ್ಯಾಕೆ ॥ ೧ ॥
ಸುರಧೇನು ಕೈಸೇರಿ ಸುಖವಿಲ್ಲದಿರಲ್ಯಾಕೆ । ಗರುಡಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸೆ
ಗರಳ ಭಯವ್ಯಾಕೆ ॥ ತರಣೆ ಮೊದಲುದುಯಿಸಲು ಹಲವು ಜ್ಯೋತಿಗ
ಲ್ಯಾಕೆ । ಮುರಹರನ ಪೂಜಿಸದೆ ಮುಂದೆಗೆಡಲ್ಯಾಕೆ ॥ ೨ ॥ ಭಾವ
ಶುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದಿಹ ಬಯಲ ಡಂಬಕವ್ಯಾಕೆ । ದೇವತಾಂಕಿತವಿರದ ದೇಹ
ತಾನ್ಯಾಕೆ ॥ ಆವಾಗ ಹರಿಯಿರಲು ಅನ್ಯಚಿಂತೆಗಳ್ಯಾಕೆ । ಪುರಂದರವಿಠ
ಲನ ಭಜಿಸದೆ ಕೆಡಲ್ಯಾಕೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೪೩. ರಾಗ ನಾಟಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಹನುಮಂತ ದೇವ ನಮೋ । ಮಹಾ । ವನಧಿಯನು ದಾಟಿ ದಾನವರ
ದಂಡಿಸಿದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಂಜನೆಯ ಗರ್ಭ ಪುಣ್ಯೋದಯದಿ ಜನಿಸಿದೆ ।
ಕಂಜಸಖ ಮೂಡಲಿಕೆ ಕೈದುಡುಕಿದೆ ॥ ಭಂಜಿಸಿ ಈರೇಳು ಜಗನ್ನೆಲ್ಲ
ಸಲಹಿ ಭವ । ಭಂಜನಾತ್ಮಕ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾರೊ ಗುರುವೆ ॥ ೧ ॥
ಹೇಮಕುಂಡಲ ಹೇಮ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಧರ । ಹೇಮ ಕೌಪೀನ ಕಟಿ
ಸೂತ್ರಧಾರಿ ॥ ರೋಮ ರೋಮದಿ ಕೋಟಿಲಿಂಗ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣ ।

ರಾಮಭೃತ್ಯನೆ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾರೊ ಗುರುವೆ || ೨ || ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ
ನೀನಾಳಾಗಿ ಮೆರದೆ ನೀ | ಭೂಮಿಜೆಗೆ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವನಿತ್ತಿ || ಆ
ಮಹಾ ಲಂಕಾಧಿನಗರ ಪೊಳಪೊಕ್ಕು ನಿ | ಧಾರ್ಮಾಧೂಮವ ಮಾಡಿ
ಬೆಳದೆ ಮಹಾಕಾಯ || ೩ || ಅಕ್ಷಕುಮಾರನಸು ಕುಟ್ಟೊರಸಿ ಬಿಸುಟು
ಖಳ | ರಾಕ್ಷಸಾಧಿಪ ರಾವಣನ ರಣದಲಿ || ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನೊಡ್ಡು ಮೂರ್ಛಿ
ಹೊಗಿಸಿದೆ ಜಗ | ದ್ರಕ್ಷಕನೆ ಶಿಕ್ಷಕನೆ ರಾಮದಳರಕ್ಷ || ೪ || ಶ್ರೀಮ
ದಾಚಾರ್ಯ ಹರಿ ಖರೆ ದೈವವೆಂದೆನಿಸ | ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾರಾಯ
ಣಾಖ್ಯ || ರಾಮ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನವಸರದಾಳು ನಿ | ಸ್ತೀಮ
ಹನುಮಂತ ಬಲವಂತ ಗುಣವಂತ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೪. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ನೆಂಟನು ಸಣ್ಣವನೆಂದು | ನಂಬಿದನಮ್ಮ | ಗಂಟುಗಳ್ಳಾನೆಂದರಿಯದೆ |
ಕಾಂತೆ ಕೇಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ || ಪಲ್ಲ || ಗೊಂಬೆಯ ಮದುವೆಗೆ ಯೆಂದು |
ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಾರೆಂದು || ಬೆಂಬಿಡದೆನ್ನನು ಬಂದು | ಚುಂಬಿಸಿದನಲ್ಲ
ಇಂದು || ೧ || ಪುಟ್ಟಮಕ್ಕಳೊಳಗೆಲ್ಲ | ನೆಟ್ಟನೆ ಯಜಮಾನನೆಂದು ||
ಇಟ್ಟಡಿಯೊಳಗೆ ಯೆನ್ನ | ಬಟ್ಟಕುಚವ ಪಿಡಿದನಮ್ಮ || ೨ || ಅಷ್ಟರೊಳ
ಗೆನ್ನ ಬಾಲ | ಕೃಷ್ಣ ಕರದಿಂದಯ್ಯೊಯ್ಯೊ || ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಬಳಿಯ |
ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ || ೩ || ಎನೆ ತಾನೆಂದು ಮಾತಾಡಿ | ವಿನ
ಯದಿಂದೆನ್ನ ನೋಡಿ || ಮಾನಿನಿಯೊಳಗೆ ಮಾಡಿ | ನಿನ್ನ ಮಗ
ಯೆನ್ನನು ಕೂಡಿ || ೪ || ಅಂದವೇನೆ ಈಪರಿಯೊ | ಳೆಂದು ಯೆನ್ನ ಬಿಗಿ
ದಪ್ಪಿ || ದಂದದಿ ನೆರದ ಶ್ರೀಪು | ರಂದರವಿಠಲನಮ್ಮ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೫. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮೊಸರ ಸುರದು ಓಡುವ | ಈ ಮಾಯಾದ | ಶಿಶುವ ತೋರಿಸು
ಎನಗೆ || ಹುಸಿಯನಾಡುವದ್ಯಾಕೆ ರಂಗಗೆ | ಮೊಸರೆಂಬ | ಪೆಸರು ಪೇಳಿ
ದರಾಗದು | ಅಮ್ಮಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಮಂದಿರವನ್ನು ದಾಟಿ ನಮ್ಮರಂಗ |
ಬಂದದುಂಟೇನೆ ಯೆಂದು || ಹಿಂದು ಮುಂದರಿಯದೆ ದೂರಬಾರದು

ನಮ್ಮ । ಕಂದ ಗೋವಳರಾಯನ ॥ ೧ ॥ ಬೆಣ್ಣೆಯನಿಕ್ಕಿದರೆ । ನಮ್ಮ
 ರಂಗ । ಉಣಲೊಲ್ಲನಾದಿನಕೆ ॥ ಸಣ್ಣವನೆಂದು ಸಟಿಯ ಪೇಳಿದರೆ ।
 ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳಿಲ್ಲವೆ ॥ ೨ ॥ ಕೆನೆಹಾಲು ಕೊಳ್ಳೆಂದರೆ । ನಮ್ಮ ರಂಗ ।
 ಮುನಿದು ಹಾರುವನು ಕಾಣೆ ॥ ಮನೆ ಮನೆಗಳ ಪೊಕ್ಕು ಕದ್ದನೆಂದರೆ
 ನಮ್ಮ । ಮನಕೆ ಸೋಜಿಗವಲ್ಲವೆ ॥ ೩ ॥ ಅರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ । ನಮ್ಮ
 ರಂಗ । ಪೋರ್ವನೆ ಸರಿಯೆಂದರೆ ॥ ಅರ ಮಕ್ಕಳು ಹೋದರನ್ಯಾಯ
 ದಲಿ ನೀವು । ದೂರಬಾರದು ಬಲ್ಲಿರೇ ॥ ೪ ॥ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ।
 ರಂಗಯ್ಯಗೆ । ಅಪವಾದ ಬಂದಿತಲ್ಲ ॥ ನಿತ್ಯದಿ ಮಧುಸೂದನನ ಕಂಡ
 ರೆಲ್ಲ । ಸತ್ಯದಿ ಹೇಳಿನಗೆ ॥ ೫ ॥ ಕಂತುಪಿತನ ನಾಮವ । ಕೇಳೆಲೆ
 ಗೋಪಿ । ಅಂತರಂಗದಿ ನೆನದು ॥ ಎಂಥವನಾದರು ದೇವಕುಲೋತ್ತಮ ।
 ಅಂಥವನಲ್ಲ ಕಾಣೆ ॥ ೬ ॥ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವದ್ಯಾಕೆ । ನಿಮಗೆಲ್ಲ । ಅತ್ತೆ
 ಮಾವಂದ್ಯರಿಲ್ಲೆ ॥ ಪಥ್ಯವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸಿಗೆ ಬಲರಾಮ । ಕೃಷ್ಣರ
 ನೋಡುವೋದು ॥ ೭ ॥ ಕಾಣದೆ ಇರಲಾದಿರೆ । ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ । ಪ್ರಾಣ
 ವಲ್ಲಭ ರಂಗನ ॥ ಜಾಣಾತನವ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಣೆನು ಬೇಗದಿ । ಪ್ರಾಣಗೋ
 ವಳರಾಯನ ॥ ೮ ॥ ಚಂದವಾಯಿತು ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ । ನೀವೊಬ್ಬಳೆ ।
 ಕಂದನ ಪಡದೆಯಮ್ಮ । ಮಂದಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು ತಂದೊಮ್ಮೆ
 ತೋರೆಮಗೆ ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೪೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ರಘುಪಂತಾಲ.

ಗ್ರಿಷ್ಟ ಪಾವನವನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಾಕೊ । ಸೃಷ್ಟಿಶ ನೀ ಯೆನ್ನ ಉದ್ಧ
 ರಿಸಬೇಕೋ ॥ ಪಲ್ಲ । ಒಡಲ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಪರರ ಕಡು ನೋಯಿಸಿದನಯ್ಯ ।
 ಕೊಡದೆ ಅನ್ಯರ ಋಣವನಪಹರಿಸಿದೆ ॥ ಮಾಡದಿಯಾ ನುಡಿಕೇಳಿ ಒಡ
 ಹುಟ್ಟಿದವರೊಡನೆ । ಹಡದ ತಾಯಿಯ ಕೂಡೆ ಹಗೆ ಮಾಡಿದೆ ॥ ೧ ॥
 ಸ್ನಾನ ಜಪ ಹೋಮಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಮೈಗೆಟ್ಟು । ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವ
 ನಂತು ಮೊದಲೆ ಬಿಟ್ಟು ॥ ಏನ ಪೇಳಲಿ ಪರರ ಮಾನಿನಿಗೆ ಮನಸಿಟ್ಟು ।

ಶ್ವಾನ ಸೂಕರದಂತೆ ಪೊರದೆ ಹೊಟ್ಟೆ || ೨ || ವ್ರತನಿಯಮ ಉಪವಾಸ
ಒಂದಿನವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಅತಿಥಿಗಳಿಗನ್ನವನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ | ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ
ಪೌರಾಣ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ | ವೃಥವಾಗಿ ಬಹುಕಾಲ ಗತವಾಯಿ
ತಲ್ಲ || ೩ || ಶುದ್ಧ ವೈಷ್ಣವ ಜನ್ಮದಲ್ಲುಳ್ಳವನು ನಾನು | ಮಧ್ವಮತ
ಗ್ರಂಥಗಳ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು || ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ತಿಳಿದು ಕಡ್ಡುಂಡು ಕಾಯ
ವನು | ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದನಯ್ಯೊ ತಂದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ || ೪ || ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ
ಸೇವೆ ಒಂದಿನವು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಮಂದಭಾಗ್ಯರ ಭವಣೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ||
ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ದೋಷ ಒಂದುಳಿಯದರುಹಿದೆನು | ತಂದೆ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ಮುಂದೆನ್ನ ಸಲಹೋ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪೭. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಇರಬೇಕು | ಇರದಿರಬೇಕು || ಪಲ್ಲ || ಸಂ | ಸಾರದಿ ಜನಕಾದಿ ರಾಜ
ಋಷಿಗಳಂತೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಿಥಿಲಾಪಟ್ಟಣವು ದಹಿಸಿತೆಂಬುದ ಕೇಳಿ |
ಮಿಥಿಲೇಶ “ಮಮ ಕಿಂಚಿನ್ನ ದಹ್ಯತಿ” ಎಂಬಂತೆ | ಇರಬೇಕು || ೧ ||
ದಧೀಚಿ ಋಷಿ ತನ್ನ ಅಸ್ಥಿ ಸುರರಿಗಿತ್ತು | ಮಧುವೈರಿ ವೈಕುಂಠ ಪುರ
ವಿತ್ತ ತೆರದಂತೆ | ಇರಬೇಕು || ೨ || ಪುರಂದರವಿಠಲನು ದಾಸರ ಸಂಗಡ |
ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರ ಬಂಧುಗಳಂತೆ | ಇರಬೇಕು || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪೮. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ನೋಡಿ ದಣಿಯವು ಕಂಗಳು | ರೂಢಿಯೊಳಗತ್ಯಧಿಕ ರಂಗೇಶನತಿ
ಜಿಲುವ || ಪಲ್ಲ || ಕೆಂದಾವರೆಯ ಪೋಲ್ವ ಪದಗಳಿಗೆ ನವರತುನ |
ಅಂದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆ ಪೊಳೆಯೆ || ಅಂದದಿಂ ಸಕಲ ದೇವೋ
ತ್ತಮರ ಮಕುಟದೊಲ | ವಿಂದ ಬೆಳಗುತಿಹ ಕೋಮಲ ಪದಾಬ್ಜಗಳ ||
|| ೧ || ಥಳಥಳಿಸ ಶಶಿಯ ಕಾಂತಿಯ ಜರೆವ ನಖ ಕಾಂತಿ | ಪೊಳೆವ
ಜಾನುವಿನ ಜಂಘೆಯ ಸೊಂಪಿನ || ಪೊಳೆವ ಊರುಗಳ ಪೀತಾಂಬರಾ
ಹಿತ ಮಧ್ಯ | ಸುಳಿ ನಾಭಿ ತ್ರಿವಳಿಮಣಿಖಚಿತ ವೃಂದಗಳಮಿಗೆ || ೨ ||
ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನ ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭೆಯು | ಶ್ರೀವಾಸುದೇವನಸ್ಮಿತವದನದ ||

ಪಾವನಾತ್ಮಕನ ಚಂಪಕ ನಾಸಿಕದ ಬೆಡಗು । ದೇವದೇವನ ನಯನಗಳು
ಕಡು ಚೆಲುವ ॥ ೩ ॥ ಮದನ ಕಾರ್ಮುಕಕೆ ಮಾಮುಲೆವ ಪೂರ್ಬಿನ
ಗಾಡಿ । ಮುದವೀವ ಕರ್ಣಕುಂಡಲವು ಪೊಳೆಯೆ ॥ ಪದುಮನಾಭನ
ಪಣೆಯ ಕಸ್ತೂರಿಲಕವನು । ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಮಣಿಖಚಿತ
ವೃಂದಗಳಮಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯದಿ ಶೇಷತಲ್ಪದೊಳು ।
ಶುಭಕ್ರಿಯಾಮೃತ ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿ ಸಹಿತ । ಅಭಯವನು ಭಕುತರಿಗೆ ಅನ
ವರತ ಕರೆದೀವ । ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಪದಯುಗಳ ಕಡು ಚೆಲುವ ॥ ೫ ॥

೪೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ಛಿರು ಬಿಟ್ಟರೂ ಹರಿ ನೀ ಬಿಡೆಯೆನುತಿದ್ದೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ।
ನೀನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಅರನು ಸೇರಲಿ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತುಂಬಿದ
ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹರಗೋಲು ಮುಳುಗಿತು । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಅಲ್ಲಿ । ಹಂಬಲಿ
ಸಿದರೆ ಕೈಕೊಡುವರಾರಿಲ್ಲವು । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೧ ॥ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ
ಹೆಬ್ಬಾವಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತಿದೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಅಲ್ಲಿ । ಹಿಂದೆ ಹೋದರೆ
ಹೆಬ್ಬಲಿ ಬಾಯಬಿಡುತ್ತಿದೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೨ ॥ ಇದಕಂಜಿಯೆ ಮಡು
ವಿನಲಿ ನಾ ಹೊಕ್ಕರೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಅಲ್ಲಿ । ಅದುಭುತವಾದ ನೆಗಳು
ನುಂಗುತ್ತಲಿದೆ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೩ ॥ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಿ ಪಶುಗಳ
ಕೃಪೆಯೋ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಅಲ್ಲಿ । ವಿಷದ ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಯನ್ನೆ
ತುಳಿದ್ಯೊ ಶ್ರೀ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೪ ॥ ದೆಸೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬರ ಕಾಣೆ ತಲ್ಲಣಿಸು
ವಾಗ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ಎನ್ನ । ಶಿಶುವೆಂದು ಸಲಹಯ್ಯ ಪುರಂದರವಿ
ಠಲ । ರಾಮ ರಾಮ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೫೦. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮುಂದೆ ಭಲಾಯೆಂದು ಹಿಂದಾಡಿಕೊಂಬರ । ಸಂಗಬೇಡ । ಕುಂದು ।
ನಂದೆಗಳಪವಾದ ನೀಡುವರ ಪ್ರ । ಸಂಗ ಬೇಡ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತುದಿ ನಾಲಿಗೆ
ಬೆಲ್ಲ ಎದೆ ಕತ್ತರಿಯವರ । ಸಂಗ ಬೇಡ । ಹದವು ಮಾರಿದ ಮೇಲೆ
ಹಲವನಾಡುವರ । ಸಂಗ ಬೇಡ ॥ ೧ ॥ ಸ್ವೀಯಾವಗುಣ ಬಿಟ್ಟು ಪರ

ರವಗುಣ ತೋರ್ಪರ । ಸಂಗ ಬೇಡ । ದಯೆ । ಧರ್ಮ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಅರಿಯದ ಮನುಜರ । ಸಂಗ ಬೇಡ ॥ ೨ ॥ ವಿನಯ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ವಾಂಸರ । ಸಂಗ ಬೇಡ । ತನಗಿಲ್ಲದಂಥ ಬಂಟರ ಮಿತ್ರಜನರ । ಸಂಗ ಬೇಡ ॥ ೩ ॥ ಆಡಿ ಅಳುಕುವ ಅಜ್ಞಾನಿ ಮನುಜನ । ಸಂಗ ಬೇಡ । ಕೂಡೆ ಕುಮತಿಗಳ ಕುಸಿತ ಮನುಜರ । ಸಂಗ ಬೇಡ ॥ ೪ ॥ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪರರ ಕೆಡಿಸುವರ । ಸಂಗ ಬೇಡ । ಚೆನ್ನ ಪುರಂದರವಿಠಲನನು ಹೊರತು ಪ್ರ । ಸಂಗ ಬೇಡ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೫೦. ರಾಗ ನಾದನಾಮಾಕ್ರಿಯೆ, ಅಟತಾಳ.

ರಂಗನ ನೋಡಿರೆ ರಾಜಕುವರ ನರ । ಸಿಂಗ ದೇವ ನಮ್ಮ ದೇವಕಿ ಸುತನ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಮ್ಮಿನ ತಾಯಿತ ತೋಳ ಭಾಪುರಿಯೊ । ಘಮ್ಮನೆ ಘಲ್ಲೆಂಬ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಧ್ವನಿಯೊ ॥ ಸುಮ್ಮಹಿಮನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಚೌಕು ಲಿಯೊ । ತಿಮ್ಮರಾಯನಿಟ್ಟು ಸೊಬಗಿನ ಬಗೆಯೊ ॥ ೧ ॥ ಶುಕ್ಪುರವಾರದ ಪೂಜೆಗೊಂಬುವನ । ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಲ್ಕೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಮೆಲ್ಲುವನ ॥ ಘಕ್ಕನೆ ಸುರರಿಗೆ ಅಮೃತವಿತ್ತವನ । ರಕ್ಕಸ ಕುಲ ವೈರಿ ರಾವಣಾಂತಕನ ॥ ೨ ॥ ಪಾಪವಿನಾಶನಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ । ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವು ಬೇಗ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ॥ ಈಪರ ದಿನ ದಿನ ಮೂರುತಿ ನೋಡಿ । ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಪಾಡಿ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೫೧. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸೌಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿಸೇವೆ । ಪಾಮರ ಜನರಿಗೆ । ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿಸೇವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಾಮಜ ವರದನ ಪ್ರೇಮದಿ ನೆನವದು । ತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿಯ ತಾ ತಗ್ಗಿಸದೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಅಂತರ ಮಲಿನವಳಿಯಬೇಕು । ಸಂತತ ಶ್ರವಣದಿ ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಚರಿತ ಕೇಳಲು ಬೇಕು ॥ ಸಂತಪವಿರ ಬೇಕು ಸಂತಜನರ ಗುಣ । ಸಂತತ ಮನದಿ ನಿರಂತರದಲಿ ತಾ ಚಿಂತಿಸ ಬೇಕು ॥ ೧ ॥ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ । ಜ್ಞಾನವ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ।

ಹೀನವೃದ್ಧಿಗಳೆರಡಕೆ ತಾ ಸಹಿಸಿ || ದೀನತೆಯನು ವಹಿಸಿ ಮಾನಸಮಾನ
ಸಮಾನವೆಂದರಿದು ನಿ | ಧಾನದಿ ಹರಿಗುಣ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಳ್ವದು || ೨ ||
ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂದು | ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂದು ಸ್ವರಮಣ
ನೆಂದು || ಸರ್ವಾನುಗನೆಂದು ಸರ್ವ ಮೂರುತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ |
ಸರ್ವದ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಗರ್ವವಳಿಯಬೇಕು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೩. ರಾಗ ಸಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ತೃಲಯ ಹರಿದು ಬಿಸಾಟೆ | ಇಂಥ | ಕೀಳು ದೇವತೆಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿದ || ಪಲ್ಲ || ಒಡತಿಯೆಲ್ಲಮ್ಮನೆಂದು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಕೆ ಹೊತ್ತು | ಸಿಡಿಯಾ
ಊರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೋಲಾಡುವಿ || ಕಡು ಕೋಪದಿಂದೆಮನವರು ಶಿಕ್ಷಿ
ಸಲು ನಿ | ನೋಡನೆ ಬಂದಾಗ ರಕ್ಷಿಸುವಳೆ ಮೂಳಿ || ೧ || ಹೊಸನವ
ಣಿಯ ಹುಗ್ಗಿ ಹೊಸ್ತಿಲ್ಲುಣ್ಣಿಮಿದಿನ | ಹಸನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೊಸ್ತಿಲ
ಪೂಜೆಯ || ನಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗೈವದು ತರವಲ್ಲ ಇದರಿಂದ | ಅಸುತೃ ವನದಲ್ಲಿ
ಬಳಲುವೆ ಮೂಳಿ || ೨ || ಬನದ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ ನೂರೆಂಟು ಪಲ್ಯಗ |
ಳನು ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸುವಿ || ದಿನಪನಸುತನ ದೂತರು ಎಳೆ
ದೊವಾಗ | ಬನದ ಶಂಕರಿ ಕಾಯಲರಿವಳೆ ಮೂಳಿ || ೩ || ಚಂದಮ್ಮ
ನೆ ಸರಿಟ್ಟಲಂಕಾರಗಳ ಮಾಡಿ | ನಂದನವ ನೋಡಿ ಸುಖಬಡುವ ||
ಮುಂದೆಗಾಣದೆ ಎಳದೊಯ್ದೆವು ಪುರದೊಳು | ಕೊಂದರೆಂಬುದು ಕೇಳಿ
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆ ಮೂಳಿ || ೪ || ಭಾರತದ್ದುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ ದೇವತೆಯ
ಮಾಡಿ | ಹೂರಣದಾರತಿಯನು ಬೆಳಗಿ || ಶೀರೆ ಕಳದು ತೊಪ್ಪಲುಡು
ವಾದುಚಿತವಲ್ಲ | ರೌರವನರಕಕ್ಕೆದುವೆ ಕೇಳೆ ಮೂಳಿ || ೫ || ದುರುಳ
ಭವಾನಿಯ ಬಿರಿದೆಂದು ಕವಡಿಯ | ಸರ ಕಂಠದಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಮಲನುಟ್ಟು ||
ಭರದಲ್ಲಿ ಹಡಗಿಲಿ ಕಡೆಯಾಗದಲೆ ವೈ | ತರಣಿ ನರಕ ನಿನಗಹುದು
ಮೂಳಿ || ೬ || ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಾಗರ ಉಪವಾಸವನು ಮಾಡಿ | ಮಣ್ಣು
ಹುತ್ತಿಗೆ ಹಾಲು ಎರೆದು ಬರುವಿ || ವನ್ನಜಾಪ್ತನ ಪುತ್ರನಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸು
ವಾಗ | ನಿನ್ನ ನಾಗರ ಮಾತಾಡುವನೇನೆ ಮೂಳಿ || ೭ || ಕಂಚಿನ

ಗಡಿಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವದೆಂದು । ಅರ್ಚಿಸುವೆಲೆ ನೀ ಮಾಡುವ
ತಪ್ಪಿಗೆ ॥ ಕಿಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಲನಾಳುಗಳು ನಿನ್ನನು ಬಹು । ನುಚ್ಚು ನುಚ್ಚು
ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲರೆ ಮೂಳೆ ॥ ೮ ॥ ಶಿರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೊಡೆಯನು ಹರಿಯಿರ
ಲಾಗಿ । ಹಿರಿಯನೊಡೆಯನೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸುತಾ ॥ ಸರತೊಟ್ಟಿಲೇರಿಸಿ ವೆಸ
ರಿಟ್ಟು ಕರವಿ ನಿ । ನ್ನವರೆ ಯಮಕಿಂಕರರು ಕೇಳೆ ಮೂಳೆ ॥ ೯ ॥ ಕರಿ
ಮಣೆ ಕೇಶವಿಲ್ಲದ ಮುಂಡೆ ಕರತಂದು । ಶಿರಿ ಸಹದೇವಿಯೆಂದರ್ಚಿಸುವಿ ॥
ಹಿರಿಯರ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲಿದು ಯೆಂದೆಂದು । ನರಕದೊಳುರುಳುವಿ ನಿಶ್ಚಯ
ವೆಲೆ ಮೂಳೆ ॥ ೧೦ ॥ ಖಂಡೆರಾಯನ ಮಾಡಿ ಕೆಂಡದ ರೊಟ್ಟಿಯು ।
ಗುಂಡಿಗಿ ತುಪ್ಪವನರ್ಪಿಸುವಿ ॥ ಚಂಡ್ಯಮನರು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡೊದ್ದಿಡು
ವಾಗ । ಖಂಡೆರಾಯ ಕಾದುಕೊಂಡಾನೆ ಮೂಳೆ ॥ ೧೧ ॥ ಹಡದ ಮಕ್ಕಳ
ಮುಂಜಿ ಮದುವೆಗೆ ನೇಮಿಸಿ । ಮಡವಾಳತಿಯ ಅಧಃಕೇಶ ತಂದು ॥
ಸಡಗರದಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಿ ಕುಂಭಿಸಾಕದೊ । ಕಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿಸುವರು
ನಿನ್ನ ಮೂಳೆ ॥ ೧೨ ॥ ಜಲದೇವಾರೆಂದು ಮೂರೆಡೆಗೆ ದೀಪವ ತುಂಬಿ ।
ಜಲಜನಾಭನಿಗೆ ಅರ್ಪಿತಹಲ್ಲದ ॥ ಮಲವುಂಡು ಸತ್ಕುಲ ಕೆಡಿಸುವೆ ನಿನ್ನ
ವೈ । ಹೊಳನಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯಮನಾಳು ಮೂಳೆ ॥ ೧೩ ॥ ಪರಿಪರಿ
ವಾಡ್ಯಸಂಯುಕ್ತ ವೈಯುಭ್ಯಸು । ಹರುಷದಿ ಈಚಲಗೊನೆಯ ತಂದು ॥
ವರ ಮಂದಿರದೊಳು ಪೂಜಿಸುವಿ ನೀ ಕಾಲನ । ನಿರಯದಿವರು ಕೊರದು
ದಂಡಿಸರೆಲೆ ಮೂಳೆ ॥ ೧೪ ॥ ಹಿಂದಿನಾನಾಚಾರವೇನಾದರಾಯಿತು ।
ಮುಂದಾರು ಮುಕುತಿ ಪಥವ ಬಯಸಿ ॥ ಕಂದೆರದು ನೋಡದನ್ಯ ದೈವ
ಗಳ ಪು । ರಂದರವಿಠಲನ ಭಜಿಸೆಲೆ ಮೂಳೆ ॥ ೧೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೫೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಓರಿದೆ ನೀ ಬಯಸದಿಹಲೋಕ ಸುಖವೆಂಬೊ । ಅರಗಿನ ಪಾಯಸವ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕರಣ ಶುದ್ಧಘಳಿಸು । ಪರಲೋಕ ಸುಖವೆಂಬ । ಶ್ಯಾವಿಗಿ
ಪಾಯಸವ ॥ ಹೇ ಮನವೆ । ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಮುಂದರಿಯದೆ ಬಾಳ್ವ ಮೂಢ
ನೃಪನ ಸೇವೆ । ಮುಗ್ನರಾಗಿಯ ಹಿಟ್ಟು ॥ ಮಂದಮತಿಗಳೊಳು ಸ್ನೇಹವ

ಮಾಡಲು । ನೀ ಪೋಗುವಿ ಕೆಟ್ಟು ॥ ಒಂದಿನ ಬಿಡದೆ ಸತ್ಯಥಾತ್ರವಣ
ವೆಂಬ । ಪಾಥೇಯವ ಕಟ್ಟು ॥ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗದಲಿ
ಮು । ಕುಂದನಂಘ್ರಿಯ ಕಟ್ಟು ॥ ಹೇ ಮನವೆ ॥ ೧ ॥ ಅಗ್ಗದಾಶೆಗೆ
ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಡಘನೇಂಬ । ಅಡಿಗಂಟು ದವಸವನು ॥ ನುಗ್ಗಲೊತ್ತಿ
ಕಾಮಾದಿಗಳನು ಸಂಪಾದಿಸು । ಸತ್ಯರ್ಮವೆಂಬುದನು ॥ ಯೋಗ್ಯರಡಿಗೆ
ಶುದ್ಧಮನದಿಂದ ಕಾರ್ಮುಕ । ದಂದದಲಿ ಶಿರವನು ॥ ಬಗ್ಗಿ ನಡೆದು
ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಡುವ । ಸಂಸಾರ ಭಂಗವನು ॥ ಹೇ ಮನವೆ ॥ ೨ ॥ ಸಕ್ಕರೆ
ಘೃತವಾಲಿನಿಂದತಿಶಯ ರುಚಿಯೆಂ । ದೆಸವೀ ಹರಿಕಥೆಯ ॥ ಜೊಕ್ಕ
ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸುತಿರು । ಅಲ್ಪರ ಸಂಗತಿಯ ॥ ಸೊಕ್ಕೊಳಿತಲ್ಲ
ಕೇಳೆಲೋ ಮದಡಾತ್ಮನೆ । ಸ್ವಾಮಿ ಸೇವಕಸ್ಥಿತಿಯ ॥ ಘಕ್ಕನರಿತು ಸೇರು
ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ । ಚರಣಕಮಲದ್ಯುತಿಯ ॥ ಹೇ ಮನವೇ ॥ ೩ ॥

೫೫. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಛೇರಿ ಹಳಿ ಥೂ ಖೋಡಿ ಪಾಪಿ ಮನವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕುಹಕಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು
ಬಿಡು ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣಿಗ್ಯಂತೆ ಹೆಣ್ಣು
ತಿರಗೋದು ಕಂಡು । ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿ ಕೈಹೊನ್ನು ದೋರಿ ॥
ಸುಣ್ಣದ್ದರಳನ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಹೊಯ್ದಂತೆ । ಕಣ್ಣಲೀ ಕೆಂಡವಾ ಜಿಲಿ
ಕೊಂಬೆ ಮನವೆ ॥ ೧ ॥ ವಾಸುದೇವನ ಪೂಜೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡೆಂದರೆ ।
ಬೇಸತ್ತುಕೊಂಡು ತಲೆಚಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿ ॥ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕಾಸು
ಕೊಡುವೆನೆನಲು । ದಾಸಿಯಾ ಮಗನಂತೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋದಿ ಮನವೆ ॥
॥ ೨ ॥ ಪಗಡೆ ಚತುರಂಗ ಕವಡಿಯನಾಡ ಕರೆದರೆ । ನಿಗರಿದವು ಕರ್ಣ
ಗಳು ಮಜ್ಜೆಯಂತೆ ॥ ಜಗದೀಶನಾ ದಿನದಿ ಜಾಗರಕೆ ಕರೆದರೆ । ಮುಗಿ
ಲ್ಲರಿದು ಬಿದ್ದಂತೆ ಧರೆಗಿಳಿವೆ ಮನವೆ ॥ ೩ ॥ ನೆರೆಹೊರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತ
ವಾಗಲು ಆಗ । ಕರೆಯದೆ ಪೋಗಿನ್ನು ಹಾಳು ಹರಟೆ ॥ ಬರಗೆಟ್ಟು
ನೂರಾರು ಸುದ್ದಿ ಹೇಳುತ ಅವನ । ಹಿರಿಯ ಮಗನಂತೆ ಉದರವ ಪೊರೆದಿ
ಮನವೆ ॥ ೪ ॥ ಬಿಂದು ಮಾತ್ರನೆ ಸುಖವು ದುಃಖ ಪರ್ವತದಷ್ಟು ।

ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವಿದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧ || ತಂದೆ ಶಿರಿಪುರಂದರಾವಿಟ್ಟಿಲಾರಾ
ಯನ್ನು ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿ ನೀ ಸುಖಿಯಾಗೋ ಮನವೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೫೬. ರಾಗ ಮಾಯಾಮಾಳವಗೌಳ, ಆದಿತಾಳ.

ಹಿಂಭತ್ತು ಬಾಗಿಲೊಳು ಒಂದೇ ದೀವಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ | ನಂಬಿಕೆಲ್ಲದ ಸಂಸಾರ
ಮಾಡಿದನೆ ಸೂವಿಯಾ ಬೀಬಿ || ಪಲ್ಲ || ತನುವೆಂಬ ಕಲ್ಲಿನೊಳು ಮನ
ನೆಂಬೊ ಧಾನ್ಯವ ತುಂಬಿ | ವನವನದು ನವಬ್ಯಾಳೆ ಬೀಸಿದನೆ || ೧ ||
ಅಷ್ಟಕರ್ತೃಗಳೆಂಬೊ ಅಷ್ಟನವಧಾನ್ಯವ ತಂದು | ಕುಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿ ಕಜ್ಜಾಯ
ಕರದೆನೆ || ೨ || ಅಷ್ಟಕರ್ತೃಗಳೆಂಬೊ ಕಾಲವನ್ನುಳ್ಳು ನಾನು | ನಿಷ್ಠೆ
ಯಿಂದಲಿ ಅನ್ನವ ಬಾಗಿದೆನೆ || ೩ || ಅಷ್ಟರೊಳಗೆನ್ನ ಗಂಡ ಬಂದು
ಅಡುವ ಮಡಿಕೆಯ ಒಡದು | ಮುಟ್ಟಿ ಮುರಿದು ಮೂಲೆಗೆ ಹಾಕಿದನೆ ||
|| ೪ || ಉಡುವ ಶೀರೆಯ ಶೆಳದು ಗಿಡದ ತೊಪ್ಪಲಸುತ್ತಿ | ತಿರಿಗಿ ಬಾರ
ದ್ದಾಂಗೆ ಮಾಡಿದನೆ || ೫ || ಮಾಡಿದೆ ಒಗತನವ ನಂಬಿಕೆಲ್ಲದ ಸಂಸಾರವ
ನೆಚ್ಚಿ | ಕೂಡಿದೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು ದಾಸರ || ೬ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೭. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ತೌ ಪಡದು ಬಂದುದಕೆ ಉಪಾಯವೇನು || ಪಲ್ಲ || ಕೋಪದಲಿ ಶ್ರೀ
ಹರಿಗೆ ಶಾಪಿಸಿದರೇನು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅತಿಕ್ಲೇಶ
ಬಟ್ಟರೇನು | ಧ್ಯಾನದೊಲತ್ತು ಬೇಡಿ ಧೋರೆಗಳದ್ದರೇನು || ತನ್ನ ತಲೆ
ಯಡಿದಮಾಡಿ ತಪವು ಮಾಡಿದರೇನು | ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಹುಡಿಯೊಳ್ಳೊರಳಾ
ಡಿದರೇನು || ೧ || ಸರಿಯ ಸುಜನರ ಕಂಡು ಸಂಕಟವಬಟ್ಟರೇನು | ಬಂದೆ
ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಿ ಭ್ರಷ್ಟನಾದರೇನು || ಇರುಳು ಹಗಲೊಂದಾಗಿ ಮದ
ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೇನು | ಅರಿಯದಾ ಮನುಜರಿಗೆ ಆಲ್ಪರಿದರೇನು || ೨ || ಕಂಡ
ದೈವಂಗಳಿಗೆ ಕರವ ಮುಗಿದಾರೇನು | ಚಂಡಿತನದಲಿ ಜಗವ ಚರಿಸಿದ
ರೇನು || ಭೂ | ಮಂಡಲಕೆ ಅಧಿಪತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಕೊಂಡಾಡು
ಇದಕೆ ನೀ ಸಂದೇಹವೇನು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೮. ರಾಗ ಹುಸೇನಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಎಲ್ಲರು ಮಾಡುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ । ಗೇಣು । ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಶಿರಿ । ವಲ್ಲಭನ ಭಜಿಸುವದು ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ
ಹೊರುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ । ದೊಡ್ಡ । ಮಲ್ಲರೊಡನಾಡುವದು ಹೊಟ್ಟೆ
ಗಾಗಿ ॥ ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಪೊಗಳುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ । ಶಿರಿ । ವಲ್ಲಭನ ಧ್ಯಾನವು
ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ॥ ೧ ॥ ಧೊರೆತನ ಮಾಡುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ । ಕರಿ ।
ತುರಗವೇರುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ॥ ದುರಿತವ ಮಾಡುವದು ಹೊಟ್ಟೆ
ಗಾಗಿ । ಶಿರಿ । ಹರಿಯ ಭಜಿಸುವದು ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ॥ ೨ ॥ ಬಿಟ್ಟವ
ಹೊರುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ । ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕೂಗುವದು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ॥ ದಿಟ್ಟ
ವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರ । ವಿಟ್ಟಲನ್ನು ಧ್ಯಾನವು ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ॥ ೩ ॥

೫೯. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೋರಿತಿ ಹಾಗೆ ಕುಣಿದಾಡಬೇಡ । ರೀತಿಮಾರ್ಗವ ಹಿಡಿಯಲೊ
ಮೂಢ ॥ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ॥ ಆತುರ ಹಚ್ಚಿ ಕೂಗಾಡಬೇಡ । ಪಾತಕ್ಕೆ ಈ ಜನ್ಮ
ಬಿಡದಿರೋ ಮೂಢ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಹಳ್ಳಾರು ಕೇರ್ಯಾಗೆ ಇರುವದು
ಹಂದಿ । ನಾನಾ ಜನ್ಮನ ತಿರುಗುತ ಬಂದಿ ॥ ಇಷ್ಟು ಸಂಸಾರವ ಮರೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ । ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವಿಚಾರಗೊಂಡಿ ॥ ೧ ॥ ಹೆಂಡರು
ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ । ದುಡಿದು ಹಾಕಿದೊ ಮುದಿಕೋಣನಾಗಿ ॥
ಮಡಿದು ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಲ್ಲೊ ಗೂಗಿ । ನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆ ತಿಳಿದುಕೋ
ಕಾಗಿ ॥ ೨ ॥ ರಾಯರು ಇರುವರು ಮದಗಜದಂತೆ । ಬಾಗಿ ನಡಿತೀರೊ
ಬಿಡಿಸೂಳೆಯಂತೆ ॥ ಇಷ್ಟು ಸಂಸಾರ ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲದಂತೆ । ಪುರಂದರವಿಠಲ
ರಾಯ ಪದಮಾಡಿದಂತೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೬೦. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಜ್ಞಾನವಂತಗೆ ವಿಧಿಕಾಡುವದು ಸತ್ಯಾ । ಅ । ಜ್ಞಾನ ಮೂಢರಿಗೆ ಹರಿ
ತನದ ಬಲವು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಧಿಕಾಡಿ ಗ್ರಹಣ ನುಂಗುವದ್ಯಾತು ।

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ವಿಧಿಕಾಡಿ ಭಂಗಬಡಿಸಿತು || ಚಂದದಲಿ ಪಾಂಡವರ ವನವಾಸ ಮಾಡಿಸಿತು || ಅಂದು ಲಲನೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಲಂಕೇಲಿಡಿಸಿತು || ೧ || ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನರಣ್ಯನ ಸೇರಿಸಿತು || ಮಡದ್ಯಾಗಿ ಕಾಡಿತೋ ಕಂ ಬಂಟಿಗೆ || ದುಂದದಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಸುಡುಗಾಡ ಸೇರಿಸಿತು || ಇನ್ನು ವಿಧಿಯನು ನೋಡು ನರರ ಪಾಡೇನು || ೨ || ವಿಧಿಕಾಡೊ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದಪ ವಾದ ಬಂತು || ಕಲಿಸಿತೊ ಸುಳ್ಳು ಕಳವು ಹಾದರವ || ವಿಧಿಗೊಳಗಾ ಗದಾ ನರರು ಮತ್ತಿಲ್ಲ || ವಿಧಿಗೆದ್ದೆನೊ ಪುರಂದರಾವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೧. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಶ್ರೃಂಗಾರವಾಗಿದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮಂಚ || ಪಲ್ಲ || ಅಂಗನೆ ರುಗ್ಗಿಣಿ ಅರ ಸನಾ ಮಂಚ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬಡಿಗಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಂಚ ಮಡುವಿನೊಳಹ ಮಂಚ || ಮೃಡನ ತೋಳಿಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಮಂಚ || ಸಡಗರವುಳ್ಳ ಮಂಚ ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಹೊಸಮಂಚ || ಪೊಡವಿಗೊಡೆಯ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮಂಚ || ೧ || ಕಾಲಿಲ್ಲದಿಹ ಮಂಚ ಗಾಳಿನುಂಗುವ ಮಂಚ || ತೋಳು ಬಿಳುಪಿನ ಮಂಚ ವಿಷದ ಮಂಚ || ಕಾಳಗದೊಳಜ್ಜುನನ ಮುಕುಟ ಕೆಡಹಿದ ಮಂಚ || ಕೇಳು ಪರೀಕ್ಷಿತನ ಕೊಂದುದೀ ಮಂಚ || ೨ || ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ ಯಾದ ಮಂಚ ಬಣ್ಣ ಬಿಳುಪಿನ ಮಂಚ || ಹೊನ್ನವೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳು ಅಡ ಗುವ ಮಂಚ || ಹುಣ್ಣುಮೆ ಚಂದ್ರನ ಬಣ್ಣಕೆಡಗಿದ ಮಂಚ || ಕನ್ನೆ ಮಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸನ ಮಂಚ || ೩ || ಹಕ್ಕಿಗೆ ಹಗೆಮಂಚ ರೊಕ್ಕಮುಕ್ಕದ ಮಂ ಚ || ರಕ್ಕಸಾರಿ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮಂಚ || ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೀ ಮಂಚ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿ ಮಂಚ || ಪೊಡವಿಗೊಡೆಯ ಪಾಂಡುರಂಗನ ಮಂಚ || ೪ || ಅಂಕು ಡೊಂಕಿನ ಮಂಚ ಅನಂತಕಾಲಿನ ಮಂಚ || ಶಂಕರನ ತೋಳಿಗೆ ಪದಕದ ಮಂಚ || ಶಂಕೆಯೊಳಸುರರ ಸಂಹರಿಸಿದ ಮಂಚ || ಪಂಕಜಾಕ್ಷ ಮುಕುಂದ ಸವಡಿಸ ಮಂಚ || ೫ || ಹುತ್ತದೊಳಿಹ ಮಂಚ ಧರೆಯ ಪೊತ್ತಿಹ ಮಂಚ || ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಸರಿಡುವ ಮಂಚ || ಹತ್ತಬಾರದ

ಮಂಚ ಹತ್ತಲೀಸದ ಮಂಚ | ಚಿತ್ತಜಪಿತ ತಾನು ಪವಡಿಸ ಮಂಚ ||
 || ೬ || ಏಳು ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಮಂಚ ಬಹಳ ಮೃದುವಿನ ಮಂಚ | ಧ್ಯಾನ
 ಮಾತ್ರದಿ ನಾರದಂಗೊಲಿದ ಮಂಚ || ನಾರಾಯಣನ ಮಂಚ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಪತಿ ಮಂಚ | ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮಂಚ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೨. ರಾಗ ಧನಾಸರಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯಬೇಕು | ಈ ಮನಸಿನ | ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯ
 ಬೇಕು || ಪಲ್ಲ || ಮುಸುರೆ ತೊಳೆಯಬೇಕು | ಗುಸುಗುಸು ಬಿಡಬೇಕು |
 ಈಶ ಪ್ರೇರಣೆಯೆಂಬೊ | ಹಸಿಯ ಹುಲ್ಲನು ಹಾಕಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಷ್ಟ
 ಮದದಿಂದ ಸುಟ್ಟ ಈ ಪಾತ್ರೆಯ | ವಿಷ್ಣುನಾಮವೆಂಬೊ ಕೃಷ್ಣನದಿ
 ಯಲ್ಲಿ || ೧ || ಕಾಮಕ್ರೋಧದಿಂದ ಬೆಂದ ಈ ಪಾತ್ರೆಯ | ರಾಮಕೃಷ್ಣ
 ರೆಂಬೊ ಹೇಮಾನದಿಯಲ್ಲಿ || ೨ || ವಿಷವೆಂಬೊ ಪಾತ್ರೆಯ ಮುಸುರೆಯ
 ತೊಳದಿಟ್ಟು | ಬಿಸಜಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲಗರ್ವಿಸೊ ನಿತ್ಯ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೩. ರಾಗ ವರಾಳಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎಂತಾದರು ಚಿಂತೆ ಬಿಡದು | ನಿ | ಶ್ವಂತನಾದವನಾನೊಬ್ಬರನು ಕಾಣೆ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಶಿರಹೋಗಿ ಭಿನ್ನವಾದಾ ಚಿಂತೆ | ರಕ್ತಸರ ಗುರುವಿಗೆ
 ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ || ಮನ್ಮಥಗೆ ಶಿರವಳಿದು ಭಸ್ಮವಾದ ಚಿಂತೆ | ಮುಕ್ತಾಣ್ಣ
 ಶಿವನಿಗೆ ತಿರುದುಂಬೊ ಚಿಂತೆ || ೧ || ಕಾಮಧೇನುವಿಗೆ ಕರಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ
 ಚಿಂತೆ | ಕಾಮಿನಿಗೆ ಸತ್ಪುರುಷರು ಸಿಕ್ಕದ ಚಿಂತೆ || ರಾಜ್ಯವಾಳುವ
 ಧೊರೆಗೆ ಪರರಾಜ್ಯದ ಧೊರೆ ಚಿಂತೆ | ಶ್ಯಾನಭಾಗನಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವ ಬರೆವ
 ಚಿಂತೆ || ೨ || ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರಿಗೆ ಸುಖದೊಳಿರುವೊ ಚಿಂತೆ | ದುಷ್ಟರ್ಮಿ
 ಗಳಿಗೆ ಪರರ ಕೆಡಿಸುವೊ ಚಿಂತೆ || ತಮ್ಮ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ವೈರಿಯ ಕೊಲ್ಲುವ
 ಚಿಂತೆ | ಅಣ್ಣ ಭೀಮನಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಾಲದ ಚಿಂತೆ || ೩ || ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರು
 ವಿನಲಿ ಮುಕ್ತಿಪಡುವೊ ಚಿಂತೆ | ಮುಕ್ತರಿಗೆ ಹರಿಯ ದರ್ಶನದ ಚಿಂತೆ ||
 ಯುಕ್ತಿ ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ವಿನೇಕವಾಡುವ ಚಿಂತೆ | ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ
 ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಲಹುವ ಚಿಂತೆ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೪. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಂ ಹರಿ ನಿನ್ನನು ವಲಿಸಲು ಬಹುದು । ನರಜನರೊಲಿಸೊದು ಬಲು
ಕಷ್ಟ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಂಬಂದಂತೆ ಅಡುವ ಜನರಿಗೆ । ಕಡೆತನಕಿರುವದು ಕಲಿ
ಕಷ್ಟ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಿದ್ದರೆ ಸೇರರು ಸಖರು । ಗಮ್ಮಿನಾತ
ನೆಂತೆಂಬೊರುನ್ಮಯದಿಂದ ॥ ಬಹಳನ್ನವನುಂಡರೆ ಭೂತ ಪ್ರಾಣಿ ಇವ
ನೆಂಬೊರು । ಕಮ್ಯುಂಡರೆ ಕಡು ಲೋಭಿಯೆಂಬೊರು । ಉಣದಿದ್ದರೆ
ರೋಗ್ಯೆಂಬೊರಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರೆ ಬಹಳ ಗರುವಿಕೆ ಆತಗೆಂ
ಬೊರು । ಹೊರಬಿಚ್ಚಾಡಲು ಬಾಯಿಬಡಿಕನೆಂಬೊರು ॥ ಆಡದಿದ್ದರೆ
ಮೂಕನೆಂಬೊರಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಒಗದ ವಸ್ತ್ರವನು ಶುದ್ಧಾಗಿ ಹೊದ್ದರೆ ।
ಸುಳುಶೋಕಿನವನಿವನೆಂಬೊರು ॥ ನಗೆ ಮಾಸಿದರೆ ಹೇಸಿಯೆಂಬೊರು ।
ಹೊದಿಯದಿದ್ದರೆ ಹುಚ್ಚನೆಂಬೊರಯ್ಯ ॥ ೩ ॥ ಸತಿಯಳ ಸಂಗದಿ ಸೌಖ್ಯ
ವಿದ್ದರೆ । ಸಲಿಗೆಕೊಟ್ಟ ಕೋತ್ಯೆಂಬೊರು ॥ ವ್ರತದ ನಾರೇರ ಸಂಗವ
ಬಿಟ್ಟರೆ ನಪುಂಸಕನೆಂತೆಂಬೊರು । ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ ದಡ್ಡನೆಂಬೊರಯ್ಯ ॥
೪ ॥ ದಡಬಡಿ ಇದ್ದರೆ ಲೋಣ್ಯನೆಂಬೊರು । ತೆಳುವಿದ್ದರೆ ರೋಗಿಷ್ಕನೆಂ
ಬೊರು ॥ ಗಳಿಸಿ ಗಳಿಸಿ ಧನವಂತನಾದರೆ । ಪರರ ಒಡನೆ ಕೈಸೇದಿತಿಂ
ಬೊರು । ಕಡೆಹಾಯಿಸೊ ಯೆನ್ನ ಕರಿಣ ಪಂಥರಪುರ । ದೊಡೆಯ ಶ್ರೀ
ಪುರಂದರವಿಠಲ ಕಡೆ ತೋರೈ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೬೫. ರಾಗ ನಾದನಾಮಾಕ್ರಿಯೆ, ಝಂಪತಾಳ.

ಏನಂದಳೈಯ ಸೀತೆ । ಹನುಮ ನಿನಗೆ । ಏನುಡಿದಿಹಳು ಪ್ರೀತೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಚೆನ್ನಿಗ ಚೆಲುವನೆ ಕೇಳೊ । ಜಾನಕಿಯು । ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರಳು ॥
ನಿನ್ನಿರುಳು ನೀ ನೀಲಕುಂತಳೆ ಕನಸಿನಲಿ । ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಂತಿಹಳೊ
ರಾಮ ॥ ೧ ॥ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಯರ ಪಾದವ । ಎಲೆ ಕಸಿಯೆ । ನಾನೆಂತು
ಬಿಟ್ಟಿರಲಿ ॥ ದಾನವನ ಶಿರವರಿದು ಲಂಕೆಯ ಪುರವನ್ನು । ದಹನವನು
ಮಾಡೆಂದಳೊ ರಾಮ ॥ ೨ ॥ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಹನುಮ । ನೀ ಯೆನ್ನ ।
ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳೋ ಪ್ರೇಮ ॥ ವಲ್ಲಭನ ಕಾಣದೆ ನಿಮಿಷ ಯುಗವಾಗಿದೆ ।

ನಿಲ್ಲಲಾರೆ ಯೆಂದಳು ರಾಮ || ೩ || ಚಿಂತಿಸುತ ಬಡವಾದಳೊ | ಜಾನ
ಕೆಯು | ಕಾಂತೆ ತಾನಾಗಿಹಳೊ || ಅಂತರಂಗದಿ ಅನಂತ ಅನಂತ
ಎನುತ | ಭ್ರಾಂತಿಲಿ ಮರುಗುತಿಹಳೋ ರಾಮ || ೪ || ಅಂಜನೆಯ
ತನಯ ಕೇಳೊ | ನೀ ಪೋಗಿ | ಕಂಜನಾಭನಿಗೆ ಹೇಳೊ || ಕಂಜರನ
ಕಾಯ್ದು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನು | ಪಂಜರದ ಅರಗಿಣಿ ಯೆಂದಳು
ರಾಮ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೬. ಗದ್ಯ.

(೧) ಅನಂತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕ (೨) ರಮಾಬಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರಾ
ದಿವಂದ್ಯ (೩) ಭಕ್ತವತ್ಸಲ (೪) ಭವರೋಗವೈದ್ಯ (೫) ಶರಣಾಗತವಜ್ರ
ಪಂಜರ (೬) ಅಪದ್ಬಾಂಧವ (೭) ಅನಾಥಬಂಧೋ (೮) ಅನಿಮಿತ್ತಬಂ
ಧೋ (೯) ಪತಿತಪಾವನ (೧೦) ಮಹಾರೋಗನಿವಾರಣ (೧೧) ಮಹಾ
ದುರಿತನಿವಾರಣ (೧೨) ಮಹಾಭಯನಿವಾರಣ (೧೩) ಮಹಾಬಂಧವಿ
ಮೋಚನ (೧೪) ಭಯಕೃದ್ಭಯವಿನಾಶನ (೧೫) ಕೃಪಾವಾರಿಧಿ (೧೬)
ದೇವದೇವೋತ್ತಮ (೧೭) ದೇವಶಿಖಾಮಣಿ (೧೮) ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರ
ಧಾರ (೧೯) ನಿತ್ಯರೋಳು ನಿತ್ಯ (೨೦) ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ (೨೧) ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತ
ನಿಯಾಮಕ (೨೨) ನೋಕ್ಷಧರ (೨೩) ಸುವೈಕುಂಠಪತಿ (೨೪) ವೈಕುಂಠ
ವಿಹಾರಿ (೨೫) ತ್ರಿಧಾಮಾ (೨೬) ತ್ರಿಗುಣವರ್ಜಿತ (೨೭) ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿ
ಕಾರಣ (೨೮) ಜಗತ್ಪತೇ (೨೯) ಜಗದತ್ಯಂತಭಿನ್ನ (೩೦) ಜಗದೀಶ
(೩೧) ಜಗದುದ್ಧಾರ (೩೨) ಜಗತ್ಸ್ವಾಮಿ (೩೩) ಜಗದ್ವಿಲಕ್ಷಣ (೩೪)
ಜಗನ್ನಾಥ (೩೫) ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿ (೩೬) ವಿರಾಟಮೂರ್ತಿ (೩೭) ಹೇ
ಮಂಗಲಾಂಗ (೩೮) ಹೇ ಶುಭಾಂಗ (೩೯) ಪರಮಮಂಗಲಮೂರ್ತಿ
(೪೦) ಕೋಮಲಾಂಗ (೪೧) ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ (೪೨) ಇಂದುವದನ
(೪೩) ಬಹುಸುಂದರ (೪೪) ಇಂದಿರಾವಂದಿತಚರಣ (೪೫) ವೈಕೋದರ
ವಂದ್ಯ (೪೬) ಕೇಶವಾದಿರೂಪ (೪೭) ಅಜಾದಿರೂಪ (೪೮) ವಿಶ್ವಾದಿರೂಪ

(೪೯) ಆತ್ಮಾದಿರೂಪ (೫೦) ಅನಿರುದ್ಧಾದಿರೂಪ (೫೧) ಅನ್ನಮಯಾದಿ
ರೂಪ (೫೨) ಅನೇಕಮಂತ್ರಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ (೫೩) ಸರ್ವಸಾರಭೋಕ್ತ (೫೪)
ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರದಾತಾ (೫೫) ಓಂಕಾರಶಬ್ದವಾಚ್ಯ (೫೬) ವಿಶಿಷ್ಟತಾರ
ತಮ್ಯವಾಚ್ಯ (೫೭) ಅನಂತಾನಂತಶಬ್ದವಾಚ್ಯ (೫೮) ಅಣುಮಹದ್ರೂಪ
(೫೯) ಶಂಖಚಕ್ರಪೀತಾಂಬರಧಾರಿ (೬೦) ಕಮಲಾಕ್ಷ (೬೧) ಕಮಲ
ನಾಭ (೬೨) ನೈಜಯಂತಿವನಮಾಲಾಶೋಭಿತ (೬೩) ಕೌಸ್ತುಭಭೂಷಿತ
(೬೪) ಸುವರ್ಣವರ್ಣ (೬೫) ನವರತ್ನಕುಂಡಲಧಾರಿ (೬೬) ಕಸ್ತೂರಿ
ಶ್ರೀಗಂಧಲೇಪನ (೬೭) ಗರುಡಾರೂಢಶೋಭಿತ (೬೮) ಕಾಮಧೇನು
(೬೯) ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನ (೭೦) ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ (೭೧) ಚಿಂತಾಮಣಿ (೭೨)
ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಶಾಯಿ (೭೩) ಶೇಷಶಾಯಿ (೭೪) ವಟಿಸತ್ತಶಾಯಿ (೭೫) ಖಗ
ವಾಹನ (೭೬) ದೇಶಕಾಲಗುಣಾತೀತ (೭೭) ಅನಂತಬ್ರಹ್ಮ (೭೮) ಅನಂ
ತಶಕ್ತಿ (೭೯) ಅನಂತಮೂರ್ತಿ (೮೦) ಅನಂತಕೀರ್ತಿ (೮೧) ಪುರಾಣ
ಪುರುಷೋತ್ತಮ (೮೨) ಅಕ್ರೂರವರದ (೮೩) ಅಂಬರೀಷವರದ (೮೪)
ನಾರದವರದ (೮೫) ಪ್ರಹಲ್ಲಾದವರದ (೮೬) ಗಜೇಂದ್ರವರದ (೮೭)
ಮುಚುಕುಂದವರದ (೮೮) ಧೃವವರದ (೮೯) ವಿಭೀಷಣವರದ (೯೦)
ಕುಲಾಲಭೀಮಸಂರಕ್ಷಕ (೯೧) ಪುಂಡರೀಕವರದ (೯೨) ಪರಾಶರವರದ
(೯೩) ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ (೯೪) ಪಾಪವಿದೂರ (೯೫) ಅರಿಜನಪ್ರಚಂಡ
(೯೬) ಚಾಣೂರಮಲ್ಲಮುಷ್ಟಿಕಾಸುರಮರ್ದನ (೯೭) ಕಾಳಿಂದೀಕೂಲ
ವನಕಂಠೀರವ (೯೮) ಮದನಗೋಪಾಲ (೯೯) ವೇಣುಗೋಪಾಲ (೧೦೦)
ವೇಣುನಾದಪ್ರಿಯ (೧೦೧) ಷೋಡಶಸಹಸ್ರಗೋಪಿಕಾಪ್ರಿಯರವಿಲಾಸ
(೧೦೨) ಅಹಲ್ಯಾಶಾಪವಿಮೋಚನ (೧೦೩) ದ್ರೌಪದೀಅಭಿಮಾನರಕ್ಷಕ
(೧೦೪) ದುಷ್ಪಜನಮರ್ದನ (೧೦೫) ಶಿಷ್ಪಜನಪರಿಪಾಲನ (೧೦೬)
ಮುಕುಂದ (೧೦೭) ಮುರಾರೀ (೧೦೮) ಕಂಸಾರೀ (೧೦೯) ಅಸುರಾರೀ
(೧೧೦) ದೈತ್ಯಕುಲಸಂಹಾರ (೧೧೧) ಕ್ಷಾತ್ರಕುಲಾಂತಕ (೧೧೨) ಸೋಮ
ಕಾಸುರಾಂತಕ (೧೧೩) ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುಸಂಹಾರ (೧೧೪)
ರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣಮರ್ದನ (೧೧೫) ಶಿಶುಪಾಲದಂತವಕ್ರಶಿರಚ್ಛೇದನ

(೧೧೬) ರಘುಕುಲೋದ್ಭವ (೧೧೭) ದಶರಥಕೌಸಲ್ಯಾನಂದನ (೧೧೮) ಸಿಂದೂರವರದ (೧೧೯) ಸೀತಾಪತೇಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ (೧೨೦) ಯದುಕುಲೋತ್ಪನ್ನ (೧೨೧) ಯದುಕುಲೋದ್ಧಾರಿ (೧೨೨) ಯದುಕುಲತೀಲಕ (೧೨೩) ಯದುಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠ (೧೨೪) ವಸುದೇವದೇವಕೇನಂದನ (೧೨೫) ಯಶೋದಾಕಂದ (೧೨೬) ವೃಂದಾವನವಾಸಿ (೧೨೭) ಗೋಪಕುಮಾರ (೧೨೮) ಗೋಕುಲದ್ವಾರಕಾವಾಸ (೧೨೯) ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧಾರಿ (೧೩೦) ಕಾಲೀಯಮರ್ದನ (೧೩೧) ಪೂತನಾಪ್ರಾಣಾಹಾರಿ (೧೩೨) ಶಕಟಾಸುರಮರ್ದನ (೧೩೩) ಪಾಂಡವಬಂಧೋ (೧೩೪) ಪಾಂಡವಪರಿಪಾಲ (೧೩೫) ಪಾಂಡವಪ್ರಿಯ (೧೩೬) ಸುದಾಮಸಖ (೧೩೭) ರುಕ್ಮಿಣೀವಲ್ಲಭ (೧೩೮) ಸತ್ಯಭಾಮಾಪ್ರಿಯ (೧೩೯) ಗೋಪೀಜನಜಾರ (೧೪೦) ನವನೀತಜೋರ (೧೪೧) ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ (೧೪೨) ಗಂಗಾಜನಕ (೧೪೩) ಪ್ರಯಾಗಮಾಧವ (೧೪೪) ಕಾಶೀಬಿಂದುಮಾಧವ (೧೪೫) ಪಂಪಾಪತಿಗುಲುಗುಂಜಮಾಧವ (೧೪೬) ರಾಮೇಶ್ವರಸೇತುಮಾಧವ (೧೪೭) ಬದರೀನಾರಾಯಣ (೧೪೮) ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ (೧೪೯) ವಡ್ಡಿಜಗನ್ನಾಥ (೧೫೦) ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ (೧೫೧) ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಚೆಲುವರಾಯ (೧೫೨) ಬೇಲೂರ ಚನ್ನಿಗರಾಯ (೧೫೩) ಅಹೋಬಲ ನರಸಿಂಹ (೧೫೪) ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲ (೧೫೫) ಶ್ರೀಶೈಲವಾಸ (೧೫೬) ಅರುಣಾಚಲನಿಲಯ (೧೫೭) ವೃಷಭಾಚಲವಿಹಾರಿ (೧೫೮) ಅನಂತಶಯನ (೧೫೯) ದರ್ಭಶಯನ (೧೬೦) ಕಪಿಲ (೧೬೧) ಹಯಗ್ರೀವ (೧೬೨) ದತ್ತಾತ್ರೇಯ (೧೬೩) ಶಿಂಶುಮಾರ (೧೬೪) ಧನ್ವಂತ್ರಿ (೧೬೫) ಮಮಸ್ವಾಮಿ (೧೬೬) ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ (೧೬೭) ಜಗದಂತರ್ಯಾಮಿ (೧೬೮) ಜಗದೀಶ (೧೬೯) ಪ್ರಾಣೇಶ (೧೭೦) ದ್ವಿಜಘಣಿಸಮೃದ್ಧೇಶ (೧೭೧) ಶ್ರೀರಮಣ (೧೭೨) ಭೂರಮಣ (೧೭೩) ದುರ್ಗಾರಮಣ (೧೭೪) ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀವೆಂಕಟರಮಣ (೧೭೫) ಭಾರತೀಶರಮಣ (೧೭೬) ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾಂತರ್ಗತ ಸೀತಾಪತೇಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ (೧೭೭) ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಮನ್ಮಥ ಮನ್ಮಥ (೧೭೮) ಹರಿವಿಠಲ (೧೭೯) ಪುಂಡರೀಕವರದ ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲ (೧೮೦) ಪುರಂದರವಿಠಲ ।

ಹೃದಯಕಮಲವಿವರ ಮಾನಸಪೂಜೆ.

೬೭. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ರುಂಪತಾಳ.

ಎಲ್ಲಿ ವಿರಾಟಪೂಜೆ ಹೃದಯಕಮಲ । ಅಷ್ಟದಳ ಹೃಷಿಕೇಶ ನಾರಾಯಣಾ ಹಂಸಗಮನ ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ತುಂದಿ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಸರದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ । ಕರ್ಣಕಾನಾಳದಲಿ ಕಮಲ ಮೂಲ । ನಾಭಿಗೆ ಹೃತ್ಯಮಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹತ್ತು ಅಂಗುಷ್ಠ ॥ ಕಮಲ ಕೋಮಲನಾಳ ಕಮಲ ಅಧೋಮುಖ । ಕಮಲ ಕದಳಿಪುಷ್ಪದಂತೆ ಕಮಲ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಂತೆ । ಕಮಲ ವಿಶಾಲದ ದಿಕ್ಕು ಕಮಲ ಸ್ಪರ್ಣದಂತಿಹುದು ॥ ೧ ॥ ಅಷ್ಟದಳ ಹೃತ್ಯಮಲ ಆದಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೇಸರ । ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಕಾನಾಳ ಅರಸಿ ಶ್ರೀಭೂದೇವಿಯು ॥ ಅಷ್ಟಬಾಹು ಅಷ್ಟಾಭಯಧಾ ಅಂಗುಷ್ಠ ಮಾತ್ರ ವಿಷ್ಣು । ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಇರಲು ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ॥ ೨ ॥ ಶ್ವೇತವರ್ಣ ಕೃತಯುಗದಿ ತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ರಕ್ತವರ್ಣ । ಪೀತವರ್ಣ ದ್ವಾಪರದಿ ಸ್ತುತಿ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಕಲಿಯುಗದಿ ॥ ದಾತ ಧನುರ್ಗುಣ ಬಾಣಧರ ಚಕ್ರಗದೇಸದ್ಭು । ಆತುರ್ಯ ಮುಸಲ ಖಡ್ಗ ಅಷ್ಟಬಾಹುಗಳಲಿ ॥ ೩ ॥ ಪೂರ್ವದಳದಿ ಪುಣ್ಯಮಯದಿ ಜೀವನಿರುವ । ಆರುಧಾಗ್ನೇಯದಳದಿ ಅಲಸ್ಯ ಆಕಳಿಕೆ ನಿದ್ರೆ ॥ ತೋರು ತಿಸ್ಪ ಯಮದಿಕ್ಕಿನಲಿ ತುಂಬಿದ ಕ್ರೋಧ । ಮಿಗೆ ಹರಿದಡೆ ನೈಋತ್ಯದಿ ಪಾಪಕೃತ್ಯ ॥ ೪ ॥ ವರುಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ವಿನೋದ ವಾಯವ್ಯದಿ ಘನಮನಸು । ಕುರು ಕುಬೇರನ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಡುವನೂ ಅತಿ ಬುದ್ಧಿಯ ॥ ತೆರಳಿ ಬಂದು ಈಶಾನ್ಯದಿ ದ್ರವ್ಯದಾನ ಮಾಡಿಸುವನದು । ದಿಕ್ಪಾಲಕರುಗಳಿಂದ ನಿಂತು ನಿಂತು ಬರುವ ॥ ೫ ॥ ಜೀವಕ್ಕೆ ವೈರಾಗ್ಯವ ಜಗದೀಶನು ಮಧ್ಯ ಇದ್ದು । ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೇಸರದಿ ಮುಕುಂದ ಬರಲು ಜಾಗ್ರತೆ ॥ ಭಾವವಿತ್ತು ಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ಪರ್ಶಗಳ ತೋರಿ । ಹುಟ್ಟಿನಲಿ ಕಂಗಳ ಹೊಂದಿ ಸೂಸಿ ಇವನು ॥ ೬ ॥ ಮಧ್ಯಕಮಲದಲಿ ಸೂರ್ಯ ಮಧ್ಯ ಸೂರ್ಯನಲಿ ಚಂದ್ರ । ಮಧ್ಯ ಚಂದ್ರನಲಿ ಅಗ್ನಿ ಮಧ್ಯ ತೇರು ಶೃಂಗಾರ ॥ ಮಧ್ಯ ಜಗಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಮಧ್ಯ ಮಂಟಪ । ಸ್ಪರ್ಣದಿಂದಾ ಪ್ರಭೆ ಪೀಠಸಾಸಿರ

ಫಣೀಮಧ್ಯ ಶ್ರೀಭೂನಾರಾಯಣ || ೭ || ಹವಳಸ್ಥಿತಿ ಕಂಠ ನೂರು
 ಹಾಟಕನವರತ್ನದಲೇರು | ಹವಣಿ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲ ಜಗಲಿ ಹಲವು ರತ್ನ
 ದಲಿ ಹಾಡು || ವಿವಿಧ ಮುತ್ತಿನಗೊಂಚಲು ವಿಚಿತ್ರ ಧ್ವಜಪತಾಕಗಳು |
 ರವಿಕೋಟಿ ಪ್ರಕಾಶದಲಿ ರಥ ಹೊಳವುತ್ತಿರಲು || ೮ || ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕುಂದ
 ಮಂದಾರ ಮರುಗ ಕೇತಕಿ ಸಂಪಿಗೆಯಲಿ | ಮಂಟಪ ಶೃಂಗಾರ ಅನೇಕ
 ಪೂವಿಲಿ ಮಂದಿರಾಸಲು || ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಸ್ವರ್ಣಪಟ ಸಿಂಹಾಸನಾ
 ಪ್ರಭೆ | ಯಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಇರುವ ವಿಷ್ಣು ಚತುರ್ಭುಜದಿ ||
 || ೯ || ಅನೇಕ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಅಲ್ಲಿ ಮಕುಟಾಟೋಪ ಮಸ್ತಕ |
 ವನಜನಾಭಗೆ ಕಡಗಕಂಕಣ ವರದಾಭಯ ಹಸ್ತದಿ || ಕನಕಾಂಗ
 ಕಸ್ತೂರಿ ಪ್ರೇಮ ಕರುಣೆ ಪ್ರಸನ್ನವದನ ಶುಭ | ಮನೋಹರ ದಯಾ
 ಮೂರ್ತಿ ಮಂದಹಾಸ ಮುಖಾಂಬುಜದಿ || ೧೦ || ಅಣಿಮಾದಿ ಅಷ್ಟೈ
 ಶ್ವರ್ಯ ಅದು ಮೂರ್ತಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಲು | ಅಣಿವಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದ್ಯರು
 ಅನಾರಾರಂಜುಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು || ಕಣಿಯಾಗಿ ನಾರದಾದ್ಯರು ಕೈಮುಗಿದು
 ಗಾಯನ ಮಾಡಲು | ಕುಣಿವ ಊರ್ವಶಿ ರಂಭಾ ಮೇನಕೇ ತಿಲೋತ್ತ
 ಮೆಯರು || ೧೧ || ಸನಕಾದಿ ಯೋಗಿಗಳು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮಾಡಲು |
 ಮನುಜೇಶ್ವರರು ವಂದಿಸುತ ಮಾಗಧರು ಹೊಗಳಲು || ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಾ
 ಭರಣದಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಕಂಕಣವುಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಿ | ಕನಕ ಕಾಮಿನಿ ಭತ್ರ
 ಚಾಮರವ ಕಾಂತೇರಿಬ್ಬರು ಧಾಳಿಸಲು || ೧೨ || ದುರ್ವಿಜ್ಞೇಯ ದುರಾ
 ರಾಧ್ಯ ದುಷ್ಟಗಮ್ಯ ಜನಾರ್ದನಾ | ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿ ಅಧೋಮುಖದಿ ರಜಾದಿ
 ನೇಲಲಷ್ಟಗಿಪ್ಪನ || ಪೂರ್ವದಲಿ ಮಾನಸಪೂಜೆ ಉಪಾಸ್ತಿ ಅರ್ಜುನ
 ಕೇಳಲು | ಸರ್ವರಂತರ್ಯಾಮಿ ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ ಉಪಾಯವ ಪೇಳಿದ ||
 || ೧೩ || ಭಾವ ಪ್ರಾಣ ವ್ಯಾಹೃತಿ ವಾಯು ಬದ್ಧದಲಿ ಹೃತ್ಯಮಲ |
 ನೋವಿಲ್ಲದೆ ಅಧೋಮುಖದಿ ದಿನದಿನಕು ಉನ್ನತದಿ ಅರಳುವದು || ಅವಾ
 ಹನವು ಆಸನವು ಅಂತರದಿ ಪಾದ್ಯವು | ದೇವಗರ್ಭ ಆಚಮನಾದಿಗಳು
 ಉಪಚಾರಿಸೆ || ೧೪ || ಅತಳದಲಿ ಪಾದವಿಹುದು ಆ ಪದಾರ್ಥ ವಿತಳ
 ದಲಿ | ಸುತಳದಿಪ್ಪದು ಜಂಘೆಗಳು ಸೋಫ್ರಜಾನು ರಸಾತಳದಿ || ತತಿಲಿ

ಕೊಡೆ ಮಹಾತಳದಿ ತಳಾತಳದಿ ಗುಹ್ಯವಿವ್ವುದು | ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದಾ ಕಟಿ
ಬದಿಲಿ ಪಾತಾಳವಿವ್ವುದು || ೧೫ || ಭೂಲೋಕದಲಿ ಮಧ್ಯಮ ಭುವ
ಲೋಕದಲಿ ಕುಕ್ಷಿ | ಮೇಲೆ ಸುವಲೋಕದಲಿ ವೃದ್ಧಹೃದಯ
ಶ್ರೀವತ್ಸ || ಶ್ರೀಲೋಲರ ಕುಕ್ಷಿಗಳು ಸೇರಿವ್ವುದು ಮಹಲೋಕದಿ |
ಮ್ಯಾಲೆ ಕೌಸ್ತುಭ ಜನೋಲೋಕದಿ ಮತ್ತೆ ಕೊರಳಿವ್ವುದು || ೧೬ ||
ತಪೋಲೋಕದಿ ಲಲಾಟತಲೆ ಸತ್ಯಲೋಕದಲಿ | ವಿಸರೀತ ವಿರಾಟರೂಪ
ವಿಶ್ವ ತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ತುರ್ಯ || ಉಪೇಂದ್ರ ಎಸ್ವತ್ತಿರಡು ಸಾಸಿರ ಉಪನಾ
ಡಿಯಲಿವ್ವ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಗಿ | ಕಪಟನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿ ಕಾಣು ಪುರಂದ
ರಾವಿಠಲ || ೧೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ರೀನಿವಾಸದೇವರು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದದ್ದು.

೬೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಏಕತಾಳ.

ಹ್ರೇಂಗುರವ ತೀಡಿ ಮೈಯೊಳು ಗಂಧಪೂಸಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ಗಂಧಪೂಸಿದ |
|| ೧ || ಪುಣುಗು ಜವ್ವಾಜಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಹಚ್ಚಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಸ್ತೂರಿ ಹಚ್ಚಿದ ||
|| ೨ || ನೊಸಲ ಮೇಲೆ ಮೃಗನಾಭಿ ತಿಲಕ ಧರಿಸಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ತಿಲಕ
ಧರಿಸಿದ || ೩ || ವಾರೆ ತುರುಬು ವಾರೆ ಜಡೆಯಗೊಂಡೆ ಕಟ್ಟಿದ | ಸ್ವಾಮಿ |
ಗೊಂಡೆ ಕಟ್ಟಿದ || ೪ || ಎಂಟು ಎಂಟು ಮುತ್ತಿನ ವಂಟಿ ಇಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |
ವಂಟಿ ಇಟ್ಟನೆ || ೫ || ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಕೌಸ್ತುಭ ಆಭರಣವಿಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |
ಆಭರಣವಿಟ್ಟನೆ || ೬ || ಪಾದದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನೆಂದುಗೆ ನೂಪುರ ಇಟ್ಟನೆ |
ಸ್ವಾಮಿ | ಬಾಪುರಿ ಇಟ್ಟನೆ || ೭ || ಕಿರುಗೆಜ್ಜೆ ಪಾಡಾಗವೆಂಡೆ ಕಾಲಿಲಿ
ಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಾಲಿಲಿಟ್ಟನೆ || ೮ || ಅಂಗುಲಿಗೆ ತಕ್ಕಂಥ ಉಂಗುರವಿ
ಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ ಹೊ | ನ್ನುಂಗುರವಿಟ್ಟನೆ || ೯ || ತೋಳಾರಕ್ಕೆ ಮಣಿ
ಹಸ್ತ ಕಡಗ ಇಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಡಗ ಇಟ್ಟನೆ || ೧೦ || ಹಾರಪದಕ
ಹುಲಿಯುಗುರು ವೈಜಯಂತಿಯು | ಕೊರಳೊಳ್ | ವೈಜಯಂತಿಯು ||
|| ೧೧ || ದುಂಡು ಮುತ್ತ ಕಟ್ಟಿ ಸರಿಗೆ ತಾಳಿ ಧರಿಸಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ತಾಳಿ
ಧರಿಸಿದ || ೧೨ || ಬಂದಿ ಕಂಕಣ ಬಾಪುರಿ ವಂಕಿ ಇಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |

ವಂಕಿ ಇಟ್ಟನೆ || ೧೩ || ಶೃಂಗಾರದ ಜರತರದ ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |
 ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟನೆ || ೧೪ || ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಭಂಗಾರದ ಕವಚವಿಕ್ಕಿದ | ಸ್ವಾಮಿ |
 ಕವಚವಿಕ್ಕಿದ || ೧೫ || ದಿಟ್ಟ ವೆಂಕಟೇಶ ಬೇಟೆಯಾಡ ಹೊರಟನೆ |
 ಸ್ವಾಮಿ ಬೇಟೆ | ಯಾಡ ಹೊರಟನೆ || ೧೬ || ಪಟ್ಟವಾಳಿ ಶಾಮಿಯ
 ಕಸೆಯ ಬಿಗಿದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಸೆಯ ಬಿಗಿದನೆ || ೧೭ || ಹುಡಿಯ ಕಟ್ಟು
 ನಡುವಿಗೆ ಕಠಾಣಿ ಹೊಗಿಸಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಠಾಣಿ ಹೊಗಿಸಿದ || ೧೮ ||
 ವಾರೆ ತುರುಬಿನ ನಾಯಕ ಬಾರದ್ದೊದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಬಾರದ್ದೊದನೆ ||
 || ೧೯ || ಜೆಲುವ ಜೆನ್ನಿಗರಾಯನಾಗಿ ವನಕೆ ಹೊರಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ |
 ವನಕೆ ಹೊರಟನೆ || ೨೦ || ಜಗವೆಲ್ಲ ನೋಡುತಿರಲು ತೇಜಿಯೇರಿದ |
 ಸ್ವಾಮಿ | ತೇಜಿಯೇರಿದ || ೨೧ || ತ್ರಿಜಗವನ್ನೆ ಪಾಲಿಸೆಂದು ತೇಜಿ ಹಿಡಿ
 ದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ವಾಜಿ ಹಿಡಿದನೆ || ೨೨ || ಗಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟವನ್ನೆ ಸುತ್ತಿ ಕಷ್ಟ
 ಬಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕಷ್ಟಬಟ್ಟನೆ || ೨೩ || ವೃಕ್ಷಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತಿ
 ಹಳ ಕಂಡನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಮಿಂಚುತಿಹಳ ಕಂಡಾನೆ || ೨೪ || ಸೋಲು
 ಮುಡಿಯ ಸೋಗೆಕಣ್ಣು ವಾರೆನೋಟವ | ಅವಳ | ವಾರೆನೋಟವ || ೨೫ ||
 ನೀಲವರ್ಣದ ಕೋಮಲಾಂಗಿ ಮೇಲೆ ಛಾಯವ | ಅವಳ | ಮೇಲೆ
 ಛಾಯವ || ೨೬ || ಎರಳೆಕಂಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗುತಿಹಳು | ಅವಳು |
 ಹೊಳೆಯುತಿಹಳು || ೨೭ || ವೃಗವ ಕಂಡು ಶಿರವನ್ನಿತ್ತಿ ನೋಡುತಿಹಳು |
 ಅವಳು | ನೋಡುತಿಹಳು || ೨೮ || ಕುಂಜರಗಮನೆಯಂತೆ ತಿರುಗುತಿ
 ಹಳು | ಅವಳು | ಒಲವುತಿಹಳು || ೨೯ || ವನವ ಬಿಟ್ಟು ವನಕೆ ವನಕೆ
 ಹಾರುತಿಹಳು | ಅವಳು | ಹಾರುತಿಹಳು || ೩೦ || ಅವಳ ಕಂಡು ವೆಂಕ
 ಟೇಶ ಭ್ರಾಂತಿಬಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡನೆ || ೩೧ || ಅಡ್ಡದಾರಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಮೋರೆ ನೋಡುತಿಹನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ನೋಡುತಿಹನೆ || ೩೨ || ದಾರಿ
 ಗಡ್ಡ ನಿಂದಿರಲಾರು ಹೀನರಾವುತ | ಎಲೊ | ಹೀನರಾವುತ || ೩೩ ||
 ಪರನಾರಿಯರ ಕಂಡು ಮೋರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡುತಿ | ಎಲೊ | ಹ್ಯಾಗೆ
 ಮಾಡುತಿ || ೩೪ || ಹೀನನಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕಬಂದೆನೆ | ನಿನ್ನ | ಹುಡುಕ
 ಬಂದೆನೆ || ೩೫ || ನಿನ್ನ ಗುರುಕುಚಗಳ ಕಂಡು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ |

ನಾನು | ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ || ೩೬ || ಲಂಡ ಪುಂಡರ ಮಾತ ಆಡದಿರೊ |
 ಎನ್ನ ಕೂ | ಡಾಡದಿರೊ || ೩೭ || ಕತ್ತಿ ಕರಂ ನಿನ್ನ ಸೇನೆಗಂಜೆನೊ |
 ನಾನು | ಸೇನೆಗಂಜೆನೊ || ೩೮ || ನಿನ್ನ ಬಿರುದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಾರೆ
 ಚುಂಚುಕಿ | ಬೇಗ | ಬಾರೆ ಚುಂಚುಕಿ || ೩೯ || ಬಾರೆ ಹೋಗಿ ಯೆನ್ನ
 ಲಿಕ್ಕೆ ಭಾಮೆಯೆ ನಾನು | ಎಲೊ | ಭಾಮೆಯೆ ನಾನು || ೪೦ || ನಿನ್ನ
 ಬಿಂಕ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಿರುಗೊ ರಾವುತ | ಅತ್ತ | ಸಾರೊ ರಾವುತ ||
 || ೪೧ || ನೀಲವೇಣಿ ಯೆನ್ನಕೂಡೆ ನಿಲ್ಲಲಾರೆಯೆ | ಯೆನ್ನೊಳ್ | ನಿಲ್ಲ
 ಲಾರೆಯೆ || ೪೨ || ನಿನ್ನ ಮುಖಪದ್ಮಗಳ ಕಂಡು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ |
 ನೀರೆ | ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೆನೆ || ೪೩ || ಹೀನಮಾತನಾಡದಿರೊ ಹೀನರಾವುತ |
 ಎಲೊ | ಹೀನರಾವುತ || ೪೪ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿ ಯೆನ್ನಕೂಡೆ ವಾದ ಯಾ
 ತಕೆ | ಎಲೆ | ವಾದ ಯಾತಕೆ || ೪೫ || ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಂದು ತೊಡೆಯ
 ಮೇಲೆ ಯೇರೆ ಚುಂಚುಕಿ | ಮೇಲೆ | ಯೇರೆ ಚುಂಚುಕಿ || ೪೬ || ತೊಡೆ
 ಯಮೇಲೆ ಎರಲಿಕ್ಕೆ ಮಡದಿಯೇ ನಾನು | ಎಲೊ | ಮಡದಿಯೇ ನಾನು ||
 || ೪೭ || ಹೀನಮಾತ ಆಡದಿರೊ ಹುಡುಗ ರಾವುತ | ಎಲವೊ | ತುಡುಗ
 ರಾವುತ || ೪೮ || ರಾಜ್ಯ ಭೂಮಿಗಳನು ಅಷ್ಟು ಕೊಡುವೆನು ನಾನು |
 ನಿನಗೆ | ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆನು || ೪೯ || ನಿನ್ನೊಡೆಯನೆಂದು ಪಾಲಿಸೆ
 ಚುಂಚುಕಿ | ಬೇಡಿ | ಕೊಂಬೆ ನಾಯಕಿ || ೫೦ || ರಾಜ್ಯಭೂಮಿಯಾಳ
 ಲಿಕ್ಕೆ ರಾಯನೇ ನಾನು | ಎಲೊ | ರಾಯನೆ ನಾನು || ೫೧ || ದೊಡ್ಡ
 ಅಡವಿ ಬಿಟ್ಟದೊಳಗೆ ಆಹಾರವೇನೊ | ಎಲೊ | ಆಹಾರವೇನೊ || ೫೨ ||
 ಅಲದಂತಿಹ ಹಣ್ಣು ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಹಣ್ಣು | ಮುಟ್ಟ | ಬಾರದ ಹಣ್ಣು ||
 || ೫೩ || ಮುದ್ದು ಸುರಿವ ಹೂ | ಬಹಳ | ಮುದ್ದು ಸುರಿವ ಹೂ || ೫೪ ||
 ಕರೆಯಬಾರದಾ ಹಣ್ಣು ಕೈಗೆ ನೀಕಾದ | ಹಣ್ಣು | ಕೈಗೆ ನೀಕಾದ ||
 || ೫೫ || ಎಷ್ಟು ಪೇಳ್ವರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಎನ ಮಾಡಲಿ | ಇ | ನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ || ೫೬ ||
 ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ದಾರಿಲ್ಲೆಂದು ಜುಲೈಮಾಡಿದ | ಸ್ವಾಮಿ |
 ಜುಲೈಮಾಡಿದ || ೫೭ || ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ |
 ಸ್ವಾಮಿ | ವಾಸಮಾಡಿದ || ೫೮ || ವರಹವತಾರ ತಾನೆಂದು ಅರಸ

ನಾದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಅರಸನಾದನೆ || ೫೯ || ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ
ನಾರಿಯಿಟ್ಟನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ನಾರಿಯಿಟ್ಟನೆ || ೬೦ || ಬಿಟ್ಟ ನಡೆವರಿಲ್ಲವೆಂದು
ಕೃಷ್ಣ ನಡೆದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಕೃಷ್ಣ ನಡೆದನೆ || ೬೧ || ಸ್ವಾಮಿ ವೆಂಕಟೇಶ
ತಾನು ಬೇಟೆಯಾಡಿದ | ಸ್ವಾಮಿ | ಬೇಟೆಯಾಡಿದ || ೬೨ || ಅಸ್ತವೆಂಕ
ಟೇಶ ತಾನು ಒಪ್ಪದಿಂದಲೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಗಿರಿಗೆ ಬಂದನೆ || ೬೩ || ಶ್ರೀಶ
ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂದು ಹಾಗೆ ನಂದನೆ | ಸ್ವಾಮಿ | ಹಾಗೆ ನಂದನೇ || ೬೪ ||

೬೯. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರುಂಟು ಎರವಿನ ಸಂಸಾರ | ನೀರಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆ ನಿಜ
ವಲ್ಲ ಹರಿಯೇ || ಪಲ್ಲ || ಬಾಯಾರಿತು ಯೆಂದು ಬಾವಿನೀರಿಗೆ ಪೋದೆ |
ಬಾವಿಲಿ ಜಲಬತ್ತಿ ಬರಿದಾಯ್ತು ಹರಿಯೆ || ೧ || ಬಿಸಿಲು ಗಾಳಿಗಾಗಿ
ಮರದ ನೆರಳಿಗೆ ಪೋದೆ | ಮರಬಗ್ಗಿ ಶರದಮೇಲೊರಗಿತು ಹರಿಯೆ ||
|| ೨ || ಆಡವಿಯೊಳ್ಳನೆ ಮಾಡಿ ಗಿಡಕೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಟ್ಟಿ | ತೊಟ್ಟಿಲಿನ
ಶಿಶು ಮಾಯವಾಯಿತು ಹರಿಯೆ || ೩ || ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ
ನಾರಾಯಣ | ನಾ ಸಾಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀ ಕಾಯೋ ಹರಿಯೆ || ೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೦. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಮುಲಗಿ ಯೆದ್ದನು ಕಾಣೆ ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕ ರಂಗ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ ||
ಅಮ್ಮ | ಭಲಹೋರಿ ಅಳುತ್ತಾನೆ ಮೊಲೆ ಕೊಡೆ ರಂಗಗೆ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಧರೆಯೊಳು ತಮನ ಮರ್ದಿಸಲೆಂದು ಮತ್ಸ್ಯನ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ |
ಭರದಿ ಮಂದರ ಪೊತ್ತು ಇಳೆಯೊಳು ಕೂರ್ಮನಾ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ ||
ಧರೆಯ ಕದ್ದಸುರನ್ನ ಕೊಲಲೆಂದು ವರಹನಾ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ | ತರಳ
ಕರೆಯೆ ಕಂಬದಿಂದ ನರಸಿಂಹನಾ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ || ೧ || ಚಿಕ್ಕ ವೇಷದಲಿ
ದಾನವ ಬೇಡಿ ವಾಮನ | ಗೆದ್ದ ಕಾಣೆ | ಉಕ್ಕಿನ ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದು
ಪರಶುರಾಮ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ || ರಕ್ಕಸ ರಾವಣನ ಕೊಲಲೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮ |
ಎದ್ದ ಕಾಣೆ | ಸೊಕ್ಕಿದ ಕಂಸನ್ನ ವಧಮಾಡೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ ||
|| ೨ || ಪುರದ ಸತಿಯರ ವ್ರತವನಳಿದು ಬುದ್ಧ | ಎದ್ದ ಕಾಣೆ | ಹರುಷದ

ತುರಗವನೇರಿದ ಕಲ್ಯಾಣ ತಾ । ನೆದ್ದ ಕಾಣೆ ॥ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಪಾಲಿಸ
ಶ್ರೀಹರಿ । ಎದ್ದ ಕಾಣೆ । ನಮ್ಮ । ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ।
ಎದ್ದ ಕಾಣೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೭೦. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಏಕತಾಳ.

ಯೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾಕಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು । ಇಂಥ । ಗಾಳಿಗಾರ
ಮಗನ ಪಡದ ಮೇಲೆ ನೀವಿಷ್ಟು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಣ್ಣ ರುಮಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಚುಂ
ಗಾಬಿಟ್ಟು । ಫಣಿಗೆ । ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ॥ ಚಿಣ್ಣಿಕೋಲು
ಚೆಂಡು ಬೊಗರಿ ಕೈಯಲಿಟ್ಟು । ಪೊಸ । ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆಲ್ಲು ಹೋಗಿಂದು
ಕಳುಹಿಬಿಟ್ಟು ॥ ೧ ॥ ಕರದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಿಟ್ಟಿಬೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು । ಚಿಕ್ಕ ।
ಹರಳು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆ ಆರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ॥ ವಾರಿಗಿಯ ಪುಂಡರನ್ನು ಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟು । ಗೋಪಿ । ಊರನೆಲ್ಲ ಸುಳಿಯೆಂದು ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟು ॥ ೨ ॥
ಹೋಗಿಂದು ರಂಗನ ಕಳುಹಿಕೊಟ್ಟು । ಗೋಪಿ । ಆಗಭೋಗಂಗಳೆಲ್ಲ
ತುಂಬಿಕೊಟ್ಟು ॥ ನಿಗಮಜೋರನೆಂದೆಂಬ ವೆಸರನಿಟ್ಟು । ಗೋಪಿ ।
ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಬೆಳಸಿಬಿಟ್ಟು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೭೧. ರಾಗ ನಾಟ, ಝಂಪತಾಳ.

ಎಲೆ ಎಲೆ ಮನವೆ ನೀ ತಿಳಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಲೆ ಜಿಹ್ವೆ ನೀನು ಕೇಶವನ
ನಾಮವ ನುತಿಸು । ಎಲೆ ಮನವಸುರವೈರಿಯಂಭ್ರಗಳ ಭಜಿಸು ॥ ಎಲೆ
ಕರಂಗಳಿರಾ ಶ್ರೀಧರನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ । ಎಲೆ ಕರ್ಣಗಳಿರಾ ಅಚ್ಯುತನ
ಕಥೆ ಕೇಳಿ ॥ ೧ ॥ ಎಲೆ ನೇತ್ರಗಳಿರಾ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ನೋಡಿ ।
ಎಲೆ ಕಾಲುಗಳಿರಾ ಹರಿಯಾತ್ರೆಯನೆ ಮಾಡಿ ॥ ಎಲೆಲೆ ನಾಸಿಕವೆ
ಮುಕುಂದನ ಶ್ರೀಚರಣದ । ತುಳಸಿ ಪರಮಳವಾಘ್ರಾಣಿಸನುದಿನವು ॥
॥ ೨ ॥ ಎಲೆ ಶಿರವೆ ನೀನಧೋಕ್ಷಜನ ವರ ಶಿರಚರಣ । ಜಲರುಹದೊಳಳಿ
ಯಂತೆ ಬಿಡದಲೋಲಾಡು ॥ ಎಲೆ ತನುವೆ ನೀನು ಪುರಂದರವಿಠಲನ ।
ಭಕತಜನರುಗಳ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ಬಾಳು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೭೩. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ತಾಳ.

ಲಿಂಗಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು ನಾವು | ನಿಮ್ಮ | ಅಟಪಾಟವ ಬಿಟ್ಟು ಅಡುಗೆ
ಮಾಡಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಕತ್ತಲಿಟ್ಟವಮ್ಮ ಕಣ್ಣು | ಬಾಯಿ | ಬತ್ತಿಬರುತ
ಲಿದೆ ಕೈಕಾಲು ಝುಮ್ಮು || ಹೊತ್ತು ಹೋಗಿಸಬೇಡವಮ್ಮ | ಒಂದು |
ತುತ್ತಾದರು ಇತ್ತು ಸಲಹು ನಮ್ಮಮ್ಮ | ೧ || ಒಡಲೊಳಗೇ ಉಸಿರಿಲ್ಲ |
ಒಂದು | ಕ್ಷಣವಾದರೆ ಜೀವ ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ || ಮಡಿದರೆ ದೋಷ ತಟ್ಟು
ವುದು | ಒಂದು | ಹಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದಲೆ ಕೀರ್ತಿಬಾಹೋದು | ೨ ||
ಹೊನ್ನು ರಾಸಿಯ ತಂದು ಸುರಿಯೆ | ಕೋಟೆ | ಕನ್ನಿಕೆಯರ ತಂದು
ಧಾರೆಯನೆರೆಯೆ | ಅನ್ನದಾನಕ್ಕಿನ್ನು ಸರಿಯೆ | ಪ್ರ | ಸನ್ನ ಪುರಂದರ
ವಿಟ್ಟಲ ಧೊರೆಯೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೪. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಎಲ್ಲಾನು ಬಲ್ಲಿನೆಂಬುವಿರಲ್ಲ | ಅವಗುಣ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ಸೊಲ್ಲಿಗೆ
ಶರಣರ ಕಥೆಗಳ ಪೇಳುತ | ಅಲ್ಲದ ನುಡಿಯನು ನುಡಿಯುವಿರಲ್ಲ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಾವಿಯನುಟ್ಟು ತಿರುಗುವಿರಲ್ಲ ಕಾಮವ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ |
ನೇಮ ನಿಷ್ಠೆಗಳ ಮಾಡುವಿರಲ್ಲ ತಾಮಸ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ || ತಾವೊಂದರೆಯದೆ
ಪರರನು ತಿಳಿಯದೆ | ಶ್ವಾನನ ಕುಳಿಯಲಿ ಬೀಳುವಿರಲ್ಲ || ೧ || ಗುರುಗಳ
ಸೇನೆ ಮಾಡಿದಿರಲ್ಲ ಗುರುತಾಗಲಿಲ್ಲ | ಪರಿಪರಿ ದೇಶವ ತಿರುಗಿದಿರಲ್ಲ
ಪೊರೆಯುವನ್ನಿಲ್ಲ || ಅರಿವೊಂದರೆಯದೆ ಆಗಮ ತಿಳಿಯದೆ | ನರಕ
ಕೂಪದಲಿ ಬೀಳುವಿರಲ್ಲ || ೨ || ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎನಿಸುವಿರಲ್ಲ ಹಮ್ಮು
ಬಿಡಲಿಲ್ಲ | ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಗವ ಮಾಡುವಿರಲ್ಲ ಸುಳ್ಳನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ||
ಗಮ್ಮನೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಪಾದಕೆ | ಹೆಮ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟು ನೀವೆರಗಲಿ
ಇಲ್ಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೫. ರಾಗ ಬೇಹಾಗ್, ಆದಿತಾಳ.

ರೈಲಿಯುಗದೊಳು ಹರನಾಮವ ನೆನೆದರೆ | ಕುಲಕೋಟಿಗಳುದ್ಧರಿಸು
ವುದು || ಪಲ್ಲ || ಸುಲಭದ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸುಲಭನೆಂದೆನಿಸುವ | ಜಲರುಹ

ನಾಭನ ನೆನೆ ಮನವೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸ್ನಾನವನರಿಯೆನು ಮೌನವನಂ
ಯೆನು | ಧ್ಯಾನವನರಿಯೆನೆಂದೆನಬೇಡ || ಜಾನಕಿವಲ್ಲಭ ದಶರಥನಂದನ |
ಗಾನವಿನೋದನ ನೆನೆ ಮನವೆ || ೧ || ಅರ್ಚಿಸಲರಿಯೆನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಂ
ಯೆನು | ತುಚ್ಛನು ನಾನೆಂದೆನಬೇಡ || ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ
ಮುಕುಂದನ | ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನೀ ನೆನೆ ಮನವೆ || ೨ || ಜಪವೊಂದರಿ
ಯೆನು ತಪವೊಂದರಿಯೆನು | ಉಪದೇಶವಿಲ್ಲೆಂದೆನಬೇಡ || ಅಪಾರ
ಮಹಿಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಉಪಾಯದಿಂದಲಿ ನೆನೆ ಮನವೆ || ೩ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೭೬. ರಾಗ ವಸಂತ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊಂಡು ಬೇಗ ದಿವ್ಯಮತಿ | ಸರಸ್ವತಿ | ಕೊಂಡು ಬೇಗ ದಿವ್ಯ ಮತಿ ||
|| ಪಲ್ಲ || ವೃಡಹರಿಹಯಮುಖರೊಡೆಯಳೆ ನಿನ್ನಯ | ಅಡಿಗಳಿಗಿರಗುವೆ
ಅಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮನರಾಣೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಇಂದಿರಾರಮಣನ ಹಿರಿಯಸೊಸೆಯು
ನೀನು | ಬಂದೆನ್ನ ವದನದಿ ನಿಂದು ನಾಮವ ನುಡಿಸೆ || ೧ || ಅಖಿಳ
ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿ ಅಜನ ಪಟ್ಟದರಾಣೆ | ಸುಖವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸೆ ಸುಜನ
ಶಿರೋಮಣಿ || ೨ || ಪತಿತಪಾವನೆ ನೀ ಗತಿಯೆಂದು ನಂಬಿದೆ | ವಿತತ
ಪುರಂದರವಿಠಲನ ತೋರೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೭೭. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸಂಸಾರವೆಂಬಂಥ ಭಾಗ್ಯವಿರಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಕಂಸಾರಿ ನೆನೆವೆಂಬ ಸೌಭಾ
ಗ್ಯವಿರಲಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತಂದೆ ನೀನೇ ಕೃಷ್ಣ ತಾಯಿ ಇಂದಿರದೇವಿ |
ಪೊಂದಿದ ಅಣ್ಣನು ವನಜಸಂಭವನು || ಇಂದುಮುಖಿ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯೆ
ಅತ್ತಿಗೆಯು | ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಾಯುದೇವರೆ ಗುರುವು || ೧ || ಭಾರತೀ
ದೇವಿಯೇ ಗುರುಪತ್ನಿಯು ಎನಗೆ | ಗರುಡ ಶೇಷಾದಿಗಳೆ ಗುರುಪುತ್ರರು ||
ಹರಿದಾಸರೆಂಬುವರೆ ಇಷ್ಟಬಾಂಧವರೆನಗೆ | ಹರಿಭಜನೆ ನಡೆಯುತಿಹ
ಸ್ಥಳವೆ ಮಂದಿರವು || ೨ || ಸರುವಾಭಿಮಾನವನು ತೃಜಿಸುವುದೆ ಸುಸ್ಥಾನ |

ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಇನ್ನು ಅವ್ಯತಪಾನ || ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲ ನಿನ್ನ
ಪಾದಧ್ಯಾನ | ಕರುಣಿಸಿ ಅನವರತ ಕರಪಿಡಿದು ಕಾಯೊ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಬಿಬ್ಬಹೆಂಡಿರ ಸುಖವನಿಂದು ಕಂಡೆ | ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಕು
ಸಾಕಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಒಬ್ಬಳಲಿ ಪೋಗಿ ಓಗರವ ಮಾಡೆನ್ನಲು | ಬೊಬ್ಬೆ
ಯೇನಿದು ಕೊಬ್ಬೆ ನಡೆಯೆಂದಳು || ತಬ್ಬಿಬ್ಬಗೊಂಡು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳನು
ಮಾಡೆನಲು | ಅಬ್ಬ ಬಿಸಿ ಮುಟ್ಟಲಾಪೆನೆ ಎಂದಳು || ೧ || ಹಿರಿಯವಳ
ಕೂಡೆ ನಾ ಸರಸಮಾಡುವೆನೆಂದು | ಇರುಳುಪ್ಪರಿಗೆಯನು ಏರುತಿರಲು ||
ಚರಣವೊಬ್ಬಳು ಪಿಡಿದು ಶಿರವನೊಬ್ಬಳು ಪಿಡಿದು | ಸರಸರನೆಂದೆನ್ನ
ಎಳೆಯುತಿಹರಯ್ಯೊ || ೨ || ಅವಳ ಮಗ್ಗಲೊಳಿರಲು ಇವಳ ಮಗ್ಗಲ
ಕಾಟೆ | ಇವಳ ಮಗ್ಗಲೊಳಿರಲು ಅವಳ ಕಾಟೆ | ಅವಳಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ
ಇವಳಿಂದ ಫಲವಿಲ್ಲ | ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಂಗ ಅಭಿಮಾನಭಂಗ || ೩ || ಎರೆದು
ಕೊಂಬುವೆನೆಂದು ಎಣ್ಣೆಯನು ಬಿಸಿಮಾಡಿ | ಹಿರಿಯವಳ ಕೈಯಿಂದ ವರ
ಸಿಕೊಳಲು || ಕಿರಿಯವಳು ತಾ ಬಂದು ದುರುಳತನದಿಂದಲಿ | ಎರಗಿ
ಪಾತ್ರೆಯನೊಡೆದು ಹೈರಾಣ ಮಾಡಿದಳು || ೪ || ಅಂಗವರ್ಧವಾಗಿ
ಎರಡು ಭಾಗವನು ನಾ | ಹಿಂಗದೆ ಈರ್ವರಿಗೆ ಸಮಮಾಡಿ ಕೊಡಲು ||
ಮಂಗಳಾಂಗನೆ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲನೆ | ಅಂಗವನು ಮುರಿದು ಮೂಲಿ
ಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೭೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಎಳೇಳು ಶರಧಿಯು ಏಕವಾಗಿದೆ ಕಂಡ್ಯ | ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದೆ ಹೇಳೊ
ಕೋತಿ || ಪಲ್ಲ || ಏಳು ಶರಧಿಯು ಎನಗೆ ಏಳು ಕಾಲುವೆಯು | ತೂಳ
ಲಂಘಿಸಿ ಬಂದೆ ಭೂತ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಏಳು ಸಮುದ್ರದೊಳಿರುವ ಮಕರಿ
ಮತ್ಸ್ಯ | ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟರು ಹೇಳೋ ಕೋತಿ || ಏಳು ಸಮುದ್ರದ ಮಕರಿ
ಮತ್ಸ್ಯದ ಕೂಡೆ | ಮಾತಾಡಿ ಬಂದೆನೊ ಭೂತ || ೧ || ಲಂಕಾ ದ್ವಾರ

ದೊಳೊಬ್ಬ ಲಂಕಿಣಿ ಇರುವಳು । ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಳು ಹೇಳೊ ಕೋತಿ ॥
 ಲಂಕಿಣಿಯನು ಕೊಂದು ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು । ಬಿಂಕದಿಂದಲಿ ಬಂದೆ
 ಭೂತ ॥ ೨ ॥ ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಕೋಟಿಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರೆ । ಹ್ಯಾಗೆ
 ಬಿಟ್ಟರು ಪೇಳೊ ಕೋತಿ ॥ ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಕೋಟಿಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸ
 ರನ್ನು । ಕೊಂದ್ದಾಕೆ ಬಂದೆನೊ ಭೂತ ॥ ೩ ॥ ಯಾವೂರೊ ಎಲೊ
 ನೀನು ಯಾವ ಭೂಮಿಯೊ ನಿಂದು । ಯಾಕೆ ಬಂದೆ ಹೇಳೊ ಕೋತಿ ॥
 ಯಾವ ವನದೊಳಗೆ ಜಾನಕಿದೇವಿ ಇದ್ದಾಳೊ । ಅವಳ ನೋಡ ಬಂದೆ
 ಭೂತ ॥ ೪ ॥ ದಕ್ಷಿಣಪುರಿ ಲಂಕಾ ದಾನವರಗಲ್ಲದೆ । ತ್ರ್ಯಕ್ಷದ್ಯುರಗಳ
 ವಲ್ಲ ಕೋತಿ ॥ ಪಕ್ಷಿಧ್ವಜ ರಾಮನ ಅಪ್ಪಣೆ ಎನಗಿಲ್ಲ । ಈಕ್ಷಣ ತಪ್ಪಿಸಿ
 ಕೊಂಡೆ ಭೂತ ॥ ೫ ॥ ದೂತನಾಗಿಹೆ ಎನ್ನ ಕೈಯೊಳು ಸಿಕ್ಕಿಹೆ । ಕೋಪ
 ವಿನಾಶಕ್ಕೊ ಕೋತಿ ॥ ನಾ ತಾಳಿಕೊಂಡಿಹೆನೋ ಈ ಕ್ಷಣದಿ ಲಂಕೆ ।
 ನಿರ್ಧೂಮವನು ಮಾಳ್ವೆ ಭೂತ ॥ ೬ ॥ ನಿಮ್ಮಂಥಾ ದಾಸರು ನಿಮ್ಮರಸನ
 ಬಳಿ । ಎಷ್ಟು ಮಂದಿದ್ದಾರೊ ಕೋತಿ ॥ ನನ್ನಂಥಾ ದಾಸರು ನಿನ್ನಂಥಾ
 ಹೇಡಿಗಳು । ಕೋಟ್ಯಾನು ಕೋಟಿಯೊ ಭೂತ ॥ ೭ ॥ ಎಲ್ಲಿಂದ ನೀ
 ಬಂದೆ ಏತಕ್ಕೆಲ್ಲರ ಕೊಂದೆ । ಯಾವರಸಿನ ಬಂಟೆ ಕೋತಿ ॥ ಚಲ್ವಯೋ
 ಧ್ಯಾಪುರದರಸು ಜಾನಕೀಪತಿ । ರಾಮಚಂದ್ರನ ಬಂಟೆ ಭೂತ ॥ ೮ ॥
 ಸಿರಿರಾಮಚಂದ್ರನು ನಿನ್ನರಸನಾದರೆ । ಆತ ಮುನ್ನಾರ್ಹೀಳೊ ಕೋತಿ ॥
 ಹಿರಣ್ಯಕನನು ಸೀಳಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೊಲಿದ ಶ್ರೀ । ಪುರಂದರವಿಠಲನೊ
 ಭೂತ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೮೦. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಎನಾಯಿತೊ ಈ ಜನಕೆ । ಮೌನವನು ಹಿಡಿದು ಮರೆತರು ಹರಿಯು ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಾಲಿಗೆ ಮುರಿದಿತೊ ನೆಗ್ಗಿಲ ಕೊನೆಮುಳ್ಳು । ಬಾಲಕತನದಲಿ
 ಭೂತ ಹಿಡಿಯಿತೋ ॥ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಿನ ತುಟೆ ಎರಡು ಒಂದಾಯಿತೊ ।
 ಕಾಲಮೃತ್ಯುವು ಬಂದು ಕಂಗೆಡಿಸಿತೊ ॥ ೧ ॥ ಘಟಸರ್ಪ ಕಚ್ಚಿ ವಿಷ
 ಘನವಾಗಿ ಏರಿತೊ । ಕಟಕರಿಸಿ ನಾಲಿಗೆ ಕಡಿದೊಡ್ಡಿಯಿತೋ ॥ ಹಟದಲ್ಲಿ
 ಹರಿಯನ್ನು ನೆನೆಯದೆ ಇರುವಂಥ । ಕುಟಿಲ ಚಂಚಲ ಮನಸು ಕೂಡಿ

ಬಾಧಿಸಿತೊ || ೨ || ಹರಿಯೆಂದರಿವರ ಶಿರ ಹರಿದು ಬೀಳುವುದೇ | ಹರಿ
ನಾಮ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲವೆ || ವರದ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನ್ನ |
ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ಸಿಡಿಲೆರಗಿ ಕೊಲ್ಲುವುದೇ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೮೧. ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಎನು ವ್ರತವೇನು ಸಾಧನಗಳೇನೊ || ಪಲ್ಲ || ಸ್ವಾನುಭವದಜ್ಞಾನ
ಹೀನ ಮಾನವನೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಶಾಕವ್ರತವೆನುತ ಫಲ ಶಾಕಗಳ ಬಿಡು
ವಂತೆ | ಬೇಕಾದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಬಿಡಬಾರದೆ || ಸಾಕೆನಿಸದೆ ರತಿಗೆ ಸತತ
ಮನ ಕೊಡುವಂತೆ | ಶ್ರೀಕಾಂತನೊಳು ಮನವನಿಡಬಾರದೆ || ೧ ||
ನೇಮಗಳ ಮಾಡಿ ಪರಪಾಕವನು ಬಿಡುವಂತೆ | ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಂಗಳನು
ಬಿಡಬಾರದೆ || ತಾಮಸರ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡೆನೆಂಬುವ ನಿಸ್ಸೆ | ನೇಮ
ವನು ಪರಸತಿಯೊಳಿಡಬಾರದೆ || ೨ || ಹೇಸಿ ದುರ್ಗಂಧಗಳಿಗೋಸರಿಸು
ವಂದದಲಿ | ಅಶಪಾಶಾದಿಗಳ ಬಿಡಬಾರದೆ || ಈಶ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ
ಸೇವೆಯೇ | ಲೇಸೆನುತ ಸಂತೋಷಿಸಲು ಬಾರದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೨. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟತಾಳ.

ರೇಳಿ ಕೋಪಿಸಬೇಡ ಪೇಳಲಂಜುವೆ ನಾನು | ಬಾಳು ಹೀನವಲ್ಲವೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಪೇಳಲೊಶವಲ್ಲ ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಈ ಭವಣೆ | ಶ್ರೀಲೋಲ ಮಹ
ಮಹಿಮನೇ ಸ್ವಾಮಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಶಿರವೊಡಕ ಹಿರಿಯಮಗ ಧರೆಯೊಳ್
ಪೂಜಿತನಲ್ಲ | ಕಿರಿಯವನು ಭಂಡುಕೋರ || ಸಿರಿಯು ತಾ ಸೇರುವಳು
ಕಡುಲೋಭಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ | ಸೇರುವಳು ಸೊಸೆಯು ತಾ ಹೊಲೆಕುಲಗ
ಳಲ್ಲಿ || ೧ || ಮಗಳ ಮಾರ್ಗವೆ ಡೊಂಕು ಮೈದುನನು ಗುರುದ್ರೋಹ |
ಮೊಮ್ಮಗನು ಜಾಡಿಕೋರ || ಹಗರಣಕೆ ನೀ ಜಾರ ಹೆಣ್ಣು ಕದ್ದೂ
ಮೂರು | ಜಗದೊಡೆಯನೆಂದೆನಿಸಿದೆ || ೨ || ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಭಿಕ್ಷೆ
ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ | ಪಕ್ಷಿಯ ಹೆಗಲೇರಿ ರಾಜನೆನಿಸಿ || ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀಪುರಂ
ದರವಿಟ್ಟಲ ಇದ ತಿಳಿದು | ತಕ್ಷಣದಿ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿ ಪವಡಿಸಿದೆ || ೩ ||

೮೩. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ. ✓

ಕೇಳನೋ ಹರಿ ತಾಳನೋ || ಪಲ್ಲ || ತಾಳಮೇಳಗಳಿದ್ದು ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ
ಗಾನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತಂಬೂರಿ ಮೊದಲಾದ ಅಖಿಳ ವಾದ್ಯಗಳಿದ್ದು |
ಕೊಂಬು ಕೊಳಲು ಧ್ವನಿ ಸ್ವರಗಳಿದ್ದು || ತುಂಬುರು ನಾರದರ ಗಾನ
ಕೇಳುವ ಹರಿ | ನಂಬಲಾರ ಈ ಡಂಭಕದ ಕೂಗಾಟ || ೧ || ನಾನಾ
ಬಗೆಯ ರಾಗ ಭಾವ ತಿಳಿದು ಸ್ವರ | ಜ್ಞಾನ ಮನೋಧರ್ಮ ಜಾತಿ
ಯಿದ್ದು || ದಾನವಾರಿಯ ದಿವ್ಯನಾಮ ರಹಿತವಾದ | ಹೀನ ಸಂಗೀತ
ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮನವಿತ್ತು || ೨ || ಅಡಿಗಡಿಗಾನಂದಬಾಷ್ಪ ಪುಳಕದಿಂದ |
ನುಡಿನುಡಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆನ್ನುತ || ದೃಢಭಕ್ತರನು ಕೂಡಿ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ
ಸಾಡಿ | ಕಡೆಗೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂದರೆ ಕೇಳು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೪. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸತ್ಯವೆಂಬುದೆ ಸ್ನಾನ ಉಪವಾಸ ಜಪನೇಮ | ಅ | ಸತ್ಯದಲಿ ಮಾಡುವ
ಕರ್ಮ ವೃಥಾ || ಪಲ್ಲ || ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಪರರ ಒಡವೆಗಳ ತಂದುಂಡು ತಾ |
ಒಪ್ಪದಿಂದುಪವಾಸ ವ್ರತವ ಮಾಡಿ || ತಪ್ಪದಲೆ ಸ್ವರ್ಗವನು ಸೂರೆ
ಗೊಂಬುವೆನೆಂಬೆ | ಸರ್ಪಗಳು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನಯ್ಯ || ೧ ||
ಬಿಡದೆ ಮದ ಮತ್ಸರಾಹಂಕಾರದಲಿ ಮುಳುಗಿ | ಒಡನೆ ಬೆರಳುಗಳೆಡಿಸಿ
ಮೌನದಿಂದ || ತಡೆಯದಲೆ ಪರಲೋಕ ಸೂರೆಗೊಂಬುವೆನೆಂಬೆ | ಬಡ
ಬಕನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವೇನಯ್ಯ || ೨ || ಪರಸತಿಯು ಪರಧನವು
ಪರನಿಂದೆ ಪರಹಿಂಸೆ | ಪರಮ ಪಾತಕದ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದು || ಧರೆ
ಗಧಿಕ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲಿನ ಚರಣವನು | ನೆರೆ ಭಜಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ
ಬಾಳಲಿವೊ ಮನುಜ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೫. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟತಾಳ.

ಮಾ ಮಯ್ಯ ಭಾಪುರೇ ಭಳರೆ ಹನುಮಂತ || ಪಲ್ಲ || ರಾಮಪದ
ಸೇವಿಸ ವೀರ ಹನುಮಂತ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹುಟ್ಟಿತಲೆ ಹೊನ್ನ ಕಚ್ಚುಟವ

ಕುಂಡಲವೆರಸಿ | ನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ರಘುಪತಿಯ ಪಾದವನೆ ಕಂಡು | ದಿಟ್ಟ
ಹರಿದಾಡಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಲಜನ | ಪಟ್ಟಕನುವಾದ ಸಿರಿವಂತ
ಹನುಮಂತ || ೧ || ಅಂಬರಕೆ ಪುಟನೆಗೆದು ಅಂಬುಧಿಯ ನೆರೆದಾಟಿ
ಕುಂಭಿನಿಯ ಮಗಳಿಗುಂಗುರವನಿತ್ತೆ || ಬೆಂಬಿಡದೆ ಲಂಕೆಯನು ಸಂಭ್ರ
ಮದಿ ಸಖಗಿತ್ತೆ | ಗಂಭೀರ ವೀರಾದಿವೀರ ಹನುಮಂತ || ೨ || ಅತಿ
ದುರುಳ ರಕ್ತಸನು ರಥದಮೇಲಿರಲು ರಘು | ಪತಿಯು ಪದಚರಿಯಾಗಿ
ನಿಂತಿರಲು ನೋಡಿ | ಸೃಧಿವಿ ಗಗನಕೆ ಬೆಳದು ರಥವಾದೆ ಒಡೆಯನಿಗೆ |
ಅತಿಭಯಂಕರ ಸತ್ಯವಂತ ಹನುಮಂತ || ೩ || ಒಡೆಯ ಉಣಕರೆಯ
ಲಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು | ದೃಢಭಕುತಿಯಿಂದ ಮೌನದಲಿ ಕುಳಿತು ||
ಎಡೆಯ ಕೊಂಡೆದ್ದೋಡಿ ಗಗನದಲಿ ಸುರರಿಗೆ | ಕೊಡುತ ಸವಿದುಂಡ
ಗುಣವಂತ ಹನುಮಂತ || ೪ || ಪ್ರಥಮದಲಿ ಹನುಮಂತ ದ್ವಿತಿಯದಲಿ
ಕಲಿಭೀಮ | ತೃತೀಯದಲಿ ಗುರುಮಧ್ವಮುನಿಯು ಎನಿಸಿ || ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲ
ದಲಿ ಮೆರೆದೆ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ | ಭಕ್ತ ನಿನಗಾರು ಸರಿ ವಿಜಯ ಹನು
ಮಂತ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೮೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ವರುಷ ಕಾರಣವಲ್ಲ ಹರಿಭಜನೆಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಅರಿತು ತತ್ಪಜ್ಞರು ಕೇಳಿ
ಸನ್ನುದದಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ತರಳತನದಲಿ ಕಂಡ ಹರಿಯ ಧ್ರುವರಾಯನು |
ಹಿರಿಯ ತಾನವನಪ್ಪ ಕಂಡನೇನೋ || ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ನರಹರಿಯ
ತಾ ಕಂಡ | ಹಿರಿಯನವನಪ್ಪ ತಾ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲೇನೋ || ೧ || ಹಿರಿದಾಗಿ
ಬಹುಕಾಲ ಮರದ ಮೇಲಪ್ಪಳುವ | ಇರುಳುಗಣ್ಣಿನ ಗೂಬೆ ತಾ ದೊಡ್ಡ
ದೇ || ಮರಿಯಾದ ಅರಗಿಣಿಯು ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಎಂದೊದರೆ | ಮರಿ ದೊಡ್ಡ
ದೆಂತೆಂದು ಪೇಳುವರು ಜನರು || ೨ || ಸರುವದಾ ಒದರುವರು ಅರಣ್ಯ
ವಾಸಿಗಳು | ಮರದಡಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಎಲೆಗಳ ತಿನ್ನುತ || ಪರಮಪಾತಕಿ
ಅಜಾಮಿಳನು ನಾರಗ ಎನಲು | ಭರದಿಂದ ಸಲಹಿದನು ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೮೭. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಲಿಂಡಿಗಲ್ಲದೆ ಮನದ ಪರಿತಾಪವಡಗದೊ ಮು । ಕುಂದ ಮಾಧವ
ಮುರಾರೇ ಶೌರೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗ ಸೌಖ್ಯಗಳೊ ।
ಎಂದಿಗಭಯವ ಪಡೆವೆನೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಎಂದಿಗೀ ಜನನ
ಮರಣಾದಿಗಳು ಪರಿಹರವು । ಎಂದಿಗೆ ಏಕಾಂತ ಭಕ್ತಿಯೊ ಕೃಷ್ಣ ।
ಎಂದಿಗೀ ಮಾನಾವಮಾನ ಸುಖ ದುಃಖ । ನಿಂದೆ ವಂದನೆಗಳಲಿ ಸಮ
ತೆಯೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಎಂದಿಗೇ ಈ ಹೀನಜನ ಸಂಗ ಪರಿಹರವೊ । ಎಂದಿಗೆ
ಸುಜ್ಞಾನ ಪಡೆವೆನೋ ಕೃಷ್ಣ । ಎಂದಿಗೆನ್ನದು ತನ್ನದೆಂಬ ದುರ್ಮೋಹ ।
ವೃಂದಗಳ ಕಡೆಗಣೆವೆನೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೧ ॥ ಎಂದಿಗೇ ಈ ಕರ್ಮಕಾನನವ
ತರಿವುದೊ । ಎಂದಿಗಪರೋಕ್ಷಸುಖವೋ ಕೃಷ್ಣ । ಎಂದಿಗೇ ಶಮ ದಮ
ಗಳನ್ನು ನಾ ಪಡೆವುದೊ । ಎಂದಿಗಾಸೆ ನಿರಾಸೆಯೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಎಂದಿಗೀ
ಕಾಮ ಸಂಕಲ್ಪಾದಿ ದೋಷಗಳ । ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಕಡೆಗಣೆವೆನೋ ಕೃಷ್ಣ ।
ಎಂದಿಗೀ ಕಾಯ ಕರಣಾದಿಗಳು ನಾನಲ್ಲ । ವೆಂದೆಂಬ ನಿಜದ ನೆಲೆಯೋ
ಕೃಷ್ಣ ॥ ೨ ॥ ದುರಿತ ಕೋಟೆಗಳನಳವಡಿಸಿಪ್ಪ ಸಂಸಾರ । ಸೆರೆಮನೆಯ
ಕಳೆವುದೆಂದೋ ಕೃಷ್ಣ । ಕರಣಗಳ ಕಾದಾಟವನು ಬಿಡಿಸುವಭ್ಯಾಸ ।
ವನು ನಾನು ಪಡೆವುದೆಂದೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ತೆರೆತೆರದ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು
ನೀಗಿಸಿ । ಸ್ಥಿರ ಚಿತ್ತ ಪಡೆವುದೆಂದೋ ಕೃಷ್ಣ । ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯ
ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ । ಚರಣದೊಲುಮೆಯು ಎಂದಿಗೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೮೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎಷ್ಟಾದರು ಮುನ್ನ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲದಿಲ್ಲ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪಡ । ದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ಬಯಸಿದರಿಲ್ಲ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಯಾರಾರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದರು
ಇಲ್ಲ । ಊರನಾಳುವ ಧೂರಿಯ ಸೇರಿದರಿಲ್ಲ ॥ ನೀರೊಳಗೆ ತಾ ಮುಳುಗಿ
ಜಪವ ಮಾಡಿದರಿಲ್ಲ । ಹೇರಳ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಕಲಿತರಿಲ್ಲ ॥ ೧ ॥ ತನ್ನೊಡನೆ
ಪುಟ್ಟಹರ ಭಾಗ್ಯವು ತನಗಿಲ್ಲ । ಹೆಣ್ಣಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಾಹೊದಿಲ್ಲ ॥
ಅನ್ಯರನು ನೋಡಿ ತಾ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿದರಿಲ್ಲ । ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಪಡೆದ

ಪುಣ್ಯ ತನಗಲ್ಲ || ೨ || ಬಿಟ್ಟು ದುಡಿದು ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಡಿದರಲ್ಲ |
ಕಟ್ಟಾಳು ತಾನಾದರೇನು ಫಲವಿಲ್ಲ || ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ | ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಿದರುಣಲುಂಟು ಉಡಲುಂಟು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮೯. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ದುರಿತವೆತ್ತಣದೊ ದುರ್ಗತಿಯೆಲ್ಲಿಹುದೊ | ಹರಿ ಹರಿ ಹರಿಯೆಂದು
ಸ್ಮರಿಸುವ ಜನರಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಸ್ನಾನವೇತಕೆ ಸಂಧ್ಯಾ ಜಪತಪವೇತಕೆ |
ಮಾನವೇತಕೆ ಮಾಸ ವ್ರತವೇತಕೆ || ಮಾನಸದಲಿ ವಿಷ್ಣುಪಾದ ಧ್ಯಾನಿ
ಸುವಂಧ | ಜ್ಞಾನವಂತರ ಸಂಗ ಸುಖದೊಳಿಪ್ಪವರಿಗೆ || ೧ || ತೀರ್ಥವೇ
ತಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಯು ಏತಕೆ | ಗೋತ್ರ ಧರ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಬಯಸ
ಲೇಕೆ || ಸೂತ್ರದಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ನೋಹಿಸುವಾತನ | ಸ್ತೋತ್ರದಿಂ ಪಾಡಿ
ಹಿಗ್ಗುವ ಭಾಗವತರಿಗೆ || ೨ || ಅಂಗದಂಡನೆಯೇಕೆ ಆತ್ಮಘಾತವೇಕೆ |
ತಿಂಗಳ ಚಾಂದ್ರಾಯಣವೇತಕೆ || ಮಂಗಳಮಹಿಮ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠ
ಲನ | ಹಿಂಗದರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೦. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಏಕತಾಳ.

ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದ ಸಭೆಯೊಳಗಲ್ಲಿ | ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತಿಹುದೇನಯ್ಯ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಮೂಡದು ಉಣ್ಣದು ಕೂಡದು ಮಾಣದು | ಕಾಡದು ಬೇಡದು
ಕಂಗೆಡದು || ನಾಡಮಾತುಗಳ ಬಲ್ಲದು ಆಡದು | ರೂಢಿಯೊಳಿರುತಿಹು
ದೇನಯ್ಯ || ೧ || ಪೊಡವಿಗಧಿಕನೆಂಬುವರಿಗೆ ಬಲ್ಲದು | ಕಡೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ
ಒಡಲಿಹುದು || ಬೆಡಗನರಿವೆನೆಂಬವರಿಗೋಚರ | ಪೊಡವಿಯೊಳಗಣ
ಭಕ್ತರ ಬಲ್ಲದು || ೨ || ನಿಲ್ಲದು ನಿಲುಕದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗದು | ಬಲ್ಲಿ
ನೆಂಬವರಿಗಳವಡದು || ಬಲ್ಲಿದ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ | ಗಲ್ಲದೆ ತಿಳ
ಯದು ಜಗದೊಳಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೯೧. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಾಕೆ ಕಕುಲಾತಿ ಪಡುವೆ ಎಲೆ ಮರುಳೆ || ಪಲ್ಲ || ಲೋಕ ಮೂರನು
ಆಳ್ವ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನಮ್ಮ | ಸಾಕಲಾರದೆ ಬಿಡುವನೆ ಮರುಳೆ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಕಲ್ಲು ಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮಂಡೂಕಕೆ | ಅಲ್ಲಿ ತಂದಿಡುವ
ರಾರೊ || ಎಲ್ಲವನು ತೊರೆದಿರುವ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಯ | ಅಲ್ಲಿ ಸಲಹದೆ
ಬಿಡುವನೇ ಮರುಳೆ || ೧ || ಅಡವಿಯೊಳು ಹುಟ್ಟುವ ಮೃಗಜಾತಿಗಳ
ಗೆಲ್ಲ | ಬಿಡದೆ ತಂದಿಡುವರಾರೊ || ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾರುವ
ಪಕ್ಷಿಗೆ | ಪಡಿಯನಳೆಯದೆ ಬಿಡುವನೇ ಮರುಳೆ || ೨ || ಎಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕು
ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು | ಇಂಬಾಗಿ ಸಲಹುತಿಹನು || ನಂಬು ಶ್ರೀಪುರಂ
ದರವಿಟ್ಟಲನ ಚರಣವನು | ನಂಬಿದರೆ ಸಲಹದಿಹನೇ ಮರುಳೆ || ೩ ||

೯೨. ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸ್ತರಿಸುವ ಜನಕೆಲ್ಲ ಭವಭಯ ಪರಿತಾಪಗಳಿಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ಶರಣಾಗತಜನ
ವತ್ಸಲನೆನಿಸಿದ | ಕರಿಗಿರಿ ದುರ್ಗದ ನರಹರಿ ನಿನ್ನನು || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಪೂರ್ವ ಸುಕೃತದಿಂದ | ಸುಜನಕೆ | ತೋರ್ವ ನೀ ಮುದದಿಂದ || ಸಾರ್ವ
ಕಾಲದೊಳು ಮಹದಾನಂದದಿ | ದೂರ್ವಾಸರು ಪೂಜಿಸ ಮೂರುತಿ
ನಿನ್ನ || ೧ || ಕಾಶಿ ತೀರ್ಥದಿಂದ | ಚಕ್ರ ಸ | ರಾಶರ ತೀರ್ಥದಿಂದ ||
ಲೇಸಾದ ಮಾರುತಪಾದತೀರ್ಥ ನರ | ಕೇಸರಿ ತೀರ್ಥದಿಂದೊಪ್ಪುವ
ನಿನ್ನನು || ೨ || ನೀನಿಹ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳು | ಸೇರಿಹ | ವಾನರ ಪಕ್ಷಿಗಳು ||
ಮಾನವಾದಿ ಬಹು ಪ್ರಾಣಿಸಮೂಹಕೆ | ಏನು ಪುಣ್ಯ ಫಲವಿರುವುದೊ
ತಿಳಿಯದು || ೩ || ಅತ್ತಿಯ ಮರದಲ್ಲಿ | ಕಾಯ್ಗಳು | ಹತ್ತಿರುವಂದದಲಿ ||
ಮೊತ್ತಮೊತ್ತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಿನ್ನೊಳು | ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದನಂತ
ಕೋಟಿ ಯೆಂದು || ೪ || ಅಡವಿಯ ಮೃಗಗಳಿಗೆ | ಬಹುಬಗೆ | ಗಿಡಲತೆ
ಮರಗಳಿಗೆ || ಒಡೆಯ ನೀನಲ್ಲದೆ ಅನ್ನೋದಕಗಳ | ಕೊಡುವರೆ ಮನು
ಜರು ನೀ ಗತಿ ಸಲಹೆಂದು || ೫ || ಕ್ಷುದ್ರ ದೈತ್ಯರ ಗಂಡ | ಕರುಣಸ |
ಮುದ್ರ ತಿಮಿರ ಚಂಡ || ರೌದ್ರದಿ ಅಸುರರ ಮರ್ದಿಸಿ ಲೋಕೋ |

ಪದ್ರವ ಬಿಡಿಸಿದ ರುದ್ರಾಂತರ್ಗತ ನಿನ್ನ ॥ ೬ ॥ ಭೂತ ಗ್ರಹಾದಿಗಳು ।
 ಸೋಕಿದ । ಭೀತಿ ಜ್ವರಾದಿಗಳು ॥ ಜೇತೋಮುಖ ನಿನ್ನ ನೋಡಲು
 ಇನ್ನಾ । ಪಾತಕವಳಿದು ಯಾತನೆ ಕಳೆವುದು ॥ ೭ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಹಿತವಾಗಿ,
 ಭಕ್ತರ । ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಯುಕ್ತದಿ ಬಂದು ನಿಂದೆ ಶ್ರೀ ।
 ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹ ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯ ॥ ೮ ॥ ಕರಿಗಿರಿ ನರಸಿಂಹ । ಭಕ್ತರ ।
 ದುರಿತದಂತಿ ಸಿಂಹ ॥ ಪರಿಪಾಲಿಸು ನಾ ಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆನು ನಿನ್ನ । ಗುರು
 ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ನಿನ್ನನು ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೯೩. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವೃತ್ತ ಸೇವೆ ಹರಿದಾಸರಲ್ಲದಲೆ । ದುರುಳ ಮೂಢರು ಬಲ್ಲರೆ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ತನ್ಯಪಾನದ ಸವಿಯ ಚಿಣ್ಣರಿಯುವಂತೆ । ಮಣ್ಣು ಬೊಂಬೆ
 ಯು ಬಲ್ಲದೆ ॥ ಅನ್ನಪಾನದ ಸವಿಯ ಕೊನೆನಾಲಿಗಿರವಂತೆ । ಅಣಿಮಾಡಿ
 ಕೊಡುವಂಥ ಕರ ಬಲ್ಲದೆ ॥ ೧ ॥ ನವನೀರದಾರ್ಭಟಕೆ ನವಿಲುಗಳು
 ನಲಿವಂತೆ । ಕಾವುಕಾವೆಂಬ ಕಾಕವು ನಲಿವುದೆ ॥ ದಿವಸಾಧಿಪತಿಯಾದಿಸ
 ಲರಳುವಜ್ಜಗಳಂತೆ । ದಿವಸಾಂಧ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹರುಷಿಸುವುವೆ ॥ ೨ ॥
 ಮೊಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಯಬಲ್ಲ ಮಾನವರಂತೆ । ಭಲ್ಲೂಕಗಳು ಅದರ
 ಬಗೆ ಬಲ್ಲುವೆ ॥ ಪುಲ್ಲಾಕ್ಷ ರಘುಪತಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ । ಬಲ್ಲ ಸಜ್ಜನ
 ರಂತೆ ಖುಲ್ಲರಿಯುವರೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೯೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪಿತಾಳ.

ಲಿರು ಬದುಕಿದರಯ್ಯ ಹರಿ ನಿನ್ನ ನಂಬಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತೋರು ಈ ಜಗದೊ
 ಳಗೆ ಒಬ್ಬರನು ಕಾಣೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕರಪತ್ರದಿಂದ ತಾಮ್ರಧ್ವಜನ
 ತಂದೆಯ । ಕೊರಳ ಕೊಯಿಸಿದೆ ನೀನು ಕುಂದಿಲ್ಲದೆ ॥ ಮರುಳನಂದದಿ
 ಪೋಗಿ ಭೃಗುಮುನಿಯ ಕಣ್ಣೊಡಿದೆ । ಅರಿತು ತ್ರಿಪುರಾಸುರನ ಹೆಂಡಿ
 ರನು ಬೆರೆದೆ ॥ ೧ ॥ ಕಲಹ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಕರ್ಣನನು ನೀ ಕೊಂದೆ ।
 ಸುಲಭದಲಿ ಕೌರವರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ॥ ನೆಲನ ಬೇಡುತ ಪೋಗಿ

ಬಲಿಯು ತನುವನು ತುಳಿದೆ । ಮೊಲೆಯನುಣಿಸಲು ಬಂದ ಪೂತನಿಯ
ಕೊಂದೆ ॥ ೨ ॥ ತಿರುದುಂಬ ದಾಸರ ಕೈಲಿ ಕಪ್ಪವ ಕೊಂಬೆ । ಗರುಡವಾ
ಹನ ನಿನ್ನ ಚರಿಯವರಿಯೆ ॥ ಧೋರೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದರೆ ।
ತಿರುಪೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿಲೊಲ್ಲದು ಕೇಳೊ ಹರಿಯೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೯೫. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ಲಂಗೆಗೊಟೆ ಬಲುಮೊಳ್ಳೆದಣ್ಣು । ಒಬ್ಬ । ಹಂಗೆಲ್ಲದೆ ಮಡಿಗೆ ಒದಗುವ
ದಣ್ಣು ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ಬಡವರಿಗಾಧಾರವಣ್ಣು । ಈ ಲಂಗೆಗೊಟೆ । ಬೈರಾಗಿಗಳ
ಭಾಗ್ಯವಣ್ಣು ॥ ಕಡುಕಳ್ಳರಿಗೆ ಗಂಡ ಮಡಿಧೋತ್ರಗಳ ಮಿಂಡ । ನಡು
ಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮಡಿಗೆ ಒದಗುವಂಥ ॥ ೧ ॥ ಜಿತಮನ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿ
ಗಿದೆ ಕೌಪೀನ । ವ್ರತವುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವು ॥ ಅತಿಶಯವಿದೆ
ಅಂಜನೇಯ ನಾರದರಿಗೆ । ಗತಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮಿತವಾಗಿ ಇರುವಂಥ ॥
॥ ೨ ॥ ದುಡ್ಡು ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ದೊರಕುವ ವಸ್ತುವು । ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯದಿ
ಭಯವಿಲ್ಲವು ॥ ಹೆಡ್ಡೆರೆಂಬುವರೇನೊ ಲಂಗೆಗೊಟೆ ಜನರನ್ನು । ದೊಡ್ಡವ
ರೆಂದು ವಂದಿಸುವರು ಯತಿಗಳ ॥ ೩ ॥ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಕೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವೀ
ಲಂಗೆಗೊಟೆ । ಭಿಕ್ಷುಗಾರರಿಗೆಲ್ಲ ಅನುಕೂಲವು ॥ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರೊಳಗೆ
ಕಾರ್ಯಗಳ ತೂಗಿಸಿ ಮಾನ । ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಹು ರಮ್ಯವಾಗಿರುವಂಥ ॥
॥ ೪ ॥ ಮಡಿವಾಳರಿಗೆ ಶತ್ರು ಮಠದಯ್ಯಗಳ ಮಿತ್ರ । ಪೊಡವಿಯೊಳ್
ಯಾಚಕರಿಗೆ ನೆರವು ॥ ದೃಢಭಕ್ತ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ।
ಒಡೆಯ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ಧರಿಸಿದಂಥ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮದ್ಭೀಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ॥

೯೬. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ (ಕಾನಡ), ಅಟಿತಾಳ.

ಪ್ರಿತನ ಪಾಡುವೆ ಅನವರತ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಭಕುತರ ಸಲ
ಹುವ ॥ ಸಲ್ಲ ॥ ಅವಾತನ ಕೀರ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷಿತ ಕೇಳಿ । ಪಾವನವಾದನು
ಮುಜ್ಜಗವರಿಯೆ ॥ ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಶುಕನಾರ ಪೊಗಳುನ । ಅವಾಗ

ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಆರ ನೆನೆವನಯ್ಯ || ೧ || ಶಿಲೆಯ ಬಾಲೆಯ ಮಾಡಿದ ಪಾದ
ವಾರದು | ನಳಿನಸಂಭವನ ಪೆತ್ತವರಾರು || ಕಲಿಯುಗ ಜನರಿಗೆ ಆರ
ನಾಮವೆ ಗತಿ | ಇಳೆಯ ಭಾರವನಿಳುಹಿ ಸಲಹಿದರಾರಯ್ಯ || ೨ ||
ದ್ರುಪದನ ಸುತೆ ಅಭಿಮಾನ ರಕ್ಷಕರಾರು | ನೃಪ ಧರ್ಮಜಗೆ ರಕ್ಷಕ
ನಾರು || ಕೃಪೆಯಿಂದ ವಿದುರನ ಮನೆಯಲುಂಡವನಾರು | ಆಪತ್ಪಾಲದಿ
ಗಜನ ಸಲಹಿದರಾರಯ್ಯ || ೩ || ಅತಿಶಯದಿಂದ ಅರ್ಜುನಗೆ ಸಾರಥಿ
ಯಾಗಿ | ರಥವನೇರಿ ನಡೆಯಿಸಿದವರಾರು || ಪೃಥಿವಿಯೆಲ್ಲವ ಬಲಿಯಾರಿ
ಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು | ಮತಿವಂತ ಧ್ರುವನ ರಕ್ಷಕರಾರು ಪೇಳಯ್ಯ || ೪ ||
ಸಾಗರನ ಮಗಳಿಗು ಆರ ನಾಮವೆ ಗತಿ | ಯೋಗದಿ ನಾರದನಾರ ಭಜಿ
ಪನು || ರಾಗರಹಿತ ಹನುಮಂತನೊಡೆಯನಾರು | ಭಾಗವತರ ಪ್ರಿಯ
ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೯೭. ರಾಗ ಮಲಹರಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ನೆದುಮನಾಭ ಪರಮಪುರುಷ ಸರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪ | ವಿದುರವಂದ್ಯ
ವಿಮಲಚರಿತ ವಿಹಂಗಾಧಿರೋಹಣ || ಉದಧಿವಾಸ ಉರಗತಯನ
ಉನ್ನತೋನ್ನತ ಮಹಿಮ | ಯದುಕುಲೋತ್ತಮ ಯಜ್ಞರಕ್ಷಕ ಅಜ್ಞ
ಶಿಕ್ಷಕ ರಾಮನಾಮ || ವಿಭೀಷಣಪಾಲಕ ನಮೋ ನಮೋ | ಇಭವರ
ದಾಯಕ ನಮೋ ನಮೋ || ಶುಭಪ್ರದ ಸುಮನೋಹಿತ (ಸುಜನಮ
ನೋರಂಜನ) | ಅಭಿನವ ಪುರಂದರವಿಠಲ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೯೮. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೈರುಡು ನಾಯಿ ತಾ ಸಂತೆಗೆ ಬಂತಂತೆ | ಅದು ಏತಕೆ ಬಂತೋ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಖಂಡ ಸಕ್ಕರೆ ಹಿತವಿಲ್ಲವಂತೆ | ಖಂಡ ಎಲುಬು ಕಡಿದಿತಂತೆ ||
ಹೆಂಡಿರ ಮಕ್ಕಳ ನೆಚ್ಚಿತಂತೆ | ಕೊಂಡುಹೋಗುವಾಗ ಯಾರಿಲ್ಲವಂತೆ ||
|| ೧ || ಭರದಿ ಅಂಗಡಿ ಹೊಕ್ಕಿತಂತೆ | ತಿರುವಿ ದೊಣ್ಣೆಯಲಿ ಇಕ್ಕಿದರಂತೆ |
ಮರೆತರಿನ್ನು ವೃಥಾವಂತೆ | ನರಕದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತಂತೆ || ೨ || ನೇದವಾದ
ಗಳನೋದಿತಂತೆ | ಗಾದೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿತಂತೆ || ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದು

ಯಮನ | ಬಾಧೆಗೆ ತಾ ಗುರಿಯಾಯಿತಂತೆ || ೩ || ನಾನಾ ಜನ್ಮವನೆತ್ತಿ
ತಂತೆ | ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತಂತೆ || ಕಾನನ ಕಾನನ ತಿರುಗಿತಂತೆ |
ತಾನು ತನ್ನನೆ ಮರೆಯಿತಂತೆ || ೪ || ಮಂಗನ ಕೈಯ ಮಾಣಿಕ್ಕದಂತೆ |
ಹಾಂಗೂ ಹೀಂಗೂ ಕಳೆದೀತಂತೆ || ರಂಗ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮರೆದು |
ಭಂಗ ಬಹಳ ಪಟ್ಟಿತಂತೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೯೯. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮಂದಮತಿಯೋ ನಾನು ಮದನಜನಕನು ನೀನು | ಕುಂದುಗಳನೆಣೆ
ಸದೆ ದಯಮಾಡಿ ಸಲಹೊ || ಪಲ್ಲ || ಪಾಪಕರ್ತನು ನಾನು ಪಾಪನಾಶನ
ನೀನು | ಕೋಪ ಮದ ಮತ್ಸರದಿ ಸುಳಿವೆ ನಾನು || ತಾಪವನು ತರಿದು
ಸಿರ್ಭಯವ ಮಾಡುವೆ ನೀನು | ರೂಪ ಭಾಯಕೆ ಮರುಳುಗೊಂಬೆನೋ
ನಾನು || ೧ || ಶರಣರಕ್ಷಕ ನೀನು ಪರಮಪಾತಕಿ ನಾನು | ದುರಿತ
ಪರ್ವತವ ಪರಿಹರಿವೆ ನೀನು || ಮರುಳುಗೊಂಬೆನು ನಾನು ಅರಿತು
ರಕ್ಷಿವೆ ನೀನು | ಗರುವಾಹಂಕಾರಿ ನಾನು ಅಗಮ್ಯ ನೀನು || ೨ || ಮಂದ
ಭಾಗ್ಯನು ನಾನು ಇಂದಿರಾಪತಿ ನೀನು | ಹಿಂದು ಮುಂದಿನ ಸುದ್ದಿ ಅರಿ
ಯದವ ನಾನು || ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನೆ | ಎಂದೆಂದು
ಭಕ್ತರನು ಸಲಹುವೆಯೊ ನೀನು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮೌನಭಂಗವ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಉಪಚಾರಗಳ | ನೇನ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಿ
ಇರಬಾರದಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಕುಂದುಗಳನೆತ್ತಿ ಕುಚೋದ್ಯ ಕುಮಂತ್ರಗಳ |
ನೊಂದೊಂದು ವರ್ಣಗಳನೆತ್ತಿ ಜರೆದು || ಮುಂದೆ ಭಂಗಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಉಂಬ
ಳಿಯ ನೀಡುವುದು | ಮುಂದಲೆಯ ಕೊಯ್ದು ಮುಡಿಗ್ಗುವು ಮುಡಿಸಿ
ದಂತೆ || ೧ || ನಗೆಗೇಡು ಮಾಡಿ ನಾಲ್ವರ ಮುಂದೆ ಮೊಗಗಡೆಸಿ |
ಮಗುಳೆ ಬಾರೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ಲಾಲಿಸಿ || ಮಿಗಿಲಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಭೂಷ
ಣಗಳನೀಯೆ | ತೊಗಲ ಮೂಗ್ಗರಿದು ಚಿನ್ನದ ಮೂಗನಿತ್ತಂತೆ || ೨ ||

ಅರ್ಥಹೋದರೆ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣಹೋದರೆ ಮಾನ । ವೃಥವಾಗದಹಾಗೆ
ಕಾಯಬೇಕು ॥ ಕರ್ತ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನ । ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆನೆ
ನೆನೆದು ಸುಖಿಯಾಗಬೇಕು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೦೧. ರಾಗ ಅನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮುಪ್ಪಿನ ಗಂಡನ ಒಲ್ಲೆನು ನಾನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತಪ್ಪದೆ ಪಡೆಪಾಟಿ ಪಡ
ಲಾರೆನಕ್ಕು ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಉದಯದಲ್ಲೇಳಬೇಕು ಉದಕ ಕಾಸಲುಬೇಕು ।
ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದು ಬಜೆ ಅರಿಯಬೇಕು ॥ ಹದನಾಗಿ ಎಲೆ ಸುಣ್ಣ ಅಡಕೆ
ಕುಟ್ಟಲುಬೇಕು । ಬಿದಿರುಕೋಲನು ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಕ್ಕು ॥ ೧ ॥ ಮತ್ತನೆ
ರೊಟ್ಟಿ ಮುದ್ದೆಯ ಮಾಡಬೇಕು । ಒತ್ತಿ ಒದರಿ ಕೂಗಿ ಕರೆಯಲುಬೇಕು ॥
ಸಿತ್ತ ವಾಕರಿಕೆಯು ಮೂಗಿನ ಸಿಂಬಳ । ಮತ್ತೆ ವ್ಯಾಳ್ಯಕೆ ಎದ್ದು ತೊಳೆ
ಯಬೇಕಕ್ಕು ॥ ೨ ॥ ಗೋಣಿ ಹಾಸಲುಬೇಕು ಬೆನ್ನು ಗುದ್ದಲುಬೇಕು ।
ಗೋಣು ಹಡಿದು ಮೇಲಕೆತ್ತಬೇಕು ॥ ಶ್ರೀನಿಧಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನು ನೆನೆ
ಯುತ್ತ । ನಾನೊಂದು ಮೂಲೇಲಿ ವರಗಬೇಕಕ್ಕು ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೦೨. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಯಾಕೆ ನಿರ್ದಯನಾದೆ ಎಲೊ ದೇವನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶ್ರೀಕಾಂತ ಎನ
ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ದಯವಿಲ್ಲ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಂಭದಲಿ ಒಡೆದು
ಬಳಲಿ ಬಂದು । ಹಿಂಗದೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ॥ ಮಂಗಳ ಪದವಿತ್ತು
ಮನ್ನಿಸಿದೆ ಅವ ನಿನಗೆ । ಭಂಗಾರವೆಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟನು ಪೇಳೊ ಹರಿಯೆ ॥
॥ ೧ ॥ ಸಿದ್ಧವಿಗ್ಗೇಳದೆ ಸೆರಗು ಸಂವರಿಸದೆ । ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಗಮನ
ವಾಗದೆ ॥ ಭರದಿಂದ ನೀ ಬಂದು ಕರಿಯನುದ್ದರಿಸಿದೆ । ಕರಿರಾಜ ಎಷ್ಟು
ಕನಕವ ಕೊಟ್ಟ ಹರಿಯೆ ॥ ೨ ॥ ಅಜಮಿಳನು ಅಣ್ಣನೆ ವಿಭೀಷಣನು
ತಮ್ಮನೆ । ನಿಜದಿ ರುಕ್ಮಾಂಗದನು ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನೆ ॥ ಭಜನೆಗವರೇ
ಹಿತರೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಅನ್ಯನೆ । ತ್ರಿಜಗಪತಿ ಸಲಹೆನ್ನ ಪುರಂದರವಿಠಲ ॥ ೩ ॥

೧೦೩. ರಾಗ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿಕಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನೌಘಸಜ್ಜನರ ಸಂಗವ ಸೇರಿ ಹಾದರನಾದರೆ ಕಲ್ತೇನೊ || ಪಲ್ಲ ||
ಅಸಾಧುಜನರ ಸಂಗವ ಮಾಡಿ ಅಜ್ಞಾನ ಪತಿಯ ಕೂಡಿದ್ದೆನೊ || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ಎಂಬುವ ಪತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುವುದು ಮಾಡಿದೆನೊ |
ಸ್ವಾರ್ಥವೆಂಬೊ ಅತ್ತೆಯ ಕಣ್ಣು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಕಳೆದೆನೊ || ೧ || ಆಸೆ
ಯೆಂಬೊ ಮಾವಗೆ ನಾನು ಗ್ರಾಸ ಹಾಕದೆ ಕೊಂದೆನೊ | ಮೋಸದ
ಆರು ಮೈದಂದಿರನು ದೇಶಾಂತರಕೆ ಓಡಿಸಿದೆನೊ || ೨ || ತತ್ತ್ವ ದ್ವೇಷ
ಎಂಬುವ ಕೂಸಿಗೆ ಕುತ್ತಿಗೆಗುರ್ಲು ಹಾಕಿದೆನೊ | ಕರ್ತೃ ಪುರಂದರ
ವಿಟ್ಟಲನೆಂಬ ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಿಂಡನ ಕೂಡಿದೆನೊ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹೊರನಾಮದರಗಿಣಿಯು ಹಾರುತಿದೆ ಜಗದಿ | ಪರಮ ಭಾಗವತರು
ಬಲೆಯ ಬೀಸುವರು || ಪಲ್ಲ || ಕೋಪವೆಂಬ ಮಾರ್ಜಾಲ ಕಂಡರೆ
ನುಂಗುವುದು | ತಾಪವೆಂಬುವ ಹುಲಿಯು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುದು || ಕಾಪಾ
ಡಲದನೊಯ್ದು ಹೃದಯದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು | ಅಪತ್ತಿಗೊದಗುವುದು ಆ
ಮುಢ್ಡು ಅರಗಿಣಿಯು || ೧ || ದಾರಿಯೊಳು ನಡೆವಾಗ ಜೋರುಪಟಳ
ವಿಲ್ಲ | ಮಾರಿ ಬಂದರೆ ಅದನು ಹೊಡೆದು ನೂಕುವುದು || ಕ್ರೂರ ಯಮ
ಭಟರನ್ನು ಮೂಗು ರೆಕ್ಕೆಲಿ ಬಡಿದು | ದಾರಿ ತೋರುವುದು ಮುರಾರಿ
ಪಟ್ಟಣಕೆ || ೨ || ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಸಲಿ ನಾ ಈ ಮುಢ್ಡು ಅರಗಿಣಿಯು |
ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೀರೇಳು ಜಗವನಿಂಬಿಟ್ಟು || ಸೃಷ್ಟೀಶ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ
ನೆನೆನೆನೆದು | ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸುವುದು ಈ ಮುಢ್ಡು ಅರಗಿಣಿಯು || ೩ ||

೧೦೫. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟಿತಾಳ. ✓

ಹೊಚಿತ್ತ ಸತ್ಯ ಹರಿಚಿತ್ತ || ಪಲ್ಲ || ನರಚಿತ್ತಕೆ ಬಂದದ್ದು ಲವಲೇಶ
ನಡೆಯದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸುದತಿಮಕ್ಕಳ ಭಾಗ್ಯ ಬಯಸೋದು ನರ
ಚಿತ್ತ | ಮದುವ್ಯಾಗದಿರುವುದು ಹರಿಚಿತ್ತವು || ಕುದುರೆ ಅಂದಣ ಆನೆ

ಬಯಸೋದು ನರಚಿತ್ತ । ಸದಚಾರಿಯಾಗೋದು ಹರಿಚಿತ್ತವಯ್ಯ ॥
 ॥ ೧ ॥ ವಿಧವಿಧ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಯಸೋದು ನರಚಿತ್ತ । ಒದಗಿ ಬರುವ
 ರೋಗ ಹರಿಚಿತ್ತವು ॥ ಸದಾ ಅನ್ನದಾನವ ಬಯಸೋದು ನರಚಿತ್ತ ।
 ಉದರಕ್ಕೆ ಅಳುವುದು ಹರಿಚಿತ್ತವಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಯನಾಳಬೇಕೆಂ
 ಬುದು ನರಚಿತ್ತ । ಪರರ ಸೇವಿಸುವುದು ಹರಿಚಿತ್ತವು ॥ ಪುರಂದರವಿಠಲನ
 ಬಯಸೋದು ನರಚಿತ್ತ । ದುರಿತವ ಕಳೆವದೆ ಹರಿಚಿತ್ತವಯ್ಯ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ರೀನುಭ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೦೬. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಗ್ರಿದೇ ಸಮಯ ರಂಗ ಬಾರೆಲೊ । ಇದೇ ಸಮಯ ಕೃಷ್ಣ ಜಾರೆಲೊ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅತ್ತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮ ಬತ್ತಿ ಶೀಲಳೋ । ಅಷ್ಟು ಆಗದೆ ಅವಳೇಳಳೋ ॥
 ಅತ್ತಿ ಪುರಾಣದಿ ಲೋಲಳೊ ಸರಿ । ಹೊತ್ತಿನ ವೇಳೆಗೆ ಬರುವಳೊ ॥
 ॥ ೧ ॥ ಮಾವ ಎನ್ನಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯೋ ಮ । ದುವೆಯಾದ ಗಂಡ
 ಉದಾಸಿಯೊ ॥ ಭಾವನು ಎನ್ನ ಸೇರ ಹೇಸಿಯೊ ನೀ । ನೀವ್ಯಾಳ್ಯಕೆ
 ಬಂದರೆ ವಾಸಿಯೊ ॥ ೨ ॥ ತಂದೆ ತಾಯ ಆಸೆ ಮಾಡೆನೊ ಎನ್ನ । ಕಂದನ
 ಮೇಲೆ ಮನಸಿಡೆನೊ ॥ ಮಂದರಧರ ಪುರಂದರವಿಠಲ ನೀ । ಬಂದರೆ
 ಚರಣಸೇವೆ ಮಾಡ್ತೆನೊ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೦೭. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಭಾಪುತಾಳ.

ಏನ ವೇಳಲೆ ಗೋಪಿ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಜಾಲ । ಮಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಂದ ಮನೆ
 ಯೊಳಗೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೊಡ ಹಾಲು ಕುಡಿದನೆ ಗಡಿಗೆಯ ಒಡೆದನೆ । ಅಡ
 ಗಿದ್ದನೆ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡದೊಳಗೆ ॥ ಹುಡುಗ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದು ಹೊಡೆಯಲಿ ಹೋ
 ದರೆ । ಬಡವರ ಮಗನೇನೆ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ॥ ೧ ॥ ಅಳಿಯನ ವೇಷದಿ ಮಗಳ
 ಕರೆಯ ಬಂದ । ಕಲಹಮಾಡಿ ತಾ ಕಳಿಸೆಂದ ॥ ಒಲುಮೆಯಿಂದಲಿ
 ತಿಂಗಳೆರಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ । ಗಿಳಿಯಂಥ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೆಡಿಸಿದನೆ ಗೋಪಿ ॥
 ॥ ೨ ॥ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಚೆಣ್ಣು ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ । ಪುಟ್ಟಸಬೇಡರಿ

ಅನ್ಯಾಯವು || ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ || ದೃಷ್ಟಿಸಿ
ನೋಡಿರೆ ತೊಟ್ಟಿಲಿನೊಳಗೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೮. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ರೌಢ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಣಿರೇ || ಎಂದಿನ ಕಡು || ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಣಿರೇ || ಪಲ್ಲ ||
ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಾಣಿ ಇನ್ನಿವನ ಬಿಡಿಸಲ್ಲ || ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯರಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕದಂಥ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಡೆದ ಬೆಣ್ಣೆಯ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ||
ಉಡಿಯೊಳರಿಯದಂತೆ ಬೆಕ್ಕು ತಂದು || ಕಡಗೋಲ ತೆಗೆದು ಬಚ್ಚಿಡೆ
ನಾ ಪೋದರೆ || ಪಿಡಿದು ತೋರುತ ಬೆಣ್ಣೆಯನಿತ್ತು ಮೆದ್ದಂಥ || ೧ ||
ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮಲಗುತ್ತೆಚ್ಚರದಲಿ || ಕಂದಗೆ ಮೊಲೆಯೂಡಲು
ಬಂದು || ಒಂದು ಕೈಯಲಿ ಕೂಸಿನ ಕೈಯ ಪಿಡಿದು ಮ || ತೊಂದು
ಕೈಯಲಿ ಎನ್ನ ಕುಚಗಳ ಪಿಡಿದಂಥ || ೨ || ಹೆರರ ಮನೆಯೊಳುಂಡು
ಹೆರರ ಮನೆಯೊಳಿದ್ದು || ಹೆರರ ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೂಳಿಯಂತೆ || ಇರುಳು
ಹಗಲು ಎನ್ನದೆ ಮನೆಮನೆಗಳ || ತಿರುಗುತಲಿಹ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲ
ನೆಂಬ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೦೯. ಉದಯರಾಗ.

ಗೋಪಿಯರು ಕೃಷ್ಣನ ವಿರಹಪ್ರಳಾಪದಿಂದ || ಮಧುರಾಪುರದ ಬಿಲ್ಲ
ಹಬ್ಬವ ಜರದರು || ಪಲ್ಲ || ಅಕ್ರೂರನೆಂಬ ಕಲಿಹೃದಯ ಬಂದು ನಮ್ಮನ ||
ತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪುರಕೆ ನಡೆಸಿದ || ವಕ್ರವಾದನು ನಮ್ಮ ಕ್ರೀಡೆಗಳಿಗೆ
ಅಕಟ || ಈ ಕ್ರೂರಗಕ್ರೂರ ವೆಸರೇತಕೆನುತ || ೧ || ರಥವ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ
ಮೋಸಹೋದೆವಲ್ಲ ಮನೋ || ರಥಸಿದ್ಧಿ ಕೊನೆಸಾಗಲಿಲ್ಲ || ರತಿಪತಿಯ
ಪಿತನಗಲಿ ಕೆಟ್ಟಿವಲ್ಲ ಇನ್ನು || ಗತಿಯಾರು ನಮ್ಮ ಸಂತೈಸರಾರೆನುತ ||
|| ೨ || ಈ ಪಳ್ಳಿಯೊಳು ನಮಗೆ ಬಂದಂಥ ಪ್ರಳಯದ || ಅಪತ್ತುಗಳನೆಲ್ಲ
ಪರಿಹರಿಸುವ || ಗೋಪಾಲನಿಂದ ಬಂದ ಈ ಪ್ರಳಯ || ತಾಪ ಹರಿಸಲಾ
ಪರುಂಟಿ ಪೇಳಿರೆನುತ || ೩ || ಯುಗವೊಂದು ನಿಮಿಷವಾಗಿದ್ದೆವಲ್ಲ ಅವನ ||
ನಗೆನೋಟ ಕೂಟಬೇಟೆಗಳಿಂದ || ಅಗಲಿ ಪೋದನು ಕೃಷ್ಣ ಇಂದು

ನಮಗೆ ನಿಮಿಷ . ಯುಗವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿನ್ನೇನುಪಾಯವೆನುತ || ೪ ||
ಯಾಕೆಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಿಸಿದೆ ವಿಧಿಯೇ ನಮಗಿನ್ನೇಕೆ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಲ್ಲದ ಸಡಗರ
ಭ್ರಮರ || ಕೋಕಿಲಾರವದಿ ಕೋಳುಹೋದೆವಲ್ಲ | ಕಾಕುಮಾಡಿತ್ತು
ಕಂದರ್ಪನಸ್ತವು ಎನುತ || ೫ || ಕಂಗಳ ಬಿಟ್ಟಿಗಲಿ ದೂರದಿ ನಮ್ಮಮ |
ನಂಗಳಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಇರಲೇತಕೆ || ಭಂಗಪಡಿಸುವ ನಾನಾ ಪರಿಯಲಿ
ಗೋವಳ | ಹೆಂಗೊಲೆಗೆಳೆವುದನು ನಾವರಿತುದಿಲ್ಲವೆನುತ || ೬ || ಕೊಂಬು
ಕೊಂಕಳಲಿ (ಶಲ್ಯಗೋಳ?) ಪಿಡಿದು ಹೆಗಲ | ಕಂಬಳಿಯ ಪೂದಳರಲತೆ
ಯನುಟ್ಟು || ತುಂಬೆಗುರುಳಲಿ ಎಸೆವ ಕೆಂದೂಳ ನೀರ | ಜಾಂಬಕನ
ಕಾಣದಿನ್ನೆಂತುಳಯುವೆನುತ || ೭ || ಅವನ ಲಾವಣ್ಯಮೂರುತಿ ನೋಡಿ
ಕಂಗಳು | ಅವನ ಜಾಣವಿ ನುಡಿಗೇಳಿ ಕಿವಿಯು || ಅವನ ಅಧರಾವೃತವ
ಸವಿಸವಿದು ಜಿಹ್ವೆ | ದಿವಸಗಳ ಕಳೆಯಲಿನ್ನೆಂತುಪಾಯವೆನುತ || ೮ ||
ಕೊಳಲ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳಿ ದೂರದಿಂದ ಕೈಯ | ಕೆಲಸಗಳನು ಬಿಟ್ಟು
ಬರುವೆವಲ್ಲ || ಕೊಳಲೂದಿ ಸೋಲಿಸುವರಿನ್ನಾರು ಮನದ | ಅಳವರಿತು
ನಮ್ಮ ಸಂತೈಪರಾರೆನುತ || ೯ || ಮೌನ ಗೌರಿಯ ನೋನೆ ಯಮುನೆ
ಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ | ಮಾನಗಳ ಬಯಲು ಮಾಡಿದ ಮೂರ್ತಿಯ || ಧ್ಯಾನಿ
ಸಲು ಕಣ್ಣ ಮುಂದಿದ್ದಂತೆರೆ ನಾವಿ | ನ್ನೇನ ನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸುವೆ
ವೆನುತ || ೧೦ || ಕಾರ ಮುಗಿಲೊಳು ಹೊಳೆವ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಕುಟ |
ಹಾರ ಹೀರಾವಳಿಯ ಪದಕೊಪ್ಪುವ || ವಾರಿಗೆ ಗೋಪಾಲರೊಡನಾಡೊ
ನಂದಕು | ಮಾರನ ಕಾಣದಿನ್ನೆಂತುಳವೆನುತ || ೧೧ || ಜ್ಯೋತಿಲ್ಲದಿರು
ಳನ ಗೃಹದಂತೆರೆ ಪರಂ | ಜ್ಯೋತಿಯನಗಲಿದ ಈ ತನುಗಳ || ಯಾತಕ್ಕೆ
ಸುಡಲೆನುತ ಕಡುನೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ನಾಥ ನಮ್ಮಯ ಮನಕೆ ಗೋಚ
ರಿಸು ಎನುತ || ೧೨ || ಹಿಮಕರನ ಕಿರಣ ಒಸರುತ್ತಿವೆ ಏಕೊ ಅವನ |
ಕಮನೀಯ ಪೇರುರವನಾಲಂಗಿಸಿ || ಯಮುನೆ ಮಳಲತಟದಲೊಪ್ಪುವ
ಕೃಷ್ಣನ | ರಮಿಸುವಾನಂದ ಸುಖವೆಂತಪ್ಪುದೆನುತ || ೧೩ || ಮಧುರೆ
ಯಲಿ ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಕುಟ | ಲದಲಿ ಎಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಸತಿಯ ಕರೆಸಿದ ||
ಸುಡತಿಯರ ಮನದಳಲು ತಟ್ಟಿದಿಹುದೆ ನಮ್ಮ | ಎದೆಗಿಚ್ಚು ಕಂಸನ

ತಲೆಗೆ ಮೂಡಲಿ ಎನುತ || ೧೪ || ಈ ಪರಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ನಮ್ಮನತಿದ |
ಯಾಪರ ಮೂರ್ತಿ ಉದ್ಧವನ ಕಳುಹಿಸಿ || ರೂಪಿಸಿದ ಕುರುಹಿಂದಲೆಮ್ಮ
ಪೊರೆವಭಿನವ | ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂದಿಗು ಬಿಡನೆನುತ || ೧೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೦. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಏಕತಾಳ.

ಬೊಚಿ ಬಂದಿದೆ | ರಂಗ | ಬೂಚಿ ಬಂದಿದೆ || ಪಲ್ಲ || ಚಾಚಿ ಕುಡಿದು
ಸುಮ್ಮನೆ ನೀ | ಪಾಚಿಕೊಳ್ಳೊ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಾಲ್ಕು ಮುಖದ
ಬೂಚಿಯೊಂದು | ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದು || ಲೋಕರನ್ನು ಎಳೆದು
ಕೊಂಡು | ಕಾಕುಮಾಡಿ ಒಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ || ೧ || ಮೂರು ಕಣ್ಣಿನ ಬೂಚಿ
ಯೊಂದು | ಊರೂರ ಸುತ್ತಿಬಂದು || ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿದೆ ನೋಡೊ |
ಪೋರರನ್ನು ಒಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ || ೨ || ಅಂಗವೆಲ್ಲ ಕಂಗಳುಳ್ಳ | ಶೃಂಗಾರ
ಮುಖದ ಬೂಚಿ || ಬಂಗಾರದಂಥ ಮಕ್ಕಳನೆಲ್ಲ | ಕಂಗೆಡಿಸಿ ಒಯ್ಯುವು
ದಕ್ಕೆ || ೩ || ಆರು ಮುಖದ ಬೂಚಿಯೊಂದು | ಈರಾರು ಕಂಗಳದಕ್ಕೆ ||
ವಾರು ವಾರು ಅಳುವ ಮಕ್ಕಳ | ದೂರ ಸೆಳೆದು ಒಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ || ೪ ||
ಮರದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದೊಂದು | ಕರಾಳಮುಖದ ಬೂಚಿ || ತರಳರನ್ನು
ಎಳೆದುಕೊಂಡು | ಪುರಂದರವಿಠಲಗೊಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೧೧. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮುರುಳುಮಾಡಿಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಯಾದೇವಿಯೆ || ಪಲ್ಲ || ಇರುಳು
ಹಗಲೂ ಏಕವಾಗಿ ಹರಿಯು ನಿನ್ನ ಬಿಡದಿಪ್ಪಂತೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಜ್ಞಾನಿ
ಗಳು ನಿತ್ಯ ಅನ್ನ ಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು | ನಾನಾ ವಿಧ ತಪವಿದ್ದರು
ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದವನ || ೧ || ಸರ್ವ ಸಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದ
ಕಾಲಕ್ಕು | ಸರ್ವದ ತನ್ನೆದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡದೆ ಧರಿಸಿಪ್ಪಂತೆ || ೨ ||
ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ | ಹಲವು ಅಭರ
ಣಂಗಳು ಜಲವು ಆಗಿ ಜಾಣತನದಿ || ೩ || ರಂಗನು ಭೂಲೋಕದಿ

ಭುಜಂಗ ಗಿರಿಯೊಳಲಮೇಲು । ಮಂಗ ಪತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಅಂಗೀಕರಿಸು
ವಂತೆ ॥ ೪ ॥ ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದರೆ ನಿನ್ನ ಚೊಕ್ಕತನವು ಪೋಪುದೆಂದು ।
ಪೊಕ್ಕುಳೊಳು ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದು ಕಕ್ಕುಲಾತಿ ಪಡುವಂತೆ ॥ ೫ ॥ ಎಡಕೆ
ಭೂಮಿ ಬಲಕೆ ಶ್ರೀಯು ಎದುರಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾದೇವಿ । ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ
ಲಕುಮಿಯಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಮುದ್ದಾಡಿಸುವಂತೆ ॥ ೬ ॥ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯೆ
ನಿನ್ನಾನಂದದಿ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ । ತಂದು ತೋರೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಪುರಂದರವಿಠಲ
ರಾಯನ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೨. ರಾಗ ತೋಡಿ (ಕಾಂಬೋಧಿ), ಅಟತಾಳ.

ಹಿಂದೆ ಮನದಲಿ ಭಜಿಸು ವಾಗ್ದೇವಿಯ । ಇಂದು ಮತಿಕೊಡುವಳು
ಶ್ರೀಹರಿಯ ಧ್ಯಾನದೊಳು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದನು ಕಮಲಜನ
ಸತಿಗೆರಗಿ । ಬಂದು ಆರಂಭಿಸಲು ಹರಿ ವಿಶ್ವಮಯನೆಂದು ॥ ಬಂದ
ವಿಘ್ನವ ಕಳೆದು ಭಾವಶುದ್ಧಿಯನಿತ್ತು । ಹೊಂದಿಸಿದಳಾ ಶ್ರೀಹರಿಯ
ಚರಣವನು ॥ ೧ ॥ ಅಂದು ದಶಮುಖನನುಜ ವಂದಿಸದೆ ವಾಣಿಯನು ।
ಬಂದು ತಪವನು ಗಯ್ಯೆ ಬಹು ಕಾಲಕೆ ॥ ಅಂದದಿಂದಜ ಮೆಚ್ಚಿ ವರ
ವಧಿಕ ಬೇಡೆನಲು । ಬಂದು ಜಿಹ್ವೆಯಲಿ ನಿದ್ರೆಯನು ಬೇಡಿಸಿದಳು ॥ ೨ ॥
ಅರಿತು ಭಜಿಸಲು ಬಿಡದೆ ಅಜನರಸಿಯ ನಿತ್ಯ । ಉರುತರವಾದ ವಾಗ್ವಿ
ದ್ಧಿಯನಿತ್ತು ॥ ನಿರುತ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಸೇವೆಯೊಳು । ಪರತತ್ವ
ಕಥಾವೃತ್ತವನುಜಿಸುವಳು ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಮುಗನೆಂದಾಡಿಸುವಳು ಜಗದುವರನ್ನ । ಆನಂದದಿ ಗೋಪಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಕುಪ್ಪಿಯೊಳೇರೇಳು ಜಗವನೆಲ್ಲವ ತಾಳಿ । ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ಬಲವಂತನ ॥
ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ದೇವ ಅಂಜಿದಂಜಿದ ಯೆಂದು । ರಕ್ಷೆಯಿಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ
ಪಡೆದಳೊ ॥ ೧ ॥ ಸಾಗರಪತಿಯಾಗಿ ಭೋಗಶಯನದಲಿ । ಯೋಗ
ನಿದ್ರೆಯೊಳಿಪ್ಪ ಆ ಕಂದನ ॥ ಆಗಮ ಶ್ರುತಿಗಳು ಅರಸಿ ಕಾಣದ ವಸ್ತು ।
ತೂಗಿ ನೋಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಪಡೆದಳೋ ॥ ೨ ॥ ನೇದ ತತಿಗಳಿಂದ

ಬೋಧ ತಪಗಳಿಂದ . ಹೋದ ಹೊಲಬನರಿಯದಾತನ . ಬೀದಿಯಲಾ
ಡುವ ಮಗನನರಸಿ ಎ . ನೋದವಾಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಪಡೆದಳೋ . ೩ .
ಹೊನ್ನಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿಣ್ಣನ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ . ಎನ್ನ ಮೋಹದ ಮುದ್ದು
ಮಗನೆನುತ . ಹೊನ್ನ ತಾ ಗುಬ್ಬಿ ತಾ ಹೊನ್ನ ಗುಬ್ಬಿಯೆಂದು . ಚಿಣ್ಣ
ನಾಡಿಸ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಪಡೆದಳೋ . ೪ . ಬಲಿಯಿತ್ತ ಧಾರೆಯ ಜಲವ ಕರ
ದೊಳಿಟ್ಟು . ನೆಲನ ಈರಡಿ ಮಾಡಿದ ದೇವನ . ಲಲನೆ ತೊಡೆಯೊಳಿಟ್ಟು
ತಲೆಯ ನೇವರಿಸುತ್ತ . ಮೊಲೆಯ ಕೊಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಪಡೆದಳೋ .
ಮಡದಿ ಬಾಲಕನ ನಿಲ್ಲೋ ನಿಲ್ಲೋ ಎಂದು . ಬಿಡದೆ ಕೊನೆಬೆರಳಲ್ಲಿ ಕರ
ಪಿಡಿದು . ಅಡಿಯಿಡು ಮಗನೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಡು ಇಡು ಎಂದು . ನಡೆಯ
ಕಲಿಸುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಪಡೆದಳೋ . ೬ . ಒಣಗಿದ ತನು ತಲೆಜಡೆ ಹಣೆ
ಯಲಿ ನಾಮ . ಪ್ರಣವ ಜಪದಿ ಮಣೆಮಾಲೆಯನೆಣಿಸಿ . ಮುನಿಜನಗ
ಳೆಂದು ಅರಸಿ ಕಾಣದವನೊಳ್ . ಅಣಕವಾಡುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಪಡೆ
ದಳೋ . ೭ . ಪಶುಪತಿ ಬ್ರಹ್ಮರು ಸುರಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯರು . ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ
ಬಂದು ಕಾದಿರಲು . ಶಶಿಮುಖಿ ಸಾಸಿರ ಪೆಸರುಳ್ಳ ದೇವನ . ಪೆಸರಡುವ
ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಪಡೆದಳೋ . ೮ . ಮಂದಗಮನೆ ಅನಂದದಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ . ಕುಂದದೆ
ಜಯ ಜಯವೆನುತಿರಲು . ಮಂದರಧರ ಪುರಂದರವಿಠಲನ . ಬಂದ
ಪುವ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಪಡೆದಳೋ . ೯ .

ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೪. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಶ್ರೋಭನವೇ ಇದು ಶೋಭನವೆ . ಪಲ್ಲ . ವೈಭವವೇ ನಮ್ಮ ವಾಮ
ನಮೂರ್ತಿಗೆ . ಅನುಪಲ್ಲ . ಸಾಲಗಡಲು ಮನೆಯಾಗಿರಲೂ . ಅಲ
ಡೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವರೆ . ಮೂರ್ಛಾಕವ ನಿನ್ನದರದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು
ಮುದ್ದು . ಬಾಲಕನಾಗಿ ಎತ್ತಿಸಿಕೊಂಬರೆ . ೧ . ಸಿರಿ ನಿನ್ನ ಕೈವಶವಾ
ಗಿರಲೂ . ತಿರಿವರೆ ಬಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ . ಸರಸಿಜಭವ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆ
ಮಾಡುತಲಿರೆ . ನರನ ಬಂಡಿಯ ಬೋವನಾಗುವರೆ . ೨ . ಕಮ್ಮಗೋ
ಲನ ಪಿತನಾಗಿರಲೂ . ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಬುಜೆಗೆ ಸೋಲುವರೆ . ಬೊಮ್ಮ

ಮೂರುತಿ ನಿನಗೆಣೆಯುಂಟೆ ತ್ರಿಜಗದಿ । ಹಮ್ಮಿನ ದೇವ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೫. ರಾಗ ಆರಭಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಲಾಲಿಸಿದಳು ಮಗನ । ಯಶೋದೆ । ಲಾಲಿಸಿದಳು ಮಗನ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ಆರಳೆಲೆ ಮಾಗಾಯಿ ಬೆರಳಿಗುಂಗುರವಿಟ್ಟು । ತರಳನ ವೈಸಿ ತರುಣಿ
ನೋಡುತ ಹಿಗ್ಗಿ ॥ ೧ ॥ ಬಾಲಕನೆ ಕೆನೆಹಾಲು ಮೊಸರನೀನೆ । ಲೀಲೆ
ಯಿಂದಲಿ ಎನ್ನ ತೋಳ ಮೇಲ್ಮಲಗಿಂದು ॥ ೨ ॥ ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ
ಮುದ್ದು ತಾ ತಾರೆಂದು । ಜಗದೊಡೆಯನ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೧೬. ರಾಗ ಪೀಲು, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿ ಕುಣಿದ ನಮ್ಮ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಕಳಂಕಚರಿತ ಮಕರ
ಕುಂಡಲಧರ । ಸಕಲರ ಪಾಲಿಸ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ೧ ॥ ಆರಳೆಲೆ ಮಾಗಾಯಿ
ಕೊರಳ ಮುತ್ತಿನ ಸರ । ತರಳೇರ ಒಡಗೂಡಿ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ೨ ॥
ಅಂದಿಗೆ ಪಾಗಡ (ಪಾಡಗ) ಬಿಂದಲಿ ಬಾಪುರಿ । ಚಂದದಿ ನಲಿವುತ್ತ ಹರಿ
ಕುಣಿದ ॥ ೩ ॥ ಉಟ್ಟ ಪಟ್ಟು ದಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟ ಕಾಂಚಿಧಾಮ । ದಿಟ್ಟ ಮಲ್ಲರ
ಗಂಡ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ೪ ॥ ಪರಮ ಭಾಗವತರ ಪುರದೋಳಾಡುವ ।
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ಹರಿ ಕುಣಿದ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೧೭. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಭಾವುತಾಳ.

ಪ್ರಿಣುಭವದಡುಗೆಯ ಮಾಡಿ । ಅದ । ಕೃಣುಭವಗಳು ಬಂದು ನೀವೆಲ್ಲ
ಕೂಡಿ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತನುವೆಂಬ ಭಾಂಡವ ತೊಳೆದು । ಕೆಟ್ಟ ಮನದ
ಚಂಚಲನೆಂಬ ಮುಸುಕೆಯ ಕಳೆದು ॥ ಘನವಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಬಳಿದು ।
ಅಲ್ಲಿ । ಮಿನುಗುವ ತ್ರಿಗುಣದ ಒಲೆ ಗುಂಡ ನೆಡೆದು ॥ ೧ ॥ ವಿರಕ್ತಿಯೆಂಬ
ಬುವ ಮಡಿಯುಟ್ಟು । ಪೂರ್ಣ । ಹರಿಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ನೀರನ್ನೆಸರಿಟ್ಟು ॥
ಅರಿವೆಂಬ ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಟ್ಟು । ಮಾಯಾ । ಮರೆವೆಂಬ ಕಾಷ್ಠವ

ಮುದದಿಂದ ಸುಟ್ಟು || ೨ || ಕರುಣೆಂಬೊ ಸಾಮಗ್ರಿ ಹೂಡಿ | ಮೋಕ್ಷ |
ಪರಿಕರವಾದಂಥ ಪಾಕವ ಮಾಡಿ | ಗುರು ಶರಣರು ಸವಿದಾಡಿ | ನಮ್ಮ |
ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಬಿಡದೆ ಕೊಂಡಾಡಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೮. ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಆದಿತಾಳ.

ವಾಸಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ | ಗೋಕುಲವಿನ್ನು | ಬೇಸರವಾಯಿತಲ್ಲ ||
|| ಪಲ್ಲ || ದೋಷರಹಿತ ಸೋಳಸಾಸಿರ ಹೆಂಗಳ | ಶೇಷಶಯನ ಕೃಷ್ಣ
ಮೋಸಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ರಂಗ ಮಧುರೆಗೆಂದು | ಅಕ್ರೂ
ರನ | ಸಂಗಡ ಪೋದನಂತೆ || ಅಂಗಜನಯ್ಯನ ಸಂಗವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ |
ಹೆಂಗಳ ಜನ್ಮವಿನ್ನೇತಕೆ ಸುಡಲಿ || ೧ || ನಳಿನಾಕ್ಷ ಮಧುರೆಗೆಂದು |
ಪೋಗುವಂಥ | ಸುಳಿವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವು || ಅಳಿಗಳ ಕೋಗಿಲೆಗಳ ರವ
ವನು ಕೇಳಿ | ಘಳಿಗೆ ಕಳೆವುದೊಂದು ಯುಗವಾದ ಬಳಕಿನ್ನು || ೨ ||
ಪತಿಸುತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು | ಶ್ರೀಪತಿ ನೀನೆ | ಗತಿಯೆಂದು ನಂಬಿರಲು || ಮತಿ
ವಂತಕ್ರೂರನ ಜೊತೆಯೊಳು ಶ್ರೀಹರಿ | ರಥವೇರಿ ತಾನು ಮಧುರೆಗೆ
ಪೋದ ಮೇಲೆ || ೩ || ಮಡದಿಯರಂತೆ ನಾವು | ಒಡೆಯನೆಂದು | ದೃಢದಿ
ನಂಬಿದ್ದೆವಮ್ಮ || ಕಡುಚೆಲ್ವ ಕೃಷ್ಣನು ನಡುನೀರಿಲಿ ಕೈಯ | ಪಿಡಿಯದೆ
ಬಿಟ್ಟು ತಾ ಕಡೆಗೆ ಸಾರಿದ ಮೇಲೆ || ೪ || ಅಚ್ಯುತಾನಂತನನ್ನು | ನಮ್ಮ
ವನೆಂದು | ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವಮ್ಮ || ಮೆಚ್ಚಿದ ಬಾಲೆಯರಿಗ್ಗುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿ
ಕ್ರೂರ | ಹೆಚ್ಚಿದ ಮಾತನು ಕೊಚ್ಚಿ ಪೋದ ಮೇಲೆ || ೫ || ಮುರಳಿ
ನಾದವ ಕೇಳಿ | ತರಳಾಕ್ಷಿಯರು | ಮರುಳಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವೆ || ದುರುಳ
ಮನ್ಮಥನ ಪೂಸರಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ | ಇರುಳೇ ಮಧುರೆಗೆ ತೆರಳಿ ಪೋದ
ಮೇಲೆ || ೬ || ಸುರತಸುಖಗಳೆಂಬ | ಶರಧಿಯೊಳು | ಹರುಷಪಡುತ್ತಲಿ
ದ್ದೆವೆ || ನಿರುತ ಅವನ ಗುಣ ಚರಿತೆಯ ತೋರದೆ | ತ್ವರಿತದಿ ನಮ್ಮನು
ತೊರೆದು ಪೋದ ಮೇಲೆ || ೭ || ಕಂತುಪಿತನ ಕಾಣದೆ | ಈ ಪ್ರಾಣವು |
ಎಂತು ನಿಲ್ಲುವದಮ್ಮ || ಅಂತರಂಗದ ಕಾಮ ಶಾಂತಮಾಡದೆ ಪೋದ |
ಕಾಂತನ ಕಾಣದೆ ಭ್ರಾಂತರಾದ ಮೇಲೆ || ೮ || ಇಂದಿರಾಪತಿ ನಮ್ಮ |

ಮಂದಿರದೊಳು | ಬಂದು ಪೋಗುತಲಿರಲು || ಸಂದೇಹದಿ ಇವನ ಹೊಂ
ದಿದರವರೆಂದು | ಮಂದಿಯೊಳಗೆ ಅಪನಿಂದೆ ಪೊತ್ತಿವಮ್ಮ || ೯ || ಜಾರೆ
ಯರಾದರೆಂದು | ನಮ್ಮವರೆಲ್ಲ | ಸಾರಿ ಕೈಬಿಟ್ಟಿರಮ್ಮ || ವಾರಿಜಾಕ್ಷನು
ಬರಿ ದೂರಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ | ದಾರಿ ತೋರದೆ ಪೋದನಾರ ಸೇರುವೆವಮ್ಮ ||
|| ೧೦ || ಬೆರೆವುದಿನ್ನೆಂತು ನಾವು | ಶ್ರೀಹರಿ ಸಂಗ | ದೊರೆವುದಿನ್ನೆಂದಿ
ಗಮ್ಮ || ಕರುಣಾಕರ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನು | ಕರೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮ
ತೊರೆದು ಪೋದ ಮೇಲೆ || ೧೧ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೧೯. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಶೋದೆ ನಿನ್ನ ಕಂದಗೆ ಏಸು ರೂಪವೆ || ಪಲ್ಲ || ಶಿಶುವಲ್ಲ ನಿನ್ನ
ಮಗ ಕೃಷ್ಣ ಜಗತ್ಪತಿಯೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಸುಗಳ ಕರೆವಲ್ಲಿ ಹಲವು
ರೂಪ ತೋರುವ | ಬಿಸಿಯ ಹಾಲಿಡುವಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ||
ಮೊಸರ ಕಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ತಾ ನಂದಿರುವ | ಹಸನಾಗಿ ಮೋಸ
ಮಾಡಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆಲುವ || ೧ || ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ತಾನಿ
ರುವ | ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಕದ್ದು ಮೆಲುವ || ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲಿ
ರತಿಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಾಡುತಿರುವ | ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲಿ ಪುಟ ಚಂಡನಾಡುವ ||
|| ೨ || ಹಿಂದೆ ತಾ ನಂದಿರುವ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ | ಇಂದುಮುಖಿ
ಯರ ಕೂಡೆ ಸರಸವಾಡುವ || ಬಂದು ನೋಡೆ ಯಶೋದೆ ಬಣ್ಣದ
ಮಾತಲ್ಲ | ನಂದಗೋಪನ ಕಂದ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೦. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗುಮ್ಮನೆಲ್ಲಿಹ ತೋರಮ್ಮಾ | ಸುಮ್ಮನಂಜಸಬೇಡಮ್ಮಾ || ಪಲ್ಲ ||
ಪಂಚಾಶತ್ಕೋಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಭೂಮಿಯ | ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಿ
ಬಂದೆನೆ ನಾನು || ಹಂಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆನೆ ಅವರವರಿಗೆ ನಾ | ಹಾಂಗು ನೋ
ಡಿದರು ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಿಂಧುವಿನೊಳಗೆ ಅನಂದದಿ
ಮಲಗಿದ್ದೆ | ಒಂದು ಸಾಫಿಮಲದಿ ಬೊಮ್ಮನ ಪುಟ್ಟಿದೆ || ಅಂಧಕಾರದಿ

ಪೋಗಿ ಒಬ್ಬನೆ ಮಲಗಿದೆ. ಹಾಂಗು ನೋಡಿದರು ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ೧ ||
 ಈರೇಳು ಲೋಕವ ಉದರದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು | ತೋರಿದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ
 ಬಾಯಲಿ ನಾನು || ಘೋರ ರೂಪದಿ ಬಂದ ಗಾಳಿ ಅಸುರನ ಕೊಂದೆ |
 ಹಾಂಗು ನೋಡಿದರು ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ೨ || ಕಾಳಿಯ ಮಡು
 ಧುಮುಕಿ ಕಾಳಿಂಗನ್ನೆಡೆ ತುಳಿದು | ಮೇಲೆ ನಾನಾ ವಿಧ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ
 ಲಿದ್ದೆ || ಒಲಿದು ಭಾಗ್ಯವನಿತ್ತೆ ನಾಗಪತ್ತಿಯರಿಗೆ | ಹಾಂಗು ನೋಡಿದರು
 ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ೩ || ಅಕ್ಕೂರಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿದೆ | ಘಕ್ಕನೆ
 ರಥವೇರಿ ಮಧುರಿಗೆ ಪೋದೆ | ಸೊಕ್ಕಿದ ರಜಕನ ಕೊಂದು ಮಡಿಯ
 ನುಟ್ಟಿ | ಹಾಂಗು ನೋಡಿದರು ಕಾಣೆನೆ ಗುಮ್ಮನ || ೪ || ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬಕೆ
 ಪೋಗಿ ಮಲ್ಲರ ಮಡುಹಿದೆ | ಅಲ್ಲಿ ಮಾವನ ಕೊಂದು ಮುತ್ಯಗೆ ವಲಿದೆ ||
 ಜಿಲ್ಲ ಗೋಪಾಲ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ನೀ ಬೆದರಿಸ
 ಬೇಡಮ್ಮ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨೧. ರಾಗ ಜಂಜೂಟಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಯಾರ ಮಗನಮ್ಮ ರಂಗಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಯಾರ ಮಗನಮ್ಮ ದಾರಿಯ
 ಕಟ್ಟುವ | ಯಾರಿಗೂ ಇವನ ದಾರಿಯು ತಿಳಿಯದೆ || ೧ || ಕಾಂತೆ ಕೇಳು
 ಏಕಾಂತದಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ | ಕಾಂತನಂತೆ ಏಕಾಂತಕೆ ಕರೆದನೆ || ೨ || ಅರ
 ವಿಂದಾನನೆ ಕೇಳು ಅರೆಮೊರೆಯಿಲ್ಲದೆ | ಅರೆಕಟ್ಟಿ ಎನ್ನ ಅಧರ ಮುದ್ದಿ
 ಕೈದೆ || ೩ || ಸರಸಿಜಾನನೆ ಕೇಳೆ ಸರಿಸಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲಿ | ಹರುಷದಿಂದಲಿ
 ಎನ್ನ ಸರಸಕ್ಕೆ ಎಳೆದನೆ || ೪ || ಗಾಡಿಕಾರ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ | ಗಾಢಾ
 ಲಿಂಗನ ಮಾಡಿ ಓಡಿಪೋದನಮ್ಮ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೨. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಇಷ್ಟು ಪಾಪವ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಾಕು || ಪಲ್ಲ || ಸೃಷ್ಟೀಶನೆ ಎನ್ನನುದ್ಧರಿಸ
 ಬೇಕು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಒಡಲ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಹರರ ಕಡು ನೋಯಿಸಿದೆ ಕೃಷ್ಣ |
 ಕೊಡದೆ ಅನ್ಯರ ಪುಣವನಪಹರಿಸಿದೆ || ಮಡದಿಯ ನುಡಿಗೇಳಿ ಒಡ

ಹುಟ್ಟಿದವರೊಡನೆ । ಹಡೆದ ತಾಯಿಯ ಕೂಡೆ ಹಗೆ ಮಾಡಿದೆ ॥ ೧ ॥
 ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಮೈಗೆಟ್ಟಿ । ಜ್ಞಾನತಾರ್ಗವನಂತು
 ಮೊದಲೆ ಬಿಟ್ಟಿ ॥ ಏನ ಪೇಳಲಿ ಪರರ ಮಾನಿನಿಗೆ ಮನಸಿಟ್ಟಿ । ಶ್ವಾನ
 ಸೂಕರನಂತೆ ಹೊರೆದೆ ಹೊಟ್ಟಿ ॥ ೨ ॥ ವ್ರತ ನೇಮ ಉಪವಾಸ ಒಂದು
 ದಿನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ । ಅತಿಥಿಗಳಿಗನ್ನವನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ । ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪೌರಾಣ
 ಕಥೆಗಳನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ । ವೃಥವಾಗಿ ಬಹು ಕಾಲ ಗತವಾಯಿತಲ್ಲ ॥ ೩ ॥
 ಶುದ್ಧ ವೈಷ್ಣವ ಕುಲದಲ್ಲುಂಟುನಿಡೆ ನಾನು । ಮಧ್ವಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತ
 ಪದ್ಧತಿಗಳ ॥ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ತಿಳಿಯದುದ್ದಂಡ ಕಾಯವನು । ವೃದ್ಧಿ
 ಮಾಡಿದನಯ್ಯ ಉದ್ಧರಿಸು ಹರಿಯೆ ॥ ೪ ॥ ತಂದೆತಾಯಿಯ ಸೇವೆ
 ಯೊಂದುದಿನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ । ಮಂದಭಾಗ್ಯಗೆ ಭವಣೆ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ॥ ಹಿಂದೆ
 ಮಾಡಿದ ದೋಷ ಒಂದುಳಿಯದರುಹಿದೆನೊ । ತಂದೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ
 ಬಂದೆನ್ನ ಸಲಹೊ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೩. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಒಡೆಯ ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂಬ । ದೃಢ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆ ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲದೆ ।
 ಇಂಥ । ತುಡುಗ ಮುಂಡೇಗಂಡರಿಗನ್ನ ವೈಷ್ಣವ ಸಲ್ಲುವುದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
 ಗಡ್ಡ ವಿಸಾಸೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಗೊಡ್ಡ ನಾಮ ತೀಡಿಕೊಂಡು । ಅಡ್ಡ
 ದಿಡ್ಡಿ ಮುದ್ರೆಗಳ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿನ್ನು ॥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳಾಡಿ
 ದೊಡ್ಡವರೆಂದ್ವೇಳಿಕೊಂಬ । ಬಡ್ಡೀಧಗಡೀ ಮಕ್ಕಳಿಗನ್ನ ವೈಷ್ಣವ ಸಲ್ಲು
 ವುದೇ ॥ ೧ ॥ ಭಾಗವತರನ್ನೆ ಕಂಡು ಕಂಡ್ವಾಂಗೆ ನಿಂದೆಮಾಡುತ ।
 ಸೋಗೀಲಿರುವ ಜೋಗೀ ತೊತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳಾದವರು ॥ ಈಗ ನಾವು
 ಶ್ರೀಷ್ಠರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವಂಥ । ಗೂಗೆ ಮೋರೆ ನೀಚರಿ
 ಗನ್ನ ವೈಷ್ಣವ ಸಲ್ಲುವುದೆ ॥ ೨ ॥ ಗುರು ಮಧ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ
 ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮಹಿಮೆ । ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಂಬದೆ ಇರುವ ಗರುವಿನ
 ಮನುಜರು ॥ ಗುರು ಮಂತ್ರ ಉಪದೇಶ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಂಥ ।
 ಪರಮ ಚಾಂಡಾಲರಿಗನ್ನ ವೈಷ್ಣವ ಸಲ್ಲುವುದೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೪. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ದುಗ್ಗಾಣೆ ಎಂಬುದು ದುರ್ಜನ ಸಂಗ || ಪಲ್ಲ || ದುಗ್ಗಾಣೆ ಬಲು ಕೆಟ್ಟ
ದಣ್ಣ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಆಚಾರ ಹೇಳೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ | ಬಹು | ನೀಚರ
ಮಾಡೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ || ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಮನೆ ತಿರುಗಿಸಿ |
ಛೇಛೇ ಎನಿಸೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ ಅಣ್ಣ || ೧ || ನಂಟತನ ಹೇಳೋದು
ದುಗ್ಗಾಣೆ | ಬಹು | ನಂಟರನೊಲಿಸೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ || ಒಂಟಿ ಹಾಂಗೆ
ನೋರೆ ಮೇಲೆಕ್ಕ ಸೆಳಕೊಂಡು | ಕುಂಟನೆನಿಸುವುದು ದುಗ್ಗಾಣೆ ಅಣ್ಣ ||
|| ೨ || ಮಾನವಾಗಿಸೋದು ದುಗ್ಗಾಣೆ | ಮಾನ ಹಸಗೆಡಿಸೋದು
ದುಗ್ಗಾಣೆ || ಬಹು | ಮಾನನಿಧಿ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಕಾಣಿಸದಿರು
ವುದು ದುಗ್ಗಾಣೆ ಅಣ್ಣ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೫. ರಾಗ ಕಮಾಚ್, ಅಟಿತಾಳ.

ನಂದತನಯ ಗೋವಿಂದನ ಭಜಿಪುದಾನಂದವಾದ ಮಿತಾಯಿ || ಪಲ್ಲ ||
ಬಂಧಗಳನು ಭವರೋಗಗಳೆಲ್ಲನು ನಿಂದಿಪುದೀ ಮಿತಾಯಿ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ದಧಿ ಘೃತ ಕ್ಷೀರಕ್ಕಿಂತಲು ಇದು ಬಹು ಅಧಿಕವಾದ ಮಿತಾಯಿ | ಕದಳಿ
ದ್ರಾಕ್ಷ ಖರ್ಜೂರ ರಸಗಳನು ಮಾರುವುದೀ ಮಿತಾಯಿ || ೧ || ಪಂಚ
ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಷಡ್ರಸಾನ್ನಗಳ ಮಿಂಚಿದಂಥ ಮಿತಾಯಿ | ಕಂಚೀಶನೆ ರಕ್ಷಿಸು
ಎಂದುಸುರುವರಂಜಿಕೆ ಬಿಡಿಸ ಮಿತಾಯಿ || ೨ || ಜಪತಪ ಸಾಧನಗಳಿ
ಗಿಂತಲು ಬಹು ಅಪುರೂಪದ ಮಿತಾಯಿ | ಜಿಪುಣ ಮತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ
ವಲ್ಲದಿಹ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಮಿತಾಯಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೨೬. ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮೌಲಿಸೆ ಎನ್ನ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪಾಲಿಸೆ ಎನ್ನನು ಪಾಲಾಬ್ಧಿ
ಸಂಜಾತೆ || ಪಲ್ಲ || ಲಲಿತಾಂಗಿ ಶುಭೆ ದೇವಿ ಮಂಗಳೆ ದೇವಿ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ವೇದಾಭಿಮಾನಿ | ಸಾರಸಾಕ್ಷಿ | ಶ್ರೀಧರ ರಮಣಿ || ಕಾದುಕೊ ನಿನ್ನಯ

ವಾದಸೇವಕರನ್ನು । ಆದಿಶಕ್ತಿ ಸರ್ವಾಧಾರಿ ಗುಣಪೂರ್ಣೆ ॥ ೧ ॥ ದಯೆ
ದಿಂದ ನೋಡೆ । ಭಜಿಸ ಭಕ್ತ । ಭಯ ದೂರ ಮಾಡೆ ॥ ದಯಪಾಲಿಸೆ
ಮಾತೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಿಖ್ಯಾತೆ । ಜಯದೇವಿ ಸುವ್ರತೆ ಹಯವದನನ ಪ್ರೀತೆ ॥
॥ ೨ ॥ ನೀನಲ್ಲದನ್ಯ । ರಕ್ಷಿಸರನು । ಕಾಣೆ ನಾ ಮುನ್ನ ॥ ದಾನವಾಂತಕ
ಸಿರಿ ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಧ್ಯಾನಿಸ ಭಕುತರ ಮಾನ ನಿನ್ನದು ತಾಯೆ ॥ ೩ ॥

೧೨೭. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಯಾರಿತ್ತ ಪೋದರೇನು ಊರಿತ್ತ ಬೆಂದರೇನು । ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ತನಗಲ್ಲದುಂಟೆ ಮನವೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಗಲೆ ತಾರಕೆಗಳು ಹಾರಿ ಆಡಿದ
ರೇನು । ಬೈಗು (ಇರುಳೆ) ಭಾಸ್ಯರ ಮೂಡಿ ಬೆಳಗಾದರೇನು ॥ ಹಗೆಯ
ವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಗರಣಾದರೆ ಏನು । ನಿಗಮಗೋಚರನಂಘ್ರಿ ನೆನೆ
ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ ॥ ೧ ॥ ಬೆಂಡು ಮುಳುಗಿದರೇನು ಗುಂಡು ತೇಲಿದರೇನು ।
ಭಂಡ ನಾಲಿಗೆ ಎರಡು ತುಂಡಾದರೇನು ॥ ಉಂಡ ಮನೆಗೆರಡೆಣಿಸ
ನುರಿದು ಬಿದ್ದರೆ ಏನು । ಪುಂಡರಿಕಾಕ್ಷನ್ನ ನೆನೆ ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ ॥ ೨ ॥
ವೆಚ್ಚಕಿಲ್ಲದ ಹಣವು ವ್ಯರ್ಥವಾದರೆ ಏನು । ಮಚ್ಚರಿಸುವರೆಲ್ಲ ಮಡಿದ
ರೇನು ॥ ಅಚ್ಯುತಾನಂತ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ । ನಿಶ್ಚಲ ಭಕುತಿಯಿಂದ
ನೆನೆ ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨೮. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಹೊರಗೋಗಿ ಅಡದಿರ್ದೆಯೆ ಎನ್ನ ಘೋರೆಯೇ । ನೆರೆ । ಹೊರೆಯ
ವರು ಕಂಡರೆ ದೂರುವುದರಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮನೆಯೊಳಗಾಡೊದೆ ಜಿಂದ ।
ನೆರೆ । ಮನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪೋಗುವರೆ ಮುಕುಂದ । ಮಾನಿನಿಯರು ಮೋಹ
ದಿಂದ । ನಿನ್ನ । ಮನವನಪಹರಿಸಿಕೊಂಬುವರೊ ಗೋವಿಂದ ॥ ೧ ॥
ಎನೇನು ಬೇಕಾದ್ತು ಕೊಡುವೆ । ಕೆನೆ । ಬೆಣ್ಣೆ ಸಕ್ಕರೆ ತಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಕೊಡುವೆ ॥ ಅನುದಿನ ಗುಣಗಳ ಪಾಡುವೆ । ನಿನ । ಗನುವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರ
ಮಾಡಿ ನಾ ನೋಡುವೆ ॥ ೨ ॥ ಹೊಲಸು ಮೈಯವನೆಂಬುವರೊ ।

ದೊಡ್ಡ . ಕುಲಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದವನೆಂಬುವರೊ || ಬಲುಕೇಶದವನೆಂಬುವರೊ || ಕರುಳ . ಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿದ ಘೋರನೆಂಬುವರೊ || ೩ || ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿದವನೆಂಬುವರೊ || ಭುವಿ . ರಕ್ಷಿಸ ರಾಯರ ಕಡಿದನೆಂಬುವರೊ || ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಕಳೆದನೆಂಬುವರೊ || ವೈ . ಲಕ್ಷಣ್ಯದವ ಬೆಣ್ಣೆಗಳ್ಳನೆಂಬುವರೊ || ೪ || ಮಾನ ಬಿಟ್ಟವನೆಂಬುವರೊ || ಮಹಾ . ಹೀನರ ಹಿಂದಟ್ಟಿ ಹೋದನೆಂಬುವರೊ || ದಾನವ ಮೈರಿಯೆಂಬುವರೊ || ಸಿರಿ . ವನಜಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂಬುವರೊ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೨೯. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಯೇ ಗತಿ ಸಿರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಶಿವರಿಗೆ | ಹರಿಯೇ ಗತಿ ಸುರಪ ಸುರಾದಿಗಳಿಗೆ || ಪಲ್ಲ || ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಯ ಶಿಶುಪಾಲಗೀತೆನೆಂದು | ರುಕ್ಮ ಸಂಭ್ರಮಿಸಲು ಕೃಷ್ಣ ಬಂದು || ಸಕಲ ರಾಯರುಗಳು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರೆ | ರುಕ್ಮ ಮಿಣಿಯನು ತಂದು ವರಿಸಿ ಆಳಿದನಾಗಿ || ೧ || ಹಯಾಸ್ಯನೆಂಬುವ ವೇದವ ಕದ್ದೊಯ್ಯೆ | ಹಯಗ್ರೀವನಾಗಿ ಹರಿಯವನ || ಕಾಯವ ಖಂಡಿಸಿ ಅಜಗೆ ವೇದವನಿತ್ತು | ಕಾಯ್ದ ಕಮಲಾಕ್ಷನೆ ದೈವವೆಂದು || ೨ || ಭಸು ಮಾಸುರನಿಗೊಂದಸದಳ ವರವಿತ್ತು | ತ್ರಿಶೂಲಧರ ಓಡಿ ಬಳಲುತಿರೆ || ಬಿಸರುಹನಯನನು ಭಸುಮಾಸುರನನು | ಭಸುಮವ ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಪೊರೆದನಾಗಿ || ೩ || ಸುರಪನ ರಾಜ್ಯವ ಬಲಿಯಾಕ್ರಮಿಸಲು | ಹರಿದಾನವ ಬೇಡಿ ಯಜ್ಞದಲಿ || ಚರಣದಿಂದಿಳೆಯ ಸ್ವರ್ಗವ ಈರಡಿಮಾಡಿ | ಸುರಪಗೆ ರಾಜ್ಯವನಿತ್ತು ಪೊರೆದನಾಗಿ || ೪ || ಸುರಭೂಸುರರನ್ನು ಅಸುರರು ಬಾಧಿಸೆ | ಹರಿಯವತರಿಸಿ ಅಸುರರನೆಲ್ಲ || ಶಿರಗಳ ತರಿದು ಸುರಭೂಸುರರನು | ಪೊರೆವುತ್ತಲಿಹನಾಗಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೦. ರಾಗ ಧನಾಸರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹರಿ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು ನೆರೆ ನಂಬಿದವರನು | ಮರೆತಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ || ಪಲ್ಲ || ಗರುಡಗಮನ ನೀ ಸಿರಿಲೋಲನಾಗಿರೆ | ಅರಸಿ

ಎನ್ನನು ಕಾಯ್ವ ದೊರೆಗಳನ್ನಾರಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಿ
 ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟವ ಬೇಡುವ | ದೃಷ್ಟಿ ಎನ್ನೊಳಗಿದೆಯೆ || ಕಷ್ಟವ ಪಡಲಾರೆ
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಎನ್ನ | ದುಷ್ಟ ಕರ್ಮವ ಬಿಡಿಸಿ ದಿಟ್ಟನೆಂದೆನಿಸೊ || ೧ ||
 ಭುಜಗಶಯನ ನಿನ್ನ ಭಜಕರ ಹೃದಯದಿ | ನಿಜವಾಗಿ ನೀನಿಲ್ಲವೆ ||
 ಅಜನ ಪಿತನೆ ಕೇಳು ತ್ರಿಜಗವೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ | ಸುಜನ ಪಾಲಕನೆಂದು
 ಭಜನೆ ಮಾಳ್ವದು ಕಂಡು || ೨ || ಭಾಗವತರಸನೆ ಯೋಗಿಗಳೊಡೆ
 ಯನೆ | ಬಾಗಿ ಬಿನ್ನೈವೆ ನಿನ್ನ || ಸಾಗರಶಯನನೆ ನೀಗಿಸಿ ಶ್ರಮವನು |
 ಜಾಗಮಾಡದೆ ಎನ್ನ ಬೇಗದಿ ಕಾಯಯ್ಯ || ೩ || ತುಂಟರೈವರ ತುಳಿದು
 ಕಂಟಕೊಬ್ಬನ ಕಳೆದು | ಎಂಟು ಮಂದಿಯ ಗರ್ವವನಳಿದು || ನಂಟ
 ನೀ ಬಂದೆನ್ನ ಕಂಟಕವನೆ ಬಿಡಿಸಿ | ಉಂಟಾದ ಮೈಕುಂಠ ಬಂಟನೆಂದೆ
 ನಿಸೊ || ೪ || ಧರಣಿಯೊಳಗೆ ನೀ ಸುಜನರ ಸಲಹುವ | ಬಿರುದು ಸಡೆ
 ದವನಲ್ಲವೆ || ಸಿರಿರಮಣನೆ ಎನ್ನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಕಾಯೊ | ಪರಮ
 ಪುರುಷ ಸಿರಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೫ ||

ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೩೧. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ನೌಪೋಸು ಹೋದುವಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಅಪಾರ ದಿನಗ
 ಳಿಂದ ಅರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಉರಗಾದ್ರಿಯಲಿ ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಪ
 ರಣೆ ಮೊದಲಾದ | ಪರಿಪರಿ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಗಳ ಮಾಡಿ || ಹರಿದಾಸರ
 ಕೂಡಿ ಗಿರಿರಾಯನ ಮೂರ್ತಿ | ದರುಶನದಲಿ ಮೈಮರೆತಿರಲು ಎನ್ನ ||
 || ೧ || ಪರಮ ಭಾಗವತರು ಹರಿಕಥೆ ವೇಳಲು | ಪರಮ ಭಕುತಿ
 ಯಿಂದ ಕೇಳುತಿರೆ || ಪರಮ ಪಾಪಿಗಳ ಪಾಲಾಗಿ ಪೋದುವು | ಪರಮ
 ಪುರುಷನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದೀಗ || ೨ || ಮಾಯಾದೇವಿ ಎನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ
 ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು | ದಾಯಾದಿಗಳು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ || ಮಾಯಾರಮಣ
 ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಮಾಯದಿಂದಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಯವಾದವು
 ಎನ್ನ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ||

೧೩೨. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತಾಳ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಾರೋ ಶುಭ ಲಕ್ಷಣವಂತ ಬಾರೋ | ಪಕ್ಷಿವಾಹನ
ವೇರಿದವನೆ ಬಾರೋ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ಬಾರೋ || ಪಲ್ಲ || ಅದಿಮೂಲ
ವಿಗ್ರಹವಿನೋದಿ ನೀನೆ ಬಾರೋ | ಸಾಧುಸಜ್ಜನ ಸತ್ಯಯೋನಿ ದಾನಿ
ನೀನೆ ಬಾರೋ || ೧ || ಗಾಡಿಗಾರ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ಬಾರೋ |
ರೂಢ ಮಾತನಾಡಿ ಸರ್ವ ರೂಢಿಗೊಡೆಯ ಬಾರೋ || ೨ || ನಿನ್ನ ಪಾದಂ
ಗಳ ನಾನು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಕರೆವೆ ಬಾರೋ | ಪನ್ನಂಗಶಯನ ಪುರಂದರವಿಠಲ
ಬಾರೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೩. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಸುಲಭವಲ್ಲವೊ ಮಹಾನಂದ | ಅದ | ರೋಳಹು ತಿಳಿಯಬೇಕೊ ಗುರು
ದಯದಿಂದ || ಪಲ್ಲ || ಬೆಕ್ಕಿನ ಇಲಿ ನುಂಗೋತನಕ | ಕಾಳ | ರಕ್ಕಸ
ಯನು ಕಂಡು ಗಿಣಿ ನುಂಗೋತನಕ || ಮಕ್ಕಳ ಭಕ್ಷಿಸೊತನಕ | ಮದ |
ಸೊಕ್ಕಿದ ಘರಿಯನು ನರಿ ನುಂಗೋತನಕ || ೧ || ಇಬ್ಬರು ಒಂದಾಗೋ
ತನಕ | ನೂರು | ಹಬ್ಬಿದ ಬೆಟ್ಟವ ನೋಣ ನುಂಗೊತನಕ || ಒಬ್ಬಳ
ಕೂಡೊತನಕ | ಕೆಟ್ಟ | ಗುಬ್ಬಿಯು ರಾಜಹಂಸನಾಗೋತನಕ ||
|| ೨ || ಒಳಹೊರಗೊಂದಾಗೊತನಕ | ತಾನು | ತಿಳಿದೆನೆಂಬ ಭಾವ
ಬಯಲಾಗೊತನಕ || ಬೆಳಕಿನೊಳಗೆ ಕಾಣೊತನಕ | ನಮ್ಮ | ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ ದಯವಾಗೊತನಕ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಈ ಸಿರಿಯ ನಂಬಿ ಹಿಗ್ಗಲು ಬೇಡ ಮನವೇ || ಪಲ್ಲ || ವಾಸುದೇವನ
ಭಜಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗು ಮನವೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಎಂದು
ವಡವೆ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು | ಸಡಗರದಿ ತಾ ಕೊಂಡು ಭ್ರಮಿಸಲೇಕೆ | ಬಡದೆ
ಯಮನಾಳುಗಳು ಬಾ ಎಂದು ಎಳೆವಾಗ | ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಡೆಗೆ
ತೊಲಗುವರೊ ಮರುಳೆ || ೧ || ನಂಟರೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನವಿ

ದ್ದರೆ । ಎಂಟು ದಿನದಾಯಾಸ ಹೋಗುವಂತೆ । ಉಂಟು ಸೌಭಾಗ್ಯ
ವೆಂತೆಂಬ ಧೈರ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ನೈ । ಕುಂಠನ ಭಜಿಸು ಭ್ರಷ್ಟ ಮನವೆ ॥
॥ ೨ ॥ ಉಂಟು ಆಶ್ರಯವೆಂದು ಬಡವನ ಕರೆತಂದು । ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿದ
ಧರ್ಮ ಫಲ ತನ್ನದು ॥ ಇಷ್ಟಮೂರುತಿ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ । ನಿಷ್ಠೆ
ಯಿಂದಲಿ ಭಜಿಸು ದುಷ್ಟ ಮನವೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೫. ರಾಗ ಪೂರ್ವಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊಟ್ಟವರು ಸರಿಯೆ । ಕೊಡದೆ । ಬಿಟ್ಟವರು ಸರಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಇಕ್ಕಿ
ದವರಿಗುಂಟು । ಮದದಲಿ । ಸೊಕ್ಕಿದರೇನುಂಟು ॥ ರಕ್ತಸಾಂತಕ ನಮ್ಮ
ಲಕುಮಿಸತಿಯ ಮೊರೆ । ಹೊಕ್ಕವರಾದ ಭಜಕರಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಅರಸನಾದರು
ಸರಿಯೆ । ನಮಗೆ । ತಿರುಕನಾದರು ಸರಿಯೆ ॥ ಸರಸವಿರಸದಿಂ ನುಡಿದ
ರೇನು ನರ । ಹರಿಸದಕಮಲವ ನಿರುತ ಭಜಕರಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಪುಟ್ಟಿಸಿದ
ಧೊರೆಯು । ನಮಗೆ । ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡದಿಹನೆ ॥ ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯ ನಮ್ಮ
ಪುಂದರವಿಠಲನ । ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿದ ದಾಸರಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೩೬. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಿಂದಕರಿರಬೇಕಿರಬೇಕು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹಂದಿಯಿದ್ದರೆ ಕೇರಿ ಹ್ಯಾಂಗಿ
ಶುದ್ಧಿಯೊ ಹಾಂಗೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಅಂದಂದು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೆಂಬ
ಮಲ । ತಿಂದು ಹೋಗುವರಯ್ಯ ನಿಂದಕರು ॥ ವಂದಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವ ಜನ
ರೆಲ್ಲರು ನಮ್ಮ । ಪೊಂದಿದ ಪುಣ್ಯವನೊಯ್ಯುವರಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ದುಷ್ಟ
ಜನರು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಿದ್ದರೆ । ಶಿಷ್ಟಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಕೀರ್ತಿಗಳು ॥ ಇಷ್ಟಪ್ರದ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನೊಳು । ಇಷ್ಟೇ ವರವನು ಬೇಡುವೆನಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ದುರುಳ
ಜನಗಳು ಚಿರಕಾಲವಿರುವಂತೆ । ಕರವ ಮುಗಿದು ವರ ಬೇಡುವೆನು ॥
ಪರಪರಿ ತಮಸಿಗೆ ಗುರಿಯಹರಲ್ಲದೆ । ಪರಮ ದಯಾನಿಧಿ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೩೭. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮಾಯದ ಸಂಸಾರ ಮಮಕಾರ ಹಿಂಗಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು || ಪಲ್ಲ ||
 ತೋಯಜಾಕ್ಷನ ದಯ ನಮಗೀಗ ದೊರಕಿತು ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನೂ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ಭಾವಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲವು ಭಾವಿಸಲಾದಮೇಲಿನಿನ್ನೇನು | ಶೇವಿ
 ಸಿದ ಗಣಪ ಮಂಗನಾದಮೇಲಿನಿನ್ನೇನು || ೧ || ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಕಂಭ
 ವೃಥವಾದಮೇಲಿನಿನ್ನೇನು | ಜತ್ತಾದ ಜನರೆಲ್ಲ ಜರಿದು ಪೋದ
 ಮೇಲಿನಿನ್ನೇನು || ೨ || ತೋಡಲು ಭಾವಿ ಭೇತಾಳ ಹೊರಟಿತು
 ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು | ನಾಡಜನಕೆ ನಾಲ್ಕುನಾಲಿಗುಂಟಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿ
 ನ್ನೇನು || ೩ || ಬರಹೋಗುವರ ಮುಂದೆ ಮರಿಯಾದೆ ಹೋಯಿತು
 ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು | ಸರಸ ಸಂಸಾರದ ಸವಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತು ಇನ್ನೇನಿ
 ನ್ನೇನು || ೪ || ಕಯ್ಯಿಗೆ ಬಂದಪರಂಜಿ ಕಬ್ಬಿಣವಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿ
 ನ್ನೇನು | ಬಯಸಲೇತಕೆ ಪಡದ ಭಾಗ್ಯ ಬಯಲಾಯಿತು ಇನ್ನೇನಿ
 ನ್ನೇನು || ೫ || ಅರ್ಥಿಯ ಸಂಸಾರ ಅಡವಿಪಾಲಾದಮೇಲಿನಿನ್ನೇನು |
 ಮಿತ್ರರಾದವರೆಲ್ಲ ಶತ್ರುಗಳಾದಮೇಲಿನಿನ್ನೇನು || ೬ || ಗಂಡ (ಗಂಡು)
 ಮಕ್ಕಳು ಯಮಗಂಡರಾದಮೇಲಿನಿನ್ನೇನು | ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
 ವಿಟ್ಟಲರಾಯ ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನು || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೩೮. ರಾಗ ಪೂರ್ವಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಾತಕೆ ನೋಡುತಿ ಯಮನ ಪಾಶಕೆ ಬೀಳುತಿ || ಪಲ್ಲ || ನಾಥ
 ನಾರಾಯಣ ಹರಿ ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬುವ | ಕೇರ್ತನೆಯನು ಕೇಳಿ ದೂಷಿಸಿ
 ನಗುತಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮೂಢತನದಿ ಮಲಮೂತ್ರದ ಭಾಂಡಕೆ ಬಹು
 ಶೃಂಗಾರವ ಮಾಡುತಿ | ಗಾಢಾಂಧಕಾರದ ಮದ ಉನ್ಮತ್ತದಿ ಕವಿದು
 ಮುಗ್ಗುಂಡಿಗೆ ಬೀಳುತಿ | ಪಾಡಿ ಪೊಗಳಿ ನಿನ್ನ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವರು ಕಾದು
 ಕೊಂಡಿಹರೆಂದು ನೋಡುತಿ | ಪೀಡಿಸಿ ಕಾಲನ ದೂತರು ಎಳೆವಾಗ
 ಬೇಡಿ ನೀ ಭಯದಲಿ ಕೂಗುತಿ || ೧ || ಖಂಡ ಮಾಂಸಗಳು ತುಂಬಿದ
 ದೇಹವ ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿ ಉಬ್ಬುತಿ | ಕಂಡಕಂಡದಾಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಮನ

ದಲಿ ಉಂಡೇನೆನ್ನತ ಹಿಗ್ಗುತಿ || ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದೆ ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗವ
ಪುಂಡಾಟಗಳನು ಆಡುತಿ || ಕಂಡ್ಯವುದೂತರು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಿನ್ನನು
ದಂಡಿಸುವಾಗ ಕಣ್ಣುಕಣ್ಣೆಡುತಿ || ೨ || ದುಷ್ಕೃಮದೂತರು ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆ
ಯಲು ಬಿಟ್ಟು ಪೋವುದೀ ಪ್ರಾಣವು || ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯನು ಬಿಟ್ಟು
ಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಟ್ಟು ಪೋವುದೀ ಜೀವವು || ಒಟ್ಟಿದ ಕಸವು ಸುಟ್ಟು
ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಸುಟ್ಟು ಪೋವುದೀ ದೇಹವು || ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು
ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಪಶುಗಳು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ನಗ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಾರವು || ೩ || ಇರುಳು
ಹಗಲು ನರಹರಿಯನು ತುತಿಸದೆ ನರಪಶುಗಳ ಕೊಂಡಾಡುತಿ || ಸುರ
ಧೇನುವು ತಾನಿರುತಿರೆ ನೆರೆಮನೆ ಹುಳಿಮಜ್ಜಿಗೆಯನು ಬೇಡುತಿ || ಹರಿವ
ಭಾಗೀರಥಿ ಎದುರಲ್ಲಿರೆ ನೀ ಒರತೆಯ ಜಲಪಾನ ಮಾಡುತಿ || ಮುರಹರ
ನಗಧರ ಮುಕುಂದ ಎನ್ನದೆ ನರಕಬಾಧೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತಿ || ೪ || ಸಿಟ್ಟಿಲಿ
ನೀ ಹರಿದಾಸರ ಮುಖವನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡದೆ ಹೋಗುತಿ || ಮುಷ್ಟಿ
ಯೊಳಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಡದೆ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದೆ ನೋಡುತಿ ||
ಬಟ್ಟಬಯಲ ಸಂಸಾರದಲನುದಿನ ದಿಟ್ಟತನದಲೋಲ್ಕುಡುತಿ || ನೆಟ್ಟನೆ
ಪುರಂದರವಿಠಲನೆನದೆ ಮುಕ್ತಿ ಬಟ್ಟಿಯ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುತಿ || ೫ ||

೧೩೯. ರಾಗ ಕಾನಡ, ಅಟತಾಳ.

ಶ್ರೀಕಾಂತ ಎನಗಿಷ್ಟ ದಯವಾಡೊ ತಂದೆ || ಏಕಾಂತದಲಿ ನಿನ್ನ
ಭಜಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಧನದಾಸೆಗಾಗಿ ನಾ ಧನಿಕರ ಮನೆಗಳ ||
ಕೊನೆಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂದು ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದೆನೊ || ೧ || ದೇಹಾಭಿಮಾನ
ದಿಂದ ವಿಹಿತ ಧರ್ಮವ ತೊರೆದು || ಸ್ನೇಹಾನುಬದ್ಧನಾಗಿ ಸತಿಸುತರ
ಪೊರೆದೆನೊ || ೨ || ಏನಾದರೇನೆನ್ನ ಹೀನಗುಣಗಳೆಲ್ಲ || ಮನ್ನಿಸಿ ಸಲಹೊ
ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಏನು ಮೆಚ್ಚಿದೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ ಏನು ಮರುಳಾದೆ || ಪಲ್ಲ || ನೋಟದಿ ಚಲುವ
ನಿವನೆಂಬೆನೆ ಚಂಚಲ || ಮಾಟದಿ ಚಲುವನೆಂಬೆನೆ ಬೆನ್ನು ಗುಪ್ತು ||

ಗೂಟದಂಥ ಹಲ್ಲು ಮೊಳದುದ್ದದ ಮೋರೆ | ಬೂಟಕತನದಿ ಬಾಯ್ತೆರೆದು
ಅಂಜಿಸಗೆ || ೧ || ಅಣುರೂಪದವನಿವ ನಿಲುವುಳ್ಳ ನರನಲ್ಲ | ಬನವ
ತರಿವನಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿ || ಮನುಜರನು ತಾ ಬಿಟ್ಟು ಕಪಿಗಳನು
ಕೂಡುವ | ಮನೆಮನೆಯನು ಪೊಕ್ಕು ಕದ್ದು ತಿಂಬುವಗೆ || ೨ || ಗಂಭೀರ
ಪುರುಷನಿವನೆಂಬೆನೆ ದಿಗಂಬರ | ಅಂಬರದೊಳಗೆ ಕುದುರೆಯ ಕುಣಿ
ಸುವ || ಅಂಬುಜಾಕ್ಷ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲಗೆ | ಸಂಭ್ರಮದಿ ನೀ ಮೆಚ್ಚಿ
ಮದುವ್ಯಾದೆಯಲ್ಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೪೧. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ, ಲಾವಣಧಾಟಿ.

ಕೃಷ್ಣನ ಭಜಿಸಗೆ ಮುಕುತಿಲ್ಲೆಂಬೊ | ಭ್ರಷ್ಟನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದು
ಕೆರ | ಪಲ್ಲ || ನಿಷ್ಪೆಯೊಳ್ಳರಿದಾಸರ ಸೇವಿಸದ ಕ | ನಿಷ್ಠನ ಬಾಯೊಳ
ಗೊಂದುಕೆರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನರಹರಿ ಮಹಿಮೆಯ ಸುಳ್ಳೆಂತೆಂಬುವ
ನರನ ಬಾಯಿಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ | ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ಕುಹಕವನಾಡುವ
ದುರುಳನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿಯ
ದಹಂಕಾರಿಯ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ | ದುರುಳನಾಗಿ ಹರಿಶರಣರ
ಸೇರದೆ ಮೆರೆವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ೧ || ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸುಳ್ಳೆಂ
ತೆಂಬುವ ಶುನಕನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ | ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮದನ
ನಯ್ಯಗೆ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡ್ವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ಗತಿ ನೀನೇ
ಹರಿಯೆಂತಿರುವರ ಕಂಡು ಕಾಡುವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ | ಅತಿ
ಹರುಷದಿ ಹರಿಕಥೆ ಪೇಳ್ವಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಪೇಳ್ವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ೨ ||
ನಾನೇ ದೇವರು ಎಂದು ಕುಣಿವ ಬಲು ಹೀನನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ |
ಮಾನಿತರಾದರ ಹಿಂದುಮುಂದಾಡುವ ಕೋಣನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದು
ಕೆರ || ನಾನಾ ಪರಿಯಲಿ ನಡತೆಹೀನನಾಗಿ ನಡೆವನ ಬಾಯೊಳಗೊಂದು
ಕೆರ | ಗಾನಲೋಲ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನೆನೆಯದ (ಕಾಣದನ)
ಬಾಯೊಳಗೊಂದುಕೆರ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೨. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ತಾಳ.

ಘಟಿಕಾಚಲದಿ ನಿಂತ | ಶ್ರೀಹನುಮಂತ || ಪಲ್ಲ || ಘಟಿಕಾಚಲದಿ
ನಿಂತ ಪಟು ಹನುಮಂತನ | ಪಠನೆಯ ಮಾಡಲುತ್ಪಟದಿ ಪೊರೆವೆ
ನೆಂದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಚತುರಯುಗದಿ ತಾನು | ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣನು |
ಚತುರಮುಖನಯ್ಯನ || ಚತುರಮೂರುತಿಗಳನು ಚತುರತನದಿ ಭಜಿಸಿ |
ಚತುರ್ಮುಖನಾಗಿ ಜಗಕೆ ಚತುರ್ವಿಧ ಫಲ ಕೊಡುತ || ೧ || ಸರಸಿಜ
ಭವಗೋಸ್ಥರ | ಕಲ್ಮಷದೂರ | ವರ ಚಕ್ರ ತೀರ್ಥ ಸರ || ಮೆರೆವಾಚಲದಿ
ನಿತ್ಯ ನರಹರಿಗೆದುರಾಗಿ | ಸ್ಥಿರಯೋಗಾಸನದಿ ಕರೆದು ವರಗಳ ಕೊಡುತ ||
|| ೨ || ಶಂಖ ಚಕ್ರವ ಧರಿಸಿ | ಭಕ್ತರ ಮನಃ | ಸಂಕವ ಪರಿಹರಿಸಿ |
ಸಂಕಜನಾಭ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಬಿಂಕದ ಸೇವಕ ಸಂಕಟ ಕಳೆ
ಯುತ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೩. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ತಾಳ.

ನೋಡಿದಿರು ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ || ಪಲ್ಲ || ನೋಡಿದರೆ ಕೇಡಹುದು ತಪ್ಪದಿ
ದಕೊ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೋಡಿದರೆ ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯವು | ನುಡಿಸಿ ಮಾ | ತಾಡಿ
ದರೆ ಗೋಹತ್ಯವು || ಕಾಡಿದರೆ ಶಿಶುಹತ್ಯವು | ಮೈ | ಗಾಡಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ
ತ್ಯವು || ೧ || ಎರಳೆಗಂಗಳರೊಲುಮೆಗೆ | ಮರುಳಾಗಿ | ಬಂದೆ ನೀ ಕೆಡ
ಬೇಡವೊ || ದುರುಳ ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿ | ಕರೆದೊಯ್ದು | ಉರಿಗಂಬವ
ಪ್ಪಿಸುವರೊ || ೨ || ಮರುಳು ಮಾನವನೆ ಕೇಳೊ | ಪರಸತಿಯ | ಉರಿ
ಯೆಂದು ನೋಡು ನಿತ್ಯ || ವರದ ಪುರಂದರವಿಠಲನ | ನೆನೆದರೆ | ಸ್ಥಿರ
ವಾದ ಮುಕುತಿಯಹುದು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೪. ರಾಗ ಬೇಹಾಗ್, ತಾಳ.

ನಮ್ಮ ದೇವ ನಿಮ್ಮ ದೇವ ತಮ್ಮ ದೇವನೆನಬೇಡಿ | ಬೊಮ್ಮನ ಪಡೆದ
ದೇವನೊಬ್ಬನೆ ಕಾಣೆರೊ || ಪಲ್ಲ || ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿ ಮಕರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಾಧೆ
ಯಿಂದ | ಆದಿದೇವ ಕಾಯೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡಲು || ಆ ದೇವ ಈ ದೇವ

ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ । ಮಾಧವ ತಾ ಬಂದು ಸಲಹಿದ ಕಾರಣ ॥ ೧ ॥
ಹರಿ ಹರ ಬ್ರಹ್ಮರೊಳು ಹಿರಿಯವರಾರಿಂದು । ಪರಿಕೆಸಿ ಸುರಾಸುರರೊಲ್ಲ
ರನು ॥ ವರ ಭೃಗುಮುನಿ ಬಂದು ಕರವೆತ್ತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ । ಹರಿಯೇ ಪರ
ದೈವನೆಂದು ಅರುಹಿದ ಕಾರಣ ॥ ೨ ॥ ಏಕೋ ವಿಷ್ಣು ಎಂತೆಂದು ವೇದ
ಗಳು ಅ । ನೇಕ ಮುಖಗಳಿಂದ ಸಾರುವೆ ॥ ಕಾಕುಮತಿಯ ನೀಗಿ
ಜೋಕೆಯಿಂದ ಭಜಿಸಿರೊ । ಶ್ರೀಕಾಂತ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನ ॥ ೩ ॥

೧೪೫. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತಾಳ.

ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳಬೇಕಮ್ಮ । ಮಗಳೆ ಮನ । ಶುದ್ಧಳಾಗಿ
ಗಂಡನೊಡನೆ ಬಾಳಬೇಕಮ್ಮ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅತ್ತಿ ಮಾವಗಂಜಿಕೊಂಡು
ನಡೆಯಬೇಕಮ್ಮ । ಮಗಳೆ । ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭನಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇ
ಕಮ್ಮ ॥ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಮ್ಮ । ಮಗಳೆ ।
ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗೆ ನುಡಿಯಬೇಕಮ್ಮ ॥ ೧ ॥ ಕೊಟ್ಟು
ಕೊಂಬುವ ನೆಂಟರೊಡನೆ ದ್ವೇಷ ಬೇಡಮ್ಮ । ಮಗಳೆ । ಅಟ್ಟು ಉಂಬುವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಟ ಬೇಡಮ್ಮ ॥ ಹಟ್ಟಿಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಬೇಡಮ್ಮ ।
ಮಗಳೆ । ಕಟ್ಟಿ ಆಳುವ ಗಂಡನೊಡನೆ ಸಿಟ್ಟು ಬೇಡಮ್ಮ ॥ ೨ ॥ ನೆರೆ
ಹೊರೆಯವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಡಮ್ಮ । ಮಗಳೆ । ಗರುವ
ಕೋಪ ಮತ್ತರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ ॥ ಪರರ ನಿಂದಿಸ ಹೆಂಗಳೊಡನೆ
ಸೇರಬೇಡಮ್ಮ । ಮಗಳೆ । ಗುರು ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಸ್ಮರಣೆ ಮರೆಯ
ಬೇಡಮ್ಮ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ವಣಮಸ್ತು ॥

೧೪೬. ರಾಗ ಸೀಲಾ, ತಾಳ.

ಮೃತಿಗಿಟ್ಟು ಕಾಲವ ಕಳೆಯಬೇಡ । ಸ । ದ್ಗತಿ ಕೊಡುವ ಹರಿಯ
ನಂಬಿಲೊ ಮೂಢ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೋತಿಯಂತೆ ಕುಣಿದಾಡಬೇಡ । ಸು ।
ನೀತಿವಾರ್ಗವ ಪಿಡಿಯಲೊ ಗಾಢ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಹಾಳು ಕೇರಿಯೊಳು
ತಿರುಗುವ ಹಂದಿ । ಯಂತೆ । ಬಳಲುತ್ತೆ ನಾನಾ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ ಬಂದಿ ॥

ಬಾಳುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮದವೇರಿ ನಿಂದಿ | ಮುಂದೆ | ಮೂಳ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ
ವಿಚಾರ ಪೋಂದಿ || ೧ || ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ | ದುಡಿ |
ದುಡಿದು ಹಾಕಿದೊ ಮುದಿಕೋಣನಾಗಿ || ಮಡಿದು ಪೋಸಾಗ ಯಾರಿ
ಲ್ಲವಾಗಿ | ಇನ್ನು | ದೃಢದಿ ನಿನ್ನೊಳು ನೀನು ತಿಳಿಯೊ ಗೂಗಿ (ಗೂಬೆ) ||
|| ೨ || ರಾಯರೇರೋದು ಮದಗಜವಂತೆ | ಮತ್ತೆ | ಆಯದಿ (ಬಾಗಿ)
ನಡೆಯೋದು ಬಾಳೆ ಸುಳಿಯಂತೆ || ಹೇಯ ಸಂಸಾರ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವಂತೆ |
ನಮ್ಮ | ಜೀಯ ಪುರಂದರವಿಠಲ ದಯಮಾಡನಂತೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೭. ರಾಗ ಅಹೇರಿ, ತಾಳ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ತೋರಿಸೆ ಮಾತನಾಡಿಸೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ಧೀರಾ ರಂಗನು ಬಾರದೆ ಇಹನೇನೆ | ಮಾರಾನ
ಯ್ಯಗೆ ಮಾಡಿದ ತೆಪ್ಪು ಯೇನೆ || ವಾರಾಜಾಕ್ಷಿ ನೀ ವೊಂದು ಮಾತಾಡಿ
ಬಾರೆ | ನೀರಾಜಾಕ್ಷನ ನಿಮಿಷದಿ ಕರೆದು ತಾರೆ || ೧ ||

ಪದ:— ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ತಾರಂದೆನೆ | ಪೂಸೆಂದೆನೆ ಘಳಿಗೆ ತಾಳೆಂ
ದೆನೆ || ಅಂದ ಮಾತಿಗೆ ತಾ ಮುನಿದನೆ | ಅರವಿಂದನೆ ಪೂರ್ಣೆಂದು
ವದನೆ || ೧ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ವೇಣುನಾದದಿ ಮರುಳುಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ | ಕಾಣಾ
ದೆಂತಿಹೆ ಕಸ್ತೂರಿ ವೆಂಕಟನ್ನ || ಪ್ರಾಣಾನಾಥನು ಮುನಿದು ಮತ್ಯಾಕೆ
ಬಾರ | ಜಾಣೇ ಹೋಗಿ ನೀ ವೇಣುನಾದನ್ನ ತಾರೆ || ೨ ||

ಪದ:— ವಾಸುದೇವನ ಕರೆದು ತಾರೆ | ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೀರೆ ಬೇಸರದೆ
ನೀ ಸಾರೆ || ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ರಂಗನು | ದಯಾಪಾಂಗನು ಕರು
ಣಾಂತರಂಗನು || ೨ ||

ಶ್ಲೋಕ:— ಬಿಟ್ಟು ಕಂಗಳು ಭಾವೆ ನೀ ಕೇಳಿದೇನೆ | ಸಿಟ್ಟು
ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಹರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ || ಇಷ್ಟೂ ದಿವಸವು ಹ್ಯಾಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೆ
ನಮ್ಮ | ಕಷ್ಟ ಹೆಂಗಸು ಕೃಷ್ಣನ ಕರೆದು ತಾರೆ || ೩ ||

ಪದ: — ಬಿನ್ನಾಣ ಮಾತಲ್ಲ ಜಾಣೆ | ಕೇಳೆ ನಿನ್ನಾಣೆ ತನ್ನಳವಲ್ಲ
ವೇನೆ || ಮುನ್ನಿನ ಹಂಬಲು ಮರೆತನೆ | ಜಗತ್ಪ್ರತಿನಿ ಎನ್ನನಗಲುವ
ನೇನೆ || ೩ ||

ಶ್ಲೋಕ: — ಮಂಗಳಾಂಗನು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವರೇನೆ | ಭಂಗಾ
ಬಡುತಿಹೆನಂಗಜಾನಯ್ಯಗಾಗಿ || ರಂಗೂಮಾಣಿಕದುಂಗುರ ಕೊಡುವೆ
ನಿನಗೆ | ತಂಗೀ ಹೋಗಿ ನೀ ರಂಗನ ಕರೆದು ತಾರೆ || ೪ ||

ಪದ: — ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಂಟಪದೊಳಗೆಲ್ಲ | ಇದ್ದೆವು ಎಲ್ಲ ನಲ್ಲನು
ಬರಲಿಲ್ಲ || ಕಲ್ಲು ಮನಸು ಮಾಡಿದನಲ್ಲ | ನೋಡಿದನಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಮಾ
ಡೋರೆಸಲ್ಲ || ೪ ||

ಶ್ಲೋಕ: — ಮಂದಾಯಾನೆ ಮೂಕುಂದನಾ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ |
ಇಂದೂ ಹೋಗಿ ನೀ ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಸಾರೆ || ಒಂದೇ ಮಾತಿಲಿ ಹೊಳೆವು
ತಿಳಿದು ಬಾರೆ | ವೃಂದಾವನದಿ ಗೋವಿಂದನ ಕರೆದು ತಾರೆ || ೫ ||

ಪದ: — ಧರೆಯೊಳು ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ | ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆ ದೊರೆ
ಮುದ್ದು ವೆಂಕಟನೆ || ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಂದು ನೆರೆವಂತೆ | ಮಾಡೆಲೆ
ಕಾಂತೆ ಕೇಳೆ ಸದ್ಗುಣವಂತೆ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೮. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಛಂದದಿಂದ ನಾ ನಿನ್ನ ನೆರೆನಂಬಿದೆನೊ ಕೃಷ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ತಂದೆ ಗೋವಿಂದ
ಮುಕುಂದ ನಂದನ ಕಂದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬಲವಂತನುತ್ತಾನುಪಾದ
ರಾಯನ ಕಂದ | ಮಲತಾಯಿ ನೂಕಲು ಅಡವಿಯೊಳು || ಜಲಜಾಕ್ಷ
ನಿನ್ನ ಕುರಿತು ತಪವಿರಲಾಗಿ | ಒಲಿದು ಧ್ರುವಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇಳಿ ||
|| ೧ || ನಕ್ರಂಗೆ ಗಜರಾಜ ಸಿಕ್ಕಿ ಸರಸಿಯೊಳು | ದುಃಖದಿ ಶ್ರೀಹರಿ ಸಲ
ಹೆನ್ನಲು || ಚಕ್ರದಿ ನೆಗಳ ಕಂಠವ ತಂದು ಭಕ್ತನ | ವಕ್ರವ ಪಂದಾದಿ
ಮೂಲನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ || ೨ || ದ್ರುಪದನ ಸುತೆಯ ದುಶ್ಯಾಸನ ಸಭೆ
ಯೊಳು | ಕಪಟದಿ ಸೀರೆಯ ಸೆಳೆಯುತಿರೆ || ಸುಪರ್ಣವಾಹನ ಕೃಷ್ಣ

ಸಲಹೆಂದರಬಲೆಯು | ಅಪಮಾನದಿಂದ ಕಾಯ್ದು ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ||
 || ೩ || ಹರಿನಾರಾಯಣ ಯೆಂದು ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಒರೆಯಲು | ದುರುಳ
 ದಾನವನವನೊಳು ಮುನಿದು || ಕರೆ ನಿನ್ನ ಒಡೆಯನ ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸೆ
 ನರ | ಹರಿ ಬಂದು ಒಡನೆಯ ಕಾಯ್ದನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ || ೪ || ಅಂಬರೀ
 ಷಗೆ ದೂರ್ವಾಸ ಶಾಪವ ಕೊಡೆ | ಅಂಬುಜಲೋಚನ ಚಕ್ರದಿಂದ ||
 ಬೆಂಬತ್ತಿ ಮುನಿಯ ಶಾಪವ ಪರಿಹರಿಸಿದ | ಕಂಬು ಚಕ್ರಧರ ಹರಿಯೆಂ
 ಬುದ ಕೇಳಿ || ೫ || ಭಲ ಬೇಡ ರಾಮನ ಲಲನೆಯ ಬಿಡು ಯೆಂದು |
 ತಲೆಹತ್ತರವಗೆ ಪೇಳಲು ತಮ್ಮನ || ಬಳಲಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಲವ ನಿನ್ನ
 ಮೊರೆಹೋಗೆ | ಸಲೆ ವಿಭೀಷಣಗೆ ಲಂಕೆಯನಿತ್ತುದ ಕೇಳಿ || ೬ || ಸುರ
 ನರ ನಾಗಲೋಕದ ಭಕ್ತಜನರನ್ನು | ಪೊರೆಯಲೋಸುಗ ವೈಕುಂಠ
 ದಿಂದ || ಸಿರಿಸಹಿತಲೆ ಬಂದು ಶೇಷಾಚಲದಿ ನಿಂದ | ಪುರಂದರವಿಠಲ
 ನಿನ್ನಯ ಚರಣವ ಕಂಡು || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೪೯. ರಾಗ ಕಾಂಜೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನೆಚ್ಚದಿರು ಬೆಕ್ಕು ನೆವ ನೋಡುತ್ತಿದೆ | ಎಚ್ಚತ್ತಿರೆಚ್ಚತ್ತಿರೆಲೊ ರಾಮುಗ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಒಂಬತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಪಂಜರವನ್ನೈದಿದೆ | ಕಂಭವಿಲ್ಲ ಕದವು
 ಮೊದಲೆ ಇಲ್ಲ || ಎಂಭತ್ತುಸಾವಿರ ಸಂದುಗಂಟಿನ ಗೂಡ | ನಂಬಿ ನೀ
 ಕೆಡದಿರೊ ಎಲೊ ರಾಮುಗ || ೧ || ಮುನಿವರು ಐವರು ಮೋಹಿಸುವ
 ರಾರು ಮಂದಿ | ಮನ ಕಾಕುಗೊಳಿಸುವರೆಂಟು ಮಂದಿ || ಇನಿತು ತಿಳಿದು
 ಹಿಂದು ಮುಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ | ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಡದಿರೊ ಎಲೊ ರಾಮುಗ || ೨ ||
 ಸತಿಸುತರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹಿತರಿಗೆ ಬೇಕೆಂಬ | ಅತಿ ಲೋಭತನ ಬೇಡ ಎಲೊ
 ರಾಮುಗ || ಕ್ಷಿತಿಪುರರೆಂಬ ಭೂಮಿಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಮುಂದಣ | ಪಥಕೆ ಸಾಧನ
 (ಗಂಟಿನು) ಮಾಡಿಕೋ ರಾಮುಗ || ೩ || ಹೊನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು
 ಎಂಬ ಮೋಹದೊಳಿದ್ದು | ಬಣ್ಣಗೆಡಲಿಬೇಡ ಎಲೊ ರಾಮುಗ || ಸುಣ್ಣವ
 ಸುಡುವಂತೆ ಸುಡುತಿದೆ ಬೆಕ್ಕು ನಿನ್ನ | ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆಚ್ಚತ್ತಿರೆಲೊ ರಾಮುಗ ||
 || ೪ || ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನೆಚ್ಚದಿರು ಈ ಪಂಜರವನು ನೀ | ಉರವಣಿಸುತ

ಬೆಕ್ಕು ನೋರೆಯುತ್ತಲಿದೆ || ಪರಮ ಕೃಪಾಳು ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ |
ನೆರೆನಂಬಿ ಸುಖಿಯಾಗರೆಲೊ ರಾಮುಗ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ತಾಳ.

ಪ್ರಿಂಗನೆಯರೆಲ್ಲ ನೆರೆದು ಚಪ್ಪಾಳಕ್ಕುತ ದಿವ್ಯ | ಮಂಗಳ ನಾಮವ
ಪಾಡಿ ರಂಗನ ಕುಣಿಸುವರು || ಪಲ್ಲ || ಪಾಡಿ ಮಲ್ವರಿ ಭೈರವಿ ಸಾರಂಗಿ
ದೇಶಿ | ಗುಂಡಕ್ರಿಯ ಗುಜ್ಜರಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ರಾಗದಿ || ತಂಡತಂಡದಲಿ
ನೆರೆದು ರಂಗನ ಉಡಿಯ ಘಂಟೆ | ಘಣ್ಣುಣ್ಣುಣ್ಣು ಘಣಿರೆಂದು ಹಿಡಿದು
ಕುಣಿಸುವರು || ೧ || ತಿತ್ತಿರಿ ಮೌಳಿ ತಾಳದಂಡಿಗೆ ಮದ್ದಲೆ | ಉತ್ತಮದ
ಶಂಖ ಶಬ್ದ ನಾದಗಳಿಂದ || ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿ ನಾರಿಯರು ತಥೈತಥೈಥಾ
ಯೆಂದು | ಅರ್ಥಿಯಿಂದ ಕುಣಿಸುವರು ಪರವಸ್ತುವ ಹಿಡಿದು || ೨ ||
ಕಾಮಿನಿಯರೆಲ್ಲ ನೆರೆದು ಕಂದನಾಟಗಳನಾಡಿ | ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಿಗಿಬಿಗಿ
ದಸ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಿ || ಕಾಮಿತ ಫಲವೀವ ಭಕುತ ಜನರೊಡೆಯ | ಸ್ವಾಮಿ
ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನ್ನ | ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೧. ರಾಗ ನಾದನಾನುಕ್ರಿಯೆ, ತಾಳ.

ಈಸಲಾರೆನೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲಿ | ಲೇಸುಕಾಣೆನೆ ಇದರಲ್ಲಿ | ಹೇ ಸಖಿಯೆ
ಕೇಳೆ || ಪಲ್ಲ || ಅತ್ತಿಗೆಯರು ಅತಿ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಯರಮ್ಮ | ಎಡಿಬಿಡದೆ
ಯೆನ್ನ | ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕಾದಿಹರೆ ನೋಡಮ್ಮ | ಅವರಂತೆ ಯೆನ್ನ |
ಚಿತ್ತದಲಿ ತಿಳಿದಿಹರೆ ಕೇಳಮ್ಮ | ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಮ್ಮ | ಒತ್ತಿ ಆಳುವರಲ್ಲೇ
ದುಷ್ಯಮ | ಜೊತೆ ಹಾಕಿದ ಬ್ರಹ್ಮ || ೧ || ದುರುಳರಾರ್ವರು ಭಾವ
ಮೈದುನರೆ | ಇನ್ನೆಂಟು ಮಂದಿ | ಕೊರಳ ಕೊಯ್ವ ಮಲನುಕ್ಕಳು
ಇರುತಾರೆ | ಇನ್ನತ್ತ ಮಂದಿ | ನೆರೆದು ಕೂಡಿ ಕರೆಕರೆಯ ಮಾಡುವರೆ |
ನಾ ಏವರಿಸಲಾರೆ | ಸರಿಬಾರದ ವಗತನ ಹಗರಣವೆ | ಹೇ ಸಖಿಯೆ
ಕೇಳೆ || ೨ || ಮಾವನೆಂಬುವನು ಮಾಡಿಗನಂತಿಹನೆ | ನಾ ಮಾಡಲಿ

ನ್ನೇನೆ । ರೂವರೂವಕೆ ನೋವನು ನುಡಿಯುವನೆ । ಬಹು ತಾಮಸಿ
ಕಾಣೆ । ತಾವು ಕದಲದೆ ಕುಳಿತಿಪ್ಪನು ಜಾಣೆ । ಬೈದರೆ ಫಲವೇನೆ । ಅವ
ಬಗೆಯಲಿ ಎನಗೆ ಸುಖ ಕಾಣೆ । ಹೇ ಸಖಿಯೆ ಕೇಳೆ ॥ ೩ ॥ ಪತಿಯಾದರೆ
ಪರದೇಶಿಯಂತಿಹನೆ । ಒಂದರೆಘಳಿಗಾದರು । ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮಾತಾ
ಡುವ ಸುಖ ಕಾಣೆ । ಇವರೆಲ್ಲರ ತಪ್ಪಿಸಿ । ಸುತರ ಪಡೆವ ಸುಖವಿಲ್ಲೆ
ನಿನ್ನಾಣೆ । ಪುತಿದೋರದೆ ಎನಗೆ । ನುತಿಸುವೆ ಬೇಗದಿ ಪತಿಯೊಳು ನೀ
ಪೇಳೆ । ಹೇ ಸಖಿಯೆ ಕೇಳೆ ॥ ೪ ॥ ಕೋಪವು ಬಹಳ ಕುಲಗೇಡಿ ಅತ್ತಿಗೆ ।
ನಾ ಮಾಡಲಿನ್ನೇನೆ । ಪಾಪಕ್ಕಂಜಳು ಪೂರೈಸಳು ಕೊನೆಗೆ । ಬಹು
ಪಾಪಿ ಕಾಣೆ । ತಾಪಸರೆಂದರೆ ಆಗದು ಇವಳಿಗೆ । ಅವಿವೇಕಿ ಈಕೆ ।
ಶ್ರೀಪತಿ ಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ನೀ ಪೇಳೆ । ಹೇ ಸಖಿಯೆ ಕೇಳೆ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೫೨. ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎರಡೂ ಒಂದಾಗದು ರಂಗ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಎರಡು ಒಂದಾಗದು ಎಂದೆಂದಿಗು
ರಂಗ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಒಂದು ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು । ಒಂದೆ ಗೂಡಿ
ನಲ್ಲಿ ಇರ.ತಿಹುವು ॥ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಫಲಗಳನುಂಬುದು ಮ । ತೊಂದು
ಫಲಗಳನುಣ್ಣುದು ರಂಗ ॥ ೧ ॥ ಹಲವು ಕೊಂಬೆಗೆ ಒಂದು ಹಾರಿತು
ಒಂದು । ಹಲವು ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾರಲರಿಯದು ॥ ಹಲವನೆಲ್ಲ ಒಂದು
ಬಲ್ಲುದು ಒಂದು । ಹಲವನೆಲ್ಲವ ಅರಿಯದು ರಂಗ ॥ ೨ ॥ ನೂರೆಂಟು
ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾರಿತು ಅದು । ಹಾರಿ ಮೇಲಕ್ಕೇ ವಾರಿತು ॥ ವಾರಿ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ನಿಮ್ಮನು । ಸೇರಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿತು ರಂಗ ॥ ೩ ॥

೧೫೩. ರಾಗ ನಾದನಾಮಾಕ್ರಿಯೆ, ಏಕತಾಳ.

ಜಿಂಗಮರು ನಾವು ಜಗದೊಳು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಜಿಂಗಮರು ನಾವು ಲಿಂಗಾಂಗಿ
ಗಳು । ಮಂಗಳವಂತರು ಭವಿಗಳೆಂತೆಂಬಿರಿ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಹರಗುರು
ದೈವ ಕೇಶವ ನಮ್ಮ ಮನೆದೈವ । ವರದ ಮೋಹನ ಗುರು ಶಾಂತೇಶ ॥
ಹರಗುರು ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದ ಪರವಾದಿಯು । ರೌರವ ನರಕದಿ ಮುಳು

ಗುವುದೆ ಸಿದ್ಧ || ೧ || ವಿಭೂತಿ ನಮಗುಂಟು ವಿಶ್ವೇಶ ನಮಗುಂಟು | ಶೋಭನ ನಾಮ ಮುದ್ರೆಗಳುಂಟು || ಶ್ರೀಭಾಗಿರಥಿಯಗಣಿತ ಮಜ್ಜನ ವುಂಟು | ಸೌಭಾಗ್ಯವೀನ ಮಹಂತನ ಮಠದವರು || ೨ || ವಿರಕ್ತರು ನಾವು ಶೀಲವಂತರು ನಾವು | ವೀರಭದ್ರ ಪ್ರಿಯಭಕ್ತರು ನಾವು || ಕಾರಣ ಕರ್ತ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ | ಕಾರುಣ್ಯಕೆ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರರು ನಾವು || ೩ ||

೧೫೪. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಿಣ್ಣಿಸಲಳನೆ ನಿನ್ನ ವೆಂಕಟರನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಬಿಣ್ಣಿಸಲಳನೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ದೇವ | ಪನ್ನಂಗಶಯನ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಡೆಯನೆ ದೇವ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಸಮ ಸಾಹಸಿ ಸೋಮಕನೆಂಬ ದನುಜನು | ಶಶಿಧರನ್ವರದಿ ಶಕ್ರಾದ್ಯರಿ ಗಳುಕದೆ | ಬಿಸಜಸಂಭವನ ಠಕ್ಕಿಸಿ ನಿಗಮವ ಕದ್ದು | ವಿಷಧಿಯೊಳಡ ಗಿರಲಾಗ ಬಂದಮರರು || ವಸುಧೇಶ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆನಲವನ ಮ | ದಿ೯ಸಿ ವೇದಾವಳಿಯ ತಂದು | ಮೆರೆದೆ ದಶ | ದಿಸೆಯೊಳು ಬ್ರಹ್ಮಗಂದು | ವೇದವ ಕರು | ಣಿಸಿದೆ ಕಂಜಾಕ್ಷ ಕೇಶವ ದಯಾಸಿಂಧು || ೧ || ಇಂದ್ರಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳು ದೈತ್ಯ | ವೃಂದವೊಂದಾಗಿ ಮತ್ತರವ ಮರೆದು ಕೂಡಿ | ಬಂದು ನೆರೆದು ಮುರಹರ ನಿನ್ನ ಮತದಿಂದ | ಮಂದ ರಾದ್ರಿಯ ಕಡಗೋಲ ಗೈದತುಳ ಫ || ಣೇಂದ್ರನ ತನು ನೇಣಿನಂದದಿ ಬಂಧಿಸಿ | ಸಿಂಧು ಮಧಿಸುತಿರಲು | ಘನಾಚಲ | ವಂದು ಮುಳುಗಿ ಪೋಗಲು | ಬೆನ್ನಂತು ಮು | ಕುಂದನೆ ಸಲಹಿದೆ ಸುರರು ಪೊಗಳಲು || || ೨ || ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ಕನಕಾಕ್ಷನೆಂಬಸುರ ನಿ | ಮೊಳು ಸೆಣೆಸುವೆ ನೆಂದು ತವಕದಿಂದಲಿ ಬಂದು | ಬಲದ ಕಡುಹಿನಿಂದಲಿ ಚೋರತನ ದಿಂದ | ಇಳೆಯ ಕದ್ದು ರಸಾತಳದೊಳಗಿರೆ ನಿನ್ನ || ಪೊಳೆವ ಕೋರೆಗ ಳಿಂದ ತಿವಿದು ಕೊಂದವನ | ಪುಳಿಸಿ ದಿಂಡುಗೆಡಹಿ | ಬೇಗದಿ ಅವನ | ಬಲವ ಕೆಡಿಸಿ ಮಡುಹಿ | ಈ ಮಹೀ | ಲಲನೆಯ ಕೈಕೊಂಡೆ ಸುರರನ್ನು ಸಲಹೀ || ೩ || ಹಗಲಿರುಳಳಿವಿಲ್ಲ ಕನಕಕಶಿಪು ತನ್ನ | ಮಗನ ಹರಿಯ ತೋರೆಂದವನ ಬಾಧಿಸುತಿರೆ | ಚಿಗಿದು ಕಂಭವನೊಡೆದಧಿಕ ರೋಷಾಗ್ನಿ

ಕಾ | ಬೋಗಿ ಸೂಸಿ ಗಗನಮಂಡಲ ಧಗಧಗಧಗ || ಧಗಿಸೆ ಪ್ರಜ್ವಾಲೆ
ಯುಗುಳಿ ಹಿರಣ್ಯಕನ ಕೂ | ರುಗುರಂದೊಡಲ ಸೀಳಿ | ರಕ್ತವ ಚೆಲ್ಲಿ |
ಬಗೆದು ಕರುಳಮಾಲೆ | ಧರಿಸಲು ನರ | ವ್ಯಗರೂಪ ತ್ರಾಹಿಯೆಂದನು
ಶಶಿಮೌಳಿ || ೪ || ಕುಲಿಶಧರನ ಗೆದ್ದು ಕುವಲಯದಲಿ ಭುಜ | ಬಲ
ವಿಕ್ರಮನು ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳುನ್ನತಿಯಿಂದ | ಬಲು ವಾಜಿಮೇಧ ಗ್ರಿಯಲು
ವಟುವೇಷವ | ತಳೆದು ತ್ರಿಪಾದ ಭೂಮಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ | ಬಲಿಯು
ಹಮ್ಮನು ಮುರಿಯಬೇಕೆಂದವನು ಕೊಟ್ಟ | ನೆಲನ ಈರಡಿ ಮಾಡಿದೆ |
ಚರಣವನೆತ್ತಿ | ಜಲಜಜಾಂಡವನೊಡೆದೆ | ಉಂಗುಷ್ಟದಿ | ಸುಲಲಿತ
ಸುಮನಸನದಿಯನ್ನು ಪಡೆದೆ || ೫ || ಪೊಡವಿಪರೋಳಗಗ್ಗಲೆಯ ಕಾರ್ತ
ವೀರ್ಯ | ಕಡುಧೀರ ದೇವ ದೈತ್ಯರಿಗಂಜದವನ ಬೆಂ | ಬಿಡದೆ ಸಂಗ್ರಾ
ಮದೊಳಧಿಕ ಸಮರ್ಥನ | ಹೊಡೆದು ತೋಳ್ಳ ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿದಾಗಸ
ದಳ || ೬ || ವೃಡ ಮುಖ್ಯ ದೇವಸಂತತಿ ನೋಡೆ ಕ್ಷತ್ರೀಶ | ಪಡೆಯ ನೆಲಕೆ
ಸವರಿ | ಮಾತೆಯ ತಲೆ | ಕಡಿದು ತಪ್ಪತಿಗೆ ತೋರಿ | ಪಿಡಿದೆ ಗಂಡು |
ಗೊಡಲಿಯ ಕರದಲಿ ಬಿರುದ ಘನ ಶೌರಿ || ೭ || ದಶರಥರಾಜ ಕೌಸಲ್ಯರ
ಮಗನಾಗಿ | ಋಷಿ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಧ್ವರವ ರಕ್ಷಿಸಿ ಘನ | ವಿಷಕಂಠ
ಧನುವ ಖಂಡಿಸಿ ಜಾನಕಿಯ ತಂದು | ತ್ರಿಶಿರ ದೂಷಣ ಖರರಳಿದು
ವಾಲಿಯನೊಂದು || ೮ || ನಿಶಿತ ಶಸ್ತ್ರದಿ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಾಗರವ ಬಂ | ಧಿಸಿ
ಲಂಕೆಯ ದಹಿಸಿ | ರಾವಣ ರಕ್ತಸನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ | ವಿಭೀಷಣ | ಗೊಸೆದು
ಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿ ಮೆರೆದೆಯೊ ಸಾಹಸಿ || ೯ || ದೇವಕಿ ವಸುದೇವರಲಿ ಜನಿಸಿ
ಲೋಕ | ಪಾವನಗೈದು ಪನ್ನಗನ ಹೆಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ | ಗೋವಳರ ಸಲಹೆ
ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯೆತ್ತಿ | ಮಾವ ಕಂಸನ ಕೊಂದು ಮಲ್ಲರ ಮರ್ದಿಸಿ
ಸತ್ಯ || ೧೦ || ಭಾಮೆಗೆ ಸುರತರುವನು ಕಿತ್ತು ತಂದಿತ್ತು | ತಾವರೆದಳ ಸುನೇತ್ರ |
ತ್ರಿಭುವನ | ಪಾವನ ಚರಿತ್ರ | ಶ್ರೀರುಗ್ಮಣಿ | ದೇವಿ ಮನೋಹರ ಸುಲ
ಲಿತ ಗಾತ್ರ || ೧೧ || ದುರುಳ ದಾನವರುಗಳಂದು ಖೇಚರದೊಳು | ಹರಿ
ಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಳವಡದೆ ಮು | ಪುರವ ರಚಿಸಿ ಮೂರು ಜಗಕುಪ
ಹತಿ ಮಾಡು | ತಿರೆ ಅನುಪಮ ರೂಪದಿ ನಿಂದು ದೈತ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ || ೧೨ || ಯರ

ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವ ಭಂಗವ ಮಾಡಿ ಮು । ಪುರವನಳದ ನಿಸ್ಸೀಮ । ಅಖಿಳ ಶ್ರುತಿ । ಯರಸಿ ಕಾಣದ ಮಹಿಮ । ಸಾಮಾಜರಾಜ । ವರದ ಸುಪರ್ಣಾ ವಾಹನ ಸಾರ್ವಭೌಮ ॥ ೯ ॥ ಮಣಿಮಯ ಖಚಿತಾಭರಣದಿಂದೆಸೆವ ಲ । ಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ದಿವ್ಯ ವಾಜಿಯನೇರಿ ರಣದೊಳು । ಕುಣಿವ ಮಿಸೆ ಕೋರೆ ದಾಡೆ ಭೀಕರ ಘೋರ । ಬಣಗು ದೈತ್ಯರ ತಲೆ ಕಡಿದು ಎಸೆವ ಭೂತ ॥ ಗಣಕಾಹುತಿಯಿತ್ತು ಭೂಭಾರವಿಳುಹಿದೆ । ರಣಭಯಂಕರ ಪ್ರಚಂಡ । ಮೂರ್ಛಗದೊಳ । ಗೆಣೆಗಾಣೆ ನಿನಗುದ್ಧಂಡ । ಕಲ್ಪಿ ದಿನ । ಮಣಿ ಕೋಟಿತೇಜ ದುಷ್ಕೃತ ಕುಲಖಂಡ ॥ ೧೦ ॥ ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನೆ ಚಿನ್ನುಮಯರೂಪ ದೇ । ಪೋತ್ತಮ ವರ ಶಂಖಚಕ್ರ ಗದಾಂಬುಜ । ಉತ್ತಮಾಂಗದ ಮಣಿ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲ ಪ್ರಭೆ । ವ್ಯಕ್ತ ಕೌಸ್ತುಭ ಪೀತಾಂಬರ ಕಟಿಸೂತ್ರ ಶ್ರೀ ॥ ವತ್ಸಲಾಂಭನ ಕೇಯೂರ ಕಂಕಣಭೂಷ । ನಿತ್ಯ ವೈಕುಂಠವಾಸ । ನಾಗಿಹ ಪುರು । ಪೋತ್ತಮ ಶ್ರೀನಿವಾಸ । ಪುರಂದರವಿಠಲ ತಿರುಮಲೇಶ ಪಾಹಿ ಸರ್ವೇಶಾ ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೫೫. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ತಾಳ.

ಮನವೆ ಚಂಚಲಮತಿಯ ಬಿಡು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಮ್ಮ । ವನಜನಾಭನ ಭಜನೆಯ ಮಾಡು ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಬಡಮನುಜಗೆ ಬಾಯಬಿಡುತ ದೈನ್ಯ ದಲವನ । ಅಡಿಗಳೆರಗಲು ಕಡೆವುದೇನೊ ॥ ಕಡಲಶಯನ ಜಗದೊಡೆ ಯನ ನೆನೆಯೆ ಕೈ । ಪಿಡಿದು ಸಲಹುವನು ಬಿಡದಲೆ ಅನುಗಾಲ ॥ ೧ ॥ ಬಲ್ಲಿದ ಭಜಕರ ಬಲ್ಲವ ಬಲುಸಿರಿ । ಉಳ್ಳನು ಕರುಣೆಯು ನಲ್ಲನಿರೆ ॥ ಕ್ಷುಲ್ಲಕರನು ಕಾಯೆ ಸಲ್ಲದೆಂದೆಂದಿಗು । ನಿಲ್ಲು ಹರಿಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲ ಣಿಸದೆ ॥ ೨ ॥ ಮುಗಿಲು ಮೇಲೆಗೆಡೆ ಅಗಣಿತ ಆಪ । ತ್ತುಗಳು ಬಂದಡ ರಲು ನಗುತಲಿರು ॥ ಜಗದುದರನ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಮೊ ನಮೋ ಎಂದು । ಪೊಗಳುತ್ತ ಬಾಳಫಗಳನು ಗಣಿಸದಲೆ ॥ ೩ ॥ ಆವಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇವ ನಿಚ್ಚೆಯಿಂದ । ಆವಾವದು ಬರೆ ಸುಖವೆ ಎನ್ನು ॥ ಶ್ರೀವರ ಅನಾದಿ ಜೀವರ ಕ್ಲುಪ್ತದಂತೆ । ಈವನು ನಿಜಸ್ವಭಾವ ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯ ॥ ೪ ॥ ಕೇಶ ವಾಚ್ಯತ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುರಾರಿ । ದೋಷರಹಿತ ಕ್ಲೇಶನಾಶನನೆಂದು ॥

ನೋಸಗೊಳಪ ಭವಪಾಶವ ಖಂಡಿಸ . ಶ್ರೀಶ ಪುರಂದರವಿಠಲನು
ಜಗಕಿರೆ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೫೬. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಅಟತಾಳ.

ಯಾಕೆ ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುವೆ . ಕೃಷ್ಣ . ನೀ ಕರುಣಾಕರನಲ್ಲವೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನೀನಲ್ಲವೆ . ಕೃಷ್ಣ . ಚಿತ್ಸುಖದಾತ ನೀನಲ್ಲವೆ ||
ಅತ್ಯಂತ ಅಪರಾಧಿ ನಾನಾದಡೇನಯ್ಯ . ಇತ್ತಿತ್ತ ಬಾಯೆನ್ನಬಾರದೆ
ರಂಗ || ೧ || ಇಂದಿರೆಯರಸ ನೀನಲ್ಲವೆ . ಬಹು . ಸೌಂದರ್ಯನಿಧಿ
ನೀನಲ್ಲವೆ || ಮಂದಮತಿ ನಾನಾದಡೇನು ಕೃಪಾ . ಸಿಂಧು ನೀ ರಕ್ಷಿಸ
ಬಾರದೆ ರಂಗ || ೨ || ದೋಷಿಯು ನಾನಾದಡೇನಯ್ಯ . ಸರ್ವ . ದೋಷ
ರಹಿತ ನೀನಲ್ಲವೆ . ಘಾಸಿ ಯಾತಕೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ಸಲಹಯ್ಯ . ಶೇಷ
ಶಾಯಿ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೭. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಸ್ವಲ್ಪದೊ ಕೃಷ್ಣ ಸಲ್ಲದೋ || ಪಲ್ಲ || ಸಿರಿ . ವಲ್ಲಭ ಇದ ನೋಡಿ ಪಾಲಿಸ
ಬೇಕೊ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿದ ಪೈರನ್ನು . ಮತ್ತೆ
ತುರುವಿಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಿಸುವುದು || ೧ || ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನಿಕ್ಕಿ ಸದನವ
ಸಾಧಿಸಿ . ಪಾವಕನುರಿಗೆ ನೀನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವುದು || ೨ || ಕುಶಲದಿ
ಬಣ್ಣಿಸಿ ಬರೆದು ಚಿತ್ತಾರವ . ಮಸಿ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿ ನೀ ಕೆಡಿಸುವುದು ||
|| ೩ || ಬಲು ಕಾಲ ಮುದ್ದಿಸಿ ಕಲಿಸಿ ಮಾತುಗಳ . ಗಿಳಿಯ ಸಾಕಿ ಬಾವು
ಗಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು || ೪ || ಕರುಣಿಸು ಗುರು ಪುರಂದರವಿಠಲ ನಮ್ಮ .
ಹಿರಿದು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕಿರಿದು ಮಾಡುವುದು || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೫೮. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಲಗ್ನಿಯೋ ವೈಕುಂಠ ಲಗ್ನಿಯೋ || ಪಲ್ಲ || ಒಗ್ಗಿಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯೊಡನಾಡೊ
ಸುಜನರ್ಗೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸುಸಾರವೆಂಬೋದು ಸದರವಲ್ಲವೆಂದು . ಸಂಶ

యవేంబోదు ఇనితిల్లదే || కంసన తన్న మనేయోలు నేమిసి |
 కంసారియేడేయోలు కడున్నేకమాళ్ళగే || ౧ || మాయాపాశవ
 కళేదు మదమత్సరవళిదు | కాయవు స్థిరవల్లవేందు తిళిదు ||
 న్యాయ విూరదే అన్యాయకే సేరదే | కాయజపితనోలు కడు
 న్నేకమాళ్ళగే || ౨ || భ్రమధ్యదేడేయోలు నాసికాగ్రదోలు |
 నేమదింద దృష్టియ నిల్లిసి || ప్రేమది పురందరవిరలన భజిసూత |
 భూమియోళి క బుద్ధివంత మనుజుగే || ౩ || శ్రీః ||

౧౫౯. రాగ కాంబోధి, ఆదితాళ.

రంగ బంద మనేగే శృంగార నోడిరొ | హింగదంథ బడతన
 భంగవాగి హోయితో || పల్ల || హోత్తారేద్దు హోగి పరర భృత్య
 నాగి దుడిదరే | తుత్తు అన్న కాణదే నా హోత్తు కళేదేనో ||
 ఇత్తలాగి రంగ బరలు సుత్తికొండ బడతన | ఎత్తల్లొయితో
 ఏనాయితో కాణబారదు || ౧ || మనాభిమానవ బిట్టు నానా
 రణ్య తిరుగదరే | గేణు అరివే లుట్టేనేనలు హుట్టు దోరేయదు ||
 దానవాంతక రంగ బరలు నానా పరి పటివాళి | తానే బందు
 మనేయోలు నిధానవాయితో || ౨ || హుట్టేద్దు మోదలు నానా
 మేట్టు తుళిదే దేశవేల్ల | ఇట్టేనేందరే సోట్టికివిగే ఘట్టిమూరువు
 కాణేనో || విట్టల మనేగే బరలు సృష్టియోళిగిల్లదంథ | అష్ట
 సౌభాగ్యగళ మేట్టు తుళిదేనో || ౩ || హిండు బంధు బళగదోలు
 ఖండ మణ్ణు మాడిదరే | దిండేయళొబ్బళ తందు దండే కట్టరొ ||
 పుండరీకాక్షను బరలు భూమండలదోళిల్లదంథ | కేందర భో
 గకే ప్రచండనాదేనో || ౪ || హిందే రంగన భజిసదే అనేక భంగవ
 పట్టి | ముందే రంగన భజిసలు సుశృత ఫలవు || తందే పురందర
 విట్టలన్న హేంది భజిసలాగి | బందన భాగ్యద సిరి లళుమియ
 నోడగొడి || ౫ || శ్రీః ||

೧೬೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಸುಮ್ಮನಿರು ಸುಮ್ಮನಿರು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ || ಪಲ್ಲ || ಈ ಮಹಿಯೊಳತಿ
ಶಯದ ಗುಮ್ಮ ಬಂದಿದಕೋ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಐದು ಮುಖ ಮತ್ತೆ ಮೂ
ರೈದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ | ಐದು ಮುಖದೊಳಗ್ಗಿ ಕಿಡಿ ಉದುರಿಸಿ || ಐದೆ
ರಡು ತೋಳುಗಳ ನೀಡಿ ಒಲಿದಾಡಿಸುತ | ಐದುಬಾಣನ ಗೆದ್ದ ಗುಮ್ಮ
ಬಂದಿದಕೋ || ೧ || ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡು ತ್ರಿಶೂಲದ |
ಮೇಲೆ ಹೆಣಗಳ ಚುಚ್ಚಿ ಒಲಿದಾಡುತ || ಕಾಲಭೈರವನ ಕಾವಲನಿರಿಸಿ
ಮರುಳುಗಳ | ಓಲಗದಿ ತಲೆಬಾಗಿಲಲಿ ಬಂದನಿದಕೋ || ೨ || ಮುದಿ
ಎತ್ತನೇರಿ ಮೈಯೊಳು ಬೂದಿಯನು ಪೂಸಿ | ಮದನಾರಿಯೆಂಬಂಥ
ಬಲು ಭೂತವು || ಹೃದಯದಲಿ ನಿನ್ನ ನೋಡುವೆನೆಂಬ ಧ್ಯಾನದಲಿ |
ಒದಗಿ ಬಂದೈದಾನೆ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬೧. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಹಂಪಾದವಿರಲಿಕ್ಕೆ ಪರದೈವಂಗಳಿ | ಗೆರಗಲೇಕೆ || ಪಲ್ಲ || ವರಮಾಣಿಕ
ವಿದ್ದು ಎರವಿನ ಒಡವೆಯ | ಬಯಸಲೇಕೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪೆತ್ತ ಪಿತನ
ಮಾತು ಕಿವಿಯಲಿ ಕೇಳದ | ಪುತ್ರನೇಕೆ | ಚಿತ್ತ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ತಿರುಗುವ
ಸತಿಯಳ | ಸಂಗವೇಕೆ || ಉತ್ತಮ ಗುರುವನು ನಿಂದನೆ ಮಾಡುವ | ಶಿಷ್ಯ
ನೇಕೆ | ಶಕ್ತಿಹೀನನಾಗಿ ಸರ್ವಜನರ ಕೂಡೆ | ಕ್ರೋಧವೇಕೆ || ೧ ||
ಭಾಷೆಯ ಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪುವ ಪ್ರಭುವಿನೊ | ಇಸೆಯೇಕೆ | ಕಾಸಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾ
ಡುವ ಲೋಭಿಯ | ಗೆಳೆತನವೇಕೆ || ವೇಶ್ಯೆಯ ನೆಚ್ಚಿ ತನ ನಾರಿಯ ಬಿಡು
ವಂಥ | ಪುರುಷನೇಕೆ | ಹಾಸಿಕೆ ಅರಿತು ಕಾಲನೀಡಲರಿಯದ | ಮನುಜ
ನೇಕೆ || ೨ || ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳ್ವು ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡದ | ಮನುಜನೇಕೆ |
ಸನ್ನುತ ವಿದ್ಯವ ಮೆಚ್ಚಲರಿಯದ | ಅರಸನೇಕೆ || ಅನ್ನವನಿಟ್ಟು ಹಂಗಿಸು
ತಿರುವರ | ಬಾಳದೇಕೆ | ಉನ್ನತ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ನೆನೆಯದ | ಜನು
ಮವೇಕೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೨. ರಾಗ ನಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ಅದಿಂದೇನು ಫಲ ಇದಿಂದೇನು ಫಲ | ನಮ್ಮ, ಪುರಂದರವಿಠಲನ
ನಾಮವ ನೆನೆಯದೆ || ಸಲ್ಲ || ಹೃದಯಕಮಲವನು ತೊಳೆಯಲಾರದೆ
ವ್ಯರ್ಥ | ಉದಯಸ್ತಮಾನ ನೀರೊಳು ಮುಳುಗುವರು || ಅದಕಿಂತ
ಸರ್ವದ ನೀರೊಳಗಿರುತಿಪ್ಪ | ಮುದಿಕಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನಯ್ಯ || ೧ ||
ಹಲವು ಕಾಲ ಕಲ್ಲು ನೀರೊಳಗಿದ್ದರೇನು | ಬಲು ನೆನೆದವ್ಯತ ಶಿಲೆಯಾ
ಗುವುದೆ || ಕರದಲಿ ಜಪಮಾಲೆ ಮಣಿಗಳನೆಡೆಸುತ | ಪರನಿಂದೆ ಬಾಯಲಿ
ಮಾಡುವರಯ್ಯ || ೨ || ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವರು ಆಸನ ಹಾಕುವರು |
ಮೌನದಿ ಚಪ್ಪಾಳಿಟ್ಟು ಹಕ್ಕಿ ಬೆದರುವಂತೆ || ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚುವರು
ಮೂಗನ್ನೆ ಹಿಡಿದರು | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವ ನಿಲ್ಲಿಸಲರಿಯರು ವ್ಯರ್ಥ || ೩ ||
ನೆಮವನು ತಾಳುವರು ದಾನವ ಮಾಡುವರು | ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮದ
ಮತ್ಸರ ಬಿಡದೆ ಇಂಥಾ ನಾಯಿಕುನ್ನಿಗಳ ಕಂಡೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ |
ಕಾಶಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಫಲವೇನಯ್ಯ || ೪ || ಮೂರು ಜೋಡಿ ವನ
ಮಾಲೆಯು ಕೊರಳೊಳು | ಜೋಗಿಣಿಯ ಕವಡೆಯ ಸರದಂತೆ ||
ಮೂರಾರು ಪುರಾಣ ತಿರುವಿ ಹಾಕುವರು | ಮಾರಸಿತನ ಮನಮುಟ್ಟಿ
ಭಜಿಸದೆ ವ್ಯರ್ಥ || ೫ || ಹಸಿವಾಯಿತೇಳು ದೇವರ ತೊಳೆಯೆಂಬರು |
ಹಸನಾಗಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸರು || ಹೊಸ ಹಾವಿನಬುಟ್ಟಿಯಂತೆ
ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು | ವಸುಧೆಯೊಲ್ಲಾರುತಿ ಅಟವಾಡುವರು || ೬ ||
ಸರಧನ ಪರಸತಿ ಪರನಿಂದೆಗಳುಕುತ | ತೊರೆಯೊಳು ಮಿಂದರೆ ದುರಿತ
ಪೋಗುವುದೆ || ಸರುವವ ತೊರೆದು ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನಮಾಡಲು | ವರವ
ಕೊಡುವ ನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೭ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೩. ರಾಗ ನಾಟಕುರಂಜಿ (ಕಮಾಚು), ಅಟಿತಾಳ.

ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ರಾಮ | ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ
ರಾಮ || ಸಲ್ಲ || ರಾವಣನ ಮೂಲಬಲ ಕಂಡು ಕಪಿಸೇನೆ | ಆವಾಗಲೆ
ಬೆದರಿ ಓಡಿದವು || ಈವೇಳೆ ನರನಾಗಿ ಇರಬಾರದೆಂದೆಣಿಸಿ | ದೇವ

ರಾಮಚಂದ್ರ ಜಗವೆಲ್ಲ ತಾನಾದ || ೧ || ಅವನಿಗೆ ಇವ ರಾಮ ಇವನಿಗೆ
ಅವ ರಾಮ | ಅವನಿಯೊಳೆಪರಿ ರೂಪವುಂಟೆ || ಲವಮಾತ್ರದಿ ಅಸುರ
ದುರುಳರೆಲ್ಲರು | ಅವರವಹೋಡೆದಾಡಿ ಹತರಾಗಿ ಪ್ರೇದರು || ೨ ||
ಹನುಮದಾದಿ ಸಾಧುಜನರು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು | ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿದರು
ಹರುಷದಿಂದ || ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲರಾಯನು | ಕೊನೆಗೊಡೆ
ಯನು ತಾನೊಬ್ಬನಾಗಿ ನಿಂತ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಪ್ರವನಾವನಿಗಾದ ಅವನಿಯೊಳಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ
ಯಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅವ ತಂದೆಯು ಸಲಹಿದನು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ |
ಅವ ತಾಯಿಯು ಸಲಹಿದಳು ಧೃವನ || ಅವ ಸಹೋದರನು ಈಡೇರಿ
ಸಿದ ವಿಭೀಷಣನ | ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ || ೧ || ಅವ
ಬಾಂಧವ ಕಾಯ್ದನಂದು ಕರಿರಾಜನ | ಅವ ಪತಿ ಕಾಯ್ದ ದ್ರೌಪದಿ
ಮಾನವ || ಅವ ಸಖನಾದ ಪಾಂಡವರ ಆಪತ್ತಿಗೆ | ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ
ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ || ೨ || ಅವನಾಧಾರ ಅಡವಿಯೊಳಿರುವ ವೃಗ
ಗಳಿಗೆ | ಅವನಾಶ್ರಯ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳಿಗೆ || ಅವ ಪೋಷಕನು ಗರ್ಭದ
ಲಿದ್ದ ಶಿಶುಗಳಿಗೆ | ದೇವ ಗುರುಪುರಂದರವಿಠಲನಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ || ೩ ||

೧೬೫. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಕೊಂಡಿ ಅಡಲೊಲ್ಲರೇ | ಅಮ್ಮಯ್ಯ ಎನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಕೇಡಿಗನಿವ
ಕೊಲ್ಲುವನೆಂತೆಂದೆನ್ನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಸಿದಳುತಿರೆ ಮೊಲೆಯೊಡಬಂ
ದಸುರೆಯ | ಅಸುವ ಹೀರಿದ ಮಾರಿ ಶಿಶುವೆಂತೆಂದೆನ್ನ || ೧ || ತನ್ನ
ತಾಯಿಯ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಅಣ್ಣನ | ಕೊಂದನಿವನನ್ನರ ಬಿಡುವನೆ ಎಂ
ದೆನ್ನ || ೨ || ಮಕ್ಕಳೊಳಗೆ ಬಲು ಹೆಚ್ಚಿದ ಬಲವಂತ | ಸಿಕ್ಕಿದ ಪುರಂದರ
ವಿಠಲನೆಂತೆಂದೆನ್ನ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮದ್ಭೀಮಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬೬. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ತೋಳಲದಿರು ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ | ಪರಮಾತ್ಮ | ನೋಳ ಕಂಡು ಸುಖಿಸೊ
ಮನವೆ || ಪಲ್ಲ || ಲಿಪಿಯೊಳಖಿಳವ ಚಿಂತಿಸಿ ಕಡೆಕಡೆಗೆ | ಕಪಿಯಂತೆ
ಎಡೆಯಾಡದೆ ಮನವೆ | ಗುಹಿತದೊಳಗಿದ್ದಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನಿಸಲು | ಅಪರಿ
ಮಿತ ಸುಖಸುಖಿಸುವೆ ಮನವೆ || ೧ || ನಾಗ ನರ ಸುರಲೋಕವ ತಿರು
ತಿರುಗಿ | ಕಾಗೆಯಂತೆಡೆಯಾಡದೆ || ರಾಗದ್ವೇಷವ ತೊಲಗಿಸಿ ಮನದಿ
ಮಧು | ಸೂದನನ ಕಾಣು ಕಂಡ್ಯ ಮನವೆ || ೨ || ಪರರಿಗದ ಸೂಚಿಸ
ದಿರೊ ಸಿದ್ಧಾಂತ | ಪರಮ ತತ್ವವನು ತಿಳಿದು ಮನವೆ || ಗುರುಪುರಂದರ
ವಿಠಲನ ಸ್ಮರಿಸಲು | ಸ್ಥಿರವುಳ್ಳ ಮುಕುತಿಯಹುದೊ ಮನವೆ || ೩ ||

೧೬೭. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ನಿನ್ನ ನಾಮವಿದ್ದರೆ ಸಾಕೊ || ಪಲ್ಲ || ಮುನಿದರೆ ಮುನಿ ನಿನ್ನಾಣೆ
ಶ್ರೀರಾಮಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹೊದ್ದಿದ ಪಾಪವನೆಲ್ಲ | ಭಿನ್ನ | ಭಿದ್ರವ ಮಾಡಿ
ಖಂಡಿಸಿ ಬಿಡುವ || ಎದ್ದರೆ ಸಂಗಡ ಬರುವ | ಎನ್ನ | ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುಂದಕೆ
ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಡುವ || ೧ || ಸಾರೆ ಸಂಗಡ ಬರುವ | ಎನ್ನ | ಸೇರಿದ
ಪಾಪವ ಕೋಪದಿ ತರಿವ || ರ್ನೂಡಿಸಿ ಕರ್ಮವ ಕಳೆವ | ಎನ್ನ | ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡು ಮೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ನಡೆವ || ೨ || ಪರಮಾನಂದವನೀವ | ನಿನ್ನ |
ಸ್ಮರಣೆಯೆಂಬುದು ಎನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವ || ವರಕೊಡುವುದೊಂದು ಭಾವ |
ಈ | ಪರಿ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಪುರಂದರವಿಠಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೮. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನೆನೆಬೇಕು ನೆನೆಬೇಕು ನೆನೆಯಬೇಕಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಮನದ ಚಪಲ
ಬುದ್ಧಿ ಇನ್ನೂ ಬಿಡದಮ್ಮ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಎಡೆಬಿಡದರೆ ನಿನ್ನ ಒಡಲ
ಚಿಂತಿಸುವಿ | ಕಡಲಶಯನನ ನಾಮ ಬಿಡದೇ ಹಗಲಿರುಳು || ೧ ||
ಹೊತ್ತುಹೋಯಿತು ಇನ್ನು ವೃಥಾವಾಗುವುದು | ಹತ್ತಿಲೆ ಇಹುದು
ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ || ೨ || ಇಂದಿರಾರಮಣ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ |
ಮಂದರೋದ್ಧರನ ಆನಂದ ಯೆಂದೆಣಿಸಿ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೬೯. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ಬಿಡವ ನಿನಗೊಬ್ಬರ ಗೊಡವೆ ಯಾತಕ್ಕೊ. ಒಡವೆ ವಸ್ತು ತಾಯಿ
ತಂದೆ. ಒಡೆಯ ಕೃಷ್ಣನಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ || ಪಲ್ಲ || ಮಡದಿಮಕ್ಕಳು ಎದುರಿಸಿ
ದರೆ | ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕೈದುಡಕೀ ಕಂಡ್ಯ || ಅಡಿಕೆಹೋಳಿಗೆ ಹೋದ
ಮಾನ | ಆನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಾರದೊ || ೧ || ಒಪ್ಪತ್ತು ಭಿಕ್ಷವ ಬೇಡು |
ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ನೀಡು || ಅಪ್ಪನಾದಚ್ಯುತನ ಪಾಡು | ಆನಂದ
ದಿಂದೊಲ್ಲಾಡು || ೨ || ಭೋಗ್ಯ (ಯೋಗಕೆ) ಕರ್ಮಗಳು ಎಲ್ಲ |
ನೀಗಿ ಕಳೆದು ಪ್ರೋಗುವ ತನಕ || ಮಾಗಿ ಕೋಗಿಲೆಯಂದದಿ ನೀ |
ಮುದುರಿಕೊಂಡಿರು ಒದರಬೇಡ || ೩ || ಓದು ತರ್ಕವೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತಿ | ಅದಿ
ದೇವನ ಕಾಣದನಕ || ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ | ಬುದ್ಧಿಲಿರು ನಾ
ಹೇಳೇನಂತೆ || ೪ || ದೊರೆತನವಿದ್ದೇನು ಹೆಚ್ಚು | ಸಿರಿತನವಿದ್ದೇನು ಮೆಚ್ಚು ||
ವರದ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ್ನು | ನರದೇಹದಲಿ ನೋಡದನಕ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೦. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಓರು ಬದುಕಿದರೇನು ಆರು ಬಾಳಿದರೇನು | ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮವಿಧಿ
ತೀರದನಕ || ಪಲ್ಲ || ಸತಿಭಕುತಿಯಿಲ್ಲದಿಹ ಸತಿಯಿದ್ದು ಫಲವೇನು |
ಮತಿಯಿಲ್ಲದವಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರೇನು || ಸತಿಯಿಲ್ಲದವಳಿಗೆ ಬಹು ಭೋಗ
ವಿದ್ದರೇನು | ಮತಿಹೀನನಾದಂಥ ಮಗನ ಗೊಡವೇನು || ೧ || ಜ್ಞಾನ
ವಿಲ್ಲದವ ನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಫಲವೇನು | ದಾನಧರ್ಮವಿಲ್ಲದವನ ದಯ
ವಾದರೇನು || ಮಾನಾಭಿಮಾನಗಳ ಮರೆದವನ ಸಂಗವೇನು | ದೀನನಾ
ದವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೇನು || ೨ || ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದಗೆ ಚಂದ್ರನುದಯದಾ
ಭ್ರಮೆಯೇನು | ಹೆಣ್ಣಿಲ್ಲದಿಹ ಅಷ್ಟ ಭೋಗಂಗಳೇನು || ಬಣ್ಣ ಬಂಗಾರ
ವನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಫಲವೇನು | ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರನು ಆಗಲಿ ಸುಖವೇನು ||
|| ೩ || ಗುರು ದೈವವರಿಯದವ ಹಿರಿಯನಾದರೆಯೇನು | ಜರಿದು ಕೆಟ್ಟು
ಡುವನ ಸರಸವೇನು || ಮೊರೆಹೊಕ್ಕವರ ಕಾಯದವನ ಧೊರೆತನವೇನು |
ಪರರಿಗುಪಕರಿಸದವ ಬಾಳಿ ಫಲವೇನು || ೪ || ವೇದಗಳ ಓದಿ ತಾ ವಾದಿ

ಸಲು ಫಲವೇನು । ಭೇದವೇಣಿಸುತಿಹನ ನೆಂಟತನವೇನು ॥ ಮೋದದಿಂ
ದ್ದರಿಗರ್ಪಿಸದ ಕವಿತೆಯಿಂದೇನು । ಓದಿಸದೆ ಕಡಿಸುವ ತಂದೆಯಿದ್ದೇನು ॥
॥ ೫ ॥ ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವನ ದೇವತಾರ್ಚನೆಯೇನು । ಅವ ವರಗಳ
ಕೊಡದ ದೇವರೇನು ॥ ದೇವ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ ಚರಣವನು ।
ಅವಾಗ ನೆನೆಯದಿಹ ಜಿಹ್ವೆಯಿಂದೇನು ॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಸುಧೇಶಾರವಣಸುಸ್ತು ॥

೧೭೧. ರಾಗ ಪೀಲು, ಆದಿತಾಳ.

ಬಿವ್ವ ಬಂದಿತಲ್ಲ । ರಂಗಯ್ಯ । ಬವ್ವ ಬಂದಿತಲ್ಲ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬವ್ವ
ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಕಚ್ಚಿತೋ ಕೃಷ್ಣ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಶರಗು ಪಡಿದು ನೀ ಹೇಳದೆ
ಮಲಗೊ । ತಿರುಗಿದರೆ ನೋಡು ಮತ್ತಿಲ್ಲೆ ॥ ಬೂದಿಯ ಹಚ್ಚಿದೆ ಕೂದಲು
ಬಿಚ್ಚಿದೆ । ಸ್ವಾದವ ಕಂಡು ಬಂದಿತಿಲ್ಲೆ ॥ ೧ ॥ ಹಿಡಿದ ತ್ರಿಶೂಲ ಪಡಿದ
ಕಪಾಲ । ಮುಕ್ಕಣ್ಣಲಿ ಕಿಡಿ ಉದರಿಸುತ ॥ ಹಾವು ಕೊರಳಲಿಟ್ಟು
ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವ ಹೊದ್ದು । ಸುತ್ತಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಬವ್ವತನದಂಡು ।
॥ ೨ ॥ ಕಪ್ಪುಗೊರಳ ಬವ್ವ ಒಪ್ಪುವ ಎತ್ತನೇರಿ ॥ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದೀತು
ಬಿಡು ಮುನ್ನೆ ॥ ಅಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡು
ವೆನು ಈಗಲೆ ನಿನ್ನ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೭೨. ರಾಗ ಬೇಹಾಗ್ (ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿ ಕಾವಿ), ಆದಿತಾಳ.

ರಾಗಸನ್ಮೋಹನನೆ ಕೃಷ್ಣ ಜಗವಂ ಪಾಲಿಸನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಒಬ್ಬಳ ಬಸು
ರಿಂದಲಿ ಬಂದೆ ಮ । ತೊಬ್ಬಳ ಕೈಯಲಿ ನೀ ಬಿಳಿದೆ । ಕೊಬ್ಬಿದ ದೈತ್ಯರ
ಒಡಲ ಸೀಳಿದೆ ಇಂಥ । ತಬ್ಬಿಬಾಟವನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೋ ರಂಗ ॥ ೧ ॥
ಲೋಕದೊಳಗೆ ನೀ ಶಿಶುವಾಗಿ ಮೂ । ಲೋಕವನೆಲ್ಲ ಬಾಯಲಿ ತೋ
ರಿದೆ ॥ ಆಕಳು ಕಾಯುವ ಚಿಣ್ಣನೆಂದೆನಿಸಿದೆ । ಈಕುಟಲವನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ
ಕಲಿತೋ ರಂಗ ॥ ೨ ॥ ಮಗುವಾಗಿ ಪ್ರಾತನಿಯ ಮೊಲೆಯನುಂಡೆ ।
ಜಗದಗಲಕೆ ಬೀಳಲುಕೆಡಹು ॥ ನಗುತ ನಗುತ ಗೋಪಿಮೊಲೆಯುಂಡೆ

ಇಂಥ | ತಗಿಬಿಗಿಯಾಟಗಳೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ || ೩ || ಮಡುವ ಧುಮುಕಿ
 ಕಾಳಿಂಗನ ಶಿರದಲಿ | ಮೃಡ ಸುರಪಾಡ್ಯರು ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ || ಹೆಡೆಯ
 ಮೇಲೆ ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಆಡುತ್ತ | ಕಡೆಸಾರೆಂಬುದನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ ||
 || ೪ || ಒಂದು ಪಾದವ ಭೂಮಿಯಲೂರಿ ಮ | ತೊಂದು ಪಾದದಿ ಗಗ
 ನವನಳಿದು || ಒಂದು ಪಾದ ಬಲಿ ಶಿರದಲಿಟ್ಟಿ ಇಂಥ | ಚಂದದ ವಿದ್ಯವ
 ನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ || ೫ || ನಂಬಿದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಸ್ತುತಿಸೆ ನೀ | ಕಂಭವ
 ನೊಡೆದು ಬಂದಾಕ್ಷಣದಿ || ದೊಂಬಲಿ ದೈತ್ಯನ ಒಡಲ ಸೀಳಿದೆ ಇಂಥ
 ಆ | ಡಂಬರದಾಟವನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ || ೬ || ಅಂಬರೀಷ ದ್ವಾದಶಿ
 ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರೆ | ಬಂದು ದೂರ್ವಾಸರು ಶಾಪವ ಕೊಡಲು || ಮುಂದಕೆ
 ಸಾಧನವಹುದೆಂದು ಚಕ್ರವ | ಹಿಂದಟ್ಟಿಸುವುದನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ ||
 || ೭ || ವರಬಲದಿಂದಲಿ ಭಸ್ಮಾಸುರನು | ಹರನ ಶಿರದಿ ಕರವಿಡೆ ಬರಲು ||
 ತರುಣಿಯ ರೂಪವ ತಾಳಿ ಆ ದೈತ್ಯನ | ಹರಣವನಳಿದುದನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ
 ರಂಗ || ೮ || ವೇದಗಳರಸಿ ಕಾಣದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ನೀ | ಮೋದದಿಂದ
 ವಿದುರನ ಮನೆಯೈದಿ || ಅದರದಿ ಪಾಲ ಕುಡಿದುಳಿದುದ ನೀ | ಮೇದಿನಿ
 ಗಿಳಿಸಿದುದೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ || ೯ || ದುರ್ಯೋಧನ ತನ್ನೊಡ್ಡೋಲಗ
 ದೊಳು | ಹರಿಯನು ಕರೆಸೆಂದರುಹಲು ಬಂದು || ಧರಣಿಯುಂಗುಷ್ಟದ
 ಲೊತ್ತುತ ಅವನನು | ಉರುಳಿಸಿದಾಟವನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ || ೧೦ ||
 ಆ ಸಭೆಯಲಿ ಖಳ ದುರ್ಯೋಧನನಾಗ | ಮೋಸದಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕಟ್ಟಿನಲು ||
 ಸಾಸಿರರೂಪಿನ ಕೃಷ್ಣನೆಂದೆನಿಸಿದ | ವೇಷವನೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ ||
 || ೧೧ || ಸರ್ಪಬಾಣ ಮೊರೆಯುತ್ತ ಬರಲು ಕಂ | ದರ್ಪಿತನೆ ಕರುಣದಿ
 ನೀನು || ಒಪ್ಪುವ ಪಾರ್ಥನ ರಥವ ನೆಲಕೆ ಒತ್ತಿ | ತಪ್ಪಿಸಿದಾಟವನೆಲ್ಲಿ
 ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ || ೧೨ || ದ್ರೋಣನ ಸಂಗ್ರಾಮದಿ ಹರಿಚಕ್ರವ | ಮಾಣದೆ
 ಸೂರ್ಯಗೆ ಮರೆಮಾಡಿ | ಕಾಣಿಸಿ ಸೈಂಧವನನು ಕೊಲಿಸಲಾದೆ ಇಂಥ |
 ಜಾಣತನವ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ || ೧೩ || ಆ ಶಿರವಾತನ ತಂದೆಯ
 ಕರದಲಿ | ಸೂಸುತ ರಕುತವ ಬೀಳಲು ಅದನು || ಬೀಸಿಬಿಸಾಡಲು
 ಅವನ ಶಿರವನಾಗ | ಸಾಸಿರ ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೊ್ಯ ರಂಗ || ೧೪ ||

ಆದಿಮೂಲನೆ ಎಂದು ಕರಿರಾಜ ಕರೆಯಲು । ಯಾದವರಾಯ ನೀ ನಗು
ತಲಿ ಬಂದು ॥ ಆದರದಿಂದ ಗಜೇಂದ್ರನ ಸಲಹೆದೆ । ಆ ದಿವ್ಯಾಟಗಳೆಲ್ಲಿ
ಕಲಿತೋ ರಂಗ ॥ ೧೫ ॥ ಎಂದೆಂದಿಗು ನಿಮ್ಮ ಗುಣಗಳ ಪೊಗಳಲು ।
ಇಂದ್ರಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಳವಲ್ಲ ॥ ಮಂದರಧರ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ।
ಒಂದೊಂದಾಟವನೆಲ್ಲಿ ಕಲಿತೋ ರಂಗ ॥ ೧೬ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೭೩. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಾರೋ ನೀ ಯೆನ್ನ ಮನಮಂದಿರಕ್ಕೆ । ತಡಮಾಡುವುದೇಕೆ । ಮಾರ
ಜನಕ ಹರಿ ನಿನ್ನಗ್ಗಳಿಕೆ । ಸ್ಮರಿಸುವೆ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಾರೋ
ಬಾರೋ ಮಧುರಾವುರಿ ಬಿಟ್ಟು । ಸೇರಿಕೊಳ್ಳದಿರೋ ವರಕರಿಪುರವ ॥
॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಕುಂತೀಮಕ್ಕಳ ಮನೆಗೋಡೇನೆಂದಿ । ಅವರೈದುಮಂದಿ ।
ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವರೆಂದು ತಿಳಿದಿ । ಎಂಜಲ ಬಳಿದಿ । ಕಂತುಪಿತ ಕೇಳೋ
ಮುಂದೆ ನೀ ಮುದದಿ । ಬಂಡಿಯ ಹೊಡೆದಿ ॥ ಇಂತು ಪರಿಯ ನಾ
ನೆಂತು ಪೇಳಲೊ । ಕಾಂತ ಎನ್ನ ಮನದಂತರ್ಯಾಮಿ ॥ ೧ ॥ ಗೋಕುಲ
ದಲ್ಲಿರೆ ನಂದಗೋಪ । ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ । ಆಕಳ ಕಾಯಿಸುವನು ಅವ
ಪಾಪ । ಅದು ಅಲ್ಲದಲೆ । ನೀ ಕೇಳೋ ಗೋಪಿಯರ ಅಪಲಾಪ ।
ಲಾಲಿಸು ನೀ ಭೂಪ ॥ ಈ ಕರಿಕರೆಯೊಳು ನೀ ಕೂಡಿರುವುದು ।
ಯಾಕೆಲೊ ಕಾಂತನೆ ಮಮಹೃತ್ಯಮಲಕೆ ॥ ೨ ॥ ದುಷ್ಟಮಾವನ ಮನೆ
ಗೋಗಲಿಬೇಡ । ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳಿಂದ । ಘಟ್ಯಾಗಿ ಮೇಲ್ತುಳಿಸುವನವ
ಮೂಢ । ಮಲ್ಲರ ಕೈಯಿಂದ । ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಡಹಿಸುವನವನು ಪ್ರಚಂಡ ।
ತಿಳುಹಿದೆನುದ್ಧಂಡ ॥ ಇಷ್ಟುಪರಿಯ ಬಹು ಕಷ್ಟವೇತಕೆಲೊ । ಧಿಟ್ಟ
ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೭೪. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಭ್ರಷ್ಟರಾದರು ಮನುಜರು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅಷ್ಟಮದ ಗರ್ವದಲಿ ಹರಿಸ್ತರಣೆ
ಯನು ಮರೆತು ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಮಡದಿಮಾತನು ಕೇಳಿ ನಡೆದುಕೊಂಬನು

ಭ್ರಷ್ಟ. ಪಡೆದ ಜನನಿಯನು ಬೈಯುವನು ಭ್ರಷ್ಟ. || ಕಡನ ಕೊಟ್ಟವ
ರೊಡನೆ ಧಡಿತನ (?) ಮಾಡುವ ಭ್ರಷ್ಟ. ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನುಡಿ
ನಡೆಸದವ ಭ್ರಷ್ಟ. || ೧ || ಬಾರದೊಡವೆಗಳನ್ನು ಬಯಸುವನು ತಾ ಭ್ರಷ್ಟ. |
ಸೇರದವರೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಿಸುವ ಭ್ರಷ್ಟ. || ಶೌರಿದಿನ ವ್ರತವನಾಚರಿಸದವ
ನತಿಭ್ರಷ್ಟ. || ನಾರಿಯರ ನೆಚ್ಚಿದಾ ನರನು ಕಡುಭ್ರಷ್ಟ. || ೨ || ತಂತ್ರವನು
ಅರಿಯದೆ ಮಂತ್ರ ಮಾಡುವ ಭ್ರಷ್ಟ. ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲದ ವಿಪ್ರನತಿ ಭ್ರಷ್ಟನು. ||
ಅಂತರವನರಿಯದೆ ನುಡಿವವನು ಭ್ರಷ್ಟ. || ಸ್ವ. || ತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯ
ನಡೆಸುವನು ಭ್ರಷ್ಟ. || ೩ || ಹರಿ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಜರಿದಾಡುವವ ಭ್ರಷ್ಟ. |
ಹರಿಯ ಶರಣರ ನೋಡಿ ನಿಂದಿಸುವ ಭ್ರಷ್ಟ. || ಗುರು ಹಿರಿಯರ ಪಾದ
ಕೈರಗದವನವ ಭ್ರಷ್ಟ. || ನೆರೆಹೊರೆಯರನು ನೋಡಿ ಕರುಬುವನು ಭ್ರಷ್ಟ. ||
|| ೪ || ಹರಿನಾಮವನುದಿನದಿ ಸ್ಮರಿಸದಾತನು ಭ್ರಷ್ಟ. || ಕರುಣವಿಲ್ಲದ
ವಿಪ್ರನವ ಭ್ರಷ್ಟನು. || ಕರುಣಾಳು ನಮ್ಮ ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠಲನು. || ಚರಣ
ಕಮಲವ ಸ್ಮರಿಸದವ ಭ್ರಷ್ಟನಯ್ಯ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೫. ರಾಗ ಅನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮಂಜಾನೆ ಯೆದ್ದು ಗೋವಿಂದನೆನ್ನಿ || ಪಲ್ಲ || ನಮ್ಮ. || ನಂಜಿಹ
ದುರಿತವು ದೂರವೆನ್ನಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಸುರಸಂಹಾರಿಯೆನ್ನಿ ದಶಶಿರವೈರಿ
ಯೆನ್ನಿ. || ಶಿಶುವು ಮೊರೆಯಿಡಲು ರಕ್ಷಿಸಿದನೆನ್ನಿ || ಅಸುರನರಣ್ಯದೊಳ್
ಭಸ್ಮವ ಮಾಡಲು. || ವಸುಧೆಯೊಳ್ ನಾಟ್ಯವನಾಡಿದನೆನ್ನಿ || ೧ ||
ಬಲಿಯ ಬೇಡಿದನೆನ್ನಿ ಜಿಲುವ ವಾಮನನೆನ್ನಿ. || ಲಲನೆಯ ಅಭಿಮಾನ
ಕಾಯ್ದನೆನ್ನಿ || ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಬಂದ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರನೆನ್ನಿ. || ಸಲೆ ಪಾಂಡು
ಸುತರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನೆನ್ನಿ || ೨ || ಕರುಣಾಕರನೆನ್ನಿ ಕಪಟನಾಟಕನೆನ್ನಿ. ||
ಕರೀಷನನು ಕಾಯ್ದ ಕೃಷ್ಣನೆನ್ನಿ || ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ಭಕ್ತರ ಸಲ
ಹುವ. || ವರದ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನೆನ್ನಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ತ್ರೀನುಭ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೭೬. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟತಾಳ.

ಪ್ರಿಚ್ಛತಾನಂತ ಗೋವಿಂದ । ಹರಿ । ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ
ಮುಕುಂದ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೇಶವ ಕೃಷ್ಣ ಮುಕುಂದ । ಹರಿ । ವಾಸುದೇವ
ಗುರು ಜಗದಾದಿ ವಂದ್ಯ ॥ ಯಶೋದೆಯ ಸುಕೃತದ ಕಂದ । ಸ್ವಾಮಿ ।
ಶೇಷಶಯನ ಭಕ್ತಹೃದಯಾನಂದ ॥ ೧ ॥ ನಾರಾಯಣ ನಿಮ್ಮ ನಾಮ ।
ಯೆನ್ನ । ನಾಲಿಗೆ ಮೇಲಿರಬೇಕೆಂಬ ನೇಮ ॥ ನಾನು ಬೇಡುವೆ ನಿಮ್ಮ
ನಾಮ । ಪ್ರಾಣ । ಪಯಣ ಸಮಯಕೊಡಗಲಿ ಗುಣಧಾಮ ॥ ೨ ॥
ಮಾಧವ ಮಂಗಳಗಾತ್ರ । ಸ್ವಾಮಿ । ಯಾದವ ಕೈಲಾಸವಾಸನ ಮಿತ್ರ ॥
ಮಹಿಮೆ ಕೇಳಿದರೆ ವಿಚಿತ್ರ । ನಿನ್ನ । ಮನವೆಚ್ಚಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾ
ಕಳತ್ರ ॥ ೩ ॥ ಗೋವಿಂದ ಗೋಪಾಲ ಬಾಲ । ಸೋಳ । ಸಾಸಿರ
ಗೋಪೇರ ಆನಂದಲೀಲ ॥ ನೀಲಮಣಿ ಮುಕ್ತಾಮಾಲ । ನಿಮ್ಮ ।
ನೇನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ ಸುಗ್ರೀವ ಪಾಲ ॥ ೪ ॥ ವಿಷ್ಣುಚಕ್ರವು ಬಂದು
ಸುತ್ತಿ । ಮೂರು । ಸೃಷ್ಟಿಯನೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಬಿನ್ನಟ್ಟಿ ॥ ಕೃಷ್ಣ ಸಲಹೆಂದು
ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು । ಮುನಿ । ಶ್ರೀಷ್ಠಗಿಷ್ಠರ ಮೇಲೆ ಅಭಯವ ಕೊಟ್ಟಿ ॥ ೫ ॥
ಮಧುಸೂದನ ಮಾರಜನಕ । ಮದ । ಗಜ ಸೀಳಿ ಮಲ್ಲರ ಗೆಲಿದೆ ತವಕ ॥
ಒದಗಿ ಕಂಸನ ಕೊಂದ ಬಳಿಕ । ನೀ । ಮುದುಕಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ್ಯೊ
ಧನಿಕ ॥ ೬ ॥ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ತ್ರಿಲೋಕೈನಾಥ । ದೇವ । ತ್ರಿಪುರದ ಸತಿಯರ
ವ್ರತಕೆ ವಿಘಾತ ॥ ಯದುವಂಶ ಪಾಂಡವಪ್ರೀತ । ಯೆನ್ನ । ಹೃದಯ
ದೊಳಡಗಿರೊ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ ॥ ೭ ॥ ವಾಮನ ರೂಪಿಲಿ ಬಂದು । ಬಲಿಯ ।
ದಾನವ ಬೇಡಲು ಉಚಿತವು ಎಂದು ॥ ಧಾರೆಯನೆರೆಯಲು ಅಂದು ।
ಬೆಳೆದು । ಧಾರುಣಿಯೆಲ್ಲವನಳದ್ಯೊ ನೀನಂದು ॥ ೮ ॥ ಶ್ರೀಧರ ಶೃಂಗಾರ
ಹಾರ । ದಿವ್ಯ । ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಭನ ಶ್ರೀರಘುವೀರ ॥ ವಾರಿಧಿಸಮಗಂಭೀರ
ಧೀರ । ಕ್ರೂರ ರಕ್ತಸರನೆಲ್ಲರ ಸಂಹಾರ ॥ ೯ ॥ ಹೃಷಿಕೇಶ ವೃಂದಾವನ
ದಲಿ । ನೀ । ಹರುಷದಿ ಕೊಳಲನೂದುತ ಯಮುನೆಯಲಿ ॥ ಸತಿಯರ
ಸಮ್ಮೇಳದಲಿ । ನೀ । ಧರಿಸಿದ್ಯೊ ಮಂದಾರಮಾಲೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ॥ ೧೦ ॥
ಪದ್ಮನಾಭ ಕೇಳೊ ಘನು । ಪಾದ । ಪದ್ಮವ ತೋರಿಸೊ ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನ ॥

ಮುದ್ದು ಮುಖವ ತೋರಿ ಯೆನ್ನ । ಬೇಗ । ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡೆಂದು
 ಬೇಡುವೆ ನಿನ್ನ ॥ ೧೧ ॥ ದಾನೋದರ ಗುಣಧಾಮ । ಸ್ವಾಮಿ । ದಾನ
 ವಾಂತಕ ಯದುಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮ ॥ ನೀಲಮೇಘನಿಭಶ್ಯಾಮ ।
 ಕೃಷ್ಣ । ನೀಳಾಪತಿಯೆಂಬ ಬಹು ಪುಣ್ಯನಾಮ ॥ ೧೨ ॥ ಸಂಕರ್ಷಣ
 ದನುಜಹರಣ । ದೇವ । ಸಂಕಜಮುಖಿ ದ್ರೌಪದಿ ಮೇಲೆ ಕರುಣ ॥
 ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ರೇಖಾಚರಣ । ನಿಜ । ಕಂಕಣ ಕೇಯೂರ ಕೌಸ್ತು
 ಭಾಭರಣ ॥ ೧೩ ॥ ವಾಸುದೇವ ಕೇಳೊ ನಿನ್ನ । ದಿವ್ಯ । ಸಾಸಿರನಾಮವ
 ನೆನೆವನೆ ಧನ್ಯ ॥ ಬೇಸರದೆ ಸಲಹಬೇಕೆನ್ನ । ತುಸ । ಘಾಸಿಯ ಮಾಡದೆ
 ಕರುಣಾಸಂಪನ್ನ ॥ ೧೪ ॥ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಂದು ನಾ ಕರೆದೆ । ಎನ್ನ । ಬದ್ಧ
 ವಾದ ದುಷ್ಕರ್ಮವ ಕಳೆದೆ ॥ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ದುರ್ವಾಕ್ಯ ಮರೆದೆ । ಸಾಧು ।
 ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ನಿನ್ನಿಂದ ಬೆರೆದೆ ॥ ೧೫ ॥ ಅನಿರೂಪ ಅನುದಿನದಲ್ಲಿ ।
 ನೀ । ವಿನಯದಿಂದಿದ್ದಿ ಗೋಪಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ॥ ಸನಕಾದಿ ವಂದ್ಯ
 ನಿನ್ನಗಲಿ । ಒಂದು । ಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆ ನಿಲ್ಲೊ ಮನದಲ್ಲಿ ॥ ೧೬ ॥
 ಪುರುಷೋತ್ತಮಗಾರು ಸಾಟಿ । ಪರ । ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿಯೆ ನಿನ
 ಗಾರೊಪೋಟಿ ॥ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳಿದರೊಂದು ಕೋಟಿ । ನಿನ್ನ । ಕೃದಯದಿ
 ಕಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಿರೀಟಿ ॥ ೧೭ ॥ ಅಧೋಕ್ಷಜ ಅಮರಸಂಹಾರಿ ।
 ಕೃಷ್ಣ । ಅದ್ಭುತರೂಪ ಶಿಶುಪಾಲನ ವೈರಿ ॥ ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಸ ಶೌರಿ ।
 ಅಜಾ । ಮಿಳ । ನಾರಿಗನೆನ್ನೆ ಕಾಯ್ದೆ ಮುರಾರಿ ॥ ೧೮ ॥ ನರಸಿಂಹರೂಪವ
 ತಾಳಿದಿ । ಕಂದ । ಕರೆಯೆ ಕಂಭದಿ ಬಂದು ಕರುಣದಿ ಕಾಯಿದಿ ॥
 ದುರುಳ ಹಿರಣ್ಯಕನ ಸೀಳಿದಿ । ಅವನ । ಕರುಳ ಬಗೆದು ವನಮಾಲೆ
 ಹಾಕಿದಿ ॥ ೧೯ ॥ ಅಚ್ಯುತ ನೀನತಿಮುದ್ದು । ಗೋಪಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ಹಾಲು
 ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆ ಮೆದ್ದು ॥ ತುಚ್ಛ ಶಕಟನ ಕಾಲಿಲೊದ್ದು । ಕಾಡು । ಕಿಚ್ಚು
 ನುಂಗಿ ಪಾಲಿಸಿದೆಯೊ ಗೆದ್ದು ॥ ೨೦ ॥ ಜನಾರ್ದನರೂಪ ನೀನಾಗಿ । ಎನ್ನ ।
 ಮನದ ಕರ್ಮವ ತೊಲಗಿಸೊ ಮುಂದಾಗಿ ॥ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರು ಒಂದಾಗಿ ।
 ಈ । ತನು ನಿನ್ನದೆಂಬರೊ ಕೇಳೊ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥ ಉಪೇಂದ್ರರೂಪದಿ
 ಬಂದಿ । ಅಪ್ಪ । ಮೇಯ ಕಾಳಿಂಗನ ಮಡುವ ಧುಮುಕಿದಿ ॥ ನಾಗನ

ಹೆಡೆಗಳ ತುಳಿದಿ | ನಾಗ | ಪತ್ತಿಯರು ಬೇಡೆ ಪತಿಯ ಪಾಲಿಸಿದ || ೨೨ ||
ಹರಿ ಹರಿ ಯೆಂದರೆ ಪಾಪ | ರಾಸಿ | ಹರಿದು ಹೋಯಿತು ಎನ್ನು ಮನದ
ಸಂತಾಪ | ಸರ್ವರೊಳಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪ | ನಿನ್ನು | ನೆರೆ ನಂಬಿದವರನ್ನು
ಸಲಹುವ ಭೂಪ || ೨೩ || ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಸೊಲ್ಲ | ಕೇಳಿ | ನಷ್ಟವಾ
ಯಿತು ಎನ್ನು ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ || ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸಿರೊ ನೀವೆಲ್ಲ | ಪುರಂದರ |
ವಿಠಲನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರಿಲ್ಲ || ೨೪ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೭. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಇದಕೊಳ್ಳಿ ಭವರೋಗಕಾಷಧವನು || ಪಲ್ಲ || ಇಂದ್ರಿಯವ ಜೈಸುವುದೆ
ಇದಕೆ ಇಚ್ಛಾಪಥ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾಸುದೇವನ ನಾಮ ವಾತವಿ
ಧ್ವಂಸಿನಿ | ಜನಾರ್ದನನ ನಾಮ ಜ್ವರಾಂಕುಶ || ಮಾಧವನ ನಾಮವೇ
ಮನಗಂಡ ಮಂಡೂರ | ಮಂಗಳಾತ್ಮನ ನಾಮ ಮಾಲ್ಯವಸಂತ || ೧ ||
ಚಿಂತಾಯಕನ ನಾಮ ತ್ರಿಲೋಕ್ಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ | ಭುಜಗಶಯನನ
ನಾಮ ಭೂಪತಿ-ಮಾತ್ರೆ || ರಾಜೀವಲೋಚನನ ನಾಮ ರಸಕರ್ಪೂರ |
ಸೀತಾಪತಿಯ ನಾಮ ದಿವ್ಯ ಸಿಂಧೂರ || ೨ || ನಾರಾಯಣನ ನಾಮ
ದಿವ್ಯ ತಾಮ್ರಭಸ್ಮ | ಲೋಕದೊಡೆಯನ ನಾಮ ಲೋಹಭಸ್ಮ || ವೈಕುಂಠ
ಪತಿಯೆಂಬ ವಂಗಭಸ್ಮವ ಕೊಳ್ಳಿ | ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಾಮ ಸ್ವರ್ಣಭಸ್ಮ ||
|| ೩ || ರಾಮಚಂದ್ರನೆಂಬ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರೋದಯವು | ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ
ನೆಂಬ ಶ್ಲೇಷ್ಮಕುಠಾರ || ವಾರಿಜಾಂಬಕನೆಂಬ ವಸಂತಕುಸುಮಾಕರ |
ಕಮಲನಾಭನೆಂಬ ಕರ್ಣಚೂರ್ಣವಿದಕೋ || ೪ || ಇದನು ಕೊಂಡವರ
ಪೆಸರನು ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ | ಮುದದಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಮುಚುಕುಂದ
ಧ್ರುವನು || ಸದಮಲೆ ದ್ರೌಪದಿಯು ಅಜಮಿಳನು ಬದುಕಿದರು | ಪದು
ಮಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂಬಾಷಧವ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೮. ರಾಗ ಬಿಲಹರಿ, ಛಾಪುತಾಳ.

ಹೌಗೆ ಮಾಡಲಿ ಈ ಮಗುವಿಗೇನಾಯಿತೋ ಇದ | ರಾಗಮ ಬಲ್ಲ
ವರು ತಿಳಿದು ಹೇಳಿ || ಪಲ್ಲ || ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುನು ಯಾರು ದೃಷ್ಟಿಗೊಂಡರೊ

ಮೊಲೆಯು | ನುಣ್ಣುನು ಇನ್ನಿರುಳು ಎರೆದ ನೀರು || ತಣ್ಣಗಾದುದೊ
 ಏನೊ ಘುರುಘುರೆನುತಲಿದೆ | ಚಿಣ್ಣುನು ಆಯೆಂದ ಬಾಯ್ಬಿಡ್ತೆನಮ್ಮ ||
 || ೧ || ಖಂಡ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟರೊಲ್ಲದೆ ಮಣ್ಣು | ಹೆಂಡೆ ಬೇಡುವ
 ನಮ್ಮ ಕೈಲೇನ ಕೊಡಲಿ || ಮಂಡೆ ಜಡೆಗಟ್ಟಿದೆ ಮಾಡಲಿದಕಿನ್ನೇನು |
 ಹಿಂಡು ಸತಿಯರ ದೃಷ್ಟಿ ಘನವಾಯಿತಮ್ಮ || ೨ || ಮೊಲೆಯುಂಬುವಾಗ
 ಮೈಮರೆವಾಗುತಿದೆಯೆಂದು | ಕಲಿಕಿತನದಲೆನ್ನ ಕಾಡುತಾನೆ || ನೆಲೆಯ
 ಬಲ್ಲವರನ್ನು ಇಳೆಯೊಳೊಬ್ಬರ ಕಾಣೆ | ಜೆಲುವ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ
 ಬಲ್ಲ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೭೯. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದರುಂಟೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಕೊಟ್ಟು ಹುಟ್ಟಿದೆ
 ಮುನ್ನ ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೆಲವ ತೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಛಲದಿ
 ಹೋರಿದರಲ್ಲಿ | ಕುಲಗೆಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುಸ್ಪರಿಸಿದರು ಇಲ್ಲ || ಬಲವ ತೋರಿದ
 ರಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆ ಸಾರಿದರಲ್ಲಿ | ತಲೆಯ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಯ್ದು ಒಡಕೊಂಡರಲ್ಲಿ ||
 || ೧ || ಧರಣಿಯಾಳುವ ಧೊರೆಯ ಓಲೈಸಿದರು ಇಲ್ಲ | ಉರಗನ ಬಿಲ
 ದೊಳಗೆ ಹೋದರು ಇಲ್ಲ || ಗಿರಿಗರ್ವರಂಗಳು ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿದರಲ್ಲಿ |
 ಬರಿದೆ ಹಲವರಿಗೆ ಬಾಯ್ದರೆದರಲ್ಲಿ || ೨ || ದೊಂಬಲಾಗವ ಹಾಕಿ ಡಿಂಬ
 (ದಿಂಡು) ತಿರುಗಿದರಲ್ಲಿ | ತುಂಬಿರುವ ಊರೊಳಗೆ ತಿರಿತಂದರಲ್ಲಿ ||
 ಅಂಬುಜಾಕ್ಷ ಪುರಂದರಾವಿಠಲನ್ನು ಪಾ | ದಾಂಬುಜವ ನೆನೆನೆನೆದು
 ಸುಖಿಯಾಗು ಮನವೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೦. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಯೆನಗೆಲೋ ಹರಿಯೆ || ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನವನೆನ್ನದೆ ಮೋಸ
 ಹೋದೆನೊ ರಂಗ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅಂಕದೊಳಾಡುವ ಶಿಶುಗಳ ಮುದ್ದಿನ |
 ಬಿಂಕದ ಸವಿನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತ || ಕಿಂಕಿಣಿ ಧ್ವನಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ |
 ಮಂಕಾದ ಹರಿಣದಂತಾದೆನಲ್ಲೋ ರಂಗ || ೧ || ಸಲೆ ನಿಜವೃತ್ತಿಯ
 ನುಳಿದು ದುರಾನ್ನವ | ನಲಿದುಂಡು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹೊರೆಯುತಲಿ || ಗಳೆಯ

ತುದಿಯ ಮಾಂಸಕೆ ಬಂದೆರಗುತ್ತ . ಸಿಲುಕಿದ ಮಿನಿನಂತಾದೆನಲ್ಲೋ
ರಂಗ || ೨ || ಪರವನಿತೆಯರ ಲಾವಣ್ಯಕೆ ಲೋಚನ || ಚರಿಸುತ್ತಲವರ
ಕೂಟವ ಬಯಸಿ || ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚು ತನಗೆ ಹಿತವೆಂದು ಅದರೊಳು . ಎರ
ಗಿದ ಪತಂಗನಂತಾದೆನಲ್ಲೋ ರಂಗ || ೩ || ಲಂಪಟನಾಗಿ ನಾರೇರ
ಮುಖಾಬ್ಜದ . ಸೊಂಪಿನ ಕಂಪನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ || ಸಂಹಿಗೆಯೆಸಳಿನ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದುರ್ . ಸೊಂಪಳದಳಿಯಂತೆ ಆದೆನಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣ || ೪ ||
ತಡೆಯಲಾರದೆ ಗುಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ಚಪಲವ . ಮಡದಿಯರಂಗ ಸಂಗವ
ಬಯಸಿ || ಒಡಲ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಡಗಲ್ಲು ಕೆಡಹಿಕೊಂ . ಡಡಿಬಿದ್ದ
ಮೂಷಕನಂತಾದೆನಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣ || ೫ || ನೊಂದೆನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ
ಕೇಳದೆ . ಮಂದನಾದೆನು ವಿಷಯವ ಬಯಸಿ || ತಂದೆ ಶ್ರೀಪುರಂದರ
ವಿಠಲ ನೀನೆ ದಯ . ದಿಂದೆಂದಿಗು ಭವ ಮೂರಮಾಡೆಲೋ ಹಂ || ೫ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೮೧. ರಾಗ ಆರಭಿ, ಏಕತಾಳ.

ರಂಗ ಕೊಳಲನೂದಲಾಗಿ . ಮಂಗಳಮಯವಾಯ್ತು ಧರೆಜ . ಗಂಗಳು
ಜೈತನ್ಯ ಮರೆದು . ಅಂಗ ಪರವಶವಾದುವು || ಪಲ್ಲ || ತೀಡಿದ ಮಾರುತ
ಮಂದಗತಿಗೈಯೆ . ಬಾಡಿದ ಬರಲು ಫಲಗೊಂಚಲು ಬಿಡೆ . ಪಾಡಲೊಲ್ಲ
ವಳಿಕುಲಗಳು . ಬಾಡಿದ ಮಾಮರ ಚಿಗುರೊಡೆಯೆ || ಹೇಡಿಗೊಂಡವು
ಜಾಣ್ಣಕ್ಕೆ ಗಿಳಿ ಮಾ . ತಾಡದೆ ಕಳೆಗುಂದಿದುವು ಕೋಗಿಲೆ . ಓಡ್ಯಾಟ
ವೈರಾಟ ಬಿಟ್ಟು ಖಗಮೃಗ . ಗಾಢನಿದ್ರಾವಶವಾದುವು || ೧ || ತಳದು
ದಕ ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಂದವು . ತುಳುಕಿ ಚೆಲ್ಲಾಡಿ ನಿಂದಳು ಯಮುನೆ .
ಮೇಲೆ ಮೇಲೋಡಿ ಮೇಘಾಳಿ ಧಾರಿಟ್ಟುವು . ಕಲ್ಲು ಕರಗಿ ನೀರಾದುವು ||
ನಳಿನ ಚಂಪಕ ನಾಗ ಪುನ್ನಾಗ ಪಾ . ಟಲ ಶಾವಂತಿಗೆ ಕುಂದ ಬಕು
ಳವು . ಮಾಲತಿ ಜಾಜಿ ಪರಿಮಳ ಗೂಡಿತು . ನೀಲಾಂಗನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ
ದವು || ೨ || ಮುದ್ದು ಮೋಹನನ ಮಂಜುಳ ಸಂಗೀತ . ಸದ್ದನಾಲ್ಕೈಸಿ
ಗೋಪಾಂಗನೆಯರೆಲ್ಲ . ಬುದ್ಧಿ ಸೂರ್ಯಾಡಿ ಅನಂದವಾರಿಧಿಯಲ್ಲಿ . ಬಿದ್ದು

ಪರವಶರಾದರು || ಸಿದ್ಧಮುನಿಜನಂದ್ವ ಸಮಾಧಿಯೊ | ಕೆದ್ದು ಕುಣಿದರು
ಎದುರಿದುರಾಗಿ | ಗದ್ದುಗೆಯರಸನೋಲೈಸಿಕೊಂಡರು | ಗೆದ್ದರು ಭವ
ಸಮುದ್ರವ || ೩ || ಕೆಚ್ಚಲು ಬಿಗಿದು ತೊರೆಯಲು ಮೊಲೆಯು | ವತ್ಸಗ
ಳೊಡಲಾಸೆಯ ತೊರೆದೆಳೆಹುಲ್ಲ | ಕಚ್ಚಿರಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂದವು ಗೋವ್ನಳು |
ಪುಚ್ಚವನೆಗಹಿ ನೀಂಟಿಸಿ || ಅಚ್ಚಿತನಾಕೃತಿ ನೋಡಲು ಸುರಂಗಿ |
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ನಾವು ಕಂಡೆವೆಂದು | ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಕುಂದನ ಲೀಲಾ
ವಿನೋದಕೆ | ಹೆಚ್ಚಿನ ಕುಸುಮವ ಸುರಿದರು || ೪ || ಶ್ರೀಮನೋಹರ
ಗೋಪಾಲಮೂರುತಿ | ಆ ಮಧುಕುಂಜವನದಿ ತ್ರಿಭಂಗಿಲಿ | ಹೇಮಾಂಬ
ರವುಟ್ಟು ಗೀರ್ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ | ನಾಮ ಮಕುಟದ ಬೆಳಕಿನಲಿ || ಧಾಮ
ವನಮಾಲೆ ಬರ್ಹಿಭೂಷಿತ | ಸ್ವಾಮಿ ಪುರಂದರವಿಠಲರಾಯನು |
ನಾಮಕ್ರಿಯ ಮೇಘರಂಜನಿ ಪಾಡೆ | ಸಾಮವೇದ ನಮೋ ನಮೋ
ಎನ್ನೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೨. ರಾಗ ಪೂರ್ವಕಲ್ಯಾಣಿ, ಭಾವುತಾಳ.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗೆ ಅರಸಿ ನೋಡಲು | ನಮ್ಮೂರೇ ವಾಸಿ || ಪಲ್ಲ ||
ರಮ್ಯೆಯರಸನು ಸರ್ವದ ವಾಸಿಸ | ಸುಮ್ಮಾನದಿ ತಾನು || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಜನನ ಮರಣವಿಲ್ಲ | ಅಲ್ಲಿ | ಉಣುವ ದುಃಖವಿಲ್ಲ || ಅನುಜ ತನುಜರು
ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ | ಅನುಮಾನದ ಸೊಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ || ೧ || ನಿದ್ರೆಯು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ |
ರೋಗೋ | ಪದ್ರಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ || ಕ್ಷುದ್ರ ಜನಂಗಳು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ | ಸ | ಮುದ್ರ
ಶಯನ ಬಲ್ಲ ಎಲ್ಲ || ೨ || ಸಾಧುಜನರ ಕೂಡೆ | ಮೋಕ್ಷಕೆ | ಸಾಧನೆಗಳ
ಮಾಡೆ || ಮಾಧವ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಿಲರಾಯನು | ಆದರಿಸುವನಲ್ಲೆ
ಬಲ್ಲೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೩. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ದಾಸನೆಂತಾಗುವೆನು ಧರಿಯೊಳಗೆ ನಾನು || ಪಲ್ಲ || ವಾಸುದೇವನಲ್ಲಿ
ಲೇಶ ಭಕುತಿಯ ಕಾಣೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗೂಟನಾಮವ ಹೊಡೆದು
ಗುಂಡು ತಂಬಿಗೆ ಹಿಡಿದು | ಗೋಟಂಚು ದೋತರ ಮಡಿಯನುಟ್ಟು ||

ದಾಟುಕಾಲಿಡುತ ನಾ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬರಲೆನ್ನ । ಬೂಟಕತನ ನೋಡಿ
ಭ್ರಮಿಸದಿರಿ ಜನರೆ ॥ ೧ ॥ ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ಮನಸು ಅಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದು । ವ್ಯರ್ಥ
ವಾಯಿತು ಜನ್ಮ ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ॥ ಅರ್ಥಿಯಿಂದಲಿ ಹರಿಯು ಅರ್ಚಿಸಿ
ದಿಲ್ಲ ನಾ । ಸತ್ಯ ಶೌಚಗಳರಿಯೆ ಸಜ್ಜನರು ಕೇಳಿ ॥ ೨ ॥ ಇಂದಿರೇಶನ
ಪೂಜೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ । ಸಂಧ್ಯಾನ ಜಪತಪಗಳೊಂದನರಿಯೆ ॥
ಒಂದು ಸಾಧನ ಕಾಣೆ ಪುರಂದರವಿಟ್ಟಲನ । ದ್ವಂದ್ವ ಪಾದವ ನಂಬಿ
ಆರಿತು ಭಜಿಸದಲೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೮೪. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಪ್ರಿಯಮಂಗಳಂ ನಿತ್ಯ ಶುಭಮಂಗಳಂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ವಾನರೇಂದ್ರನ ರೂಪವ
ತಾಳಿದ । ವನಧಿಯ ದಾಟಿ ಜಾನಕಿಗುಂಗುರವಿತ್ತ ॥ ದಾನವೇಂದ್ರನ
ವನವನೆಲ್ಲವ ಕಿತ್ತು ಪಟ್ಟಣವನೆ ಸುಟ್ಟು । ಇನಕುಲಜ ರಾಮಗೆರಗಿದ್ದನು
ಮಂತಗೆ ॥ ೧ ॥ ದುಷ್ಟದುರ್ಯೋಧನನ ಮಡುಹಿ । ಜ್ಯೇಷ್ಠಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ
ಅವನಿಯೊಳು ಮೆರೆದವನಿಗೆ ॥ ದುಷ್ಟರಾಯರನೆಲ್ಲ ಮಡುಹಿದವಿಳೇಶ್ವರ ।
ಕೃಷ್ಣಗತಿ ಪ್ರಿಯನಾದ ಭೀಮಸೇನಗೇ ॥ ೨ ॥ ಯತಿರೂಪವ ತಾಳಿ ಶ್ರುತಿ
ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಶ್ರೀ । ಪತಿಯು ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದೆನಿಸಿದವಗೆ ॥ ಯತಿ ವೇದ
ವ್ಯಾಸನಾದ ಪುರಂದರವಿಠಲನನ । ಗತಿವಾರ್ಗವ ತೋರಿದ ಮಧ್ವ
ಮುನಿಗೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೮೫. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಭಾವುತಾಳ. ✓

ಮಂಗಳ ಶ್ರೀತುಳಸಿದೇವಿಗೆ । ಜಯ । ಮಂಗಳ ವೃಂದಾವನದೇವಿಗೆ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದೋಷಸಂಹಾರಿಗೆ । ಬೇಡಿದ ವರಗಳ
ಕೊಡುವಳಿಗೆ ॥ ಮಾಡಿ ವಂದನೆಯನು ಮನುಜರ ಪಾಪದ । ಗೂಡ
ನೀಡ್ಯಾಡುವ ಗುಣವಂತೆಗೆ ॥ ೧ ॥ ಮುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತರ
ಮಾಡುವ । ಮುದದಿಂದುದ್ಧರಿಸುವ ಮುನಿವಂದ್ಯೆಗೆ ॥ ಕೊಟ್ಟರೆ ನೀರನು
ಬೇರಿಗೆ ಕಾಲನ ಮುಟ್ಟಲೀಸದ ಹಾಗೆ ಮಾಳ್ವಳಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿ
ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದವರಿಗೆ । ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭ ಕೃಷ್ಣನ್ನರುಪದಲಿ ॥ ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ

ತಾ ತೋರಿ ಭವದ ಬೇರ । ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡುವ ಕೋಮಲಿಗೆ ॥ ೩ ॥
 ಕೋಮಲವಾಗಿದ್ದ ದಳ ಮಂಜರಿಗಳ । ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ತಂದು ಶ್ರೀ
 ಹರಿಗೆ ॥ ನೇಮದಿಂದರ್ಚಿಸೆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಳು ಜೀವ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥವ
 ನೀವ ಸದ್ಗುಣಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಕಾಷ್ಠವ ತಂದು ಗಂಧವ ಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
 ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ಲೇಪನ ಮಾಡ್ವರ ॥ ಜ್ಯೇಷ್ಠರೆನಿಸಿ ವೈಕುಂಠದಿ ನಿಲಿಸಿ
 ಸಂ । ತುಷ್ಪರ ಮಾಡುವ ಸೌಭಾಗ್ಯಿಗೆ ॥ ೫ ॥ ಅನ್ನವನುಂಡರು ನೀಚರ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ । ಉನ್ನಂತ ಪಾಪವ ಮಾಡಿದ್ದರು ॥ ತನ್ನ ದಳವನೊಂದ
 ಕರ್ಣದಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ । ಧನ್ಯರ ಮಾಡುವ ದಯವಂತೆಗೆ ॥ ೬ ॥ ಸರಸಜನಾಭನ
 ಸಲುಗೆಯ ರಾಣಿಗೆ । ಶರಣಜನರ ಪೊರೆವ ಸದ್ಗುಣಿಗೆ ॥ ತಿರುಪತಿ
 ನಿಲಯ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ । ಚರಣಸೇವಕಳಾದ ಚಿನ್ಮಯಿಗೆ ॥ ೭ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೮೬. ರಾಗ ಜೋಗುಳ, ಅಟತಾಳ.

ದ್ರೇವಕಿಯುದರ ಸಂಜಾತನೆ ತ್ತುವಿ । ಕಾಮನ ಪಿತ ಕಮಲಾಕ್ಷನೆ
 ತ್ತುವಿ ॥ ಶ್ರೀವೈಭವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ತ್ತುವಿ । ಭಾವಕಿ ಗೋಪಿಯ ಕಂದನೆ
 ತ್ತುವಿ ॥ ೧ ॥ ಮಧುರೆಯೊಳುದಿಸಿದ ಮಹಿಮನೆ ಜೋಜೋ । ಯದು
 ಕುಲತೀಲಕ ಯಾದವರಾಯ ಜೋಜೋ । ಮಧುಕೃಟಭ ಮುರಮರ್ದನ
 ಜೋಜೋ । ಚದುರನೆನಿಸಿ ತುರುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಜೋಜೋ ॥ ೨ ॥
 ಗೋಕುಲಪಾಲಕ ಗೋವಿಂದ ತ್ತುವಿ । ಶ್ರೀಕುಚ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ
 ಕೃಷ್ಣ ತ್ತುವಿ ॥ ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಖ್ಯ ಸುರವಂದ್ಯ ತ್ತುವಿ । ಲೋಕವೀ
 ರೇಳ ಪೆತ್ತಾತನೆ ತ್ತುವಿ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರುತಿಜೋರಸಂಹಾರಕ ದೇವ ಜೋಜೋ ।
 ಜತನದಿ ಸುರರಿಗವೃತವಿತ್ತೆ ಜೋಜೋ ॥ ಸತಿಯ ಕದ್ದೊಯ್ದನ ಶೀಳ್ವಿ
 ನೀ ಜೋಜೋ । ಮತಿಯುತ ಬಾಲಕನತಿರಕ್ಷ ಜೋಜೋ ॥ ೪ ॥
 ಕ್ಷಿತಿಯ ಈರಡಿಮಾಡ್ವ ವಾಮನ ತ್ತುವಿ । ಯತಿವಂಶ ಜನನ ಭಾರ್ಗವ
 ರೂಪ ತ್ತುವಿ ॥ ಕ್ರತುವ ರಕ್ಷಕ ಕಾಕುಸ್ಥನೆ ತ್ತುವಿ । ರತಿಪತಿಪಿತ ಸುರ
 ನುತ ಕೃಷ್ಣ ತ್ತುವಿ ॥ ೫ ॥ ಗೋಪಿಕಾನಂದ ಮುಕುಂದನೆ ಜೋಜೋ ।

ಭೂಪರೋಳ್ವಾದಿ ಬಳಲಿದನೆ ಜೋಜೋ || ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮ ನರ
ಸಿಂಹ ಜೋಜೋ || ಅಪಾರ ಮಹಿಮಾರ್ಣವ ತ್ತುವಿ ಜೋಜೋ || ೬ ||
ಮಣ್ಣಿಳಗಾಡಿ ನೀ ಬಂದೆಯ ತ್ತುವಿ | ಬೆಣ್ಣೆಯ ಬೇಡೆ ಬಯ್ದರೆ ಕಂದ
ತ್ತುವಿ || ಕಣ್ಣದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕರಗದ ಕಂದ ತ್ತುವಿ | ಚಿಣ್ಣ ಸುಮ್ಮನೆಯಿರು
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತ್ತುವಿ || ೭ || ತಾರಕಸತಿವ್ರತಹಾರಕ ಜೋಜೋ | ವಾರಣ
ಹಯವೇರಿ ಮೆರೆದನೆ ಜೋಜೋ || ಸಾರಿದವರ ಸಂತೈಸುವೆ ಜೋಜೋ |
ಶ್ರೀರಮಾಕಾಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ ಜೋಜೋ || ೮ || ಶರಣಾಗತ ವಜ್ರಪಂಜರ
ತ್ತುವಿ | ಕರುಣಾಕರ ಕಮಲಾಕ್ಷನೆ ತ್ತುವಿ || ಧರಣೀಧರಶಾಯಿ ಶ್ರೀವರ
ತ್ತುವಿ | ವರದ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ತ್ತುವಿ || ೯ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೭. ರಾಗ ಪೀಲು, ಆದಿತಾಳ. ✓

ಲಾಲಿ ಲಾಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಯೆ ಲಾಲಿ || ಪಲ್ಲ || ಸುರನರಂಗಿ ಒಲಿದು
ಕರುಣವ ಬೀರುವ ಧೀರೆಯೆ ಲಾಲಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ರಾಮ ಲಾಲಿ ಮೇಘ
ಶ್ಯಾಮ ಲಾಲಿ | ರಮಾಮನೋಹರ ಅಮಿತ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ಲಾಲಿ ||
|| ೧ || ಕೃಷ್ಣ ಲಾಲಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಲಾಲಿ | ದುಷ್ಟರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಶಿಷ್ಟರ
ಪೊರೆವ ಸಂತುಷ್ಟ ಲಾಲಿ || ೨ || ರಂಗ ಲಾಲಿ ಮಂಗಳಾಂಗ ಲಾಲಿ |
ಗಂಗೆಯ ಪಡೆದ ತುಂಗಮಹಿಮ ನರಸಿಂಗ ಲಾಲಿ || ೩ || ನಂದ ಲಾಲಿ
ಗೋಪಿ ಕಂದ ಲಾಲಿ | ಮಂದರಗಿರಿಧರ ಮಧುಸೂದನ ಮುಕುಂದ
ಲಾಲಿ || ೪ || ಶೂರ ಲಾಲಿ ರಣಧೀರ ಲಾಲಿ | ಮಾರನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಗುರು
ಪುರಂದರವಿಠಲ ಲಾಲಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮೮. ರಾಗ ಧನ್ಯಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ. ✓

ನೌಕಜಮುಖಿಯರೆಲ್ಲರು ಬಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿ | ವೆಂಕಟರಮಣಗಾರತಿ
ಯೆತ್ತಿರೆ || ಪಲ್ಲ || ಮತ್ಸ್ಯವತಾರಗೆ ಮಂದರೋದ್ಧಾರಗೆ | ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ
ಭೂಮಿ ತಂದವಗೆ || ಹೆಚ್ಚಾದ ಉಕ್ಕಿನ ಕಂಭದಿಂದಲಿ ಬಂದ | ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ನರಸಿಂಹಗಾರತಿಯೆತ್ತಿರೆ || ೧ || ವಾಮನರೂಪಿಲಿ ದಾನ ಬೇಡಿದವಗೆ |
ಪ್ರೇಮದಿ ಕೊಡಲಿಯ ಪಿಡಿದವಗೆ || ರಾಮಚಂದ್ರನಾಗಿ ದಶಶಿರನನು

ಕೊಂದ । ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗಾರತಿಯೆತ್ತಿರೆ ॥ ೨ ॥ ಬತ್ತಲೆ ನಿಂತಗೆ
ಬೊದ್ಧಾವತಾರಗೆ । ಉತ್ತಮ ಅಶ್ವವನೇರಿದಗೆ ॥ ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ
ಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ । ಮುತ್ತೈದೆಯರಾರತಿಯೆತ್ತಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೮೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ । ಮಂಗಳಂ ಶುಭ ಮಂಗಳಂ ॥ ಸಲ್ಲ ॥
ಅಕ್ರೂರಗೊಲಿದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಗೆ । ನಕ್ರನ ಗೆಲಿದ ಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ ॥ ಶಕ್ರನ
ಗರ್ವಪಹಾರವ ಮಾಡಿದ । ಶಕ್ರನ ಶಿಷ್ಯನ ಗೆಲಿದವಗೆ ॥ ೧ ॥ ಗಂಗೆಯ
ಪಡದ ಶ್ರೀರಂಗನಿಗೆ । ರಂಗುಮಾಣಿಕದುಂಗುರದವಗೆ ॥ ಭೃಂಗಕುಂತಳೆ
ಯರ ವ್ರತವನೆ ಕೆಡಿಸಿದ । ಅಂಗಜನ್ಮೆಯ ಶುಭಾಂಗನಿಗೆ ॥ ೨ ॥ ಧರೆ
ಯೊಳಧಿಕ ವೆಂಕಟಾಚಲಗೆ । ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪುಷ್ಪರಿಣಿಲಿ ನೆಲಿಸಿಹಗೆ ॥ ಪರ
ತರತತ್ತ್ವ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ । ವರವೆಂಕಟೇಶ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೯೦. ಶ್ರೀರಾಗ, ಆದಿತಾಳ.

ಜಯ ಜಯ ಮಂಗಳ ಹರಿಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಮಂಗಳ ಶಿರಿಗೆ । ಜಯ
ಜಯ ಮಂಗಳ ವರದಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೧ ॥ ಶುಭ ಇದು ಶೋಭನ
ಹರಿಗೆ । ಶುಭ ಇದು ಶೋಭನ ಸಿರಿಗೆ । ಶುಭ ಇದು ಶೋಭನ ವರದ ಪುರಂ
ದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೨ ॥ ಪರಮಾನಂದವು ಹರಿಗೆ । ಪರಮಾನಂದವು ಸಿರಿಗೆ ।
ಪರಮಾನಂದವು ವರದಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೩ ॥ ಜಯ ಜಯ ಪಂಕಜ
ಹರಿಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಪಂಕಜ ಸಿರಿಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಪಂಕಜ ವರದಪುರಂ
ದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೪ ॥ ಜಯ ಜಯ ನಂದನ ಸುತಗೆ । ಜಯ ಜಯ ಭೀಷ್ಮಕ
ಸುತಗೆ । ಜಯ ಜಯ ದಂತ್ವತಿ ವರದಪುರಂದರವಿಠಲಗೆ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೀತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ನಾಲ್ಕನೇ ಭಾಗವು

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

